Intuityvus Gyvenimas

Septyni intuicijos lavinimo žingsniai

Andrei Ridgeway

Andrei Ridgeway

INTUITYVUS GYVENIMAS

SEPTYNI INTUICIJOS LAVINIMO ŽINGSNIAI

DAJALITA
Kaunas
2005

TURINYS

PRATARMĖ

Mano sūnus Andrei niekada nebuvo paprastas žmogutis. Jis atėjo į šį pasaulį su „kepurėle“ — odos gabalėliu, dengiančiu pakaušį. Senovės raštuose tai ypatingų sugebėjimų ir galių ženklas. Jis buvo didžiausias kūdikis gimęs mažoje Gvadalacharos ligoninėje, Meksikoje.

„Nino cinquo kilos“ — pranešė gydytojas ir įdavė vaikelį man į rankas. Taip prasidėjo jo kelionė. Šio vaikelio gimimas vainikavo daugybę dvasinio ieškojimo dienų.

Sužinojau, kad laukiuosi... Aplinkui lakstė jau du mažamečiai vaikai... Gydytojai teigė, kad šis nėštumas kelia grėsmę mano gyvybei. Turėjau problemų dėl įgimtos širdies ydos. Mane visi stipriai įkalbinėjo užsimezgusią gyvybę nutraukti.

Užjojau žirgu į aukštą kalvą Vankuveryje, Kanadoje, ir atsisėdau pievoje tarp daugybės lauko gėlių. Ilgai ir karštai meldžiausi. Po ilgų susimąstymo valandų mano vidaus balsas aiškiai ir garsiai pasakė, kad šis vaikas turi gimti. Man buvo „pranešta“, kad išgyvensiu. Vaikelis gims sveikas ir turės šiame pasaulyje atlikti svarbią misiją. Jis bus didžios išminties nešėjas žmonijai. Tada ir prasidėjo sunki ir įkvepianti mano jauniausiojo sūnaus gyvenimo kelionė.

Nuo pat pirmųjų dienų Andrei suteikė naują gyvenimo supratimą ir vaizdingas, netikėtas daugelio dalykų reikšmes. Ma-

no vyras jį vadino „balzamu žaizdai", o jis turėjo daug skaudžių žaizdų, nes buvo Antrojo pasaulinio karo veteranas. Trylikos metų jis pilotavo sklandytuvą, o paskui tapo lėktuvų eskadrilės kapitonu. Susipažinau su Andrei tėvu savo paskutiniais metais universitete. Mane pakerėjo jo galantiškumas ir nuotykių istorijos. Daugeliu atveju aš buvau jo Dezdemona, o jis mano tolimųjų kraštų Otelas. Jis buvo užkietėjęs individualistas, o aš nuolankiai išauklėta rami moteris. Šis vyras buvo mano išsigelbėjimas nuo nuobodulio. Nė vienos šios audringos ir ilgos santuokos dienos negalėčiau pavadinti nuobodžia.

Netrukus po vestuvių mano vyras tapo neįgaliu. Aš kasdien turėjau labai daug dirbti. Išjodinėdavau arklius ir parduodavau juos jojikams kaip būsimus varžybų čempionus. Vyras buvo sunkiai sužalotas karo metu ir tai privertė mane nenoromis išeiti iš namų, išsižadėti mamos ir namų šeimininkės pareigų ir prisiimti šeimos išlaikytojos vaidmenį. Daugeliu aspektų Andrei tėvas tapo mama, nes jis gamino valgį, pasakodavo istorijas apie savo žygdarbius ir bendraudavo su sūnumi.

Andrei tėvas mirė likus kelioms dienoms iki penkiolikto berniuko gimtadienio. Mes likome vieni baisiomis aplinkybėmis — kišenėse švilpavo vėjai, o duris laužė mokesčių inspekcija, bet niekada savęs nelaikėme vargšais ir bejėgiais. Kažkokiu būdu aš sugebėjau visada išlikti optimistė. Ši savybė būdinga ir visiems mano vaikams, todėl mes visi sutelkėme jėgas vienas kitam padėti.

Buvau priversta daug keliauti, todėl Andrei turėjo per anksti suaugti. Jis turėjo rūpintis savimi ir giliai savyje gvildenti klausimus, į kuriuos paprastai turėtų atsakyti tėvai. Jis labai stengėsi. Jaunuolio psichikai teko patirti daug smūgių, bet jis prisivertė drąsiai stoti į kovą su vidinėmis pabaisomis. Jis pasitelkė savo galingą intelektą, gilią išmintį ir viską ištvėrė.

Paprastai kuo labiau Andrei išgyvendavo, tuo daugiau šilumos ir meilės atiduodavo kitiems. Jis išmoko skambinti gitara,

rašė muziką ir žodžius, o paskui koncertuodavo senelių namuose, uždegdamas vilties spindulėlius prigesusiose akyse. Jis tapo puikiu slidininku, daugkartiniu dailiojo slidinėjimo čempionu. Daugybė „angelų" padėjo jam kelyje. Nepažįstamos šeimos pavėžėdavo jį į varžybas ir apnakvindindavo. Be to, kol aš buvau išvykusi ir sunkiai dirbau, juo rūpinosi vyresnioji sesuo.

Devyniolikmetis Andrei jau buvo tris kartus išgyvenęs sunkius nervų priepuolius. Intuityvus kelias gali būti labai sunkus. Prisiminkime senovės aiškiaregius ir jų skausmingus likimus, krikščioniškuose raštuose aptariamą tamsiąją sielos pusę... Tais sunkiaisiais periodais mes jaučiamės visiškai netekę žmogiško supratimo ir paramos. Esame priversti akis į akį sutikti savo vidinius demonus ir didžiausias baimes. Kuo drąsesnė siela, tuo sunkesnė ir painesnė kelionė. Andrei siela labai narsi, todėl ryžosi stačia galva pulti į tamsą.

Andrei gulėjo ligoninėje tris kartus.

Visi buvę šalia tomis dienomis liko nepaprastai sujaudinti jo ryžto, nuoširdžios atjautos ir geraširdiškumo.

Lankiau jį kasdien, kai jis kovojo ir įveikė tai, ką gydytojai vadino sunkia šizofrenijos forma. Gydytojas, Andrei draugai, šeima ir aš valandų valandas jį stebėjome, teikėme paramą ir meilę visu tuo sunkiu laikotarpiu.

Andrei pabuvojo „anapus". Jis narsiai kovojo su savo nenuspėjamomis minčių išraiškomis. Jam teko įveikti panašų kelią kaip Džonui Forbsui Nešui Jaunesniajam filme „Nuostabus protas".

Vieną dieną atvykau jo aplankyti ligoninėje. Andrei sėdėjo ir šnekučiavosi su viena iš pacienčių. Jis švelniai ramino jauną merginą, laikė ją savo glėbyje ir glostė auksinius aštuoniolikmetės plaukus. Mergina jau daug kartų mėgino nusižudyti. Andrei padėjo šiai jaunai moteriai atgauti tikėjimą ir viltį. Ji iš naujo pamilo gyvenimą.

Prisimenu tą dieną prieš daugelį metų kalnuose, kai sėdėjau tarp laukinių gėlių ir žinau, kad padariau teisingą sprendimą.

Andrei kelionė dar tik prasideda.

— Elizabeth Ridgeway

ĮŽANGA

Pasak Alberto Einšteino, niekas taip nekelia pagarbios baimės kaip paslaptis. Vakarų pasaulyje mes jau pasiekėme tokį lygį, kad norime sugebėti paaiškinti absoliučiai viską. Rašydamas šią knygą aš daugiau rėmiausi Einšteino idėja. Pateikiu intuityvaus pasaulio aprašymus nesistengdamas sukišti jums į galvas tiesiogiai visą informaciją. Tikiuosi, kad perskaičius šią knygą jums patiems kils minčių apie tai, kas iš tiesų yra intuicija. Jei taip nutiks, jei suvoksite, kokią vietą jūsų gyvenime užima intuicija, aš jausiuos atlikęs savo kaip rašytojo pareigą, o jums bus naudos, nes intuicija taps nuolatine jūsų ištikima palydove ir patarėja.

Ar gali intuicija padėti pranašauti ateitį? Ar gali intuicija pagerinti jūsų santykius su mylimu žmogumi? Ar gali intuicija jus įgalinti judėti gyvenimo keliu ramiai ir išlaikyti pusiausvyrą? Ar gali intuicija padėti nustatyti geriausią laiką nėštumui, naujo darbo paieškoms, arba grįžimui atgal į universitetą studijuoti savo svajonių specialybės?

Taip — toks atsakymas į visus šiuos klausimus.

Dažniausiai mes susiduriame su įprastomis nuomonėmis apie nuojautą. Šioje knygoje aš ketinu pasinerti giliau, atskleisti itin svarbią intuicijos reikšmę, parodyti, kad ji yra žmogaus gyvenimo kompasas.

Pastaruosius trisdešimt metų gyvenau intuityviai kaip profesionalus aiškiaregys ir kartu kaip paprastas žmogus, susiduriantis su visais sunkumais bei kliūtimis, būdingomis žmogaus prigimčiai. Aš jaučiau ramybę ir supratimą, tačiau išgyvenau tradicinius egzistencinius skausmus, kuriuos jautė net tokios iškilios asmenybės kaip Dalai Lama.

Mes nesame vieniši, kai jaučiamės pasimetę, sutrikę ar nereikalingi. Nors mumyse glūdi galingi imtuvai, kurių pagalba galime įžvelgti subtilias permainas aplinkoje ir pasaulyje, vis tiek liekame neišvengiamos nežinomybės vergai. Mes negalime visko žinoti. Galime prisiartinti pavojingai arti, bet visada išliks paslaptis, o be jos gyvenime vadovautis intuicija nebūtų jau toks didelis iššūkis, įdomumas bei linksmumas. Mums reikia paslapčių. Tai mūsų dvasinio gyvenimo duona ir vanduo. Kuo daugiau mums pavyksta įausti šviesos siūlų į didžiąją tuštumą, tuo jaukiau mes jaučiamės savo planetoje ir savo kailyje.

Vis labiau mažėjant paslapčiai, pamažu didėja sugebėjimas nujausti netikėtus ateities įvykius ir aiškiau suvokti, kokia mūsų gyvenimo prasmė ir ką visa tai reiškia. Intuicija, kaip ir daugelis įgimtų įgūdžių, pasižymi keistais paradoksais. Skaitydami šią knygą neišsigąskite tam tikrų neaiškumų. Aš galiu viename skyriuje pasakyti tokį dalyką apie intuiciją, kuris prieštaraus kito skyriaus idėjoms. Taip yra todėl, kad nerašau moksliškai, remdamasis teorijomis. Aš naudojuosi intuicija, perplaukdamas kiekvieną informacijos bangą pasitelkdamas šį auksinį principą.

Eime su manimi. Nebijokite suabejoti viskuo, ką anksčiau žinojote šia tema. Jei taip nutiks, vadinasi, skaitote šią knygą teisingu būdu. Juk ji dabar jūsų rankose dėl tam tikros priežasties. Jūs *pajautėte*, kad verta ją paskaityti. Tik pagalvokite apie tai.

Kaip jau sakiau, niekas nekelia tokios pagarbios baimės kaip paslaptis. Ar kada nors susimąstėte, kodėl Einšteinas nešiojo bū-

tent tokią šukuoseną? Turbūt štai kas nutinka mūsų išvaizdai, kai mes leidžiamės įelektrinami gyvenimo stebuklų.

Parašiau pirmąją knygą tarsi kompozitorius muzikos kūrinį. Struktūra nušvito mano galvoje nepaprastai ryškiai. Tada tiesiog užpildžiau tarpus. Panašiai Mocartas būtų pasitelkęs fleitą ir styginius papildyti pagrindinei temai. Rašydamas pirmąją knygą patyriau tiek netikėtinų atradimų, kad visiškai netekau pusiausvyros ir man prireikė psichiatro pagalbos, kad nenugarmėčiau į vidinę prarają. Su šia knyga aš jaučiuosi labiau pasitikintis savimi ir tikiu, kad man nereikės „prapulti" tam, kad kažką atrasčiau. Kaip pasakytų Leonardas Kojenas, „aš nesu pesimistas, kuris mano, kad tuoj pradės lyti. Aš jau ir taip kiaurai permirkęs."

Tai yra kančios prasmė. Vos tik surandi savo talismaną, savo didžiulį atpildą, apdovanojimą labirinto gale, tu gali grįžti ten pat vėl ir vėl, nesibaimindamas tų pačių pabaisų. Tu tampi tarsi Neo *Matricoje*. Turi savo odinį paltą ir akinius nuo saulės ir turi tam tikrą kelią įėjimui ir išėjimui.

Prieš tęsdamas toliau norėčiau, kad jūs apmąstytumėte aplinkybes, kurios paskatino jus perskaityti šį puslapį. Jums nereikia grįžti į savo vaikystę, tiesiog apmąstykite kelias dienas prieš tai. Panašiai kaip aš buvau paskatintas parašyti šį puslapį, kažkas jus pastūmėjo jį perskaityti. Jūsų prigimtyje, šiuo atveju jūsų gyvenime, yra kažkas, kas trokšta labiau susijungti, trokšta atverti kelius jūsų intuicijos galiai. Tai yra jūsų ieškojimo kuras ir galia. Žinojimas, kad jus kažkas paskatino ateiti kažkur yra pirmasis žingsnis į atradimą to, ko ieškote.

Kuo toliau, tuo labiau atkreipiu dėmesį į, atrodytų, nereikšmingas detales. Pavyzdžiui, jei staiga noriu liautis rašyti ir išgerti kavos netoliese esančioje kavinėje, paklausiu savęs, kodėl kilo noras padaryti pertrauką, kodėl kilo šis biologinis ir emocinis poreikis. Kitais žodžiais tariant, aš stengiuosi išlikti budrus visą laiką. Aš nepanikuoju. Labai mėgstu kavą ir darau tokias

pertraukėles, bet stengiuosi plačiau atmerkti akis ir viską pastebėti.

Mus visą laiką veda tam tikra linkme. Taigi nesvarbu, ar ruošiatės išgerti kavos, ar vykti į Indiją — sutelkite dėmesį. Tai pirmas žingsnis į intuicijos galių atskleidimą savyje. Atkreipkite dėmesį! Paragaukite visko. Įžvelkite jus supantį grožį. Kuo labiau išlaviname intuiciją, tuo gražesnis tampa gyvenimas. Intuicija yra plati sąvoka. Nereikia apsiriboti tiesiog ateities pranašavimu. Intuicija mums padeda atrasti tikrąsias, esmines įvykio priežastis, atkasti šaknis. Tarsi sėdėtumėte kartu su ką tik matyto filmo režisieriumi, kuris aiškina, kodėl pasirinko būtent taip išreikšti mintį, o ne kitaip.

„Hmm..."

„Suprantu..."

„Geras pasirinkimas, Spilbergai, tikrai geras sprendimas!"

Jei lavinsite savo intuiciją, pasieksite savo sielos gelmes, kaip aš vadinu, „globėjiškumo buveinę", vietą, kurioje užuojauta ir supratimas tiesiog tarpsta. Galiausiai jūs neteiksite tiek reikšmės supančiam fiziniam pasauliui. Tiksliau, pažvelgsite į jį iš visai kitos perspektyvos. Pasikeis jūsų vertybių skalė ir gyvenimas įgaus naują prasmę. Bet pirmiausia jums reikia patekti į tą meilės branduolį, kuris slypi kiekviename iš mūsų. Intuicija yra puiki pradžia. Tik pagalvokite, kiek daug suvokė Kristus kabėdamas ant kryžiaus. Jis pasakė: „Atleisk jiems, Tėve, nes jie nežino, ką daro." Tik įsivaizduokite, koks gilus jo požiūris. Tam nė iš tolo neprilygsta nuspėjimas, kokia bus padavėjos plaukų spalva, žinojimui, ar pasiteisins projektas darbe ar vieno žmogaus kančios pajautimui. Tą akimirką Kristus matė viso gyvenimo esmę, intuityviai jautė pasaulio širdies plakimą. Štai kur gali mus nuvesti intuicija. Bet neišsigąskite. Kryžių kalnas yra senas mitas. Naujas mitas yra gyventi, o ne mirti.

Jei skaitydami šią knygą pajusite, kad norite praleisti kai kuriuos skyrius arba skaityti juos ne eilės tvarka, taip ir darykite.

Šioje knygoje yra daug pradžios taškų. Pradėkite nuo dalies, kuri jums atrodo įdomiausia ir gilinkitės toliau. Ir jei jaučiate, kad ši knyga jus suintrigavo, perskaitykite ją visą nuo pradžios iki galo. Leiskite, kad jums vadovautų intuicija. Ji jums nurodys tas knygos dalis, kurias reikia perskaityti. Ir, svarbiausia, atsipalaiduokite! Intuicija turėtų palengvinti jūsų gyvenimą, o ne apsunkinti.

Laimingos kelionės!

PIRMA DALIS

INTUICIJA

PIRMAS SKYRIUS

KAS YRA INTUICIJA?

Jei gatvėje sustabdytumėte šimtą žmonių ir paklaustumėte, kas yra intuicija, sulauktumėte įvairiausių atsakymų. Taip yra dėl to, kad žodis *intuicija* apgaubtas paslapties ir panašiai kaip *meilė* susijęs su giliais asmeniškais jausmais.

Intuicija gali turėti antgamtinę reikšmę kaip žodis *aiškiaregystė*, arba labai kasdienišką, apibrėžiamą žodžiu *nuojauta*. Rašydamas šią knygą aš pasirinkau daugiau analizuoti pastarąją reikšmę. Kalbant atvirai, man jau pabodo girdėti, kaip intuicija priskiriama paslaptingiems, nežemiškiems reiškiniams. Intuicija mes naudojamės kasdien, todėl reikėtų nutraukti nuo jos paslapties skraistę ir iš kosmoso perkelti ant mūsų stalo šalia duonos ir sviesto.

Šį rytą aš paklausiau savo nuojautos rinkdamasis restoraną, kuriame būtų geriausia papusryčiauti. Man intuicija pakuždėjo, prie kurio stalelio bus maloniausia valgyti. Kelyje buvo plikledis, todėl aš pasitelkiau savo intuiciją pasirinkdamas saugiausią maršrutą namo.

Būtent intuicija man vakar vakare padėjo rašyti. Užstrigau berašydamas vieną skyrių ir man reikėjo kažkaip vėl įsivažiuoti.

Aš netgi įsiklausiau į savo vidinį balsą, kai rinkausi tinkamiausią laiką pakviesti savo būsimą merginą į pasimatymą. Tikrai verta apie daug ką pagalvoti, ypač šioje srityje. Ėjimas turi būti atliktas nepriekaištingai. Moterys yra tarsi kaleidoskopai. Jos gali tapti iš ryškiai raudonų ir žaižaruojančių žaliai pilkomis per kelias minutes. Žinoma, aš juokauju. Bet ar nematote, koks įprastas dalykas yra intuicija? Ar dabar suvokiate, kaip mes dažnai net nesusimąstydami ją naudojame?

Dabar galite paklausti, kam tokiu atveju rašyti knygą apie kasdienius reiškinius? Ar tikrai reikalinga knyga, mokanti žmones kvėpuoti? Stebėtina, nes mano draugas Lorinas Rošė būtent apie tai ir rašė. Žmonės pamiršo, kaip kvėpuoti, kaip panaudoti savo plaučius siekiant dvasinių ir emocinių aukštybių. Knyga apie intuiciją kažkuo į tai panaši. Nors žmonės visą laiką veikia vedami savo vidinio instinkto, jie pamiršo, kaip tai daryti sąmoningai. Jie nesuvokia, kad turi pasirinkimą.

Įėjęs į restoraną aš žinojau, kad galiu prisėsti prie bet kurio laisvo staliuko. Peržvelgiau visą erdvę kaip pilotas, ieškantis geriausios vietos nusileidimui. Aš žinojau, suvokiau, buvau atviras ir pasitikintis savimi. Ar ir jūs savo kasdienius sprendimus darote panašiai? O galbūt lakstote įjungę autopilotą? Jei elgiatės kaip pirmu atveju, meskite šią knygą ir eikite turiningai praleisti laiko su savo partneriu. Jei ne, skaitykite toliau!

AŠ PAMEČIAU SAVO RAKTUS

Vakar pamečiau savo raktus. Tiesą sakant, mano mergina pametė savuosius, o aš stengiausi padėti jai juos rasti. Bergždžiai ieškojęs visą pusvalandį susierzinau. Pasakiau sau, kad jei jau rašau knygą apie intuiciją, tai tikrai turėčiau surasti raktus.

Akimirką sustojau ir pasinėriau į save.

Aš išbandžiau tai, ko dar nebuvau išmėginęs: vizualizaciją.

Nepadėjo.

Toliau ieškodamas nuėjau į darbo kambarį jau penktą kartą, kur jau buvau išnaršęs visus kampus, ir vėl likau nieko nepešęs.

Grrr!!!

Štai ko mane išmokė ši paprasta situacija:

Intuicija nebūtinai turi veikti visą laiką. Jei mes visada žinotume, kur pasidėjome raktus, nebūtume žmonės. Tą pati galiu pasakyti apie savo aiškiaregystę. Kartais savo klientams man tenka prisipažinti, kad tiesiog nežinau, ar Bilas vėl grįš į jų gyvenimą ir ar jie paveldės milijardo dolerių vertės palikimą. Tai taip pat yra mūsų intuicijos dalis — leisti atvirai pripažinti „aš nežinau", kol iš tiesų sužinosime ir mums viskas bus aišku.

Viena didžiausių modernaus pasaulio problemų yra ta, kad visi nori viską žinoti visada ir nepageidauja jokio neigiamo atsakymo. Bet, kaip teigia senas posakis, nežinojimas yra palaima. Taigi kartais nežinia yra labiausiai džiuginanti ir saugiausia vieta.

Ar yra Dievas?

Ar ateis pasaulio pabaiga?

Ar kada nors Los Andželas paskęs vandenyne?

Ar Džonis Depas pagaliau laimės Oskarą?

Aš nežinau.

O tai man primena puikią istoriją.

Vienas senas šventikas išgirdo apie miške gyvenantį jauną mokytoją. Susidomėjęs vyruko sugebėjimais, jis pasiunčia savo mokinį pasikalbėti su tuo išminčiumi. Mokinys nueina į mišką, susiranda jaunąjį mokytoją ir pradeda užduoti klausimus, kuriuos iš anksto paruošė jo šeimininkas.

Jaunasis eruditas į kiekvieną klausimą atsako: „Nežinau". Mokinys, visiškai įsitikinęs, kad tas miško išminčius yra paskutinis mulkis, grįžta pas šventiką ir papasakoja pokalbio rezultatus.

Šventikas apstulbęs. Remdamasis savo intuityviu suvokimu jis supranta, iš kokio gilaus lygio išplaukė to jauno mokytojo „nežinau". Mokinys nesuprato. Jis laukė konkrečių atsakymų.

Šventikas vėl nusiunčia jį pas jaunąjį mokytoją paklausti, ar jis nesutiktų pamokslauti jo šventykloje. Jam paliko įspūdį, kaip tas mokytojas suvokia paslaptingąją pasaulio pusę.

Istorijos pabaiga.

Taigi matote, kad nežinojimas kartais yra aukščiausias intuicijos lygis, kokį galime pasiekti. Tai reiškia, kad mes vis dar esame atviri ir klausomės. Tai reiškia, kad aplinkiniai keliai, kuriuos galime rinktis, yra mums plačiai atverti.

Aš nežinojau, kur yra raktai ir tai padėjo man pakilti į aukštesnįjį įsiklausymo lygį. Tai paskatino mane tyrinėti intuicijos prigimtį. Jei aš negaliu net surasti raktų, tai kaip galiu kažkam nurodyti kelią į gyvybės ir mirties klausimų sprendimą? Tiesa yra ta, kad kartais yra sunkiau surasti raktus. Duoti patarimą gali būti lengviau. Beje, beieškodami raktų mes su mergina atsitiktinai atsitrenkėme vienas į kitą ir nuostabiai pasibučiavome. Sakau tai visiems realistams — tai ir galėjo būti pirminė priežastis, kodėl dingo raktai!

GELBĖKITE?!

Visi trokšta pasitelkti savo intuiciją, kad galėtų priimti geriausius sprendimus. Jie nori žinoti, kuriam režisieriui paskambinti, kad gautų geriausią vaidmenį filme. Jie trokšta laimingų loterijos numerių.

(Beje, visiems skeptikams noriu pasakyti, kad loterijos skaičiai gali būti lygiai tokie pat nenuspėjami kaip ir kažkur dingę raktai, taigi, prašau — kai mane kalbina Opra, nešvaistykite savo laiko klausinėdami, kodėl nesugebu laimėti loterijos, jei esu toks intuityvus.) Žmonės nori žinoti, į kokią eiti mokyklą.

Kokį žmogų įsimylėti.

Ir taip toliau.

Štai kaip visa tai veikia: kartais jūsų intuicija tikrai jums padės. Kartais ji pakels jus virš viso to chaoso ir nuneš į saugią vietą, o kartais ne. Tam tikromis akimirkomis intuicija tyčia jums nurodys klaidingą kelią, netinkamą partnerį, ne tą namą, kad jūs iš to galėtumėte pasimokyti. Ar gerai išgirdote? KAD IŠ TO PASIMOKYTUMĖTE!

Aš pats turėjau „terapeutą", neįgalią senutę, kuri buvo per plauką nuo mirties. Jos geriausias patarimas man buvo tas, kad gyvenimas yra pilnas sumaišties ir netvarkos. Kai ji pasakė tuos žodžius, aš susimąsčiau. Tiesa ta, kad nėra nei vieno idealaus maršruto namo. Nesvarbu, kokią gatvę pasirinkčiau tą žiemos rytą, vis tiek automobilio priekinį langą daužytų ledo gabaliukai, pūga drėbtų sniegą be jokio pasigailėjimo. Mano intuicija šiuo atveju padėti tiesiog negalėtų. Vis tiek reikėtų vairuoti. Vis tiek tektų papulti į avarinę situaciją dėl prietrankos vairuojančio Tojotą, kuris pralėks greičiau už pūgą, paskandindamas mano automobilį sniege.

Apsvarstykite šią mintį. Ji visai nebloga.

Intuicija gali nepadėti išsirinkti saugiausio kelio namo, bet ji pasistengs, kad jums ta kelionė ilgai išliktų atmintyje.

Prieš ateidami į šį pasaulį, saugiai būdami mamos pilve, mes žinojome, kad esame nemirtingi, todėl patys nusprendėme saugumą paaukoti dėl aistros, naujų pojūčių ir gyvenimiškų pamokų. Vietoje to, kad pasirinkčiau idealius tėvus, pasirinkau angelą ir pabaisą. Užuot pasirinkęs sveiką protą ir šaltakraujiškumą, pasirinkau beprotybę ir protu nesuvokiamą aistrą. Užuot pasirinkęs pasyvias merginas, aš pasirinkau Medūzą ir Elvyrą.

Matote, mes atėjome čia norėdami išbandyti kraštutinumus, trokšdami grožio, trokšdami pajusti sau prie kaklo mirties alsavimą. Gyvenimas yra žaidimas. Nepakartojamas, nuostabus, dvasinis žaidimas. Kai pradėsime gyventi pasikliaudami savo intuicija, ji mus nuves tuo keliu, kuriame daugiausia jaudulio ir plaukus šiaušiančio džiugesio. Mes neatspėsime loterijos numerių

tam, kad tik laikinai džiaugtumėmės netikrais turtais. Mes nerasime savo raktų prieš išeinant į opera, kad galėtume likti namie ir mylėtis su savo brangiu žmogumi bei užsisakyti kiniško maisto.

Taip, mus veda intuicija. Tai ji paruošia mums kelią ir kuo mes labiau abejojame ir priešinamės jos išminčiai, tuo sunkiau būna gyventi. Bet net niūri nuotaika, kuri kartais apima visus, yra tik iliuzija, nes mūsų siela — didžiulis kruizinis laivas, ir nors mes galbūt slepiamės kajutėje žiūrėdami *Draugus*, kai tuo tarpu mūsų numanoma antroji pusė deginasi saulėje prie baseino, vis tiek kažkur keliaujame.

Pasiekę egzotišką salą, mes būsime priversit išlipti į krantą. Ir jei būsime išbalę, tai bus tik mūsų kaltė. Mes turėsime paaiškinti savo būsimam gyvenimo draugui (su kuriuos susipažinsime vakarėlyje tą vakarą), kad vengėme saulės visą kelionę iki salos, nes bijojome. Tada jis arba ji pasakys: „Mielasis (Mieloji), dar ne vėlu, šioje saloje saulė šviečia nuo ryto iki vakaro visus metus. Eime pasivaikščioti pakrante!"

Kodėl įstrigau?

Turiu daug klientų, kurie nuolat prašo privačių konsultacijų. Vienas didžiausių jų nusiskundimų yra: „Kodėl aš įstrigau? Kodėl per visus metus nepajudėjau iš vietos?"

Visų pirma, niekas nėra užstrigęs. Mes visi keliaujame savo nuosavu kruiziniu laivu nuo vieno taško iki kito. Tikroji problema slypi kitame klausime: kodėl aš taip bijau? Ar atvykęs į naują salą, ar kitame viešbutyje tikiuosi pamatyti tą pati interjerą kaip buvusiame?

Jei žvelgsite pro savo langą, pastebėsite besikeičiančius metų laikus. Šiuo metu esu Kolorado valstijoje. Pušų šakos nuklotos storu sniego sluoksniu. Gamta nuolatos kinta ir remiasi ciklais. Mes esame gamtos dalis. Mūsų suapvalėjęs pilvukas žiemą

niekuo nesiskiria nuo meškos, kuri sau ramiausiai miega oloje, pilvuko. Mūsų liekni kūnai vasarą primena albatrosus, kurie pagaliau tampa pakankamai lengvi, kad galėtų skristi.

Šiais nesibaigiančiais ciklais intuicija mums rodys kelią savo neribota meile ir kantrybe. Ji leis mums „žiemoti" tiek, kiek mes panorėsime. Ir kai būsime pasiruošę išeiti į lauką ir pajusti gaivų vėjo dvelksmą, ji lauks mūsų su visiškai nauju nuotykių maršrutu.

Niekada neįstringame. Mes tiesiog pasirenkame iliuzinį nejudrumo periodą. Net sirgimas tokia liga kaip vėžys gali būti labai jaudinanti kelionė. Pagalvokite apie tai. Kai mirštate nuo nepagydomos ligos, jums suteikiama galimybę verkti ir šaukti kiek tik norite ir visiems be išimties brangiems žmonėms nuolatos kartoti, kaip juos mylite. Tai susiję su didžiuliu išsivadavimu, nepaprastu džiaugsmu ir laisve.

Taigi nesiskųskite savo padėtimi. Joje visada galima įžvelgti kažką gražaus ir vertingo, o intuicija jums gali padėti tai suvokti.

Kada paskutinį kartą rašėte meilės laiškus savo šeimos nariams?

Kada paskutinį kartą vaikštinėjote parke naktį?

Kada paskutinį kartą atsisėdote ir pamėginote rašyti savo memuarus?

Mes esame didingos, pilnos galimybių būtybės. Jei jaučiatės įstrigę vienoje ar kitoje situacijoje, jei jaučiate, kad gyvenimas jums nepasiūlo nieko naujo, tai tik jūsų kaltė. Pažvelkite į Ričardą Simonsą. Jis visada randa kuo pasidžiaugti. Ir jei į jūsų duris pasibeldžia nuobodulys, paragaukite ir jo. Mano gyvenime buvo daug kartų, kai mieliau būčiau pasirinkęs nuobodulį vietoje to skausmo ir siaubo, kurį man teko išgyventi. Kiekviena emocija, kurią mums pateikia intuicija, yra dovana. Tai, kaip mes su ta emocija pasielgiame, yra mūsų dovana intuicijai.

Tikėkite manimi, aš labai gerai suprantu, ką reiškia sumaištis, sutrikimas ir pasimetimas, kurį mums dažnai tenka išgyventi. Bet užtikrinu jus, egzistuoja ramybės ir taikos jausmas, kurį galime surasti savyje, jei sutiksime pasinerti į tai, ko nežinome. Kuo giliau mes pasinersime, tuo aiškiau išgirsime intuicijos balsą.

Depresija, beprotybė, apatija — visos šios būsenos priartina mus prie didžiojo mūsų sielos būgno. Ir kai tik išgirsime jo garsą, tą kurtinantį galios dundesį, suprasime, kodėl esame čia ir darysime tai, dėl ko atvykome. Nieko nėra neįmanomo. Mes niekuomet neįstringame. Tik laukiame. Laukiame, kol mūsų kruizinis laivas priplauks kitą salą, kur galėsime ištiesti savo sparnus skrydžiui!

ANTRAS SKYRIUS

INTUICIJA IR GYVENIMAS

Intuicijoje glūdintis stebuklas yra tas, kad maži, ryžtingi veiksmai jums gali atnešti didžiulių rezultatų. Sprendimas nueiti pavakarieniauti ir pasikalbėti gali virsti tokiu įvykiu, kuris pakeis visą jūsų gyvenimą. Galite sėdėti prie savo patiekalo iš ryžių, kai netikėtai jums šaus geniali mintis knygai. Pasirinkimas šią dieną pietauti ne namuose, o kiniečių restorane, kur jus pavciks kiti žmonės ir maistas, gali būti pats sėkmingiausias sprendimas jūsų gyvenime.

Štai kaip gyvena žmogus, žinantis intuicijos galią. Jis žino, kad maži pasirinkimai gali sukelti didžiulius pokyčius ir atverti kelią į visiškai naują gyvenimą. Mums priklauso akimirka. Mes galime išlavinti savo intuiciją žaisdami su ja. Pamėginkite taip. Pamėginkite kitaip. Jei nesiliausite eksperimentavę, jei vis pamažu keisite savo gyvenimo srovės kryptį, galite atsidurti ten, kur nė sapnuote nesapnavote. O mano nuomone, tai ir yra sėkmė: atvykimas ten, kur neįsivaizdavote.

Prieš išleisdamas savo pirmąją knygą dirbau restorane Holivude. Tiesiog kalbėdavausi su restorano lankytojais. Niekada nemaniau, kad šis darbas man sukurs kokią nors ateitį. Man

tiesiog reikėjo apmokėti sąskaitas, o be to, šis darbelis leido sukinėtis tarp garsenybių. Restorano savininkė, maloni moteris iš Prancūzijos, leido man darbuotis jos restorane. Ji patikino, kad net galiu turėti savo stalelį, jei tik norėsiu. Mano Zodiako ženklas Avinas, todėl būdamas judrus, pats vaikščiodavau tarp staliukų ir siūlydavau savo paslaugas.

Iš pradžių dirbti buvo labai baisu. Sėdėjau su nepažįstamais žmonėmis, kurie mane atvirai tyrinėdavo, intensyviai stengdamiesi išsiaiškinti, ar aš tikrai aiškiaregys, ar tik apsimetėlis.

Prabėgus aštuoneriems metams, daviau interviu laikraščiui *Los Angeles Times* kaip „Holivudo aiškiaregys". Pasirodžius straipsniui, pas mane per vakarą ateidavo trisdešimt žmonių, norinčių pasinaudoti mano paslaugomis. Tapau įžymus. Tai, kas prasidėjo gana gėdingu darbu — trukdyti žmonėms ramiai pavalgyti, prašant suteikti galimybę jiems ką nors vertingo pasakyti — tapo pelninga profesija. Buvau pakerėtas, apstulbęs ir kupinas vilčių.

Prabėgo dvi savaitės ir mane kažkas paragino pasiklausti su manimi kalbėjusios žurnalistės, ar ji žino kokį gerą literatūros agentą. Kaip tik rašiau knygą apie Holivudo istorijas ir norėjau ją išleisti.

Visiškai netikėtai žurnalistė davė man Niujorko agento telefono numerį, kuris po trijų mėnesių mielai asistavo parduodant mano pirmąją knygą „Aiškiaregio gyvenimas".

Užuot pasakojęs holivudiškas istorijas, parašiau savipagalbos knygą, mokančią žmones išsiugdyti savyje aiškiaregio savybių. Aš dabar buvau ne tik rašytojas, bet ir mokytojas. Pradėjau vadovauti seminarams ir mano klientais tapo daugybė žmonių. Netrukus aš išėjau iš restorano ir pradėjau teikti tik individualias konsultacijas.

Niekada nepamiršiu, kaip jaučiausi per pirmosios savo knygos pristatymą. Mano protas liepsnojo. Sakiau kalbą dvidešimta-

jame aukšte, virš perpildytų Niujorko gatvių. Tai buvo nepakartojama. Tikrai viena nuostabiausių akimirkų mano gyvenime.

Kodėl jums tai pasakoju? Aš kartoju šią istoriją, nes tapus aiškiaregiu, mano gyvenimas ėmė tekėti veržlia srove, pateikdamas vis labiau nesuvokiamus siurprizus. Maži sprendimai kardinaliai pakeitė mano gyvenimą.

Ne visi mano pasirinkimai buvo sėkmingi. Daugelis jų atnešė daug sielvarto ir kančios — daugiau negu kada nors įsivaizdavau, kad gali pasitaikyti mano kelyje. Rašydamas savo pirmąją knygą aš kuriam laikui „atsijungiau". Tas spaudimas, kurį patyriau prieš tapdamas pripažintu knygos autoriumi, buvo toks didelis, kad aš tikrąja to žodžio prasme pamišau ir tapau vienu iš ingredientų sriuboje, kuri buvo kaip reikiant pasūdyta skausmingais vaikystės išgyvenimais.

Dabar apie šiuos dalykus aš galiu kalbėti lengvai, bet tuo metu tikrai maniau, kad nebeištversiu. Prisimenu, kaip gulėjau lovoje savo mamos namuose ir visas drebėjau kaip drugio krečiamas, nes maniau, kad mano paskutinis rankraščio variantas yra gryniausias niekalas. Jau negalėjau daugiau jo taisyti. Mane buvo taip giliai užvaldęs stresas, kad galėjau tik išsiųsti jį ir tikėtis geriausio. Tuo laikotarpiu parašiau žodžius dainai, kuri gana tiksliai atspindi, kaip aš jaučiausi.

Jausdamas tokį aštrų skausmą, o Dieve,
aš mirsiu jaunas ir
seksiu tavo sūnaus pėdomis
smėliu.

Po trijų savaičių gavau iš redaktorės laišką, kuriame buvo parašyta, kad knyga puiki ir aš be jokios abejonės padėsiu daugeliui žmonių. Šokau kaip girta beždžionė ir atšvenčiau šią progą su žmona. Man pavyko. Tapau pripažintu knygos autoriumi.

Kiekvienas sprendimas, kurį priėmiau būdamas labai jaunas, sukeldavo daug skausmo ir gėdos — ir juokinga buvo tai, kad visą tą laiką aš jau vadovavausi intuicija.

Žmonės sako, kad raudonas kilimas išsivynioja prieš tuos, kurie vadovaujasi savo vidiniu instinktu, bet aš sakau, kad prieš tai tenka nueiti netrumpą akmenuotą kelią. Ypač jei jūsų kelias yra platus ir ilgas (kaip visų mūsų), jums teks patirti sunkių išbandymų, kurie patikrins kiekvieną žingsnį.

Intuicija dažnai nuveda mus į visa tai, ko mes bijome. Prie požeminio kalėjimo vartų gali stovėti nepaprastai graži moteris, bet kai tik patenkate vidun, tas pats pabaisa kalinys lauks jūsų. Žinoma kelyje pasitaikys daug malonumų, didžios sėkmės akimirkų ir ramios idilės, bet kiekvienam iš mūsų teks susitikti demonų, kai mažiausiai jų tikimės. Jie lauks su išgaląstais peiliais, žinodami visas mūsų paslaptis, silpniausias vietas ir visas baimes.

Bet, tikėkite manimi, juos galima nugalėti. Dar šiandien aš žvelgiau pro langą į apsnigtą medį ir pasakiau sau: Dieve, aš tikrai jau daug pažengiau, aš pasiekiau tokią būseną, kai galiu džiaugtis šiuo apsnigtu medžiu ir suvokti, koks esu laimingas, kad galiu jį matyti.

ĮTAKA GYVENIMUI

Viena nuostabiausių gyvenimo dovanų yra matyti, kaip tavo darbas paveikia žmones, kurių niekada prieš tai nebuvai sutikęs. Žinoma, visi mes kažkuria prasme esame tokioje pozicijoje. Virėjas *Mcdonald's* padaro sumuštinį nepažįstamajam, kuris patenkina savo apetitą.

Bet, mano nuomone, tai tik pirmas žingsnis. Kaip perskaičiau Gario Zukavo knygoje, kuo daugiau šviesos nukreipsime į save, tuo didesnę įtaką darysime mus supančiam pasauliui. Kitais žodžiais tariant, šlovė šventiesiems yra neišvengiama. Jei jūs

tikrai esate pasišvietęs, spinduliuojate išmintimi, žmonės trauks prie jūsų. Ar jūs užsisklendęs savyje ir neparodote kitiems savo išminties, ar ne — tai jūsų pasirinkimas. Bet jei jumyse dega ugnis, kiti būtinai ateis prie jūsų pasišildyti.

Jei leisitės vedami savo intuicijos, jūsų asmenybė pražys naujomis spalvomis. Kiekvienas mūsų drąsiai žengtas mažas žingsnelis prideda daugiau šviesos mūsų aurai. Mes pradedame vis labiau švytėti, kol galiausiai žmonės pastebi, kad turime šį tą daugiau negu paprastas vidutinis žmogus. Mes pradedame įtakoti savo gyvenimo kryptį, pradedame veikti viską aplink save. Galime pastebėti, kad pardavėjos mums labiau šypsosi, o gyvūnai labiau pasitiki.

Visatai patinka drąsa. Kiekviena maža narsumo apraiška išsaugoma Akaši įrašuose. Toje didžioje žmogiškųjų pastangų saugykloje niekas nelieka nepastebėtas. Tą akimirką, kai išjungiame televizorių ir peržengiame savo saugumo erdvės ribas, mus apdovanoja didesniu sąmojingumu ir kartu dar didesniu pasiryžimu vėl pabandyti, kai pasitaikys proga.

Jei skaitote šį skyrių ir blogai jaučiatės, nes suvokiate, kad iki šiol gyvenote nelabai drąsiai, prašau suprasti, kad jūsų vienatvė (tuo atveju, jei jaučiatės vieniši) yra pats drąsiausias dalykas, kurį ryžotės išbandyti. Galingiausi šventieji gyveno atsiskyrėlišką gyvenimą. Mokėti gyventi vienam, tiesiog džiaugtis vienatve — viena didžiausių pergalių.

Bet jums nereikia visą gyvenimą praleisti vienam. Turite sekti jums intuicijos siunčiamais ženklais, kurie padėtų rasti kelią iš savo slėptuvės. Turite apšviesti savo vidine šviesa, kurią taip ilgai laikėte savyje, visą pasaulį.

Sužinosite, kada tam ateis laikas. Jus tarsi kas griebs už gerklės ir kilstels į pasaulį. Iš pradžių bus sunku. Bet po kurio laiko priprasite ir jausitės laimingi, galėdami pasinaudoti savo talentais matant kitiems.

Tai jūsų prigimtinė teisė.

Pasidalinkite savimi.

Nėra jokių garantijų, kiek ilgai čia būsime. Kuo anksčiau pradėsite klausyti savo intuicijos, tuo greičiau parodysite savę pasauliui ir atiduosite jam dalelę savęs, kaip nulemta iš anksto.

Aš gimiau Meksikoje. Mano mamai reikėjo specialios gimdymo technikos, nes spaudžiau vieną iš pagrindinių jos arterijų. Gimiau su odos „kepurėle", o tai turėjo būti nepaprastos sėkmės ir laimės gyvenime ženklas.

Kiek tik galiu prisiminti, mama visada man kartodavo, kad man lemta būti žinomu ir laimingu žmogumi. Pačiomis sunkiausiomis akimirkomis girdėdavau ausyse jos šnabždesį: „Andrei, tavo misija čia labai svarbi. Nepasiduok sunkumams, atkakliai kovok ir vieną dieną tu iškilsi."

Jei jums niekada to niekas nesakė, jau šią akimirką tai pasakykite sau. Tiesiog patikėkite ir patikės visas pasaulis, kad jums lemta pasiekti aukščiausias viršūnes. Ar bendruomenėje, ar kaime kvartale, valstijoje, ar šalyje... Nesvarbu. Jūs čia esate, kad būtumėte laimingi. Jei įsiklausysite į savo vidaus balsą ir drąsiai pasitiksite kiekvieną jums duotą pasirinkimą, kuris suvirpina širdį, tada jums tiesiog lemta atsidurti ten, kur nė nesvajojote.

Jūs ne tik prisiminsite džiaugsmus ir vargus, kurie lydėjo jūsų kelionę į aukščiausiąjį tašką, bet taip pat pradėsite suvokti, kas jūs buvote prieš tai, kokias keliones teko nukeliauti jūsų sielai. Tai paslaptingi, neištirti klodai, bet nepamirškite to. Paveikdami šį pasaulį ir šį savo gyvenimą, jūs darote įtaką visiems savo gyvenimams ir pasauliams, kuriuose gyvenote. Nėra kito laiko. Tik DABAR. Ta dabartis — visa apimantis didysis paveikslas. Bet apie tai kitoje knygoje.

MEILĖS PĖDOMIS

Noriu pabaigti šį skyrių pateikdamas paprastą formulę tiems, kuriuos jau stipriai sutrikdė ši knyga, kuo visiškai nesistebėčiau, nes improvizuoju kaip džiazo atlikėjas, o kai kuriems žmonėms labiau prie širdies pop muzika.

Sekite paskui meilę. Jei nežinote, kas yra intuicija ar neišmanote, kaip ja naudotis, tiesiog paklauskite savęs čia ir dabar, kaip pasielgtų meilė? Tai supaprastina intuityvųjį procesą iki labiau mums apčiuopiamo lygio.

Pateiksiu pavyzdį. Vakarėlyje šnekučiuojatės su labai patraukliu žmogumi. Jums puikiai sekasi bendrauti, esate nepaprastai įsitraukęs į pokalbį su ta miela būtybe, tačiau netikėtai pastebite, kad jūsų draugas išeina iš vakarėlio ketindamas girtas vairuoti automobilį.

Kaip pasielgtų meilė?

Na, meilė iš pradžių pasakytų tam patraukliam pašnekovui(ci), kad jums labai malonu bendrauti, bet reikia trumpam skubiai išbėgti ir kad netrukus grįšite.

Tada meilė ištrauktų draugui iš rankų automobilio raktelius ir grįžtų pas žavingą būtybę su mintimi pasikeisti telefono numeriais. Vėliau meilė parvežtų girtą draugą namo ir kitą dieną paskambintų maloniajam pašnekovui (ei) ir paaiškintų susiklosčiusią situaciją.

Iš tikrųjų, meilė pasakytų: „Galėčiau tau papasakoti, kas vakar nutiko — gal susitikime jaukioje kavinukėje?"

Meilė yra drąsi, intuityvi, tiksli, gebanti apčiuopti ryžio grūdelio dydžio niuansą ir atitinkamai reaguoti.

Jei galite taip gyventi, sekdami meilės duodamais ženklais, naudodamiesi meilės strategijomis, tai jums nereikia skaityti jokių panašaus tipo knygų — nebent meilė jums ją įdės į rankas.

Šiuolaikinis gyvenimas yra toks komplikuotas, kad kartais žengti pirmyn, išsiskirti iš kitų ir suteikti kažką ypatinga pasau-

liui atrodo neįmanoma. Bet pirmoji pagalba yra meilė. Jums tereikia savęs paklausti, ką aš darau su meile savo namuose, kaip seku meile savo darbe, kaip panaudoju meilę savo bendruomenės labui ir t.t.

Jei nuolatos kartosite sau šiuos klausimus ir drąsiai į juos atsakinėsite, be jokios abejonės savo gyvenimą pasuksite tokia linkme, kad paliksite savo buvimo šiame pasaulyje ryškią žymę.

Atminkite, meilė nėra koks nors greitas, lengvas, tiesus kelias. Pasak Kahlil Gibran, gali sekti meilės pėdomis tada, kai pasirodai jai esąs to vertas.

Nėra nieko intuityvesnio už meilę. Šeron Frankemont aiškiai pabrėžia, kad visa intuityvi informacija mus pasiekia per meilės apraiškas. Taigi jei norite vadovautis intuicija, klausykite savo širdies. Jei negalite susirasti darbo, skambinkite gitara. Jei nemokate skambinti gitara, dirbkite savanoriu slaugos namuose. Jei negalite savanoriauti, pasimėgaukite karšta vonia ir palepinkite save. Pagaliau, galite veikti ką tik norite. Jei tai darysite su meile, tai atneš jums pačią didžiausią sėkmę.

Trečias skyrius

Intuityvi diena

Daugelis turime kasdienių įpročių, kurie padeda mums pasijausti patogiai, jaukiai ir saugiai. Mes naudojamės šiais įpročiais tarsi ritualais, kurie padeda mums ištverti kasdienių atsakomybių naštą ir kartais varginantį darbą. Mums reikia keltis anksti ryte, todėl išgeriame puodelį kavos ir suvalgome šokoladinį raguolį, kad kuo greičiau išvaikytume miegus. Ryte mes „penime" save mintimis apie skanius priešpiečius ir neatsisakome paplepėti su kolega, kad kuo greičiau prabėgtų ankstyvos valandos.

Mes nuolatos sutelkiame dėmesį į ateities malonumus kaip priemonę užsimiršti, atliekant nuobodžias užduotis. Ir čia nieko bloga. Dar daugiau, net labai sveika savo gyvenime prigalvoti kuo daugiau pasilepinimo valandėlių ir malonumų, kad galėtume kuo greičiau prastumti lėtai slenkantį darbo laiką. O jei galėtume daryti tą patį su savo intuicija? Jei galėtume suplanuoti pertraukėles, kurios intuityviai mus paruoštų kitai mūsų dienos daliai? Tada galėtume žvaliai darbuotis ir net kasdienis darbas neatrodytų našta.

Aš sumąsčiau daugybę pratimų kiekvienai dienos daliai, kuriais pasinaudoję galite išlikti gyvybingi ir darbingi visą dieną. Jei įsidėmėsite šiuos mini ritualus, ne tik paaštrės jūsų intuicija, bet kartu jūs galėsite visą dieną daryti sprendimus, kurie padės išvengti stingdančios darbo, gyvenimo rutinos ir atskleis jums paslaptis, kaip tapti laimingais ir džiaugtis savimi bei kitais. Jums nereikės kaip išganymo kas valandą laukti pertraukėlės surūkyti cigaretei. Būsite taip giliai įsitraukę į savo veiklą, kad pertraukos jau nebekaustys jūsų dėmesio.

Jei intuityviai pajausite, kokia veikla galite užsiimti, be jokios abejonės, pasinaudokite savo mintimis. Mano idėjos yra mano idėjos. Jei jums kils savų, naudokitės savomis.

RYTAS

Rytmetys yra pats veiksmingiausias laikas intuiciją lavinantiems pratimams, nes auštant mus užlieja vyriškos energijos *jan* banga, kuri padeda išlikti budriems ir susikaupti. Budrumas ir susikaupimas yra labai svarbūs intuicijos lavinimo komponentai. Geriausias būdas pasinaudoti šia energija — pradėti dieną šiltu dušu ir mantra. Patarčiau naudoti universalų garsą „om". Jei nežinote, kaip išgauti šį garsą, nueikite į artimiausią *New Age* parduotuvę ir nusipirkite kasetę su įrašu. Ją bus lengva surasti. Klausykite įrašo tol, kol sugebėsite tą garsą išgauti patys.

Prausimasis duše ir mantros „om" giedojimas pažadins visus jūsų sveikatos centrus ir išlavins sugebėjimą giliai intuityviai klausyti. Tos idėjos, kurios norės pasireikšti per jus, neturės jokių kliūčių. Takas bus laisvas. Jūs būsite budrus ir pasiruošęs gauti žinutes, kurias lemta išgirsti per šią dieną.

Nusiprausus duše, laisvai apsirenkite (kad drabužiai nevaržytų kūno judesių) ir atlikite įprastų raumenų tempimo prati-

mų. Tai nebūtinai turi būti griežti jogos ciklai — tiesiog keli pratimai, padėsiantys jums atpalaiduoti ir ištiesinti savo kūną.

Pasimankštinę išsivirkite kavos ar arbatos ir atsiverskite tuščią lapą savo užrašų knygelėje. Viršuje užrašykite antraštę: „Intuityvios žinutės šiai dienai". Tada rašykite visas mintis ir idėjas, kurios jums ateis tą minutę į galvą. Nesirinkite! Užrašykite viską. Kai kurios iš jūsų išplaukusios mintys gali būti net gi pranašystės. Kai kurios idėjos gali pasitarnauti kaip puikus ir naudingas tos dienos planas.

Tiesiog rašykite, kol porą puslapių pripildysite intuityvios informacijos. Jei jus apims kūrybinis polėkis, būtinai juo pasinaudokite, kurkite! Kartais mūsų vidinis balsas save išreiškia per eilėraščius ar esė. Roberto Bly, vyrų judėjimo įkūrėjas, parašė visą knygą, kuri vadinasi „Rytmečio eilės". Kasryt visus metus jis rašė po eilėraštį, išrinko geriausius ir išleido knygą. Rytinio rašymo tikslas yra pažadinti visas snaudžiančias idėjas, kurios slypi jumyse. Jei tai tampa jūsų kūrybiškumo proveržiu, galima drąsiai teigti, kad atvėrėte naujas duris, už kurių jus pasitinka pokyčių kupinas gyvenimas.

Baigę rašyti, galite daryti, ką tik norite. Jei tuo metu trokštate surūkyti cigaretę, sukirsti šokoladinį raguolį, paskaityti laikraštį ar prižiūrėti vaikus, taip ir darykite.

Rytas visada man buvo pati sunkiausia dienos dalis. Aš mėgstu ilgiau pamiegoti. Jei atsikeliu prieš septynias, palepinu save „didvyrio" pyragaičiu. Tik pradėjęs gyventi su savo nauja drauge Temi, atradau nuostabią ryto valandų ramybę. Mūsų intuicija pati aštriausia auštant, todėl nesiguldavau iki pat aušros ir rašydavau, kai visi jau miegodavo. Dabar stengiuosi persiprogramuoti ir atsikelti auštant. Kaip jau minėjau, vyriškos energijos *jan* banga gali labai padėti išlaikant pusiausvyrą ir sveiką, atvirą protą. Praleidę šį energijos papildymą mes paprastai jaučiame nuovargį visą dieną, ir mūsų intuicijai iškyla kliūčių. Taigi pasisten-

kite atsikelti anksti ir pradėkite dieną su anksčiau paminėtais pratimais. Jie geriausiai jus paruoš dienai.

PRIEŠPIEČIŲ METAS

Aš priešpiečius suprantu europietiškai. Manau, kad priešpiečiams reikia skirti keletą valandų ir tą laiką praleisti su nuostabiais žmonėmis, laisvai šnekučiuojantis. Nelaimei, mes gyvename kultūroje, kuri nevertina vidurdienio atsipalaidavimo reikšmės. Atrodo, kad visi vienu metu strimgalviais bėga iš darbo, griebia kokį riebų greitą užkandį ir keliais kąsniais nurija jį, persimesdami su pašnekovu keliais gandais, ir skuba atgal į darbą. Kuo labiau mums pavyktų pakeisti tokį modelį, kuo turiningiau pasinaudotume savo vidurdienio pertrauka jėgų atgavimui ir atsipalaidavimui.

Pirma, patarčiau atkreipti dėmesį, su kuo pasirenkate valgyti priešpiečius. Jei turite pasirinkimą, pasistenkite tą valandą praleisti su tokiu žmogumi, su kuriuo galite pasidalinti savo įžvalgomis ir kūrybinėmis idėjomis, su tuo, kuris tikrai jūsų klauso ir kartu įkvepia jus savo įdomiais pastebėjimais ir apmąstymais.

Antra, pasirinkite tylią ir harmoningą aplinką. Paprastai iki vidurdienio mes jau pakankamai patiriame streso ir nors pilna žmonių, triukšminga vieta ir tiktų mūsų temperamentui, buvimas aplinkoje, kuri veikia raminančiai, mums duos daug daugiau naudos, papildys mūsų energijos atsargas, pateiks naujų įžvalgų.

Trečia, prieš valgydami giliai įkvėpkite, iškvėpkite ir pasimelskite. Kai nusiraminame, sustojame ir pagarbiai priimame maistą, ne tik geriau virškiname, bet visas valgymo procesas tampa panašus į muziką: pasirenkame ritmą, kuris labiausiai padeda mums mėgautis maistu ir galime geriau klausyti savo kolegos bei savo vidinio balso.

Pasibaigus priešpiečių metui, mėgstu pasivaikščioti po knygų parduotuvę ir paskaitinėti ką nors įkvepiančio. Nekalbu apie Tonį Robinsą ar Dipak Čoprą. Turiu galvoje gerą eilėraštį ar trumpą istoriją, sužadinančią vaizduotę. Tai padeda mums grįžti prie darbo su kūrybiniu polėkiu. Pamaitinę ne tik kūną, bet ir sielą, galite dirbti daug produktyviau. Galite pamėginti įsivaizduoti savo bosą kaip albatrosą lėtai krypuojantį jūros pakrante, o ekscentrišką sekretorę kaip beždžionę, šokinėjančią nuo vienos medžio šakos ant kitos. Kiekvienoje aplinkoje glūdi paslėptas kūrybiškumas, o kai jaučiatės pakylėtas įkvėpimo, galite peržengti nykios realybės ribą ir į viską pažvelgti naujai ir su humoru.

Jums gali nepasisekti pasiekti, kad kiekviena priešpiečių valanda būtų tokia vertinga, bet kuo daugiau pajėgsite ją susikurti, tuo dažniau pastebėsite, kad grįžtate į darbą su šypsena veide, laimingas ir atviras intuicijos siunčiamoms žinutėms. Atminkite, pasiekus džiaugsmo būseną, sielos gali su mumis bendrauti daug lengviau. Tada tereikia nedidelės kibirkštėlės, kad sustiprėtų intuityvūs pojūčiai. Pabandykite sau susikurti tokius priešpiečius ir stebėkite, kaip keisis jūsų likusi diena. Jei padės, puiku. Tačiau jei jūs norite veikti ką nors kita, pavyzdžiui, eiti pasivaikščioti, palesinti paukščius, surūkyti kubietišką cigarą, nedvejodami taip ir darykite. Tinka viskas, kas jus nuramina ir įkvepia. Šie pojūčiai iš tikrųjų išjudina intuiciją.

VAKARAS

Ką jūs veikiate po darbo, kol einate miegoti, yra jūsų pačių reikalas. Šioje kultūroje tiek mažai laiko skiriama poilsiui, kad reikia išspausti visa, ką galime geriausia iš mūsų laiko po darbo, kurį dažnai praleidžiame tuščiai spoksodami į televizorių ar leisdami laiką prirūkytuose baruose. Tiesą sakant, taurė vyno ar

gero filmo peržiūra kine yra puikus būdas pailsėti nuo visą dieną slėgusių minčių, ir pasiruošti miego ritualui. Dievas mūsų nesukūrė vien tam, kad dvidešimt keturias valandas per parą suktumėmės lyg voverės rate arba tik medituotumėme. Mums reikia „žmogiško" laiko, kurio metu atstatome savo jėgas.

Dabar pakalbėkime apie labai svarbų dalyką — miegą. Jie norite, kad jus vestų intuicija, labai svarbu, kad turėtumėte kažkokį ritualą, kuris kasnakt paruošia jus sapnams ir padeda apmąstyti viską, kas įvyko per dieną.

Užuot kartoję ryto ritualus, pasistenkite sugalvoti kažką visiškai skirtingo, kas stimuliuotų paslaptingesnę, mažai ištirtą jūsų asmenybės dalį. Prieš miegą man patinka gulėti ant nugaros tamsoje ir leisti mintims formuoti vizijas. Mėgstu klausytis užuolaidose šlamančio vėjo ir pajausti dvasinę savo namų erdvę. Namuose mes gyvename ne vieni ir jie, svečiai iš kitos dimensijos, linkę bendrauti su mumis per intuiciją, ypač kai ruošiamės miegoti.

Leiskite jiems kalbėti. Leiskite pripildyti jūsų kūną naujų pojūčių ir minčių. Jei netikite dvasiomis, pagalvokite apie balsus, kurie yra tarsi jūsų dalys, paslėptos dalys, kurios atsiskleidžia naktį. Kuo artimesnius ryšius užmegsite su tomis kitomis energijomis, tuo geriau jums pasiseks su jomis susisiekti dienos metu, kai reikės kibirkštėlės kūrybiškumo arba pagalbos susidraugaujant su kolega.

Be gulėjimo tamsoje ir kalbėjimosi su dvasiomis, dar galite susidėti rankas sau ant krūtinės, vieną ant kitos, ir suteikti sau „šviesos" gydymą. Vos tik pajutęs įtampą ar baimę, visada atlieku šį ritualą. Jis nepaprastai padeda nusiraminti. Tiesiog laikykite rankas ant krūtinės ir įsivaizduokite, kaip energija per jūsų krūtinę pripildo šviesos visą jūsų kūną. Taip pat galite šį pratimą atlikti kartu su partneriu. Tai gali būti labai jausminga sekso preliudija arba tiesiog būdas intuityviai susijungti su mylimu žmogumi. Didžioji dalis mūsų nerimo ir blogos nuotaikos susi-

kaupia plotelyje virš širdies, taigi šį ritualą visada galime naudoti, norėdami „apsivalyti".

Vakaras yra stebuklų metas. Ryte mes teikiame pirmenybę dalykams, kurie yra labiau apibrėžti, bet vakare, uždegus žvakes, skaitant mistinę literatūrą, geriant lengvą vyną, mes atsiveriame paslaptims. Mes pasitelkiame gilesnes savo sielos galias naudodamiesi intuicija ir pamažu suvokiame, ko mums reikia, kad galėtumėme gyventi jaudinantį ir laimingą gyvenimą.

Patirkite vakaro žavesį kaip patiriate malonias akimirkas su mylimu žmogumi. Pasinerskite visa savo siela. Pabučiuokite pulsuojančią gyvenimo širdį. Būkite kuo tik norite. Jei jums kils noras pasiklausyti kokios nors prisiminimus sukeliančios muzikos ir pašokti nuogam(ai), nedvejokite. Išnaudokite šį laiką atsidavimui savo intuicijai. Nesvarbu, kaip stipriai mus laiko civilizuoto gyvenimo gniaužtai, mes vis vien esame pusiau laukiniai, gamtos šauksmą girdintys žmonės. Leiskite sau atrasti, ką tai reiškia.

Sėdėjau su viena vedusia pora restorane *Soup Platation Marina* Del Rėjuje. Žmona Kamilė pradėjo skųstis dėl kažko, kas nutiko vakar ar užvakar. Jos vyras Lorinas pasilenkė prie jos ir meiliai sukuždėjo: „Mieloji, tai buvo taip seniai." Niekada nepamiršiu jo komentaro. Tai tiesa. Jei mes gyvename šia akimirka, diena ar dvi yra jau ilgas laiko tarpas. Tai nereiškia, kad mums nereikia įsigilinti ir apmąstyti praeities, bet prisiminkite, kad praeitis yra gana nereikšminga, jei gyvename jaudinantį gyvenimą dabartyje.

Diena yra ilgas laiko tarpas. Kai gulėsite savo pataluose vakare, jūsų rytinis eilėraštis gali atrodyti amžiaus senumo. Pamąstykite apie tai. Juk laiko iš tikrųjų nėra daug.

ANTRA DALIS

INTUICIJA IR REALUS PASAULIS

KETVIRTAS SKYRIUS

INTUICIJA NAMUOSE

Tai pati jaukiausia vieta,
Kur mintys gali tekėti laisvai,
Kiek mielių žodžių tariame tada,
Kai saugumo suteikia gimtieji namai.

Geriausias sąlygas intuicijai lavinti suteikia namai ir mylimi artimieji, kuriais gali pasitikėti ir su kuriais jautiesi saugus. Skleisti savo įžvalgas pasauliui, kuris bet kurią akimirką gali iš tavęs pasijuokti ar palaikyti tave pamišusiu, iš pradžių gali būti nejauku. Man tenka dažnai tuos nepatogumus patirti, tik jau dabar jų nebevadinu nepatogumais. Žmonių reakciją suvokiu kaip savaime suprantamą dalyką. Pavyzdžiui, kas nors kalba apie šunį, o man išsprūsta: „Ar tai baltas šuo?" Jei atspėjau, žmogus pasakys: „O Dieve, iš kur jūs žinote?" Bet jei „nepataikau", galiu sulaukti ironiško žvilgsnio ir pokalbis greitai pakryps kita linkme.

Vis dėlto namuose mes galime drąsiai žaisti su savo įžvalgomis, o jei tai tampa šeimos tradicija, atsiranda papildomas pramogų šaltinis. Buvau paauglys, kai šeimoje pradėjome dalintis

įžvalgomis, paleisdami savo mintis skrieti laisvai. O kad būtume pradėję, kai buvau dar ikimokyklinukas. Mano intuicija stipri, bet žinau, kad jei būčiau pradėjęs treniruotis ankstyvoje vaikystėje, ji būtų dar stipresnė.

Tėvams gali būti labai įdomu stebėti savo augančio vaiko intuiciją. Prisiminkite, kad intuicija nėra vien tik tai, ką mes galime pasiekti. Ją turi visi žmonės, nepaisant to, ar jie sąmoningai tai suvokia, ar ne. Stebėkite savo vaikus. Pažiūrėkite, į ką jie koncentruoja savo dėmesį ir kaip suvokia savo įžvalgas.

Mažą vaiką traukia būtent tai, kas įkvepia. Dar net vaikui neprakalbus, galite stebėti, kaip jis žaidžia su kitais bendraamžiais ir gyvūnais, kokius žaislus pasirenka ir kaip paprašo, ko nori. Sėdėkite ramiai ir pajauskite, kaip jis pasidalina savo mintimis per tylą. Jei vaikui bus suteikta laisvė vadovautis savo intuicija ankstyvame amžiuje, kils mažiau sunkumų darant svarbius gyvenimo sprendimus suaugus.

Kūdikystėje telepatinio bendravimo kanalai yra atviri. Jūs galite bendrauti su savo vaiku be sudėtingų kalbos mechanizmų. Prisimenu, kaip gyvendamas su savo broliu ir jo drauge, stebėdavau jų bendravimą su vaiku.

Maitindama sūnų mama gestais duodavo ženklus, kuriuos vaikas suprasdavo ir reaguodavo, nors galėjo bendrauti tik akimis. O mano brolis žaisdamas su sūnumi jam sukeldavo džiaugsmingo juoko priepuolius. Jis guguodavo ir leisdavo kitokius garsus ir, atrodė, puikiai susikalba su savo vaiku ta keista kalba.

Niekada nesuvokiau, kiek daug kūdikis jaučia dar iki tol, kol sugeba žodžiais išsakyti savo mintis. Stebėdamas savo augantį sūnėną aš pamačiau, kad intuicija yra ne tai, ką išvystome, bet daugiau tai, kas glūdi mūsų prigimtyje. Mes *žinome* daugelį dalykų jau tą akimirką, kai paliekame saugų gimdos prieglobstį. Mes nujaučiame savo lemtį ir vaidmenį, kurį mūsų gyvenime vaidina globėjai.

Jei kūdikiai galėtų kalbėti, jie atskleistų mums visas detales apie pasaulį, iš kurio atėjo. Tikriausiai tai ir yra didžiausia priežastis, kodėl vos išmokęs tarti pirmuosius žodžius vaikas pamiršta savo kilmę. Paslaptis turi likti neatskleista. Tačiau yra būdų kaip per intuiciją lavinančius pratimus ir žaidimus padėti vaikui prisiminti savo šaknis.

Niekada neklauskite vaiko: „Ką veiksi, kai užaugsi?" Turėtumėte leisti jam parodyti per savo įžvalgas, intuityvaus pasaulio suvokimą, kuria linkme jis ruošiasi pasukti ir ko jam reikia, kad ten patektų.

INTUICIJĄ LAVINANTYS ŽAIDIMAI

Su vaikais galima žaisti nuostabų spalvų žaidimą. Jūsų vaikui paaugus tiek, kad jau pradeda skirti spalvas, galite paslėpti spalvotą popierių sau už nugaros ir paklausti, kokios jis spalvos. Iš pradžių viską suorganizuokite taip, kad vaikas visada laimėtų. Tokiu būdu mažylis išmoksta pasikliauti savo pirmu įspūdžiu. Jei jūsų vaikas mokosi greitai ir pradeda šiame žaidime daryti pažangą, palaipsniui galite keisti taisykles ir žaidimą pasunkinti. Vietoje spalvų galite naudoti formas, žodžius, paveikslėlius, vaisius.

Intuicijos žinovai šį užsiėmimą vadina *tolimuoju matymu* arba *moderniąja aiškiaregyste*. Tolimojo matymo įgūdžių lavinimas padeda vaikui atverti savo vidinę akį. Jis gali šią galią vėliau panaudoti gyvenime kaip vizualizacijos įrankį, padėsiantį jam sukurti savo intuityviojo lygmens patirtį.

Ūgtelėjusį vaiką galite pamokyti pranašavimo meno. Tegu kiekvieno mėnesio pradžioje jis parašo savo ateities spėjimus į kortelę, įdeda ją į voką ir perskaito po trisdešimties dienų. Ar pranašystė išsipildo, ar ne, nesvarbu. Šio žaidimo prasmė ta,

kad jūs padrąsinate jį mąstyti netiesiniame lygyje ir įgauti pasitikėjimo savo jėgomis suvokimo mene.

Gaila, bet labai dažnai vaikų intuityvius sugebėjimus užslopina griežti, valdingi tėvai, kurie trokšta suplanuoti visą vaiko gyvenimą. Jei į kasdieninį šeimos gyvenimą įtrauksite intuiciją lavinančius pratimus, pats vaikas pradės planuoti savo ateitį.

Negaliu net pasakyti, kiek daug žmonių ateina pas mane ir klausia, kaip jiems gyventi, kaip planuoti savo gyvenimą. Šie klausimai dažniausiai iškyla tiems žmonėms, kurių intuityvų gyvenimą nuslopino tėvai. Jei netrukdoma tarpti vaiko svajonei, ateities vizijai ir leidžiama imtis veiklos, kuri suteikia daugiausia motyvacijos, atėjus laikui žmogui bus daug lengviau priimti tinkamiausią sprendimą, pasirenkant savo kelią, būsimą darbą.

Džeimsas Hilmanas savo knygoje „Sielos kodas" pasakoja apie įžymų smuikininką, kuriam devintojo gimtadienio proga tėvai padovanojo plastiko smuiką. Negavęs tikro smuiko berniukas taip įsiuto, kad sulaužė dovaną į šimtus dalelių.

Džeimsas Hilmanas tokį intuityvų vaiko pojūtį vadina *dievybės pasireiškimu.* Kiekvienas žmogus gimė su įspaudu prigimtyje, kuris siekia savęs išsipildymo. Kuo daugiau tėvai ar globėjai atsižvelgia į dievybės pasireiškimą, tuo lengviau vaikams eiti savo tikruoju keliu.

Nėra nieko žalingesnio kaip užkirsti kelią dievybės pasireiškimui. Šitaip elgdamiesi priverčiate vaiką patikėti, kad jo prigimtyje įrašyta lemtis yra nesvarbi. Tikiu, kad tai yra pagrindinė priežastis, kodėl kai kurie vaikai taip skausmingai su visais kovoja savo paauglystės laikotarpiu. Jie pasipriešina, stengiasi reorganizuoti savo dievybės pasireiškimo jėgas, kad jų gyvenimas susiklostytų taip, kaip reikia.

Žinoma, galima perlenkti lazdą ir per daug išlepinti vaiką. Tada jis jau nesugebės atskirti intuicijos nuo įprastų užgaidų, bet daug geriau vaikui palikti per daug laisvės atrasti save, negu

iš viso jos nesuteikti. Tėvams nelengva eiti tokiu keliu, bet rezultatai yra labai pozityvūs.

Nuostabus pratimas, padedantis vaikui atrasti savyje dievybės pasireiškimą, yra susijęs su piešimu. Vaikui pasiūloma nupiešti autoportretą — ne fizinę išvaizdą, bet vidinę savo dalį, kurią tik jis pats gali matyti. Jei vaikas vis pieš šiuos portretus savo augimo proceso metu, jam bus daug lengviau atsiliepti į savo vidinius poreikius. Jis sugebės pamatyti savo tikrąjį vidinį „aš" ir jį kuo geriau pažinti.

Mūsų intuityvusis, vidinis gyvenimas augant kinta. Iš pradžių jis yra daugiausia neverbalinių išraiškų derinys, padedantis mums nenutolti nuo prigimties. Dėl šios priežasties man patinka stebėti vaikus vakarėliuose. Jie, rodos, gerai žino, kuo gali pasitikėti ir kuo ne, o pavargę nuo daugybės žmonių ir bendravimo, paprastai grįžta pas savo tėvus, slepiasi jiems už kojų ir žvilgčioja iš už jų kaip išgąsdinti žvėriukai.

Jei tik galėtume tą išmintį atsinešti į suaugusiųjų pasaulį. Šiame pasaulyje būtų daug lengviau gyventi, jei būtume atviri žmonėms, kurie mums patinka ir vengtume tų, kurie kelia priešiškumą. Tai taip pat yra intuicijos reikalas — pasitikėjimas savo jausmais ir veikimas atsižvelgiant į tai, kas mums atrodo teisinga, o kas ne.

Legendinė citata teigia: „Jei mes prisiverčiame ką nors pamilti, savo noru atveriame žudikui savo sielos duris." Šis sakinys galbūt skamba kiek perdėtai, bet aš manau, kad žmonės net neįsivaizduoja kaip gali būti žalinga (ypač vaikui) versti ką nors pamilti, pamirštant savo tikruosius jausmus. Ilgainiui asmenybėje atsiranda didžiulės kliūtys ir žmogus išklysta iš savo tikrojo kelio. Toks intuicijos pažabojimas neleidžia mums pažinti savęs ir mes nuolatos įsiveliame į netikusius santykius bei imamės veiklos, kuri yra tik laiko švaistymas.

Kuo labiau paskatinsime šeimos narius gyventi klausantis vidinio balso, tuo daugiau namuose bus harmonijos. Kalbėjimas

ir gyvenimas pasikliaujant intuicija reiškia tikrus atvirus pokalbius ir nuoširdų bendravimą. Namuose, kur leidžiama kalbėti intuicijai, žmonės sako vienas kitam tai, ką iš tikrųjų galvoja. Jie atviri ir nebijo išreikšti savo slapsčiausių jausmų ar atsitraukti, kai tai yra būtina.

Šiuo metu kuriamos mokyklos, kuriose mokoma tokio bendravimo. Kai du vaikai susipeša, jie atsistoja priešais klasę ir atvirai išsiaiškina savo konfliktą. Konfliktiškame pasaulyje tokio tipo bendravimas yra gyvybiškai svarbus. Jei pradėsime ramaus santykių aiškinimosi mokyti vaikus, jiems užaugus planetoje bus daugiau taikos ir supratimo.

Intuityvus bendravimas namuose yra ne tik dvasiškai naudingas, bet ir labai smagus bendravimo su šeima būdas. Tik įsivaizduokite, kad galite paklausti mamos, ką jums jaučia jūsų vaikinas (mergina), kuriam egzaminui reikia mokytis daugiausiai. Įdomu ir naudinga, ar ne?

Mūsų šeimoje intuityvus bendravimas yra giliai įsišaknijęs. Visada bendraujame tokiame lygmenyje. Mes ne tik žaidžiame intuiciją lavinančius žaidimus, bet ir pateikiame naudingas įžvalgas vieni apie kitus. Nors tai ir skamba gana rimtai, dažnai tokia veikla teikia daug džiaugsmo.

Kartais, kai stengiuosi apibūdinti naująjį mamos draugą, su kuriuo ji dar nepažįstama, pasakau jai, kad jo nugara bus plaukuota, nosies šnervės labai didelės ir kad jis laikosi kietai virtų kiaušinių dietos. Pasidalinimas įžvalgomis nebūtinai turi būti rimtas procesas. Jis gali tapti labai žaismingu užsiėmimu ir sukelti daug nuoširdaus juoko visiems šeimos nariams.

Taigi kitą kartą svarstydami, ką nuveikus su šeima ir draugais, pabandykite pažaisti intuiciją lavinantį žaidimą. Juos labai lengva sugalvoti.

Aš dažnai su žmonėmis žaidžiu žodžių žaidimą. Štai jo taisyklės: žaidėjas eina aplink ratu sustojusius žmones ir pasako kiekvienam po žodį. Tas žodis turėtų būti susijęs su žmogaus

dabartine padėtimi, gyvenimo etapu, veikla, hobi ar panašiai. Sakykite žodį, kuris tą akimirką labiausiai asocijuojasi su tuo žmogumi. Pavyzdžiui, savo sesei jūs galite pasakyti *mango*, o draugui *subrendęs*.

Labai įdomu svarstyti, ką tas žmogus tuo žodžiu norėjo pasakyti. Žinoma, kiekvieną žodį galima labai įvairiai interpretuoti. Žodis *mango* gali reikšti tai, kad pastaruoju metu buvote labai mielas, jūsų figūra įgauna mango formą arba tai, kad greitai ruošiatės atostogauti į šiltus kraštus.

Kiekvienam pasakius žodžius, galite paklausti, kodėl žaidėjai pasirinko būtent tą žodį ir ką tuo jie norėjo pasakyti. Tai pati linksmiausia dalis. Kiekvieną žmogų apibūdiname intuityviai.

Žaidžiau šį žaidimą su žmonėmis, kurie anksčiau apie jį nieko nebuvo girdėję ir kai vėliau juos susitikdavau, jie visada prašydavo: „Andrei, gal galime dar kartą tą žaidimą pažaisti?"

Būkite kaip vaikai. Leiskite savo intuicijai kalbėti ir suteikti jums informacijos per žaidimus. Prireikus daryti rimtus sprendimus, jūs jau turėsite įgūdžių ir būsite pasiruošę bet kokiems išbandymams.

Čia ir dabar paprašykite arčiausiai esančio žmogaus pasakyti jums žodį, kuris geriausiai apibūdintų jus šią akimirką. Aš taip pat jums vieną pasakysiu.

Ieškotojas!

Dabar pamėginkite jūs.

PENKTAS SKYRIUS

INTUICIJA IR DARBAS

Žmonės visada ieško būdų, kaip užimti kuo aukštesnes pareigas darbovietėje. Jie mėgina keltis anksčiau, lanko atminties gerinimo kursus, vaikšto į Tonio Robinso seminarus, mokosi bendravimo įgūdžių, užsiima joga ir t.t. Šį sąrašą galima tęsti ir tęsti. Jokiu būdu nenoriu pasakyti, kad nors viena iš šių veiklų yra netinkama. Jokiu būdu! Juk iš tikrųjų vaikščiojimas karštomis žarijomis gali padidinti drąsą ir asmeninę jėgą, bet daugeliui žmonių tiesiog nepasiseka pasitelkti savo intuicijos ir atrasti tikrąjį kelią, vedantį į aukštumas.

Įsivaizduokite, kad virš jūsų galvos sklando mažo debesėlio formos išminties šaltinis. Įsivaizduokite, kad tas išminties šaltinis ranka pasiekiamas, kad visa, ką jums reikia žinoti, yra čia pat, virš jūsų. Dabar liaukitės įsivaizdavę ir patikėkite, kad jis tikras, toks tikras, kad šį puslapį rašantis žmogus dabar kaip tik juo naudojasi, o jūs, skaitytojas, taip pat galite laisvai pasiekti tą informaciją.

Intuicija yra *taip* arti, kad ją galima pasiekti kiekvieną akimirką. Galite sėdėti susirinkime ir bergždžiai sukti galvą, kokį protingą komentarą įterpus. Tiesiog vienai akimirkai užmerkę

akis ir įsiklausę į save, galėtumėte išgirsti labai gerą mintį. Ne tik protas žinos, kad šis komentaras tinkamas, bet ir visas kūnas jums duos signalą, kada geriausia pakelti ranką ir kreiptis į susirinkimo vadovą.

Taip veikia intuicija.

Tai kažkas, ką turime mes visi.

Netiesa, kad kai kurie žmonės turi daugiau proto galios, negu kiti. Vienintelis skirtumas tarp jūsų proto ir Einšteino yra tas, kad jis išvystė natūralų gebėjimą pasiekti aukštesnį lygį. Jis daug mažiau priešinosi jį pasiekiančiai informacijai. Jis galėjo pakilti mintyse tarsi oro balionas ir apžvelgti tolimiausius savo intuicijos kampelius. Jis galėjo sklandyti po išminties platybes tarsi paukštis ir nebijojo to, ką rasdavo.

Mes visi esame patyrę tokio įkvėpimo akimirkų. Visi esame pabuvę genijaus kailyje nors kelias minutes. Tų akimirkų ir pakilaus jausmo, to vaikiško, džiaugsmingo širdies plakimo prisiminimas yra pirmasis žingsnis, norint pasitelkti savo intuiciją kopiant karjeros laiptais.

Nesvarbu, kur dirbate — ar kavinukėje, ar Volstrite — intuicija tikslingai jus atvedė ten, kur esate. Joks atsitiktinumas, kad dabar pilstote kavą ar skaitinėjate savo kabinete *New York Times*. Jūs esate čia, kad kažko išmoktumėte, pažintumėte tam tikrą gyvenimo būdą, kuris vienaip ar kitaip padės jums pasiekti didelių tikslų.

Mano brolis Džordžas, talentingas dailininkas ir modelis, trejus metus dirbo padavėju restorane Havajuose, kai tuo metu galbūt būtų galėjęs dirbti brangiai apmokamą modelio darbą. Iš pradžių jis jautė, kaip ši darbas ir visa jį supanti atmosfera slegia. Jam buvo visiškai neįdomu dalyvauti paaugliškuose bendradarbių pokalbiuose. Jam trūko bendraminčių. Bet jaunuolis ir toliau dirbo tame restorane, nes intuityviai jautė, kad reikia iš tokios situacijos kažko išmokti ir nepaisant to, kaip sunku,

užrakinti savo sparnus spintoje ir nešioti padėklus su maistu, užuot keliavus aplink pasaulį.

Dabar, kai mano brolis grįžo į meno pasaulį ir pagaliau paliko kasdienę restorano rutiną, jis suvokia, kiek naudos jam davė ši patirtis. Tame restorane jis išmoko bendrauti su įvairiais žmonėmis ir įžvelgti jų panašumus, o ne trūkumus. Jam tikrai trūko paprastumo ir betarpiškumo bendraujant su įvairaus statuso žmonėmis, o klausydamas savo nuojautos ir kelis metus nešiodamas lėkštes su keptais viščiukais, jis atrado tuos supratimo lygius, kurių ieškojo. Džordžas puikiausiai buvo pasiruošęs grįžti į savo pasirinktą mylimą darbą. Jis jau tvirtai tikėjo, kad jam lemta daug pasiekti.

Taigi jums nereikėtų jaudintis dėl savo darbo vietos. Verčiau atidžiai įsigilinkite į savo dabartinės veiklos aspektus ir pamąstykite, ko mokotės, kodėl jūsų siela čia jus atvedė.

Man teko dirbti labai prastų darbų ir tai prisiminus, mane suima juokas, nes galvoje nušvinta aiškus atsakymas, kodėl man reikėjo užsiimti būtent tokia veikla.

Norint taip pradėti žvelgti į savo pragyvenimo šaltinį reikia suvokti, kad nėra geresnio ar blogesnio darbo. Nesvarbu kas jūs esate — valytojas ar lakūnas, vis tiek tarnaujate visuomenei ir didesnio sąmoningumo negalėtumėte pasiekti be tokio užsiėmimo, kuris dabar yra svarbi jūsų gyvenimo dalis.

Tai budistų požiūris į gyvenimą. Iš pradžių toks *ego* paneigimas palieka tuštumos pojūtį. Niekam nepatinka valyti purvino kambario ar skusti bulves šimtui alkanų vienuolių, bet tik suradęs ramybę šiuose darbuose, galite pasinerti į tokią profesinę veiklą, kurioje atsiskleis tikrieji jūsų talentai.

Konsultavau moterį Tamarą. Ji man papasakojo, kad pradėjo karjerą nuo paprastų kasdieniškų užduočių: dokumentų kopijavimo, atsakymų į skambučius, reklamos bukletų paruošimo. Tamara yra veterinarė, bet daugelis žingsnių, kuriuos ji žengė

savo karjeros link, buvo panašūs į patarnavimo darbus vienuolyne.

Tamara laimingai gyveno saulėtoje Kalifornijoje, kai jos intuityvūs sapnai paskatino perkelti verslą į atšiauraus klimato Koloradą. Moteris persikraustė į nedidelį treilerį su penkiais akrais žemės, kur ji galėtų laikyti savo arklius ir pradėti karjerą. Ji turėjo labai mažai pinigų, todėl iš pradžių reikėjo prašyti finansinės paramos iš draugų.

Tamara pasakojo, kad nepaisant to, kokia atrodė beviltiška situacija, ji girdėjo vidinį balsą, kuris ją drąsino nepasiduoti. Šeštą valandą ryto ji klampodavo per pusnis pašerti ir sušukuoti savo arklių. Treileryje šildymas neveikė, o kartais tekdavo laukti tris dienas, kad galėtų išplauti indus, nes dažnai dingdavo vanduo.

Kai kalbėjausi su ja telefonu iš Kalifornijos, ji man sakydavo: „Andrei, jei ne atkaklioji mano intuicija, kuri mane skatina čia pasilikti ir dirbti, atlėkčiau į Los Andželą akimirksniu." Net aš mėginau ją įtikinti grįžti, nes jos gyvenimo sąlygos atrodė nepakeliamos. Bet, laimei, šios moters intuicija buvo stipresnė už visus patarimus. Ji liko, ji kovojo ir įveikė kliūtis, kurias nemaniau, kad gali įveikti tokia iš pažiūros trapi moteris.

Dabar Tamara džiaugiasi klestinčiu verslu ir televizijos šou apie arklius. Ji rūpinasi daugelio žmonių žirgais ir teikia visas paslaugas, susijusias su gyvūnų priežiūra. Tarsi angelas jai būtų pakuždėjęs: „Tamara, žinau, kad tau gerai sekasi Kalifornijoje, bet Kolorade tavęs reikia labiau. Iš pradžių bus sunku, bet po kurio laiko tau nusišypsos sėkmė ir tu tapsi žinoma visoje šalyje."

„Gerai, aš vyksiu ten", — sutiko ji ir pasidavė srovės tėkmei, kuri ją nunešė ten, kur ji yra šiandien.

Intuicija darbovietėje

Dirbant grupėje mums kasdien atsiveria daugybė galimybių. Kiekvieną akimirką galime priimti sprendimus, kurie padės mums tobulintis ir pasiekti karjeros viršūnę. Pats svarbiausias metodas, siekiant padaryti karjerą, yra leisti vadovauti intuicijai ir būti tuo, kuo esame.

Teko kalbėtis su aktore Telma. Ji turėjo dirbti administratore vienoje didelėje kino kompanijoje. Iš pradžių Telma nekentė savo darbo, nes kiekvieną dieną tekdavo praleisti taip arti savo trokštamo darbo, bet svajonė apie aktorystę vis tolo.

Tačiau Telma nemetė darbo ir nebuvo visą laiką suirzusi. Ji nutarė, kad į darbą reikia pažvelgti su humoru. Per pertraukėles ji juokaudavo su savo bendradarbiais. Ji juokingai vaikščiodavo ir rodydavo įvairias grimasas.

Greitai mergina įgijo „Pakvaišusios Telmos" reputaciją. Ji tiesiog įelektrindavo ir nušviesdavo atmosferą aplink save. Po kurio laiko Telma nesijautė slegiama savo darbo. Gyvenimas tiesiogine prasme tapo jos scena.

Po metų ji atsisakė administratorės pareigų ir pasinėrė į aktorystę. Viskas vyko taip sparčiai, kad greitai jai nereikėjo papildomo darbo. Ji buvo laisva ir galėjo atsiduoti aktorystei.

Telmos pavyzdys puikiai įrodo, kas gali nutikti, jei leidžiame savo intuicijai veikti darbovietėje. Kuo daugiau klausiame, kuo mums lemta tapti, tuo individualesnis tampa mūsų elgesys. Ne visiems būtina tapti pokštininke kaip Telma — nedaug yra natūralių komikų iš prigimties — bet jai tai atvėrė kelią į tikrąjį pašaukimą. Tai buvo jos tikrasis kelias. Kitam žmogui sekti intuicija darbovietėje reikš daugiau bendrauti arba, atvirkščiai, daugiau pabūti vienam, sutelkti dėmesį ir atlikti užduotis.

Prisimenu, kaip pradėjau burti Taro kortomis Venis paplūdimyje, Kalifornijoje. Daugelis aiškiaregių tame paplūdimyje vilkėjo laisvais drabužiais ir atrodė kaip hipiai. Savo pirmąją dieną

aš vilkėjau marškinius, kaklaraištį ir skrybėlę. Išsiskyriau iš kitų, bet tą rytą intuicija man pakuždėjo būti kitokiam. Taip aš atsidūriau tarp viduramžių kerėtojų, jausdamasis lyg iš kitos planetos ir keistai laimingas.

Mano pirmieji klientai buvo gėjų porelė, kurie rengėsi kartu atidaryti importo/eksporto kompaniją. Jie sakė pasirinkę mane todėl, kad atrodžiau labiausiai jaučiantis šio laikmečio tendencijas ir priminiau verslininką. Nusijuokiau, kai jie taip paaiškino savo pasirinkimą. Buvau labai jaunas ir nustebau, kad sugebėjau taip tinkamai prisitaikyti aprangą.

Burdamas tiesiog bėriau tokią verslui reikalingą informaciją, apie kurią anksčiau nė nenutuokiau. Mano tvarkinga apranga, jų tikėjimas manimi atvėrė mano intuiciją ir leido užsidirbti papildomus dvidešimt dolerių. Buvau patenkintas, kad unikalus aprangos stilius man padėjo. Nuo to laiko visada rengiausi elegantiškai ir žmonės ėmė mane pažinti kaip gerai atrodantį aiškiaregį ir tikėdami mano įvaizdžiu lengviau atsiverdavo įžvalgoms.

Kartais intuicija gali būti labai subtili. Kartais pajautimas, kada reikia išgerti kavos gali jus suvesti su žmogumi, kuris pakels jums nuotaiką visai dienai. Dirbdamas komandoje visada stebiu mažas užuominas, kurias man pateikia kūnas. Kai taip darai, visada nutinka kažkas gera. Štai sąrašas dalykų, kuriuos reikėtų kasdien intuityviai apmąstyti darbe:

1. Kuris žmogus mane šiandien traukia? Su kuo vertėtų šiandien pasikalbėti ar papietauti? Kas pagyvintų mano dieną?
2. Kaip galėčiau savo darbą atlikti be ypatingų pastangų? Kada ir kur man pamedituoti, kad nepasiduočiau nuovargiui?
3. Kieno turėčiau šiandien vengti? Kieno bloga nuotaika gali sutrikdyti mano pusiausvyrą?

4. Kokias jaučiu emocijas? Kaip galiu išreikšti šias emocijas savo darbe taip, kad išlaikyčiau gerus santykius su visais kitais?
5. Kokia apranga geriausiai išreikštų mano vidinį nusiteikimą šiandien? Ar galiu apsirengti kažką tokio, kas atspindėtų mano intuityvius jausmus?

Nustebsite, kaip efektyviai veikia šie paprasti patarimai. Ilgainiui išmoksite pamažu intuityviai ir tikslingai tobulinti savo darbo dieną ir kiekviena darbe praleista akimirka taps prasminga.

Ankstyvoje jaunystėje pažinojau nekilnojamojo turto agentą, kuris skraidino savo klientus nedideliu lėktuvu po įvairiausias apylinkes rodydamas būstus, kurie galėtų juos sudominti. Jis ne tik pasikliaudavo intuicija pasirinkdamas nekilnojamąjį turtą, bet taip pat žinojo labai gerą restoraną, į kurį pasikviesdavo kiekvieną klientą. Jis žinojo, kokio vyno užsakyti, kaip juos paskatinti atsiverti, atsipalaiduoti. Vyrukas naudojosi savo intuicija priimdamas sprendimus, todėl susilaukė nepaprastos sėkmės.

Jei pritaikysite šiuos principus savo darbe, jums ne tik pradės geriau sektis, bet gyvensite dinamišką ir įdomų gyvenimą. Žmonės pradės žavėtis jūsų pasirinkimais, o tai padės jums susikurti patikimą reputaciją.

Įdomi istorija:

Visai jaunutė Barbra Streisand nutarė dalyvauti dainininkų konkurse vaidmeniui Brodvėjuje gauti. Šimtai jaunų žmonių pareiškė norą dalyvauti konkurse, todėl ji suvokė, kad reikia kažko ypatingo, kad būtum pastebėta. Nuostabaus balso neužteks. Reikėjo kažko nepaprasto.

Kai atėjo Barbros eilei dainuoti, ji įėjo į kambarį ir atsisėdo ant kėdės demonstratyviai čiaumodama kramtomąją gumą. Režisieriui paprašius padainuoti, ji liovėsi kramčiusi ir priklijavo

gumą po kėde. Ji sudainavo labai gražiai. Visa komisija buvo pakerėta jos balso.

Jai išėjus, vienas iš komisijos narių priėjo prie kėdės nuimti gumos. Bet ten jos nebuvo! Barbra viską suvaidino. Ji net neturėjo burnoje gumos, o tiesiog apsimetė tam, kad ją prisimintų pasižiūrėję po kėde. Tai buvo tolimas šūvis, bet taip pasielgti ją paskatino intuicija.

Ji gavo vaidmenį.

Triukas pavyko.

Mažas merginos žaidimas užkariavo komisijos narių širdis ir ji tapo miuziklo žvaigžde.

Kai kitą kartą jums reikės padaryti kažką svarbaus — eiti į pokalbį dėl darbo, dalyvauti konkurse ir daryti prezentaciją — leiskite tas akimirkas pagyvinti intuicijai. Nusipirkite kramtomosios gumos ar pasamdykite komedijos aktorių, kuris ateitų į pokalbį pirma jūsų. Viskas, kas jums atrodo teisinga ir yra teisinga! Intuicija darbovietėje pasireiškia atvirumu, energija, drąsa. Mūsų prigimtinė teisė yra palikti savo pėdsaką šiame pasaulyje. Raskite savo saviraiškos būdą ir kilkite!

ŠEŠTAS SKYRIUS

INTUICIJA IR LAISVALAIKIS

Intuicija nėra vien tik tai, ką mes turėtume pritaikyti rimtose situacijose. Laisvalaikiu mes galime naudotis savo intuicija taip pat efektyviai kaip bet kuriuo kitu laiku. Galime būti intuityvūs žaisdami golfą, plaukdami valtimi, arba vaikščiodami siaura gatvele Italijoje. Kai esame atsipalaidavę, mūsų intuicija veikia geriausiai, galime aiškiai ją girdėti ir ramiai priimti sprendimus.

Dvidešimt vienerių aš vienas nuvykau į Graikiją. Mes su drauge kartu keliavome po Europą, bet staiga jai skubiai reikėjo grįžti į JAV. Aš nežinojau kaip man pasielgti — grįžti su ja ar tęsti kelionę. Po ilgų apmąstymų vidinis balsas man pakuždėjo: „Andrei, tu turi keliauti į Graikiją." Tai buvo labai įsimintinas, įkvepiantis širdies šauksmas. Ketinau ten vykti ne tik norėdamas pasigrožėti gamta ir visa kultūra. Norėjau pamatyti seno mano herojaus Leonardo Coheno namą. Bet vos tik atsidūriau laivo denyje suvokiau, kad tai bus kelionė, kurioje man nepavyks vadovautis planu. Reikės pasikliauti intuicija.

Pirmas sustojimas buvo Krofu saloje. Apsistojau Pink Pelis, jauniems žmonėms skirtame motelyje. Ten aš stebuklingai susidūriau su panašaus amžiaus keliautojų grupe. Mes drauge išvykome apžiūrėti kitų salų. Buvome tarsi jaunų piratų šutvė, ieškanti sau vietos jūros platybėse. Nė neįsivaizdavome, kur plaukiame ir ką nuplaukę rasime. Tiesiog sėdome į motorinę valtį ir nurūkome link Kikladų, įžymios salų grupės Egėjo jūroje.

Dešimt dienų grupė šėlo Graikijos salose. Visi tapome tarsi vienu protu. Kai ateidavo laikas išvykti iš kurios nors salos, visi pajusdavome ir leisdavomės į kitą kelionę. Niekada daugiau neteko taip pajausti grupinės intuicijos poveikį. Mes taip gerai praleidome laiką, nes niekas mūsų nevaržė ir visi troškome laisvės ir nuotykių.

Keliaujant tiesiog privalu naudotis intuicija. Po šios kelionės į Graikiją aš išmokau, kaip pasitelkti intuiciją užsienio šalyse. Paslaptis slypi savo norų, įgeidžių tenkinime. Jei jums kyla noras pasivaikščioti centrine gatve, giliai įkvėpkite ir pirmyn! Šis metodas veikia ypač gerai, jei esate ne vienas. Galite daryti intuityvius pasirinkimus kartu.

Alanas Votsas, žinomas Zen filosofas, sako, kad vienos savo kelionės į Tokiją metu jis visą dieną bastėsi po miestą ir taip rado patį nuostabiausią restoraną, kokiame jam teko būti. Įėjęs pro duris jis suvokė, kad čia jau lankėsi anksčiau (priminimas apie praėjusį gyvenimą). Jaukus interjeras, draugiškas personalas ir nepaprastai gardus maistas taip maloniai suvirpino jo vidų, kad jis jautėsi tarsi devintam danguj. Votsas žinojo, kad kažkada jis taip gyveno — jis jautė tą ritualų ir paslapties sintezę.

Šis atradimas buvo labai svarbus. Vyrukas įsitikino, kad jį veikia jėgos, kurios veda reikiamu keliu. Štai kas nutinka, kai keliaujame pasikliaudami intuicija. Jūs pažvelgiate į vidinį žemėlapį, kuriame nurodoma vieta, į kurią eisite. Jei tik sekate jo nurodymais, atsidursite ten, kur jūsų siela jausis kaip namie. Jei

pasiseks, atsiminsite mažą savo sielos istorijos dalelę, bet vien jau jausmas, kad turite patikimą vadovą, yra neįkainojamas.

Viena paskutinių mano graikiškų kelionių buvo į Paros salą. Joje apleistas, bizantiško stiliaus takas vedė į kalnus, link balto miesto Lefkus. Tuo taku jau seniai niekas nebuvo ėjęs, bet vieną saulėtą rytą jis mane pakvietė. Mačiau aukštai kalnuose baltumu švytintį miestą. Aš perėjau laukus, kuriuose ganėsi graudžiai mekenančios ožkos, alyvmedžių giraites. Turėjau lazdą ir vilkėjau laisvais drabužiais. Keliaudamas jaučiausi taip, lyg būčiau atsidūręs kitame laike. Mano galvoje mintys plaukė laisvai tarsi tie pūkiniai debesys virš galvos. Tiesiog ėjau tuo taku ir jaučiau, kad juo keliavau prieš tūkstantį metų. Visą kelią mane vedė intuicija. Žinojau, kad kiekvienas žingsnis yra reikšmingas, nes veda mane baltojo miesto link. Tai buvo mano rojus, kurį padėjo atrasti instinktai.

Taigi, kai kitą kartą kur nors keliausite, pamirškite žemėlapius ir planus. Sekite savo intuicija tarsi ji būtų ištikimas šuo. Jei yra vietų, kurias jums reikia aplankyti, spontaniškai pasirinkite maršrutą, kaip tenai patekti. Pasikliaukite savo vidiniu balsu. Išdrįskite. Kartais gali būti baisu, bet jei patikėsite kažkuo didesniu ir aukštesniu, vietos, kurias jūs aplankysite, atskleis jums visas savo paslaptis.

Atminkite, viskas yra gyva: medžiai, kuriuos praeinate, akmenys, kuriuos liečia jūsų kojos, kava, kurią geriate. Leiskite, kad visa tai būtų jūsų kelionės gidas ir aš jus užtikrinu, kad ši jūsų kelionė bus nepamirštama.

Sportas

Sportas yra unikalus intuiciją lavinantis užsiėmimas. Sportuojant galima pasiekti proto būseną, kurią patys sportininkai vadina „zona". Šioje būsenoje išnyksta viskas, išskyrus tą akimir-

ką. Susikuriate aiškų tikslą, ir jūsų visas kūnas veikia lygiai ir tiksliai kaip geras mechanizmas. Tai dvasinė aukštuma, kurioje jūsų intuicija atsiveria ir veda kiekvieno jūsų judesio metu. Jums nereikia stengtis.

Tokie sportininkai kaip Veinas Greckis, visų laikų geriausias ledo ritulio žaidėjas, visada patekdavo į tą „zoną". Jis pabūdavo kelias minutes susikaupęs, o paskui jam atsiverdavo aiškus intuicijos parodytas kelias ir jis jau tiksliai žinodavo, ką reikia daryti, kad įmuštų įvartį.

Kartais į tą intuityvią aukštesnę sritį įžengia ne tik vienas žaidėjas, bet visa komanda. Stebint Pasaulio taurės rungtynes buvo nuostabu matyti, kaip *New England Patriots* taip atvėrė kelią intuicijai, kad žaidė tartum vienas kūnas. Galva atliko savo funkcijas, kojos savo ir štai rezultatas — priešininkai parklupdyti!

Devynerius metus dalyvavau daliojo slidinėjimo varžybose. Per tuos metus šimtus kartų buvau patyręs tą nepaprastą būseną. Šioje sporto šakoje naudojamos trumpos slidės, ilgos lazdos ir sliuogiama nuo žemos nuokalnės muzikos ritmu. Tuos kartus, kai laimėjau čempionatą, galiu prilyginti neapsakomiems intuicijos išgyvenimams. Aš ne tik visa savo esybe jaučiau savo atliekamus judesius, bet kartu galėjau aiškiai pramatyti, koks bus kitas mano žingsnis. Tarsi visą pasirodymą atlikčiau tuo pačiu laiku, tik kitoje vietoje.

Savo gyvenime esu patyręs panašių pojūčių dar tik rašydamas. Kartais man intuicija iš anksto pakužda, kuria kryptimi vystysis mano knygos turinys. Tai tarsi žaisti žaidimą trimatėje erdvėje. Kažkas nutinka iš anksto ir atlikęs tą veiksmą realybėje, jaučiuosi pilnai jį pabaigęs.

Elizabet papasakojo man savo įspūdžius iš jojimo varžybų. Ji sakė, kad pasiekė tą būseną ne viena, bet kartu su žirgu. Jie tapo vieniu ir praskriejo distanciją kaip ant sparnų. Ji pasakojo, kad tiesiog galėjo numatyti kliūtis kelyje ir greitai priimti reikiamus sprendimus, kad jas tinkamai įveiktų. Elizabet ir jos garsu-

sis žirgas Baronas laimėjo nesuskaičiuojamą daugybę lenktynių. Be to, ji tapo įžymi savo intuityvaus treniravimo metodais. Moteris galėdavo besiganančių netreniruotų arklių lauke savo stebuklingos nuojautos dėka išrinkti būsimą čempioną. Ji ne tik buvo intuityvi lenktynių metu, bet taip pat sugebėdavo bendrauti su gyvuliu taip, kaip tik keli žmonės temoka.

Taigi kitą kartą sportuodami leiskite savo intuicijai pakylėti jus į aukštesniąją būseną. Jei bėgate maratoną, pasikliaukite savo šeštuoju pojūčiu ir pasirinkite tinkamiausią tempą, kuris padės jums atbėgti greičiau. Jei žaidžiate golfą, tegu jūsų intuicija padeda jums išsirinkti geriausia klubą ir tinkamą lazdą.

Vienintelis skirtumas tarp profesionalo ir naujoko yra tas, kad profesionalas jau įpratęs pasikliauti savo intuicija. Daugelis naujokų negali savimi pakankamai pasitikėti, kartu ir savo vidiniais signalais. Nors ir nepatyręs golfo žaidėjas gali pataikyti į duobutę, jis to paties manevro pakartoti negalės, nes jo kūnas nėra ištreniruotas pasiekti tą aukštesnę būseną sąmoningai.

Įrodyta, kad vizualizacija labai padeda sporte. NBA krepšininkai dažnai pusę savo laiko praleidžia treniruodamiesi mintyse, mesdami tritaškius, kovodami gynyboje. Tai tiesiog įrodo, kad geras žaidimas pirmiausia repetuojamas mintyse, o paskui tobulai realizuojamas kūno pagalba. Jei pasitikime savo intuicija, galime nemažai pasiekti bet kokiame sporte...

Išskyrus Sumo.... Nes kultivuodami šią sporto šaką, turėtume ne tik kurstyti savo vaizduotę, bet tuo pačiu ir nemažai valgyti!

POMĖGIAI

Galima išvardinti daugybę intuiciją stiprinančių pomėgių. Net pašto ženklų ar monetų kolekcionavimas gali padėti mums pasiekti intuityvesnę proto būseną. Galime intuityviai perversti

geltonuosius puslapius ir rasti tas parduotuves, kuriose bus tai, ko ieškome, arba numatyti, kokia kolekcija padės mums praturtėti. Vidurinėje mokykloje turėjau draugą Džoną, kuris kolekcionavo komiksus. Jis ne tik pirko tuos, kurie jam labiausiai patiko, bet intuityviai pasirinkdavo komiksus, kurie, jo manymu, ateityje bus labai vertingi. Panašiai kaip lošėjas jis žinojo, kada verta žaisti, o kokiomis aplinkybėmis reikia sustoti.

Nemačiau Džono jau daugelį metų, bet įsivaizduoju, kad jo kolekcija dabar verta aukso luitų. Jis buvo labai protingas vaikis, sugebantis numatyti tendencijas.

Vienas mano klientas, Styvenas, skambina man prašydamas padėti jam numatyti aukščiausias akcijas. Jo pomėgis — žaisti biržoje. Aš esu jo padėjėjas. Jis paprastai paprašo manęs mesti kortas ir nustatyti, kur verta investuoti. Dirbdami komandoje mes pasiekėme neblogų rezultatų. Praėjusiais metais aš gavau čekį paštu su mažu rašteliu: „Be jūsų man nebūtų pavykę."

Pomėgiai gali mus paskatinti pradėti veikti intuityviai kaip ir intuityvūs žaidimai. Patys geriausi lošėjai, kokius esu sutikęs, turi labai aštrią intuiciją. Jie ne tik gali permatyti kortų dalintoją ir kitus žaidėjus, bet taip pat pajusti, kada iškris tam tikra korta ar koks skaičius bus laimingas ruletėje.

Geriausias būdas lavinti intuicija — įtraukti ją į mėgstamą veiklą. Kartais apimtas nuobodulio aš pasiimu kortų kaladę ir spėlioju, kokia bus sekanti korta. Pradedu spėliojimą nuo spalvos, o kai apšylu, jau bandau atspėti tikslią kortą. Nuostabu, kaip galima išsitreniruoti. Žaisdavau šį žaidimą su savo draugės septynerių ir aštuonerių metų vaikais ir jie taip pat gana dažnai atspėdavo.

Daugelis iš mūsų nežinome ką veikti laisvalaikiu, todėl galėtume paskirti nors dalį laisvo laiko intuicijos lavinimui. Taip tikrai ženkliai pasistūmėtume į priekį ir atskleistume savo tikruosius pomėgius, kurie teiks malonumo. Tokie žaidimai kaip šachmatai ar bridžas gali būti nuostabios priemonės intuityviems

pojūčiams aštrinti. Bet kokioje veikloje, kurioje yra pasisekimo elementas, mes galime savo intuicijos dėka tą sėkmę pasiekti.

Prisimenu, kaip vaikystėje kartu su tėčiu praleisdavome ištisas valandas žaisdami pokerį. Pasiekėme tokį lygį, kad aš beveik galėdavau atspėti, kokias kortas jis laiko rankose.

Vieną kartą jis man pasakė: „Gerai, Andrei, sumokėsiu tau šimtą dolerių, jei laimėsi sekantį žaidimą." Tada, stebuklingai, jam prireikė pasinaudoti tualetu. Tai buvo mano auksinė galimybė. Jam išėjus, aš išsirinkau tokias kortas, kurios pokeryje reiškia aukščiausią kombinaciją.

Kai jis grįžo, pasakiau, kad išdalinau kortas. Žinojau, kad jis visada pirmas man duoda kortą, todėl mano planas veikė puikiai. Laimėjau. Pamatęs mano kortų kombinaciją jis pasakė: „Sūnau, tau pavyko — tu tikras lošėjas. Aš įdėsiu į tavo sąskaitą šimtą dolerių." Tada jis pamerkė akį. Tėtis žinojo, kad aš sukeičiau kortas, bet nieko apie tai nesakė. O aš, žinoma, negavau to šimto dolerių. Aišku, tai ne intuicijos naudojimo pavyzdys, bet net geriausi ir teisingiausi iš mūsų kartais turi pasukčiauti savo labui.

Taigi kai kitą kartą užsiimsite savo mėgiama veikla, pamąstykite, ar negalėtumėte čia panaudoti savo intuicijos. Net jei taisote automobilį, leiskite mašinai jums „pasakyti", kur iš tikrųjų slypi gedimas. Įsijauskite į savo veiklą. Neskubėkite. Intuicija geriausiai veikia, kai esame ramūs. Jei judėsite lėtai ir lengvai, tikrai atsiras nuorodų, kuriomis galėtumėte sekti ir pasiekti puikių rezultatų ar atrasti kažką nauja. Vadinu šią būseną ėjimu išvien su savo siela. Kai pajausite tą intymų artumą su nematoma savo puse, su ta jumyse slypinčia galia, nutiks kažkas nuostabaus ir nepaprasto.

Septintas skyrius

Intuicija ir įžymūs žmonės

Kiekvieno darbe, studijose ar bendravime ateina toks laikas, kai reikia prasiskverbti pro paviršių gilyn ir pasinaudoti intuityviąja smegenų dalimi. Įžymūs žmonės, apie kuriuos kalbėsiu šiame skyriuje, savo darbuose neišvengiamai turėjo pasikliauti paslaptingu šeštuoju jausmu.

Karlas Gustavas Jungas

Pradėkime nuo Karlo Jungo, šveicarų kilmės psichiatro, rašytojo, alchemiko, kuris sekė Froido pėdomis ir aplenkė daugybę įžymių mokslininkų savo įžvalgomis.

Jungas patyrė paslaptingąją gyvenimo pusę dar vaikystėje. Jo regėti sapnai atskleidė visiškai naują supratimą apie žmogaus psichiką.

Jungas yra tokių sąvokų kaip *archetipas* ir *kolektyvinė pasąmonė* pradininkas. Jo indėlis analitiniam sapnų aiškinimui ir šiuolaikinei alchemijai neišmatuojamas.

Jungas paragavo uždrausto vaisiaus nuo medžio. Jis prisidengė figos lapeliu anksčiau už kitus ir nusiplėšė jį, kai kiti dar teberaudonavo sukaustyti gėdos.

Iš pradžių Karlas Jungas ir Zigmundas Froidas drauge ėjo psichologinių studijų keliu. Jie tapo puikiais bičiuliais ir drauge sukūrė sapnų galios teoriją.

Tačiau Froidas ilgai negalėjo sutarti su Jungu, nes pats Froidas užsispyrusiai laikėsi idėjos, kad visų žmogaus problemų pagrindas, absoliučiai viskas, yra susiję su libido. Kitais žodžiais tariant, kiekvienas žmogui iškylantis sunkumas yra susijęs su seksualumu. Karlas Jungas matė šioje teorijoje dalį teisybės ir išradingumo, bet jį patraukė platesnis intuityvus požiūris, kuris apėmė ir Froido idėjas, bet išplėtė jas ir patobulino.

Jungas tikėjo, kad kiekvieno žmogaus asmenybė sudaryta iš tarpusavyje susijusių sistemų. Tai sąmonė, individuali pasąmonė (kurioje glūdi intuicija) ir kolektyvinė pasąmonė. Profesorius daug skaitė, tyrinėjo, bet visada leido intuicijai būti pačia stipriausia varomąja gyvenimo jėga. Tai paskatino jį ypač intensyviai domėtis pirmykštėmis bendruomenėmis. Jis nelaikė jų ritualų ir elgesio senoviškais ir absurdiškais. Jungas žvelgė į šias ankstyvas civilizacijas ir gentis kaip į turinčias esminį ir pagristą požiūrį į visatą, kurio moderniam žmogui taip trūko. Jungui ritualai, sapnai, atsiskleidimas atrodė būtent tie dalykai, kuriuos šiuolaikinė visuomenė pamiršo, bet kurie aktyviai reiškiasi pasąmonės lygyje. Tai neabejotinai buvo jo intuicijos balsas. Atrodo, kad Jungas žinojo, jog tam, kad žmogus galėtų judėti pirmyn, reikia nubrėžti apskritimą, kuriuo pirmykštis žmogus ir šiuolaikinis žmogus turi susitikti ir tapti vieniu.

Remdamasis šiuo požiūriu Jungas sugebėjo pasiūlyti sprendimą žmonėms, kenčiantiems nuo didžiausių psichologinių ir psichiatrinių sutrikimų. Sprendimą ir daugybę (kartais žiaurių) gydymo priemonių. Jis ne tik taikė šiuos metodus savo pacien-

tams, bet taip pat leido šiai patirčiai prasiskverbti į savo vidų. Jis gyveno pats dalyvaudamas nuolatiniame eksperimente.

Jungas pasinėrė į ilgus studijų metus, kurių metu kalbėjosi su vidiniais balsais, piešė sapnų simbolius ir vaizdinius ir net pastatė mūrinį namą, kurio sienas išraižė savo vizijomis. Šis žmogus dėvėjo kostiumą, pirmadienį, kaip ir visi, ėjo į darbą, bet po tuo oficialiu paviršiumi pulsavo galinga siela. Visą gyvenimą jis studijavo mitus, kurie atskleidė jam nepažintus dalykus ir kovojo su vidinėmis pabaisomis, kurios jam vis mėgindavo užkirsti kelią į pažinimą.

Gyvenimui artėjant prie pabaigos Jungas garsėjo savo gerumu ir nepaprastu žmogaus gyvenimo kovų supratimu. Kartu jis buvo labai aštraus proto ir įžvalgus žmogus, kuris galėjo savo pastebėjimais ir tiksliomis išvadomis apversti situaciją aukštyn kojomis.

Jei pasirinksite savo gyvenime vadovautis intuicija, labai didelė tikimybė, kad ir jūs toks tapsite. Ar pasieksite tą būseną skaitydami knygas, ar mušdami būgną, patirsite tą patį universalių tiesų atsiskleidimą, kurį išgyveno Jungas. Nors į gyvenimą mes žvelgiame labai skirtingai, intuicija mus sujungia, nes ji visiems parodo universaliąją tiesą, o jei kažkas yra tiesa, tai visi žmonės turi teisę ją pažinti.

Esu stebėjęs nesuskaičiuojamą daugybę grupinių situacijų, kai panaudojama intuicija. Mane visada stebina, kaip būrys žmonių gali prieiti tos pačios išvados. Intuityvus susijungimas skiriasi nuo pokalbio, kurio metu jungiantysis elementas yra panašios nuomonės. Intuicija regi giliau po nuomone. Tai pats sąžiningiausias ir tikriausiais būdas pažvelgti į gyvenimą. Štai kodėl kažkam paskelbus pasauliui naują idėją, sukyla daugybė žmonių ir drąsiai teigia, kad ši idėja jų. Tai visai įmanoma.

Intuicija yra ryšys su kosmosu. Ji mato, kas slypi nematomame lygyje, o tada pateikia mums instrukcijas, kaip aiškiai pademonstruoti, ką sužinojome. Ne be reikalo numatydamas žmo-

nių ateitį aš visada matau kažką teigiama. Taip yra todėl, kad siela, pagrindinis intuityvus mūsų būties šaltinis, visada yra mums suplanavusi gėrio išsipildymą, nepaisant visų sunkumų, kokius mums tenka patirti. Visi turime šventus gyvenimo planus ir mūsų intuicija leidžia įgyvendinti savo planą kaip galima lengviau.

Vieną dieną aš sėdėjau kavinėje. Rankoje laikiau smilkstančią cigaretę, gurkšnojau kavą ir tą akimirką netikėtai labai daug suvokiau. Vėliau pasakiau savo šeimai, kad daugiau nebijau netekti savitvardos. Aš supratau, kad tėkmė, mano gyvenimo upė, yra neužtvenkiama, srovės krypties pakeisti neįmanoma. Dabar noriu plaukti ten, kur mane neša. Mano valtis vis užkliūdavo už povandeninių kliūčių, joje žiojėja skylės, bet aš vis dar plaukiu ir žinau, kad daug didesnė jėga, negu mano protas nuspręs, kada man laikas nuskęsti.

Kita įdomi istorija apie Jungą:

Apsilankęs Afrikoje jis pastebėjo, kad daugelis čiabuvių vadovaujasi vidiniais prietarais, kurie susiję su gyvenimo tvarka, paremta loginiu mąstymu. Pavyzdžiui, Afrikos gentainis patyręs kažką tragiško savo gyvenime intuityviai žinodavo, kad tai pasikartos dar du kartus. Iš pradžių Jungas manė, kad toks įsitikinimas kvailas, bet vėliau, dirbdamas psichiatrinėje ligoninėje, jis stebėjo retus fobijos ir psichinio nestabilumo atvejus, kurie vėl pasireikšdavo netikėtai ir pasikartodavo tris kartus. Tai privertė Jungą suvokti, kad šis prietaras yra reikšmingas. Žinoma, mums nereikėtų savo gyvenimo reguliuoti remiantis tokiais prietarais, bet įdomu stebėti tokius modelius iš intuityvios perspektyvos. Daugelis dalykų yra daug painesni ir keistesni negu mes galime įsivaizduoti.

Vieną dieną papuoliau į nedidelę automobilių avariją. Mano mama pakišo mintį, jog taip nutiko, kad tapčiau atsargesnis ir budresnis kaip vairuotojas ir išvengčiau žymiai blogesnės situacijos. Nors šiame posakyje glūdi prietaringumo grūdas, in-

tuityviame lygmenyje tai labai aiškus ir ryškus perspėjimas. Vėliau įvyko trys ar keturi panašūs atsitikimai ir po kiekvieno aš prisimindavau savo mamos žodžius. Džiaugiausi, kad automobilį vairavau daug atsargiau, nes kitu atveju nelaimės nebūčiau išvengęs. Jei iš šios istorijos pašalinsite šiuolaikinius elementus ir įrėminsite ją pirmykščiuose rėmuose, nesunku pamatyti, ką šamanas būtų pasakęs nelaimės ištiktam gentainiui prieš daugelį šimtmečių. Laimingai pasibaigęs susidūrimas su meška — įspėjimas būti atsargesniam ginant savo gentį. Viskas tarpusavyje susiję. Skaitydami šią knygą atkreipkite dėmesį į nedidelius pasikartojimus ir mažus nutikimus gyvenime. Intuicija su jumis kalbasi visą laiką. Tik būkite budrūs ir paslaptis prabils.

NOSTRADAMAS

Kitas įžymus intuicijos virtuozas buvo Nostradamas. Iš visų pranašų/mistikų jis, ko gero, pats garsiausias. Kaip ir Jungas, Nostradamas savo paties likimo nelabai galėjo pasirinkti. Pranašiškos vizijos ji aplankydavo be jokio išankstinio įspėjimo ir dar to nežinodamas jis •regėjo ateitį nepaprastai aiškiai ir ryškiai.

Kaip turbūt jau žinote, Nostradamas išpranašavo Antrąjį pasaulinį karą. Jis numatė Napoleono pakilimą ir nuosmukį ir daugelį kitų savo gimtosios šalies, Prancūzijos, įvykių.

Remiantis šiuo didžiuoju pranašu, trečiasis Antikristas pasirodys kitame mūsų amžiaus dešimtmetyje ir prisistatys mesiju, atėjusiu išgelbėti pasaulio. Bus tikrai įdomu stebėti, kas vyks. Užuot pavadinęs juos lėktuvais, Nostradamas teigė regėjęs dideles vabzdžių pavidalo transporto priemones, leidžiančias ugnies kamuolius virš debesų. Įsižiūrėję į sraigtasparnį ar reaktyvinį lėktuvą lengvai galime atpažinti, ką jis matė.

Pranašystes skelbiančio Nostradamo tuo metu vengė daugelis jo amžininkų. Žmonės manė, kad jis kuoktelėjęs. Kai žmona

ir sūnus mirė nuo maro, jo psichika atsivėrė ir jis pradėjo regėti ateities vizijas. Dešimt metų Nostradamas vaikštinėjo kaip atsiskyrėlis, nakvodavo kur pakliūdavo ir užsirašinėjo savo vizijas. Jei jis būtų gyvas dabar ir skelbtų apie savo įžvalgas gatvėje, tikriausiai taip pat pamanytumėte, kad jis šiek tiek kvanktelėjęs. Bet tai yra intuicijos balsas. Dažnai jis mus pasiekia labai keistais keliais ir, rodos, visiškai iracionaliu būdu.

Jei būtumėte pasakę Klintui Istvudui jo karjeros pradžioje, kad po dvidešimties metų jis taps vieno nedidelio Kalifornijos miesto meru, jis būtų pasukiojęs pirštą prie smilkinio ir paprašęs nekvaršinti jam galvos kvailystėmis. Bet pažvelkite, kas nutiko. Jis tapo Karmelio meru.

Taip veikia intuicija. Kartais ji paverčia mus Nostradamu, garsiu aiškiaregiu pranašu, kuris mato tai, kas nematoma ir kalba apie tai, apie ką nekalbama. Laimei, bėgant laikui dovana kinta. Kai tik pradedate gyventi tikrai intuityviai, jums siunčiamos žinutes ne taip šokiruoja ir išmokstate daugelį jų pasilaikyti sau, neskelbti kitiems. Pamatęs gatvėje nuostabią šviesiaplaukę ir intuicijai pakuždėjus, kad turite šansų jai patikti, nedelsiate. Žengiate drąsiai pirmyn.

Nostradamo laikais intuityvios informacijos skleidimas beveik prilygo nusikaltimui. Daugelį ateities pranašysčių jis pamatė vienumoje, mažame kambarėlyje pilname žvakių ir šventų rankraščių. Taip ateityje nebus. Pasižiūrėkite Džono Edvardo šou „Peržengiant ribą“. Ar kas nors galėjo įsivaizduoti, kad žmogus bendraus su mirusiaisiais tiesioginės televizijos programos metu. Laikai keičiasi. Aš nuoširdžiai tikiuosi, kad ateities tarptautinės kompanijos samdysis aiškiaregius, kad jie padėtų priimti išmintingus, moralius ir ekologiškai palankius sprendimus. Vėl gi, pasitelkus intuiciją ateina atsakymai naudingi ne tik jums ir jūsų aplinkai, bet ir visos planetos išsaugojimui.

Ką Nostradamas pasiūlė pasauliui be kvapą gniaužiančių pranašysčių?

Asmeniškai aš manau, kad jis mums parodė kitą mūsų proto sąmonės lygį, nepabijojo galių, kurias mes visi turime. Daugelio panašių į jį žmonių mintys taip niekada nebuvo užrašytos ir interpretuotos. Ateityje taip pat bus daug tokių.

Prieš kelerius metus sėdėjau su mažu berniuku, kuris buvo tikriausiai pats įžvalgiausias vaikas, kokį kada esu sutikęs. Jis žiūrėjo į mane taip, tarsi sugebėtų kiaurai permatyti mano sielą. Šalia jo man buvo nejauku. Tuo metu slėpiau daugybę paslapčių, o jis matė tiesiog per daug ir per aiškiai. Tikiu, kad jei dabar vėl sėdėčiau šalia jo, mūsų bendravimas būtų kitoks. Bet kas žino? Tie kiaurai matantys žmonės tarp mūsų visada kelia šiurpą, nes jie sugeba suvokti tai, kas paslėpta. Girdėjau, kad dabar tas berniukas projektuoja generatorius. Kas galėjo pagalvoti, kad trylikametis užsiims kažkokia panašia veikla? Bet paklausus intuicijos, ar toks dalykas įmanomas, ji tau gudriai mirkteli akį. Pasak jos, mūsų amžius neskaičiuojamas amžiais, jis skaičiuojamas tūkstantmečiais. Kas žino, kokie dar gabumai šiame gyvenime mumyse atsiskleis?

ĮŽVALGŪS ŽMONĖS

Skaičiau apie daug įžvalgių asmenybių, taip pat esu sutikęs ne vieną, kuris visiškai pasitiki savo intuicija ir leidžia jai vadovauti tiesiog stebuklingai lengvai. Europoje susipažinau su vyriškiu, kuris atrado būdą išvalyti ežerus ir upes tiesiog panardinant plytos dydžio įrenginį į vandenį. Įrenginys siunčia jonus ir molekules (nesu mokslininkas, todėl atleiskite už paviršutinišką aprašymą) į vandenį ir panaikina neigiamą teršalų poveikį. Nereikia drenuoti. Nereikia didelės valymo darbų komandos. Tiesiog paprastas įrenginys dirba nematomame lygyje, panaikindamas riziką keliančius chemikalus.

Skaičiau apie įžvalgiuosius Rusijos žmones, kurie kuria vaizdo kameras, gebančias vizualiai fiksuoti „Anapusybę". Ar galite įsivaizduoti, kad ekrane matote sklandantį danguje savo mirusį dėdę? Durys po truputį veriasi. Šiuo metu daromi stulbinantys atradimai, kurie visam laikui pakeis mūsų požiūrį į daugelį dalykų. Mokslas ir religija eina koja kojon. Paslapties uždanga kyla.

Šin Zen Jungas, įžymus meditacijos mokytojas, teigia, kad ateityje turėsime akinius, kurie padės mums medituoti. Kaskart, kai prarasime proto budrumą, akiniai parodys, kaip atgauti pusiausvyrą ir susitelkti į save. Ar galite tai įsivaizduoti? Žmonės stovi eilėje banke ir medituoja užsidėję naujausią susitelkimą skatinantį aparatą sau ant nosies!

Visa tai gniaužia kvapą. Ateitis tokia jaudinanti ir kupina nuostabių dalykų. Mano nepaprastai išmintingas draugas Patrikas yra pasakęs, kad tikrasis žaidimas prasidės tada, kai visi pradės naudotis savo intuityviomis galiomis. Karlas Jungas ir Nostradamas bus mūsų kaimynai. Konanas O,Brainas ir Deividas Letermanas — mūsų vėlaus vakaro orakulai!

Nepaminėjau šiame skyriuje daugelio žmonių, kurie yra pribloškiantys intuityvaus gyvenimo būdo pavyzdžiai. Problema ta, kad daugelis žmonių, pasikliaujančių intuicijos galia yra žinomi dėl savo stulbinančios karjeros, o ne dėl dvasinių talentų. Tikslingai pristatomi dėl savo intuityvių gebėjimų tos srities profesionalai: aiškiaregiai, pranašai, mistikai ir pan. Štai kodėl su aštria intuicija siejami žmonės dažnai vertinami skeptiškai — per daug jų piktnaudžiauja savo galiomis ir nuvilia žmones.

Tiesa ta, kad galima suskaičiuoti tūkstančius žmonių, įvaldžiusių intuityvaus gyvenimo meną: Žana D,ark, broliai Raitai, Gertrūda Štain, Martinas Liuteris Kingas, Nelsonas Mandela. Ir tai tik keletas. Buvimas intuityviu reiškia daug daugiau, negu pranašauti ateitį ir regėti pranašiškus sapnus. Tai reiškia gyventi tokį gyvenimą, kuriame sielai teikiama didžiausia pirmenybė.

Gilus įsiklausymas ir iš to kylantis veiksmas yra faktoriai, keičiantys pasaulį ir gyvenimą.

Taigi kitą kartą ieškodami gero įžvalgaus žmogaus pavyzdžio apsidairykite aplink ir atkreipkite dėmesį į tuos, kurie įgyvendina savo svajones pasikliaudami intuicija ir siekia savo tikslų su didžiule aistra. Būtent šių žmonių jums reikėtų prašyti patarimo. Tikrai verčiau paprašyčiau ateitį nuspėti Styveno Spilbergo, negu gatvėje stoviniuojančio aiškiaregio. Tokie žmones kaip Spilbergas tūkstančius kartų patyrė, ką reiškia pasitikėti savo vidiniu instinktu ir nepaisyti pasaulio nuomonės. Taigi bendraukite su tokiais žmonėmis. Bendraukite su menininkais ir įžvalgiais žmonėmis, kurių mūsų pasaulyje tiek daug. Būkite budrūs, nepraleiskite jums siūlomų progų ir išgirskite savo vidinį balsą. Juk Nostradamas gali sugrįžti vieno iš mūsų pavidalu, o tiesos paneigti negalima — jis tikrai numatė daugelį dalykų.

TREČIA DALIS

INTUICIJA IR SANTYKIAI

AŠTUNTAS SKYRIUS

STEBUKLINGAS SUSITIKIMAS

Niekas taip neišjudina intuicijos kaip susitikimas su mūsų susižavėjimo objektu. Nors laikinai mes užsimerkiame prieš tikrąsias mus dominančio individo savybes, galime iš pat pradžių nustatyti subtiliausius emocijų ir nuotaikų pokyčius. Sėdėdami priešais geidžiamą žmogų mes esame tarsi viena ar kita kryptimi lengvo vėjelio genama valtis. Štai kodėl toks jaudinantis yra pirmasis susitikimas su nepažįstamu žmogumi. Mes įžengiame į labai intuityvią būseną, kuri sužadina mūsų slapčiausias baimes ir susijaudinimo jausmus. Tai lyg pirmą kartą ragauti *Martini.* Deginantis skystis nuvilnija gerkle ir mes apsvaigstame.

Daugelis sutikę jiems patinkanti žmogų pasijaučia taip, lyg pagaliau juos būtų pastebėjusi Visata. Išnyksta ne tik vienatvė. Staiga gyvenimas įgauna naują prasmę. Visi dalykai atrodo reikšmingi. Mūsų prigimtis mus verčia šokinėti iš laimės — pagaliau susiporavome.

Visas susitikimo procesas yra apraizgytas intuityviomis užuominomis. Visi pojūčiai sustiprėja. Tampame labai budrūs. Ištiriame savo potencialų draugą (draugę) ir greitai suvokiame, ar būsime kartu, ar ne. Atidžiai stebime to žmogaus kūną, judesius, gestus.

Nors žmonės susitinka labai įvairiai, instinktų lygyje viskas vyksta taip pat. Prarandame savo racionalumą ir leidžiamės vedami prigimties. Ar mus kas nors supažindina su tuo žmogumi, ar sutinkame ji traukinių stotyje, visada atsiranda jausmas, kad mus sujungė dievai. Štai kodėl tiek žmonių nori rimtų santykių. Jie ne tik trokšta draugo, meilužio, bet taip pat jausmo, kad juos suveda, kad gyvenimas nėra tik atsitiktinių įvykių visuma, kad yra likimas.

Jei jau gyvenate intuityvų gyvenimą, galite iš tikrųjų pajusti artėjančius santykius. Mano mergina prisipažino, kad būdama ištekėjusi ji susapnavo mano akis. Pabudusi ji jau žinojo, kad palaiko ryšius ne su tuo žmogumi, su kuriuo jai lemta būti. Iš pradžių šis atradimas jai sukėlė daug nerimo, nes santykiai su vyru pagaliau buvo bepradedantys gerėti, bet po kelių mėnesių, kai tarp jos ir vyro vėl iškilo nesutarimų praraja, ji pasinaudojo sapnu kaip stiprybės šaltiniu išsivaduoti iš santuokos saitų.

Mes susipažinome maždaug po metų nuo tada, kai ji susapnavo tą sapną, ekologiškai švaraus maisto parduotuvėje. Aš ten dirbau pusę etato. Vieną dieną ji atėjo pasikalbėti su mano bendradarbiu, savo bičiuliu. Ji norėjo aptarti kažkokį susapnuotą košmarą. Mano bendradarbis tarė: „Pasikalbėk su Andrei, jis aiškiaregys." Taigi mes kartu atsisėdome ir pradėjome analizuoti jos sapną. Iš karto pajutau jai potraukį. Troškau žvelgti į jos tamsias akis visą amžinybę.

Kitą dieną po mūsų pokalbio ji paskambino man norėdama susitarti dėl konsultacijos. Jos gyvenimas atsidūrė didelėje kryžkelėje ir jai tikrai reikėjo patarimo. Per susitikimą aš vos vieną kartą mečiau kortas. Mes daugiausia kalbėjome apie situaciją

tarsi būtume seni draugai. Tada, kai ji jau ruošėsi eiti, aš ją apkabinau. Neketinau to daryti, bet mūsų kūnams susilietus, manyje kažkas iškart ištirpo.

Susitikimas su drauge buvo toks ypatingas todėl, kad mes pradėjome nuo intuityvių žingsnių. Prieš fizinį suartėjimą nesuskaičiuojamą daugybę kartų nuoširdžiai ir atvirai kalbėjomes apie gyvenimą, savo privalumus ir trūkumus. Atrodė, tarsi mūsų sielos pažįsta viena kitą. Pokalbiai buvo labai intuityvus.

Nuolatos kartoju klientams, kad kiekvienas turi sau skirtąjį. Niekam nelemta būti vienam. Jei net stengsitės, kad santykiai neužsimegztų, vis tiek kas nors prasilauš pro jūsų gynybą.

Kai kurie dvasiniai patarėjai teigia, kad tam tikriems žmonėms lemta gyvenimą pragyventi vienatvėje. Aš tuo netikiu. Tikiu, kad visi turime savo porą. Vienas iš galingiausių būdų tobulintis dvasiškai — tai tobulintis drauge su savo gyvenimo draugu. Taigi anksčiau ar vėliau jis arba ji tikrai pasirodys ir greičiausiai ne juokais jus nustebins.

Kitas kupinas intuityvios magijos susitikimas įvyko tarp mano tėvų. Mano mama pamatė tėtį vakarėlyje. Tik po metų jie pradėjo draugauti, o tą vakarą jis stovėjo kambario kampe apsirengęs nepriekaištingu kostiumu ir linksmino grupelę damų. Mano tėtis, kaip sako mama, turėjo daugiau vidinio žavesio, negu bet kuris kitas sutiktas vyras. Jis ne tik buvo gražus kaip velnias, bet ir skleidė vidinį orumą bei išmintį, kuri kaip saulė švytėjo jo veide. Jis buvo nepaprastai gyvybingas ir patrauklus.

Tą naktį vakarėlyje mano mama žavėjosi mano tėvu per atstumą. Jis atrodė per daug užsiėmęs su kitomis merginomis, kad pastebėtų ją.

Po metų mano mama nuėjo į aklą pasimatymą su.... Spėkite kuo? Mano tėčiu. Jis atėjo jos pasitikti su rožių puokšte ir jie nuėjo pavakarieniauti. Kai mama sugrįžo namo, ją apėmė toks stiprus intuityvus jausmas, kad ji savo dienoraštyje parašė: „Šiąnakt sutikau savo būsimą vyrą.“ Ji buvo visiškai teisi.

Po dviejų savaičių mano tėtis jai pasipiršo mažame lėktuve, skrendant arti vandenyno pakrantės. Jis mamai juokais pagrasino, kad jei ji pasakys ne, jis sudaužys lėktuvą. Kai ji atsakė taip, jis truktelėjo vairalazdę atgal ir šovė lėktuvu aukštyn. Dužo tik butelis šampano.

Nesvarbu, ar sutiksite savo porą skalbykloje, ar McDonald užkandinėje, visada išlieka tas pats intensyvus jausmas, nes susitinka dvi sielos. Tai pats nuostabiausias dalykas, koks tik gali nutikti. Įsitikinimas, kad tokie susitikimai reti ir praktiškai neįmanomi yra tik iliuzija. Tiesa yra ta, kad tie susitikimai yra viena svarbiausių priežasčių, kodėl mes pasirenkame fizinę formą. Ar tas dvasinis ryšys užsimegs su naminiu gyvūnėliu, ar su vaiku, ar su kitu suaugusiu, santykiai yra puikiausias dieviškojo kūrybingumo pavyzdys.

Prieš tęsiant toliau, prisiminkite savo gyvenimo susitikimus ir paanalizuokite, ar yra nusistovėję tam tikri modeliai. Ar jūsų santykiai vis prasideda tokiu pačiu būdu? Ar ką nors sutikę pasikliaujate savo intuicija, ar vengiate ženklų ir nusisukate nuo jums suteikiamų progų? Ar elgiatės kitaip per pirmąjį pasimatymą, o gal leidžiate sau atsipalaiduoti ir būti savimi?

Apmąstę šiuos klausimus išliksite budresni per kitą susitikimą. Kuo sąmoningesnis tapsite, kuo atidžiau išanalizuosite įsisenėjusius modelius, tuo paprasčiau bus jų atsikratyti ir tiesiog būti savimi. Tai yra gero pirmojo pasimatymo paslaptis. Vienu ar kitu būdu, tai visada suveikia.

ANTROSIOS PUSES PAIEŠKOS

Daugelis vienišų mano klientų klausia, kaip pasinaudoti intuicija ieškant draugo ar draugės. Paprastai atsakau posakiu: „Kaip varis paverčiamas auksu?“

Jei būtų koks būdas kaip stebuklingai pritraukti norimą žmogų, tada visas susitikimo stebuklas netektų labai svarbaus netikėtumo elemento. Visatai patinka su mumis žaisti ir pritraukti į mūsų gyvenimą santykius, kai ateina tinkamiausias metas. Bet gimęs po Avino ženklu ir sunkiai galėdamas nusėdėti vienoje vietoje, aš taip pat jaučiu, kad galima pagreitinti tą procesą. Mano mėgstamiausias modelis yra aprašomas visoje šioje knygoje — naudokitės intuicija.

Pirmiausia savo klientams patariu pasikliauti savo intuicija ir daugiau rodytis pasauliui. Jei jaučiate, kad įstojimas į kažkurį klubą jums padės susipažinti su daugiau žmonių, taip ir padarykite, taip pat stebėkite savo kasdienę veiklą. Pasitelkę intuiciją sužinokite tinkamiausią laiką išvesti pavedžioti šunį į parką ar surengti namie vakarėlį. Nuolatos savęs klauskite, kur jums geriau nueiti, kokioje kavinukėje išgerti kavos ir leiskitės vedami savo instinktų.

Turite tapti socialiai aktyvūs, kad intuicija turėtų ką veikti. Jei tiesiog sėdėsite namuose priešais televizorių, nesutiksite savo gyvenimo draugo taip greitai kaip aktyviai dalyvaudami socialiniame gyvenime, bendraudami su kitais žmonėmis. Intuicija suaktyvėja, kai sutinkame daugiau žmonių. Nebijokite pasaulio. Drąsiai ženkite į jį ir pareikalaukite savo dalies.

Kitas veiksmingas būdas yra atsisėdus surašyti visas savo trokštamo išrinktojo ar išrinktosios savybes. Nepamirškite paminėti tokių detalių kaip plaukų ir akių spalva, ūgis ir pan. Kuo smulkiau, tuo geriau. Periodiškai peržvelkite šį sąrašą. Tai paaštrins jūsų intuiciją ir padės susikoncentruoti į tą Vienintelį (ę). Viena mano draugė, pasinaudojusi šiuo patarimu, sutiko vyriškį, visiškai atitinkantį jos aprašymą. Tas savybes, bruožus jai padiktavo siela, o ne intelektas. Juk siela žino tai, kas mums geriausia.

Pagaliau, egzistuoja šiuolaikinis reiškinys, kurį laikau žmonijos palaiminimu: kompiuterinės pažinčių tarnybos. Tai vienas

iš intuityviai aktyviausių susipažinimo priemonių. Geriausia tai, kad netrukus pasinaudoti savo intuicija tiek bendraudami tokiu būdu su žmogumi, tiek apsispręsdami ar su juo susitiksite, ar ne. Perskaitote pagrindinius duomenis, pasikalbate interneto pokalbių svetainėje, telefonu ir tik tada ryžtatės susitikimui. Iki tos akimirkos jau sužinote tiek daug apie kibernetinio draugo sielą, kad galite atsipalaiduoti ir ramiai tęsti pažintį „gyvai". Jus iškart pasiekia labai svarbi informacija — sielos informacija.

Daugeliui žmonių gėda naudotis šia sistema, bet kam tai rūpi? Jei tai padės sutikti savo širdies draugą, tai kodėl nepabandžius? Mano giminaitis su savo mylimąja susipažino internetu ir jie jau netrukus susituoks. Net jei laiką pažinčių svetainėse leidžiate vien dėl linksmumo, tai puikus intuityvus pratimas, kuris neleidžia jums praleisti meilės ir romantikos siunčiamų signalų.

Pats išbandžiau šią sistemą — rezultatai buvo puikūs. Metus gyvenau su moterimi, su kuria susipažinau internetu. Persikrausčius pas ją jau atrodė, kad mes esame kartu daugelį metų. Kasnakt kalbėdavomės pokalbių svetainėse ir rašėme vienas kitam daugybę laiškų. Jaučiausi kaip didžiausias romantikas, rašydamas ilgus meilės laiškus mylimai moteriai.

Taigi jei jaučiatės vienišas, užsiregistruokite kompiuterinėje pažinčių tarnyboje. Užtikrinu jus, nepasigailėsite. Suvoksite, kiek daug žmonių yra tokių kaip jūs, pavargę nuo vaidybos ir pasiruošę kažkam reikšmingam.

SIELŲ TRAUKA

Pirmą kartą sutikus žmogų didžioji dalis bendravimo vyksta tyliame intuityviame lygyje. Daugelis žmonių tai vadina nepaaiškinama trauka. Jei tarp jūsų ir kito žmogaus tikrai yra trauka, jums iš tikrųjų nereikia nieko nei sakyti, nei daryti, kad palai-

kytumėte ryšį. Galite tiesiog atsipalaiduoti ir būti savimi. Užtenka vien buvimo šalia.

Jei susipažįstate su tokiu žmogumi, su kuriuo iškart užsimezga toks ryšys, pasinaudokite šia pažintimi kaip galimybe lavinti savo intuiciją. Įsiklausykite į nematomos energijos bangas. Nuraminkite savo protą iki tokio lygio, kad tikrai jaustumėtės susiję su tuo žmogumi. Jei jus su kažkuo sieja trauka, galiu beveik garantuoti, kad tarp jūsų užsimegs artimi santykiai.

Tam tikra trauka yra daugiau biologinė ir greitai išblėsta, o kita trauka kyla daugiau iš sielos. Vienas iš ženklų, kad jaučiate sielų trauką — jums nesinori skubėti. Žinoma, tas žmogus gali labai jaudinti seksualiai, bet išlieka tam tikra ramybė, karminis supratimas, kad tai, kas lemta įvyks, nepaisant jūsų veiksmų. Geriausia puoselėti pozityvius, taikius ir ramius santykius.

Sindi Krauford, įžymusis Revlon modelis, yra pasakiusi, kad su Ričardu Gyru jie jautė abipusę trauką, kuri buvo aštri, chaotiška ir kupina prieštaravimų. Bet su naujuoju vyru ji užmezgė daug ramesnį ryšį. Ji labai stipriai jį myli, bet tarp jų nėra agresijos, vyrauja sielos ramybė, kurios ji taip visada troško.

Eidami į pasimatymą leiskite savo intuicijai nustatyti, kokio tipo trauka yra tarp jūsų ir kito žmogaus. Tai gali sutaupyti jums daug laiko ir padėti išvengti galvos skausmo. Ir prisiminkite, žmonės, kurie iš karto absoliučiai užvaldo jūsų mintis ir troškimus, paprastai nėra jūsų sielos draugai. Du žmonės, kuriuos sieja tikras, nuoširdus sielų ryšys, gali praleisti vakarą tiesiog prie butelio vyno, negalvodami kuo greičiau įsitempti vienas kitą į lovą. Jie verčiau pasirinks neskubėdami vienas kitą pažinti. Tai neužkerta kelio aistrai, greičiau atvirkščiai — aistra, kuri kyla iš dvasinio ryšio, yra labai stipri. Ji sodri, saldi ir pulsuojanti palaima.

Mano vienas klientas, Džeikobas, prasitarė, kad sutikęs savo dabartinę gyvenimo draugę prieš dešimt metų iš pradžių net nebuvo tikras, ar ji jam patinka nors truputį daugiau, negu drau-

gė. Jis teigė jautęs kažkokį ryšį su ta moterimi, bet negalėjęs jo įvardinti. Džeikobo ankstesni santykiai su merginomis buvo labai ugningi — intensyvūs, akinantys ir pilni agresijos. Bet su šia nauja moterimi jis jautėsi ramus, o prie to jis nebuvo pratęs. Jie galėjo tiesiog kalbėtis ir atsipalaiduoti kaip du seni bičiuliai. Laikui bėgant Džeikobas pradėjo suvokti, kad jam iš tikrųjų reikia šios moters, kad ji yra tas svarbus žmogus, su kuriuo jis norėtų praleisti visą savo gyvenimą.

Kai paklausiau Džeikobo, kaip jis jaučiasi dabar, šis prasitarė, kad tiesiog negalėtų gyventi be savo nuostabios žmonos, kad ji yra jo brangiausias turtas. Nusijuokiau ir patikinau jį, kad jei šitaip galvoji apie savo antrąją pusę po dešimties bendro gyvenimo metų, tai tikrai esi su tinkamu žmogumi. Jis nusišypsojo ir ilgesingai pripažino, kad myli ją visa širdimi. Taigi mano taisyklė apie visišką minčių ir troškimų užvaldymą tokiu atveju netenka prasmės. Bet atminkite — tik tuo atveju, jei viskas klostosi puikiai!

Tegu jūsų širdis ieško to dvasinio ryšio. Kai pajusite tą subtilią trauką, tikrai žinosite, kad vyksta kažkas gera. Atsipalaiduosite ir mažiau jaudinsitės dėl menkniekių. Jums patiks eiti savo keliu toliau kartu su tuo žmogumi.

DEVINTAS SKYRIUS

INTUITYVUS PALAIMINGOS HARMONIJOS PERIODAS

Kiekvienų santykių pradžioje būna vadinamasis „rožinių akinių“ periodas, kurio metu nematoma jokių sunkumų. Jūs vakarieniaujate su savo draugu ar drauge restoranuose, einate į kiną ar operą. Jūs jaučiatės pakylėtas ir kiekviena jūsų partnerio savybė yra arba priimama, arba atleistina.

Kai kurie pasakytų, kad šio periodo metu matomos vien šviesios ir ryškios, džiugios spalvos. Aš esu linkęs su tuo sutikti. Mes regime nesugadintą sielos grožybę, troškimų išsipildymą. Santykių pradžioje galime atskleisti šias savo gerąsias savybes, nes yra pakankamai meilės ir paslapties joms pasireikšti.

Scena paruošta.

Atlikėjas gali pasirodyti.

Savo klientams sakau, kad šis pradinis periodas yra geriausias laikas pasinaudoti savo intuicija ir pamatyti, koks iš tikrųjų

yra jums patinkantis žmogus. Nieko neslepiama. Ta šešėlinė pusė, kurią matome palaimingos harmonijos periodo metu, nėra teisiama ar neigiamai vertinama, todėl ji neatrodo tokia bauginanti kaip pasirodo vėliau, nors visada lieka žmogaus dalimi.

Galite stebėti, kaip jūsų partneris užsiliepsnoja pykčiu ar šiurkščiai elgiasi su padavėju, bet nežiūrite į tai per daug rimtai, nes žvelgiate naujos meilės akimis. Štai kur mums gali pagelbėti intuicija. Analizuodami savo partnerio elgesį ir įsivaizduodami jo ar jos neigiamas savybes ateities perspektyvoje, kai išblės pradinis susijaudinimas, galime išvengti daug problemų.

Pažinojau seną mokslininką Džoną Sofą, kuris teigė, kad jei būtumėte pakankamai kantrus, žmogus jums atskleistų viską apie save jums net neklausiant. Gyvenimas iš esmės tapo žymiai intensyvesnis ir mes visi kovojame su savo problemomis daug atviriau. Intuicija mums gali daug anksčiau pakuždėti, koks iš tikrųjų yra susižavėjimo objektas. Tada mes galime priimti tinkamiausią sprendimą ir judėti mums palankia kryptimi.

Visi turime polinkį atkreipti dėmesį į mažas detales, apsprendžiančias tolesnę santykių eigą. Mano sesuo turi būdą atpažinti šykštumą. Jei ji susitinka su vyruku, kuris palieka labai mažai arbatpinigių restorane, laiko tai ženklu, kad jis taip pat gailės ir savo meilės. Kitas mano draugas yra labai jautrus kvapams. Jei jo naujosios draugės kūnas skleidžia keistą kvapą, jis bėgs nuo jos kaip akis išdegęs.

Prieš vesdamas savo žmoną aš mačiau kelias jos savybes, kurios pranašavo komplikuotus santykius. Kai kurie dalykai mane tikrai erzino, bet ją taip mylėjau, kad ryžausi nekreipti dėmesio į detales ir žengti lemtingą žingsnį.

Net stovėdamas prie altoriaus aš girdėjau savo vidinį balsą: „Ei, drauguži, ar žinai, kur kiši nagus?“

„Taip“ atsakiau aš ir užmoviau jai ant piršto žiedą, tokiu būdu visiškai patvirtindamas savo atsakymą.

Daugelis žmonių, kurie sakosi niekada nematę kažkokių užuominų apie vėliau išryškėjusias savo išrinktojo neigiamas savybes, paprastai save tiesiog apgaudinėja. Palaimingos harmonijos periodo metu mūsų sielos mato viską, bet reikia pasirinkti pačiam, ar pripažinti ir susitaikyti su tamsesniąja savo partnerio puse, ar pasukti savo keliu.

Po pirmo mano tėčio ir mamos pasimatymo jis kitą dieną jai skambino į darbą vienuolika kartų. Iš to ji galėjo padaryti išvadą, kad jis labai impulsyvus vyras, bet jos meilė buvo stipresnė už bet kokius pastebėjimus. Jos lemtis būti su mano tėvu buvo stipresnė už intuiciją.

Taigi ką daryti? Kokį priimti sprendimą? Ar mums ignoruoti tai, ką matome? Ar kuo greičiau nutraukti palaimingosios harmonijos periodą dėl įspėjančių ženklų? Aš asmeniškai manau, kad geriausia būtų pasinaudoti ir vienu, ir kitu sprendimu. Kartais mums tiesiog skirta būti su tam tikru žmogumi. Jis arba ji yra mūsų sielos draugas, o nuo kitų mums turėtų užtekti valios atsiriboti ir laukti ko nors geresnio. Tačiau tikrai nereikėtų graužtis, jei negalime atsispirti kokiam nors žmogui. Gyvenimas kartais eina tokiu keliu, o nuo meilės vaistų nėra.

Visuomenėje taip įsitvirtino sveikų santykių modelis, kad daugelis žmonių skiriasi su savo gyvenimo draugais dar net jokiam rimtam išbadymui nepasirodžius. Tik pamačius neigiamą savybę, tuoj pat pabėgama. Intuicijos paskirtis yra pažadinti mumyse budrumą ir supratimą, o ne sukelti paranoją. Išskyrus tuos atvejus, kai partneris rodo rimtus galimo išnaudojimo ar agresijos ženklus, paprastai verta patirti palaimingosios harmonijos periodo saldumą ir pasižiūrėti, kas bus tada, kai fejerverkai nustos šaudę.

Jau seniai joks naujai sutiktas žmogus mūsų besąlygiškai nemylėjo, todėl mes galime sunerimti pačioje santykių pradžioje ir specialiai ieškoti trūkumų. Su partneriu reikia būti kantriam

ir supratingam. Tai pagelbės išsklaidyti abejones ir padėti pamatus puikiems santykiams.

Pasak rašytojo ir mistiko Ričardo Bacho, kartais mūsų laisvė yra mažiau svarbi už pamoką, kurią mums reikia išmokti. Pasinaudoję šiuo patarimu, leiskite sau, jei jums tai atrodo teisinga, patirti palaimingosios harmonijos periodą, kad pamatytumėte, kas jūsų laukia po to. Prisiminkite — daugiausia santykių ateitį lemia ne žmogus, su kuriuo esate, bet jūsų tarpusavio meilės kokybė.

Šiame pasaulyje yra daugybė keistų porų, kurios kartu praleido daugybę nuostabių metų. Kai tik pamatysite kažką jus trikdančio ar erzinančio paklauskite savo intuicijos: ar galiu su tuo susitaikyti? Ar galiu kažko iš to pasimokyti? Ar mano partnerio teigiamos savybės užgožia neigiamas?

Pažįstu viena moterį, kuri santykių pradžioje jautė tokią didelę įtampą, kad vos pastebėjusi kažkokią keistą ar nepriimtiną draugo savybę, tuoj pat skubėdavo į porų terapiją. Užuot išsiaiškinusi ir užglaisčiusi nesusipratimus nuoširdžiu bendravimu, pokalbiais ir intuityviu supratimu, ji supanikuodavo ir bėgdavo pas terapeutą.

Tai yra pavyzdys, kaip mes mažai šiais laikais pasitikime savimi. Nors visi, atrodo, tiek daug su savimi dirba, žmonės prarado esminį pasitikėjimą savo nuojauta ir jausmais. Nesakau, kad terapija yra blogas dalykas, bet, mano manymu, tai turėtų būti paskutinis pagalbos šaltinis, kai jau niekas nebepadeda. Palaimingosios harmonijos periodo grožis įgalina jus pagrįsti savo santykius meile, supratimu ir giliu įsiklausymu į kitą. Tokiu būdu paruošiate save ir savo partnerį nuostabiam ir ilgam meilės skrydžiui.

Atminkite, analizuokite viską, ką matote pačioje pradžioje, bet nevertinkite. Būkite budrūs, pasitelkę intuiciją, bet ne bailūs. Tikrai išvysite viską, ką jums reikia pamatyti. Nusprendę pasilikti ar eiti toliau, jūs nesuklysite.

Kalbant apie išmoktas pamokas, kai kurie geriausi santykiai su moterimis parklupdė mane ant kelių. Žinodamas, kad nėra kito kelio, kaip tik eiti į priekį, aš daug ko išmokau. Meilė yra painus reikalas. Tai ugnis. Ji išdegina melą, netikrumą ir atskleidžia tiesą. Jei santykių pradžioje pajusite, kad jie yra perspektyvūs, laikykitės savo pozicijos. Visada galite išeiti, bet ne visada galite pasilikti.

INTUITYVUS DIALOGAS

Intuicija ir bendravimas žengia koja kojon. Pradiniame palaimingosios harmonijos periode bendravimas yra labai intensyvus ir daug atskleidžiantis. Kuo budresni mes esame ir kuo daugiau kalbame iš intuityviosios sferos, tuo geriau galime suprasti kitą žmogų.

Konsultuodamas žmones santykių klausimais visada paklausiu: „Ar kalbate širdimi?" Pernelyg dažnai santykių pradžioje žmonės žaidžia egoistinius žaidimus ir neatskleidžia savo tikrųjų savybių.

Geriausias būdas pralaužti šį gynybos mechanizmą yra užduoti teisingus klausimus ir gauti gerus atsakymus. Kalbantis nereikia skubėti. Reikia susikaupti, kad galėtume atsakyti savo intuicijos balsu. Naudojantis šiuo metodu ištirpsta nerimas. Jūs atskleidžiate savo tikruosius intuityvius jausmus.

Kai kurie žmonės mano, kad jiems sunkiai sekasi bendrauti. Mano manymu, kiekvienas gali gerai bendrauti, jei bendraujama su meile. Tiesiog reikia praktikos ir kantrybės. Pažvelkite į tokį žmogų kaip Džeimsas Erlas Džonsas. Jis įveikė mikčiojimą ir dabar yra vienas labiausiai samdomų žmonių įvairių programų garsinimui. Jei atsipalaiduosite ir paprašysite savo sielos bendrauti per jus visiškai atvirai, jūsų kanalas atsidarys ir pradėsite nepaprastai meiliai bendrauti su savo partneriu.

Klausyti yra taip pat svarbu kaip ir kalbėti. Kai kurie žmonės gali pliurpti neužsičiaupdami, bet nė neįsivaizduoja, kaip klausytis. Santykių pradžioje klausytis tiesiog gyvybiškai svarbu. Ir ne tik klausytis žodžių, bet taip pat tarp jų slypinčios prasmės.

Geras būdas patobulinti klausymosi įgūdžius yra įsivaizduoti, kad žavitės paveikslu, o ne žmogumi. Jūs tiesiog geriate į save visas jo spalvas ir grožį. Jei galėsite taip klausytis, ne tik išmoksite geriau bendrauti, bet taip pat sugebėsite perskaityti žmonėse dalykus, kurie net nepasakomi. Užsimezgus intuityviam dialogui gali atsiskleisti tikrieji jausmai.

Prisimenu kaip po vakarėlio sėdėjome su draugu Lorinu jo automobilyje ir kalbėjomės. To pokalbio metu visiškai atsivėriau. Kalbėjau su juo apie savo knygą ir polinkį pagražinti daugelį dalykų. Paklausiau, ką turėčiau daryti. Ar man išbraukti visus pagražinimus, ar juos palikti?

Lorinas man pasakė, kad skaitytojai įvertins mano atvirumą ir mano žodžiai pasieks jų širdis, bet jei padailinsiu savo pasakojimą, jie tuojau pat pajus. Lorino komentaras man išspaudė ašaras. Papasakojau jam kaip kartais konsultuodamas žmones susilaikau ir stengiuosi pagražinti situaciją ir kaip to gėdinuosi. Tai priminė man, kaip meluodavau savo tėvui, kad jį nuraminčiau.

Lorino empatiško klausymosi dėka mano galvoje iškilo daugybė prisiminimų. Išlipęs iš jo automobilio ir užlipęs laiptais į savo butą, nusišluosčiau ašaras ir iškart ištryniau visus pagražinimus iš savo knygos. Jaučiausi taip gerai. Tai buvo geriausia, ką buvau kada nors nuveikęs.

Mūsų pokalbis labai paveikė ir mano konsultacijas. Nuo to laiko savo klientams pasakydavau visą tiesą, o ne tik gražius dalykus. Tapau geresnis konsultantas, nes dvigubai empatiškiau reagavau. Štai ką gali padaryti intuityvus dialogas. Jis gali sustabdyti slopinimą ir leisti kažkam pajausti, kas iš tikrųjų slypi tavo širdyje. Jei jums pavyksta kažką panašaus patirti pradinia-

me santykių palaimingosios harmonijos periode, galite su tuo žmogumi pasiekti aukštumas.

Kitas svarbus dalykas, kurio nevalia pamiršti pradiniame santykių periode — jautrios, net skaudžios patirties, kurią galite slėpti jūs ar partneris, atskleidimas. Tokio pobūdžio išpažintis daro stebuklus. Žmonės įžengia į kitą santykių pakopą pasitikėdami vienas kitu.

Pajutę, kad negalite kažko pasakyti savo artimam žmogui, tiesiog nurimkite ir pasikliaukite intuicija — tegu kalba ji. Neskubėkite. Visai nebūtina per pirmąjį pasimatymą savo pašnekovui pasisakyti, kad buvote beduinu dykumoje ir apiplėšinėdavote kitas gentis. Intuicija jums pakuždės, kai ateis palankus momentas atskleisti visas kortas. Iš tikrųjų, intuicija reiškia įsiklausymą į savo širdies balsą. Jei klausysitės vidinio balso, visada pasakysite tinkamus žodžius tinkamą akimirką.

Jums neužgniauš gerklės.

Viskas įvyks savaime...

PALAIMINGOS HARMONIJOS PERIODO PRATIMAS

Puikus būdas atrasti intuityvų ryšį su savo partneriu pradiniame santykių periode yra atlikti meditacinį pratimą „Pažvelk į sielą“. Jis paprastas. Štai kaip jis veikia.

- Atsisėskite su savo partneriu vienas priešais kitą ant minkšto paviršiaus. Susiimkite už rankų. Kai atsipalaiduosite, žvelkite vienas kitam į akis. (Tai turėtų būti nesunku. Santykių pradžioje mylimo žmogaus stebėjimas yra labai natūralus dalykas.)
- Žvelkite vienas kitam į akis tol, kol jausitės patogiai. Nejudėkite, pasistenkite pasiekti visišką ramybę.

- Po kelių minučių leiskite sau daugiau intymumo. Galbūt palinksite vienas prie kito ir pasibučiuosite arba pasakysite kažką, kas kirba jūsų galvoje. Kad ir kokie veiksmai ar žodžiai kiltų, leiskite jiems reikštis laisvai. Kuo jaukiau ir patogiau jausitės, tuo daugiau meilės prisipildys jūsų širdis. Šio pratimo tikslas yra ne kažką pakeisti, bet pagilinti tai, ką jūs jau turite.

Tantroje, senoviniame meilės mene, žvelgimo į sielą pratimas pateikiamas kaip sekso preliudija. Pasijaučiate toks artimas savo brangiam žmogui, kad seksas seka tiesiog natūraliai. Jei su partneriu dar nesate šiame intymumo lygyje, galite sustoti bet kuriuo metu. Ir prisiminkite — šis pratimas neturi konkretaus tikslo. Bet kada galite sustoti ir nueiti maloniai pavakarieniauti. O galite ir palaimingai užmigti vienas kito glėbyje. Visai nesvarbu. Santykių pradžioje tarp dviejų žmonių cirkuliuoja tiek energijos, kad nesvarbu ką darytumėte, tai jums teiks didelį pasitenkinimą.

Kai atlikau šį pratimą su savo mergina, mes tiesiog pasėdėjome spoksodami vienas kitam į akis. Nieko daugiau tarp mūsų neįvyko. Bet per tas akimirkas mes tapome tokie artimi, kad apdovanojome vienas kitą skambiu nuoširdžiu juoku ir pradėjome žaisti žaismingas gaudynes.

Taigi kai būsite pasiruošę, atlikite šį pratimą ir pamatysite, kas įvyks. Nieko nesitikėkite. Po tokio intymaus bendravimo jums išnyks daugelis abejonių ir klausimų apie jūsų partnerį. O jūs pats sužinosite daugiau apie tai, ko trokštate. Juk tai ir yra viena svarbiausių palaimingos harmonijos periodo paskirčių!

DEŠIMTAS SKYRIUS

INTUITYVI SANTUOKA

Gerai žinomas dvidešimtojo amžiaus poetas Rilkė teigė, kad santuokai neįmanoma pasiruošti. Nėra nieko sunkiau, negu dviem suaugusiems žmonėms daugelį metų gyventi harmonijoje, ypač šiais laikais. Mes tapome tokie išrankūs, neramūs ir priekabūs prieš įsipareigodami vienas kitam, tarsi santuoka būtų vienas iš daugelio įgeidžių.

Senovėje santuokos buvo kuriamos, nes nebuvo kitos išeities. Darbų ir kitų įsipareigojimų pasidalijimas užtikrindavo, kad pora gyvens kartu iki gyvenimo galo. Tai nereiškia, kad senovėje santuokos buvo tvirtesnės ir santykiai tarp sutuoktinių brandesni, negu šiais laikais. Greičiau priešingai — šiuolaikinėse santuokose žmonės išbando ir praktikuoja įvairius artumo ir supratimo lygius, kurie anksčiau buvo neįmanomi. Šiuolaikinės psichologijos dėka poros analizuoja priežastis, kurios lėmė jų pasirinkimą būti kartu ir kodėl jie liko kartu iki šiol. Susidaro įspūdis, kad santuoka kažkas, ką galima ištirti mikroskopu. Tačiau reikia žinoti, kad dėl tokios kruopščios analizės santuokos dažniausiai ir suyra. Žmonės netenka savo nerūpestingo požiū-

rio, laisvo bendravimo galimybės ir tas saugumo teikiantis artumas tampa našta.

Vis dėlto yra būdų kaip išlikti intuityviai artimiems ir nenarstyti savo partnerio po kaulelį. Santuokoje yra artumo ir atsiskyrimo ciklai, kurių paisymas ilgus metus padeda puoselėti santykius. Šiuos ciklus atpažinti galima pasitelkus intuiciją, giliai įsiklausant ir stengiantis suprasti savo partnerį.

Vieną dieną jums gali atrodyti, kad pažįstate savo gyvenimo draugą jau ištisus amžius, o kitą jis jums gali pasirodyti tarsi ateivis iš svetimos planetos. Tai natūralu. Tokie ritmai yra gamtos dalis ir jei jų paisoma, užtikrinamas ilgai trunkantis, kupinas aistros ir meilės ryšys.

Pirmojoje savo santuokoje aš klaidingai pasirinkau analizes kryptį. Iškilus bet kokiai problemai, mes su žmona užsidarydavome „laboratorijoje“ ir konsultuodavomės su šeimos psichologais. Retai kada atsitiktinai susėsdavome pasikalbėti. Viskas buvo daroma specialiai ir suplanuotai. Iš šios santuokos pasimokiau, ko reikėtų vengti ateityje. Pasižadėjau sau, kad užmezgęs kitus santykius problemas spręsiu daugiau pasikliaudamas intuicija.

Galite paklausti, kaip tai daroma.

Kaip intuicija gali padėti išlaikyti tvirtą santuoką?

Pirmiausia, turite suvokti, kad santuoka yra painus dalykas. Tai nėra koks nors tikslia kryptimi plaukiantis karo laivas. Greičiau tai didžiulių bangų mėtomas trapus plaustas. Beveik kiekvieną minutę gali įvykti kas nors blogo ir plaustas gali nuskęsti. Vienintelis būdas jį išlaikyti vandens paviršiuje — nuolatos priimti sprendimus, kuriuos jums pakužda širdis, o ne protas. Kitais žodžiais tariant, jums reikia liautis kritikuoti, teisti ir leisti savo partneriui išlikti kiek galima laisvesniam nuo jūsų vertinimo. Kai žvelgiame intuicijos akimis, mums visai nerūpi, kad mūsų gyvenimo draugė priaugo dešimt kilogramų. Pastebime jos grožį, eleganciją ir drąsą.

Intuicija skiriasi nuo analizės tuo, kad leidžia mums pajausti tikrąsias priežastis, įgalina į daug ką nekreipti dėmesio ir mylėti savo partnerius tokius, kokie jie yra. Pavyzdžiui, jei jūsų draugė ar draugas tampa labai drovus viešoje vietoje ar kompanijoje, užuot vakare lovoje surengę jam ar jai psichoanalizės seansą, iškart suvokiame, kur slypi tos problemos šaknys. Padėdame jam ar jai pasijusti saugiu ir mylimu savo bučiniais ir glamonėmis.

Santuokoje žodis *intuicija* persipina su tokiais žodžiais kaip *empatija* ir *atjauta*. *Atjauta* yra, ko gero, pats svarbiausias požiūrio į pasaulį elementas. Kas gali labiau nusipelnyti atjautos, negu mūsų mylimas žmogus, tas vienintelis, su kuriuo pasirinkome gyventi varge ir džiaugsme?

Kuo daugiau pasikliaujame savo intuicija ir suvokiame tikrąsias tiesas apie santuoką, tuo labiau sugebame atleisti, atsikratyti santykiuose kylančios įtampos ir nerimo. Mano tėvas turėjo daug problemų. Stebėdamas, kaip mama jam nuolatos atleidžia ir susitaiko su jo silpnybėmis, sužinojau labai daug apie žmogiškosios širdies taurumą. Supratau, kad meilė gali padėti įveikti visas kliūtis.

Perskaičiau labai stebinantį straipsnį apie penkiasdešimtąsias vestuvių metines švenčiančius Polą Njumaną ir jo žmoną Džoaną Vudvard. Paprašytas apibūdinti savo santuoką Polas Njumanas pavartojo tokius žodžius: *vaidinga, arši* ir *kupina įtampos*. Tikėjausi, kad jis pasirinks švelnesnius žodžius, bet tai tik įrodo, kad nutarę gyvenimą praleisti su vienu žmogumi, galime su daug kuo susitaikyti ir atrasti gėrio ten, kur net nesitikėjome. Savo intuicijos nuolatos esame skatinami pažvelgti giliau ir atrasti tokių partnerio savybių, kurios užgožtų neigiamas.

O kad būčiau matęs pono Njumano veido išraišką, kai jis taip apibūdino savo santuoką. Tikriausiai jis kalbėjo valiūkiškai šypsodamasis. Tikra tiesa, kad santuoka arba mus sutrypia, arba priverčia išsiugdyti humoro jausmą!

Kitoje šio skyriaus dalyje pateiksiu kelis ritualus, kurie galėtų padėti palaikyti pusiausvyrą santykiuose. Jei turėsite kokių nors asmeninių idėjų, kurias norėtumėte panaudoti, nedvejokite — klausykite savo intuicijos. Galbūt jūs jau ir turite ritualą, tiesiog jį reikėtų dažniau atlikti. Kad ir kas tai būtų, būkite aktyvus. Santuoka reikalauja dėmesio.

MEILES CIKLAI

Santuokoje yra artumo ir atsiskyrimo ciklai, kurie gali pasireikšti tą pačią dieną, mėnesį, o kartais tęstis metus ir daugiau. Norint pajausti tuos ciklus, reikia intuityviai stebėti savo partnerį ir gerbti bei vertinti tas ribas, kurias ji arba jis nustato. Jei vieną dieną jūsų partneris jums pasirodo nutolęs, galite paklausti, ar jam reikia erdvės, ar dar kažko, ko jūs negalite atspėti. Dažnai žmogus atsiriboja, kai jaučiasi nesuprastas arba tiesiog nori pabūti vienas.

Jei atversite savo intuiciją ir išmoksite užduoti tinkamus klausimus, santykiuose išvengsite daug skausmo ir kančios. Jei visada žinojote, kad partneris jus pasirinko ir nusprendė, kad būtent jūs būsite geriausias jo gyvenimo draugas, tai tiesiog tomis atsiskyrimo akimirkomis nurimkite ir intuityviai pajauskite, kada geriausia savo meilę siūlyti tik iš tolo.

Naudingas pratimas, kurį reikėtų atlikti atitolimo ciklo metu, yra paremtas Reiki technika ir vadinasi „gydymas per atstumą“. Reiki yra holistinė gydymo sistema, kuri sutelkia gyvybinės energijos galią žmogaus kūnui, protui ir dvasiai gydyti. Tai galima atlikti liečiantis rankomis arba per atstumą. Jums noriu pateikti nuotolinio gydymo modelį, kuriuo galite pasinaudoti, kai jūsų antrosios pusės nėra šalia.

Pirmiausia, susiraskite minkštą žaislą ar pagalvę, kuris atstotų mylimo žmogaus kūną. Puikiausiai tiks pliušinis meškiukas.

Atsigulkite ir atsipalaiduokite. Gali skambėti meditacinė muzika. Kai pasijusite ramus, padėkite vieną ranką ant minkšto žaislo galvos, o kitą ant širdies. Įsivaizduokite, kaip švelnios šviesos srovė teka iš jūsų galvos pro rankas, pirštų galiukais į meškiuką. Meškiukas simbolizuoja jūsų partnerį, todėl perduodami energiją įsivaizduokite, kad mylimo žmogaus kūnas prisipildo šviesos.

Tai gali skambėti keistai, bet daro stebuklus. Šis pratimas padės ne tik išgydyti bet kokius fizinius ar emocinius sutuoktinio negalavimus, bet kartu padidins jūsų energetinį ryšį. Partneris jus prisileis arčiau ir užbaigs atsiskyrimo ciklą.

Jei tokiu būdu intuityviai gydysite savo partnerį po pusę valandos kasdien visą savaitę, sulauksite akivaizdžių rezultatų. Netrukus jums net nereikės atsigulti ir naudoti pliušinio žaislo. Galėsite tiesiog pagalvoti apie savo mylimą žmogų ir nusiųsti jam ar jai tiek energijos, kiek atrodo reikia.

Gebėjimas nustatyti, kaip jaučiasi sutuoktinis net jei jo nėra šalia, padės sukurti nepaprastą intuityvų ryšį ir net pagreitins jūsų fizinį susitikimą

Šį Reiki pratimą galima atlikti ir tiesiogiai ant partnerio kūno. Tegu jūsų rankos švelniai slysta odos paviršiumi ir sustoja ten, kur pajuntate šviesos ir paramos poreikį. Rankų delnai turi būti įtempti, pirštai suglausti. Visada įsivaizduokite, kaip energija teka iš galvos per pirštų galus. Taip šio pratimo metu neišsekinsite savęs. Atvirkščiai — pasisemsite naujų jėgų. Taigi kai pabaigsite, ir jūsų partneris ir jūs jausitės žvalūs ir pasisėmę energijos.

Vienas didelis šio ritualo privalumas yra tas, kad nereikia kalbėti. Kartais atsiskyrimo nuo partnerio ciklo metu žodžiai būna per sunkūs ir tik trukdo. Jūs turbūt abu labiausiai trokštate intymumo be analizės. Švelnus, ramus prisilietimas tokiu metu labai padeda.

Jei jums patinka koks nors kitas tylus ritualas, be jokios abejonės, pasinaudokite juo. Egzistuoja tūkstančiai būdų, kaip su-

artėti netariant nė žodžio. Net skanaus lengvo maisto valgymas visiškoje tyloje gali labai raminti įtemptu santuokos periodu. Kuo daugiau išbūsite tyloje su savo partneriu, tuo stipresnis intuityvus ryšys užsimegs tarp jūsų.

Jei pajusite Reiki pratimų naudą, susiraskite gerą Reiki meistrą ir paprašykite konsultacijos. Išmoksite tam tikrų simbolių, kurie gali sustiprinti jūsų gydomąsias galias. Prisiminkite, kad Reiki galite naudoti vaikui, naminiam gyvūnėliui ar draugui gydyti. Šie pratimai nėra specialiai sukurti sutuoktiniui.

Kai esu toli nuo savo merginos, mes nuolatos vienas kitam siunčiame gydomąja energiją. Vėl susitikus galiu pastebėti ryškius teigiamus pokyčius mūsų tarpusavio santykiuose. Atsiranda kažkoks lengvumas ir ramybė. Mūsų pokalbiai rutuliojasi daug sklandžiau, geriau jaučiame vienas kitą fiziškai, intymus gyvenimas tampa įvairesnis. Nėra tokio laiko ar vietos, kai negalėtume pasistengti dėl savo santykių. Galite augti kartu kiekvieną minutę, nors jus skiria tūkstančiai mylių.

PASTEBĖKITE STEBUKLUS

Susituokus tarp jūsų ir partnerio išsivysto intuityvus ryšys, kurį galite paskatinti. Norėjote vakarienei žuvies, o sutuoktinis atneša vištienos. Užuot leidę mažam stebuklui prapulti, pasakykite savo partneriui: „Tai būtent tai, ko norėjau vakarienei. Tu perskaitei mano mintis. "

Kuo artimesni jūsų santykiai su mylimu žmogumi, tuo daugiau atsiras tokių mažų stebuklų. Kartais, kai jau grįžtu iš parduotuvės, mano mergina atsiunčia man žinutę primindama dar viena produktą, kurį pamiršo paminėti sąraše. Dažniausiai aš jau būnu jį nupirkęs.

Tokio pobūdžio telepatinis ryšys stiprės, jei daugiau jį naudosite. Vienas iš būdų sustiprinti tą ryšį — siųsti tylias žinutes

mintimis. Galite tiesiog galvoti apie jį arba ją, pasakyti kaip mylite ar paprašyti grįžti iš darbo anksčiau, kad galėtumėte nuvažiuoti į kokią romantišką vietelę.

Mano gera draugė Reina pastebėjo, kad žiūrėdama televizorių su vyru ji dažnai vienu metu su juo sukryžiuoja arba kitaip pakeičia kojų poziciją. Jiems taip pat tuo pat metu atsibosdavo ta pati programa ir jie atsistodavo perjungti kanalo.

Kai kurios intuityvios jungtys su sutuoktiniais atsiranda dėl to, kad praleidžiate su tuo žmogumi daug laiko. Jūsų psichika tampriai susijungia kaip du to paties traukinio vagonai. Aš visada skatinu savo mokinius labiau gilintis į detales, ugdyti telepatinius įgūdžius kaip vieną svarbiausių santykių elementų. Tampate labai artimas savo partneriui ir tuo pačiu metu jaučiatės neįtikėtinai laisvas.

Nusprendęs autostopu išnaršyti Kanadą, pirmiausia važiavau su vyruku, turinčiu ryškų intuityvų ryšį su savo žmona. Jis pasakojo, kad jam nukritus ir susižeidus kelį, iškart paskambino žmona ir paklausė, ar gerai jaučiasi. Ji jautė, kas nutiko vyrui, nes jai taip pat suskaudo kelį. Kelionės pabaigoje jis sarkastiškai pastebėjo, kad toks intuityvus ryšys su žmona kelia ir daug nepatogumų. Apsimestinai liūdnu balsu jis pareiškė, kad negalėtų niekaip išduoti savo moteriškės, nes ji tuo metu taip pat pajaustų malonumą ir žinotų, ką jis padarė!

Dar ilgai juokiausi prisiminęs šį jo pastebėjimą.

Jis buvo tikrai sąmojingas vyrukas.

Jei jaučiate, kad tokio tipo intuityvus ryšys tarp jūsų ir partnerio neatsiranda, drauge pamedituokite, siųsdami vienas kitam mintis. Atsisėskite vienas priešais kitą. Užsimerkite ir pamėginkite pabendrauti mintimis. Pradėkite siųsdami spalvas ir paprastus žodžius ir tobulinkitės toliau.

Svarbiausia yra pasakyti partneriui, ką veikėte ir kas nutiko jums per dieną, kad atrastumėte panašius pojūčius. Jei pradėsite kalbėti apie šiuos mažus intuicijos stebuklus, jie dažniau pra-

skaidrins ir jūsų gyvenimą. Tik pagalvokite, kokiais artimais galite tapti. Galėsite būdami vakarėlyje nebyliai dalintis mintimi, kokia neskani lašiša arba supratingai susižvilgčioti, dingti iš nuobodaus susibūrimo ir išvažiuoti dviese į gamtą, kur galėtumėte džiaugtis žvaigždėtu dangumi bei vienas kitu.

Intuicija tikrai turi savo privalumų...

VIENUOLIKTAS SKYRIUS

INTUITYVŪS DRAUGAI

Kartais gyvenimas mums padovanoja draugą, kuris mus supranta geriau nei bet kas kitas. Buvimas su tokiu žmogumi — tai tarsi sėdėjimas dvasinio vadovo pašonėje. Šis draugas gali taip intuityviai mus perprasti, kad visos paslaptys iškils į paviršių lyg pačios norėdamos pagaliau išsilaisvinti nuo savo paslaptingumo.

Prieš dešimt metų, gyvendamas Monrealyje, susipažinau su tokiu žmogumi. Jo vardas — Džeisonas Sparksas. Viename poezijos vakare aš skaičiau eiles. Mane buvo užplūdusi ypatinga kosminė nuotaika. Vidury savo kalbos mečiau ant žemės užrašus ir pradėjau kalbėti ekspromtu. Deklamavau eilėraščius, kokių dar net nebuvau parašęs. Buvau visiškai spontaniškas. Jaučiausi nepaprastai pakylėtas. Kambarys man sužaižaravo įvairiausiomis spalvomis, o savo balsą girdėjau kaip per rūką.

Po pasisakymo prie manęs priėjo Džeisonas. Jis patikino, kad esu vienas iš išrinktųjų, kad esu tikras poetas. Buvau nepaprastai laimingas tai girdėdamas, nes tuo metu neturėjau draugų. Pajutau, kad jis man jaučia prielankumą ir kviečia prisijungti prie jų rato.

Iškart išėjau iš poezijos vakaro ir mes nuvykome pas jį į namus, kur atlikome ritualą su žvakėmis. Žvelgėme vienas į kitą ir transo būsenoje tarėme žodžius, kurie mus sujungė tvirta draugyste. Mes abu buvome apstulbinti tokio efekto.

Apimti ekstazės mes išėjome iš Džeisono buto ir iki pat aušros vaikščiojome gatvėmis. Eidami kalbėjomes rimuotais sakiniais. Mus tiesiog užvaldė poetinė dvasia. Tai tęsėsi iki šeštos valandos ryto, kuomet užsukome į mielą kavinukę, suvalgėme blynų ir išgėrėme apelsinų sulčių.

Nuo to ryto mes tapome draugais visam gyvenimui. Kartu praleisdavome kiekvieną dieną ir dalindavomės savo paslaptimis bei troškimais. Dėl geografinių sąlygų nemačiau Džeisono jau aštuonerius metus, bet žinau, kad jei tik jam paskambinčiau ir mes susitiktume, mūsų ryšys nebūtų ne trupučio nusilpęs. Džeisonas yra mano pats intuityviausias draugas. Jis visada mano širdyje užims ypatingą vietą. Visada prisiminsiu, kaip mes dalinomės savo jaunystės ugnimi.

Dėl šios patirties man atrodo, kad intuityvūs draugai ateina ir išeina, bet niekada nelieka šalia iki gyvenimo galo. Susitinkame juos keistose vietose ir keistomis aplinkybėmis, o tada likimas išskiria mus ir priverčia gyventi savo gyvenimą.

Intuityviai susipažinę su kitu tos pačios lyties žmogumi, tampame tarsi androginijos pavyzdžiai ir galime vaidinti bet kurios lyties vaidmenį. Greičiausiai jau daugybę gyvenimų susitinkame ir išsiskiriame, todėl vaidmenys yra nesvarbūs ir vienas į kitą reaguojame kaip į žmogų, o ne kaip į vyrą ar moterį.

Niekada nebuvau užmezgęs romantiškų santykių su Džeisonu, bet būdamas su juo jaučiausi taip gerai ir laisvai, lyg jis būtų mano antroji pusė. Buvome tarsi Heklberis Finas ir Tomas Sojeris. Bičiuliai. Tikri draugai.

Pamąstykite apie intuityvias draugystes savo gyvenime ir prisiminkite kaip jautėtės galėdami taip jautriai prisiliesti prie kito žmogaus vidinio pasaulio. Jūsų elgesys su tuo žmogumi tik įro-

do jūsų intuicijos galią. Galite pajusti ryšį su bet kuo — paštininku, savo mama, bendradarbiais. Mes intuityviai galime pasiekti bet kurį gyvą žmogų. Su kažkuriais žmonėmis mums sekasi bendrauti daug lengviau, nes jaučiamės jaukiau ir patogiau. Dalai Lama sakosi turintis dovaną jaustis taip lyg jau pažinotų tą, su kuriuo tik pirmą kartą susitinka. Jam nėra svetimų žmonių. Mes visi turėtume to siekti.

INTUITYVIOS DRAUGYSTĖS UŽMEZGIMAS

Nors negalime užmegzti žmogiškųjų ryšių daugiau, negu reikia, visada yra būdų pagilinti savo intuityvią sąveiką su mus supančiais žmonėmis. Tokie reiškiniai kaip žinojimas, kas skambina, kai suskamba telefonas, ar susidūrimas su kažkuo, apie ką tik pagalvojome, įrodo, kad intuityvus bendravimas egzistuoja tarp žmonių nepaisant to, kokie jie yra jums artimi. Visas pasaulis susijęs tarpusavyje. Mes visi esame broliai ir seserys.

Intuityvius saitus galima sustiprinti atkreipus dėmesį į tuos žmones, kurie dažniausiai būna mūsų sąmonėje. Pavyzdžiui, jei vis sapnuojate kažkurį žmogų, reikėtų su juo daugiau pabendrauti, daugiau palaikyti ryšius, kad suprastumėte, ką šis pasąmoningas ryšys reiškia. Arba jei nuolatos susiduriame su kuo nors gatvėje ar prekybos centre, galime pakviesti tą žmogų pavakarieniauti, kad geriau suprastume, kodėl mus sieja stiprus intuityvus ryšys ir ką tai reiškia.

Gyvenimas mums nuolatos pateikia užuominų, o mums reikia jas ištirti. Turėjau klientę, kuri visur susitikdavo tą patį savo mokytoją. Kartais ji susidurdavo su juo du ar tris kartus per dieną. Paaiškėjo, kad ji įsimylėjusi tą vyrą. Ji atėjo pas mane išsiaiškinti, ką tie atsitiktiniai susidūrimai reiškia.

Moteris su mokytoju buvo neabejotinai susiję intuityviame lygyje, tik vyriškis nė nenutuokė. Ji buvo vienintelė, kuri apie tai žinojo. Nieko tarp jų neįvyko, bet labai gerai, kad ji atėjo pas mane konsultuotis, nes sugebėjo išlaisvinti save ir ieškoti kito meilės objekto.

Daugelis su panašiomis situacijomis susidūrusių žmonių jų nesureikšmina ir nenagrinėja. Jie tiesiog priskiria tokius susidūrimus atsitiktinumui. Tik jei neleisite į savo gyvenimą įžengti atsitiktinei magijai, jūsų gyvenimas niekada netaps stebuklingas. Čia tinka mintis iš knygos „Violetine spalva". Dievas supyksta, jei pamatote violetinę spalvą ir jos neatpažįstate. Dievas visada tapšnoja mums per petį ir stengiasi suvesti su intuityviais draugais. Mums tik reikia klausytis, atkreipti dėmesį ir veikti. Net jei tai būtų tik trumpas pokalbis su žmogumi, kurį nuolat kur nors atsitiktinai susitinkate. To gali užtekti, kaip sako Džeimsas Redfildas, perduoti vienas kitam žinutes, kurias jums lemta perduoti.

Kelionės yra puikus būdas susipažinti su intuityviais draugais. Žmonės kelyje yra vienas kitam atviresni. Galite tiesiog sėdėti traukinyje, o žmogus šalia jūsų išklos jums visą savo gyvenimo istoriją. Kai keliavau po Europą, kasdien susitikdavau intuityvių draugų, kurių daugiau niekada nepamačiau. Iš vieno gaudavau informacijos, su kitu pavakarieniaudavau, dar su kitu surūkydavau cigaretę. Buvo nuostabu. Jaučiausi lyg būčiau romano veikėjas — visi nepažįstamieji atrodė siųsti man Aukščiausiojo.

Taigi naudokitės savo intuicija. Jei pradedate tiksliai nujausti, kad skambina jūsų mama, tai gal laikas parašyti jai laišką, o jei ji gyvena netoli jūsų, tai gal pats laikas kartu papietauti. Mes esame susiję su gyvenimu ir jei atkreipiame dėmesį į signalus ir ženklus, kuriuos jis mums siunčia, galime dalyvauti mūsų sielos suplanuotose įvykiuose.

Tik pagalvokite... Aukštesnysis protas audžia bendrą mūsų visų patirties audinį. Mums tereikia sekti nuorodomis. Jei taip elgsimės, intuityvi draugystė nukris mums tiesiai į rankas ir gyvenimas nepaprastai nušvis. Jau kurį laiką aš taip gyvenu ir galiu jus užtikrinti — gyvenimas tapo kur kas spalvingesnis, jau nekalbant apie tai, kad neliko nuobodulio ir vienatvės. Pats nuostabiausias jausmas iš visų yra žinoti, kad pasaulis jumis rūpinasi ir nori jus pažinti. Mes visi čia atėjome patirti brolybę bei mylinčių žmonijos rankų prisilietimą.

VAIKYSTĖS DRAUGAI

Norėjau pabaigti šį skyrių prisimindamas vaikystės draugus, su kuriais palaikėme ypatingus intuityvius ryšius. Prisimenu savo draugą Roderiką. Mes galėdavome tupėti prie purvo balos valandų valandas ir tiesiog braižyti įvairius piešinukus lazda, nepratardami vienas kitam ne žodžio.

Mes važinėdavomės dviračiais savo gatvėje įsivaizduodami, kad esame specialusis būrys, ieškantis gražiausios mergaitės. Mes, beje, radome ją besišlapinančią savo kieme už krūmelio ir besišypsančią savo bedante šypsena.

Vaikystė yra laisva, pilna intuityvių draugysčių, kupina fantazijų ir tikrovės. Pajutus, kad intuicija nesivysto, kad yra kažkoks blokas, tereikia grįžti į tuos laikus ir leisti savo išminčiai augti.

Kas žino, ką mes tiksliai matėme ir patyrėme tais pirmaisiais formavimosi metais? Mes tik žinome, kad galbūt tuo metu daug bendravome su žmonėmis iš kitų dimensijų. Galimybės beribės. Tačiau tiksliai žinau, kad tuo metu turėjau tikrai labai originalių draugų.

Užsimerkite. Nusikelkite į tą akimirką, kai buvote visai mažas ir vaikščiojote su savo draugu. Pamėginkite pajausti, kaip

bendravote, kiek buvo pasakoma be žodžių. Koks jūs buvote? Ar buvote svajotojas, ar mažas realistas? .. Kokius įsitikinimus turėjote?

Vaikystėje jaučiau, kas vyksta kito žmogaus galvoje. Žinojau, ką sakyti ir kaip elgtis, norint pamaloninti žmones. Kai kurie psichologai prisikirtų šį mano elgesį perfekcionizmo siekimui, baimei pasirodyti blogu, bet toks jau buvau ir (iki tam tikro laipsnio) esu šiandien. Prisiminkite, koks buvote, kaip bendravote ir kaip žvelgėte į pasaulį. Koks jūs buvote draugas? Ar prisimenate naudojęs intuiciją, bendraudamas su savo mažaisiais draugais? Kaip jautėtės?

Intuityviai draugaudamas paauglystėje jausdavau šilumą pilve. Taip susijaudindavau, kad vos nepravirkdavau, nes žinojau, kad bendrauju su to žmogaus širdimi ir teikiu džiaugsmo. Kaip jautėtės jūs? Ar bendravote intuityviai su savo draugais ar šeima?

Sekundei stabtelkite ir pamąstykite apie tą jumyse esantį vaiką. Esu įsitikinęs, kad jis arba ji gali jums atskleisti daugybę intuityvaus gyvenimo paslapčių. Pamąstykite apie savo vaikystės draugus, vietas, kur eidavote kartu, parkus, paplūdimius, medžius, į kuriuos lipdavote.

Prisiminę šiuos dalykus pasistenkite į savo gyvenimą perkelti keletą vaikystės įpročių ar užsiėmimų. Paskambinkite draugui, su kuriuo daug bendravote, kai jums buvo penkeri. Pamatysite, ar tas ryšys tarp jūsų vis dar yra.

Mes galime eiti dvejomis kryptimis — pirmyn arba atgal. Kurį laiką paėjėkite atgal. Galbūt žmogus, su kuriuo dalinotės vaikystės džiaugsmu, jūsų labai ilgisi.

KETVIRTA DALIS

INTUICIJA IR KŪRYBINGUMAS

Dvyliktas skyrius

Intuicija ir menas

Vieni intuityviausių žmonių yra menininkai. Jie pasikliauja intuicija kiekviename savo kūrybinio proceso žingsnyje. Gal brūkštelėti teptuku čia? Ar sukurti dar vieną veikėją? Ar skulptūra jau pakankamai nudailinta? Savo mokiniams sakau, kad kūrybinės idėjos kyla iš to paties šaltinio kaip ir intuityvios. Nėra jokio skirtumo. Aiškiaregys spėdamas ateitį gauna informaciją iš ten pat kaip ir menininkas. Vienintelis skirtumas yra tas, kad menininkas idėją perleidžia per vaizduotės filtrą, tuo tarpu aiškiaregys ją pateikia neapdorotą.

Senas posakis, kad menas — tai gyvenimo atspindys, yra susijęs su faktu, kad kai kurių menininkų idėjų prigimtis yra intuityvi. Konferencijoje knygų rašymo tema, kurioje lankiausi, Tomas Robinsas teigė, kad daugelis jo knygose išdėstytų situacijų atsitinka realiame gyvenime. Jis ne tik išpranašavo 1991 metų pasaulio taurės laimėtojus, bet taip pat vienoje knygoje rašė, kad arabų ir žydų restoranai bus atidaromi greta. Ar tai atsitiktinumas, ar rašytojas tikrai atrado intuityvios informacijos šaltinį, kuris nebuvo vien fantazija, o tikra realybės pranašystė?

Kaip ir menininkai, savo darbuose taip pat panaudojau pranašiškas idėjas. Prieš aštuonerius metus parašiau eilėraščių knygą, kuri išpranašavo mano mamos mylimojo mirtį. Parašiau tokią eilutę, kad jis mirs aukštame pilkame dangoraižyje vaivorykštės centre. Džonas mirė po penkerių metų aukštame pilkame pastate Vankuveryje, Britų Kolumbijoje. Mano pasąmonė pramatė mirtį. Iš jos ir kilo ši eilutė.

Nors nėra svarbu, ar kūrybinės idėjos būtų pranašiškos, visada labai intriguoja, jei mūsų menas atspindi realybę. Štai kodėl skiriu tokį didelį dėmesį mokslo fantastikos filmams. Daugelis jų yra pilni technologinių pranašysčių. Tai, ką mes laikėme neįmanomu prieš penkiasdešimt metų, jau išsipildė, todėl visai nenustebsiu, jei skraidysime kosminiais laivais vietiniais reisais, kovosime su kitų planetų gyventojais ir persikelsime iš vienos vietos į kitą teleportacijos būdu. Viskas ne tokioje tolimoje ateityje kaip įsivaizduojame.

Galbūt dabar galvojate: jei jau nesu kūrybiškas, tai negaliu būti ir intuityvus. Nesąmonė. Visi mes esame kūrybingi. Galbūt mokate gražiai serviruoti stalą, derinti drabužių spalvas arba puošiate savo namų aplinką. Visiems šiems užsisėmimams reikia kūrybiško prisilietimo, kuris kyla iš sielos.

Kai rašiau savo pirmąją knygą, intuicija mane vedė viso proceso metu. Knygą sudarė penkios dalys. Kiekvienoje pristačiau aiškiaregiškų sugebėjimų turintį veikėją, iš kurio skatinau pasimokyti skaitytojus. Rašant kiekvieną dalį, atsirasdavo naujos aplinkybės, kurios ne tik man padėdavo geriau suprasti aprašomą veikėją, bet taip pat rašyti suprantamesniais žodžiais ir suvokti žodžio galią.

Pirmąją rašymo dieną, kai pradėjau knygą „Kovotojas“, vos už kelių namų nuo restorano, kuriame pietavau, beisbolo lazda buvo sumuštas žmogus. Sėdėjau prie staliuko ir pamačiau pro langą grupę žmonių, bėgančių gatve į įvykio vietą. „Kovotojo“ pirmoji dalis buvo apie gyvuliškus instinktus ir gyvenimą vaikš-

tant peilio ašmenimis. Labiau su mano knygos tema susijusio įvykio negalėjo nutikti.

Mano knyga „gyveno".

Aš taip pat gyvenau kartu su knyga, nes kur tik eidavau, ji nuo manęs neatsiraukdavo nė per žingsnį.

Kai pasinersite į kūrybos procesą, atkreipkite dėmesį į jūsų kūrybą atspindinčius įvykius. Kai kurie kūriniai gali sukurti taikos atmosferą, o kai kurie — chaoso. Priklausomai nuo to, ką jums reikia išmokti, kūrybingumo reikalaujantis užsiėmimas pritrauks reikalingas aplinkybes.

Kurdami kiekvieną akimirką atiduokite intuicijai į rankas. Aš rašydamas klausau visos aplinkos. Jei mano katinas įtipens pro duris tuo metu, kai rašant jo pasirodymas turės prasmės, būtinai užsiminsiu apie tai knygoje. Arba jei mano darbą pertraukia draugo skambutis, apmąstysiu, kaip mūsų pokalbis susijęs su tuo, ką rašau.

Vis dar lieku apstulbęs ir stebiuosi, kaip niekas nevyksta atsitiktinai. Kuriant kiekvienas įvykis yra reikšmingas. Dailininko paveikslai priklauso nuo akimirkos nuotaikos. Mes taip pat galime pasinaudoti tokia technika kitose kūrybos formose. Savo mokiniams nuolatos pabrėžiu, kad nereikia būti kūrybingu, kad galėtume kurti. Tiesiog rašykite, pieškite ar lipdykite tai, ką matote aplink save.

Kai ant pietų stalo norite padėti gėlių, pamerkite tas, kurios labiausiai atitinka tos akimirkos nuotaiką. Šitaip budriai stebint savo nuotaikas ir įkvėpimą, galima labai greitai išvystyti savo vidinius pojūčius. Senieji Japonijos poetai rašė: kuo išsamiau galite apibūdinti medį, tuo atidžiau galite pažvelgti į save. Viskas yra tarpusavyje susiję. Kuo atidžiau žvelgiate į realybę, tuo kūrybingesnis tampate. Intuicija yra paslaptinga grandis, jungianti vidinį ir išorinį pasaulius.

Ar jums teko kada sapne išgirsti patį gražiausią eilėraštį ar pamatyti vaizdą, kurį norėtumėte nutapyti? Mums visiems teko

patirti tokių akimirkų. Tokiu būdu su mumis kalba kūrybingoji intuicija. Jei galite matyti ar girdėti kažką savo galvoje, galite ir sukurti. Galbūt prireiks laiko išvystyti reikalingus įgūdžius, bet pasėjus sėklą, visada išaugs augalas, jei tik jį laistysite.

Dabar pakalbėkime apie talentą. Jei negalite realistiškai nupiešti daiktų, galbūt esate abstraktus menininkas. Jei jūsų rašymo stilius yra keistas, tai gal jums lemta rašyti keistu stiliumi apie keistus dalykus. Kūryboje nėra tokio dalyko kaip geras ar blogas. Savo talento dėka sukuriame būtent tai, ką mums lemta sukurti. Pikaso prisipažino, kad jam prireikė šešiasdešimties metų, kol vėl sugebėjo piešti kaip vaikas. Tai buvo jo tikslas — grįžti į savo originalių kūrinių tyrą prigimtį. Taigi kitą kartą pasijutęs visai netalentingu, atsiduokite intuicijos valiai — vaizdams, žodžiams, formoms ar garsams, kuriuos tuo metu jaučiate. Tai yra pradinis taškas. Ir jei toliau stengsitės, kas žino, ko pasieksite...

ĮKVĖPIMAS

Spontaniški žmonės sugeba pasinaudoti savo intuicija improvizuodami. Visi didieji menininkai žino, kaip tai padaryti. Ar jie rankoje laikytų teptuką, ar būgnų lazdelę, visada žino, kaip pasiduoti įkvėpimui ir kurti spontaniškai. Nors skamba paprastai, improvizacija reikalauja daug įgūdžių. Tie įgūdžiai nebūtinai reiškia tobulą techniką, gal aiškesnį momento pajautimą.

Jei pasitikite savo intuicija ir tiesiog leidžiatės jos vedami, gali nutikti stebuklingų dalykų. Filme „Mirusiųjų poetų draugija“ yra nuostabi scena, kai Robinas Viljamsas uždengia pačiam droviausiam mokiniui akis ir liepia sukurti eilėraštį apie Voltą Vitmaną. Mokinys ne tik ekspromtu sukuria nuostabų eilėraštį, bet taip pat suvokia, kad jis puikus poetas. Mokinys manė, kad

jo vidinis pasaulis visiškai bevertis, kad jis ne toks talentingas kaip jo bendraamžiai.

Žmonės, teigiantys, kad neturi kūrybinės gyslelės, paprastai teigia neturintys ir intuicijos. Geriausias būdas pašalinti šias dvi minčių kliūtis yra pasiduoti įkvėpimui ir kurti meną ekspromtu. Kaip rašytojas patariu jums rašyti spontaniškai, bet galite pritaikyti šį metodą bet kokiai meno rūšiai ir sulaukti neįtikėtinų rezultatų. Štai kaip tai veikia.

Atsisėskite tyloje su savo meno priemonėmis priešais save. Užsimerkite ir tris kartus giliai įkvėpkite. Įkvėpdami tarkite sau: „Aš leidžiu intuicijai man rodyti kelią." Iškvėpdami sakykite: „Išsilaisvinu iš visų įsitikinimų apie savo meninius sugebėjimus."

Tada atsimerkite ir pradėkite.

Darykite tai, kas jums pirmiausia šauna į galvą. Ar tai būtų tam tikras potepis, ar ką tik suvalgyto apelsino skonio aprašymas. Kurkite viską, kas kyla jumyse kiekvieną akimirką dešimt minučių. Jei lipdote iš molio, lipdykite tai, ką jums kužda intuicija. Jei muzikuojate, lieskite instrumentą taip, kaip jis nori būti liečiamas. Negalvokite apie techniką. Darykite tai, ką jaučiate.

Prabėgus dešimčiai minučių, pažvelkite į tai, ką sukūrėte. Sekundei atsitraukite ir įsižiūrėkite, ar davėte pradžią kažkokiai naujai idėjai. Tada grįžkite prie savo kūrinio ir kitas dešimt minučių kurkite spontaniškai.

Kartokite šį ciklą, kol jausitės patenkinti. Galite užtrukti dieną, mėnesį, metus — priklausomai nuo to, ką kuriate.

Po kurio laiko jums jau nebereikės šio pratimo. Jūs jau mokėsite pasitelkti intuiciją kūrybiniame procese. Vis dažniau jus apims įkvėpimas, skatinantis laisvę jūsų kūryboje. Tie nauji impulsai jus pasieks kas akimirką.

Jei atliekant šį pratimą jaučiate, kad dešimties minučių jums per mažai, pailginkite intervalus. Dešimt minučių yra tiesiog pradinis taškas, jei nesate įpratęs kurdamas naudotis savo intuicija. Galbūt jus taip pagaus įkvėpimas, kad naujos mintys kils

visą valandą. Mano pažįstamas rašytojas intuiciją lavindavo kasdien po šešias valandas kurdamas ekspromtu. Tai jam padėdavo geriau įsigilinti į savo rašomą darbą ir išgauti tobulesnį scenarijų. Nėra jokių taisyklių kuriant intuicijos pagalba. Darykite tai, kas jums atrodo geriausia.

Jei toks kūrybinio proceso stilius priimtinas, patarčiau perskaityti dvi knygas. Primoji — Natali Goldberg knyga „Rašyk širdimi". Natali yra budistė ir vadovaujasi principu „pirma mintis — geriausia mintis". Jos rašymo pratimai yra fantastiški ypač tiems, kurie gyvena savo įsitikinimų kalėjime ir ieško priemonių išvalyti mintis.

Antroji knyga vadinasi „Gyvenimas, piešimas ir aistra". Čia kūrybinės raiškos priemone pasirinktas piešimas, bet filosofiją galima pritaikyti visoms meno šakoms ir kasdieniam gyvenimui. Knygoje išdėstyti labai lengvi žingsniai, kurie jus įkvėps, nepaisant jūsų kūrybingumo lygio.

Abi mano minėtos knygos jaudinančiai sujungia intuiciją ir kūrybingumą. Jos moko, kad visa kūryba gimsta iš to paties paslaptingo šaltinio. Mums tik reikia atsiverti, pasiduoti įkvėpimo jėgai ir tas šaltinis bus pasiekiamas ranka.

Menas mumyse jau yra įsigyvenęs. Tereikia jį kuo tiksliau išreikšti išorėje. Kuo labiau pasikliaujame savo intuicija kurdami, tuo savitesnė tampa mūsų meninė išraiška.

Tapęs aiškiaregiu nežinojau kuriuo keliu pasuksiu. Tas pats nutiko, kai prasidėjo mano kūrybinė kelionė. Neįsivaizdavau, kad mano menas iškels į paviršių visa, ką slepiu: emocijas, idėjas, baimes, sapnus... Sąrašą galėčiau tęsti.

Intuityvaus menininko kelias nelengvas. Peržengus apibrėžtos, struktūruotos kūrybos ribas ir leidus atsiskleisti savo sielai, kiekvienas kūrinys tampa tos akimirkos sielos atspindžiu. Toks atsivėrimas gali šiek tiek gąsdinti, turint galvoje mūsų kaukes, kurias esame įpratę dėvėti visuomenėje. Bet kūryba to verta.

Vienintelis būdas mums augti ir tobulėti — giliai pažvelgti į savo vidų ir pripažinti tai, ką matome.

Skaitydamas savo pirmąją knygą ir žvelgdamas tarp eilučių, nesunkiai galiu prisiminti, koks buvau tuo metu, kokios emocijos skatino mano kūrybingumą. Pamėginkite ir jūs. Peržvelkite savo kūrybą ir prisiminkite, kuo buvote tuo metu, kai kūrinys išvydo pasaulį. Kaip pasikeitėte? Ar esate sąžiningesnis ir atviresnis? Gal dabar slepiate mažiau ar atvirkščiai?

Kuo intuityvesni mes būsime kaip menininkai, tuo daugiau kūryba pulsuos mūsų savastimi. Kūriniai taps mūsų biografijos dalimi, parodančia, kas tokie mes buvome vienu ar kitu gyvenimo laikotarpiu ir kaip pasikeitėme. Maskuotė nukris. Tikroji mūsų asmenybė drąsiai įžengs į pasaulį.

TRYLIKTAS SKYRIUS

AKIMIRKOS KŪRYBA

Mums kaip menininkams intuicija suteikia galimybę kurti bet kurią pasirinktą akimirką. Savo intuicijos dėka galime sužinoti, kokios jėgos valdo mūsų gyve nimą ir kurti pasitelkus slapčiausius savo troškimus ir aistras.

Teko konsultuoti šimtus menininkų. Daugeliui jų iškyla ta pati problema: jie stengiasi sukurti kažką, ko visiškai nereikia jų gyvenimui. Kalbėjausi su aktoriais, kuriems lemta rengti savo autorinius vakarus, bet vietoje to jie stengiasi gauti vaidmenį kine. Kalbėjausi su rašytojais, kuriems lemta kurti eiles, o jie vargsta rašydami romanus.

Kartoju savo klientams, kad trokštamo pripažinimo jie sulauks kurdami tai, ką jiems lemta sukurti. Būtent tai atvers jiems duris į dar didesnį kūrybingumo išsipildymą.

Gyvenimas mums skirtas ne tik tam, kad sėkmingai išreikštume savo kūrybiškumą, bet daugiausia kurti tai, ką mūsų siela *nori* išreikšti. Tai ne visada reiškia, kad tuoj pat jūsų banko sąskaita pasipildys didele pinigų suma, bet žvelgiant į ateitį, tokia kryptis — labiausiai užtikrintas kelias į sėkmę.

Galite paklausti, kaip žinoti, ką kurti ir kaip pradėti. Reikia būti atidiems. Prieš pradėdami, intuityviai išanalizuokite savo gyvenimą ir išsiaiškinkite, kokios vyrauja tendencijos. Galite savęs paklausti tokių klausimų: kokius santykius palaikau su priešinga lytimi? Kokia mano vaikystės patirtis? Ko siekiu? Kokių patarimų sulaukiau iš draugų? Ar galiu kažką pradėti jau šią akimirką, o gal vertėtų palaukti?

Kūrybiško atsiskleidimo galimybė, kurią jums pasiūlys intuicija, jau greičiausiai jums nebus naujiena. Tikriausiai apie tai buvote pagalvoję anksčiau, bet per daug nesureikšminote. Galbūt jums tai pasirodė per lengva arba per baisu. Paprastai mes manome, kad ta kūryba, kurią mums lemta išreikšti save, pakankamai nepritrauks kitų dėmesio. Štai kodėl mano klientas nenorėjo vienas kurti savo solinės programos. Jis norėjo išgarsėti kuo greičiau ir visai netroško šlovę užsitarnauti pamažu.

Jei esate tikras menininkas, kelias bus tikrai sunkesnis, negu tiesiog siekiant pripažinimo ir garbės. Jei esate tikras menininkas ir jums skirtas kūrybinis likimas, gyvenimas stengsis išspausti iš jūsų kiekvieną tiesos lašą, kol pagaliau leis atsikvėpti. Džiuel gyveno automobilyje ir dainuodavo mažose kavinukėse, kol pagaliau pavyko pasiekti aukštumas. Kevinas Speisis miegodavo ant savo draugo sofos ir jam jau buvo apie keturiasdešimt, kai pagaliau įvyko reikšmingas posūkis jo karjeroje. Geriausi iš geriausių visada turi sunkiai dirbti. Jiems reikia sutelkti visą dėmesį į kūrybinius projektus, kuriuos jiems pateikia intuicija.

Taigi nepraraskite vilties, jei dar neišaušo jūsų pripažinimo valanda. Nepasiduokite. Verčiau atidžiai įsižiūrėkite į savo gyvenimą ir pamėginkite išsiaiškinti, kur jus veda intuicija. Galiu užtikrinti, kad klausydami savo sielos balso, tikrai suklestėsite kaip menininkas.

Prisiminkite Van Gogą. Per savo gyvenimą jis pardavė tik vieną paveikslą ir tą savo broliui. Nesijaudinkite, tai ne jūsų likimas. Bet tegu tai jus įkvepia ir paskatina veikti toliau. No-

vatoriški menininkai dažniausiai aplenkia savo amžių. Visuomenei prireikia laiko pasivyti. Laimei, dabar jau beveik viskas buvo išbandyta anksčiau. Šiuolaikiniams menininkams nepaprastai pasisekė, nes jie gali laisvai save išreikšti nebijodami, kad juos uždarys į kalėjimą kaip Oskarą Vaildą ar sudegins ant laužo. Šie laikai labai palankūs menui. Mes stovime prie ribos, už kurios slypi dar aiškesnis suvokimas.

SEKITE NUORODOMIS

Kaip minėjau, yra klausimų į kuriuos atsakius galime geriau suvokti, į ką turėtume nukreipti savo kūrybinę energiją. Pamėginkite paklausti ir atsakyti į šiuos klausimus.

Kokius santykius palaikau su priešinga lytimi?

Santykiai su žmonėmis gali mums padėti apsispręsti, kokią meninę kryptį turėtume pasirinkti. Jei neturime antrosios puses, galime sukurti kažką, kas turi nepriklausomybės prieskonį, arba atspindi mūsų vienatvę ir visus jos aspektus. Jei esame vedę ir turime vaikų, galime sukurti kažką, kas atspindi saugumą ir tarpusavio priklausomybę. Bet kuriuos santykius su priešinga lytimi galime panaudoti kaip centrinį savo kūrybos tašką. Jei draugas ar draugė piktnaudžiauja alkoholiu, galime tai panaudoti kūryboje, arba jei esame niekam neįsipareigoję, bet susitikinėjame su daug gerbėjų, galėtume sukurti meno kūrinį, kuriame atsispindėtų toks gyvenimo būdas.

Atsitraukite. Ištirkite savo situaciją ir pastebėsite, ką nori išreikšti jūsų siela. Gal jums lemta parašyti romantinę komediją? O gal norite sukurti dainą apie tai, kaip gera būti laimingu tėvu? Pasirinkimų nepaprastai daug. Tegu santykiai su kitu žmogumi jums būna kelrode žvaigždė. Pasinaudokite savo gyveni-

mo patirtimi. Tai juk jūsų gyvenimas. Niekas kitas negali juo pasinaudoti.

Kokia mano vaikystės patirtis?
Tai labai svarbi tema analizei. Daugelis žmonių nori kurti meną, bet žiūri pro pirštus į savo vaikystės išgyvenimus. Pirmaisiais vystymosi metais yra daugiau energijos ir dinamiškumo, negu bet kuriame kitame gyvenimo periode. Apie vystymąsi galima parašyti dešimtis knygų. Nesuskaičiuojama daugybė paveikslų galėtų atspindėti vaikystės išgyvenimus. Nenuvertinkite šio svarbaus kūrybos šaltinio. Jei nesiseka atsiskleisti kaip menininkui, bet niekada nekalbėjote apie savo šaknis, tai gali būti didžioji priežastis, kodėl jums nesiseka. Leiskite prabilti tam vaikui, kuris gyvena jumyse. Garantuoju, kad jis atvers jums duris į išraiškos pasaulį.

Kokių patarimų sulaukiau iš draugų?
Dažnai mus supantys žmonės pasiūlo kūrybiškų idėjų, kurios intuityviai atitinka tai, ką mums lemta šiame gyvenime nuveikti. Kai rašiau savo Holivudo istorijų knygą, mano mama ir buvusi žmona patarė verčiau parašyti savipagalbos knygą, kad kažką padovanočiau pasauliui. Mano agentui pritarus, kad tai teisinga kryptis, greitai pajudėjau pirmyn.

Klausykite savo draugų. Jums nereikia mėgdžioti, aklai paklusti ir naudoti visas idėjas, bet atkreipkite dėmesį į jų patarimus. Jie gali anksčiau už jus pastebėti, kad pilnai atsiskleistumėte kažkurioje srityje.

Jei draugai ir nepastūmėjo jūsų pradėti kūrybinės veiklos, leiskite jiems pasakyti nuomonę ir patobulinti jūsų darbus. Likau tiesiog apstulbęs, kai net ne rašytojai įvertino mano pastangas, pasitelkdami labai įžvalgią kritiką. Pasidalinkite savo idėjomis su draugais ir stebėkite jų reakcijas. Leiskite jiems padėti jums augti ir nustebsite, kaip viskas gali pasikeisti.

Ką galiu pradėti jau šią akimirką?

Daugelis pas mane konsultuotis ateinančių menininkų tik krizės ar nuopuolio metu pamato tai, kas jiems iš tiesų visada buvo prieš akis ar ranka pasiekiama. Pastebėjęs tai visada sakau: „Ką jūs galite pradėti dabar?" Norint tobulėti kaip kūrybingai asmenybei, reikia visada klausyti savo intuicijos ir pradėti daryti tai, ką galite būtent dabar.

Gyvenimas reaguoja į veiksmą. Visa kūrybai skirta energija neprapuola veltui. Siela įvertina jūsų pastangas, ir atsidaro tos durys, kurios sėdint rankas sudėjus niekada neatsidarytų.

Būdamas dvidešimties nusprendžiau išleisti savo eilėraščių rinkinį. Neatsirado nei vienos leidybinės kompanijos, kuri susidomėtų mano darbu. Taigi nutariau pasinaudoti nedidelės vietinės leidyklėlės paslaugomis ir išdalinau savo knygas mylimiems žmonėms. Poveikis buvo neįtikėtinas. Ne tik galėjau rankose laikyti ir užuosti ką tik atspausdintų lapų kvapą, bet mano eilėraščius skaitė žmonės. Mano intuicija padrąsino imtis šios veiklos, todėl sulaukiau fantastiškų rezultatų.

Štai kur slypi paslaptis. Apsidairykite savo artimiausioje aplinkoje ir atvirai pažvelkite į save. Iškart suvoksite, ką galite padaryti tučtuojau. Jei esate dailininkas, nutapykite savo vizijas ant kambario sienos. Darykite, ką galite. Vien pradėdami kažką veikti išjudinsite paslaptingus elementus, kurie palydės jus į sėkmę. Kaip sako mano brolis, jokios pastangos nelieka nepastebėtos. Kažkur viskas yra pažymima. Tikiu, kad jei nebūčiau išleidęs savo eilėraščių knygos, kitas knygas parašyti būtų daug sunkiau. Visai nesvarbu, kad mano pirmosios knygos tiražas buvo dvidešimt egzempliorių. Taip poetas Alenas Ginsbergas atsiliepė apie savo draugų maištininkų parašytas knygas: „Jų galbūt nerasi knygynuose, bet jos padėtos garbingoje vietoje dangaus bibliotekoje."

Klausykite pasaulio

Intuityviai kurdami pradėsite labai gerai pažinti pasaulį, kuriame gyvenate. Jums pradės labiau rūpėti socialiniai reikalai, nes intuicijos dėka mus pasiekiančios idėjos dažnai turi socialinių elementų. Net jei jūsų menas nekalbės apie supančią aplinką, jame glūdės tokia energija, kuri padės išspręsti daugybę problemų jums apie tai net nežinant.

Pažinojau kompozitorių, kuris kūrė ramias balades. Jos taip ir nebuvo įrašytos įrašų kompanijoje. Tas kasetes jis įrašė pats ir išdalino. Visiems klausiusiems jos padėjo atsipalaiduoti ir rasti dvasinę pusiausvyrą. Savotišku būdu jis darė tai, ką budistai vadina „aplinkos gryninimu". Skambanti daina kaskart padėdavo klausytojui atsipalaiduoti. Tai jau nemažas pasiekimas. Nukreipti gydomąją galią į pasaulį yra pats svarbiausias dalykas, kurio mes visi turime siekti. Pasauliui to nepaprastai reikia. Aplink visi tokie šiurkštūs, žaizdotomis sielomis.

Jei klausysite intuicijos, jūsų menas gydys žmonių širdis, nes jis kils iš vidaus, iš jūsų vidinio gijimo proceso. Net jei tas menas yra griaunamosios prigimties, jis vis tiek paveiks kai kuriuos žmones ir padės jiems daug ką suprasti.

Pastaruoju metu su malonumu rašau įvairias intelektinio ir dvasinio turinio knygas. Kai tik grįžtu į intuicijos man rodomą kelią, rašyti darosi lengviau ir dėstymas tampa aiškesnis. Žinau, kad rašau ne keliems išrinktiesiems, bet visai bendruomenei, kurią noriu savo žodžiais išjudinti. O vienintelis būdas šito pasiekti — būti paprastam ir atviram.

Taigi kurdami prisiminkite, kad pasaulis klausosi. Vieną dieną kažkam gali jūsų menas palikti neišdildomą įspūdį ir jis visa širdimi norės jį suprasti. Jei išgirsite savo intuicijos balsą, galėsite rašyti tokia kalba, kurią supras daugelis. Tai ne tai, ką vadinu masine kūryba. Tai kūryba, norinti pasiekti kitų sielas. Kai kursite taip mąstydami, plauksite reikiama kryptimi kaip lapelis

upe. Rasite tobulą būdą išreikšti save. Žmonės atsikratys savo dvasinių kančių, nes daugiau nebesijaus vieniši.

Jei manote, kad neturite ką pasakyti, stabtelėkite ir sukluskite. Tiesiog pasivaikščiojimas lauke netoli namų ir žmonių bei gyvūnų stebėjimas tikrai jums padės suvokti, kad vis dėlto norite kažką pasakyti. Mūsų intuicijoje glūdi neribotas informacijos kiekis. Net jeigu manote, kad daug ko nežinote apie kokią nors situaciją ar dalyką, pažvelgę intuityviai, gausite informacijos, kuri paskatins kūrybiškumą.

Būna tokių dienų, kai jaučiu, jog galėčiau parašyti knygą apie bet ką. Tokiomis akimirkomis viskas, ko man reikėtų, tai pamedituoti ir susikoncentruoti į tą konkretų dalyką. Kažkokiu būdu mano asmeninis žinojimas susimaišytų su Visatos informacija. Tai ir yra tikrasis intuityvios kūrybos grožis. Jums leidžiama pasiekti slaptus Visatos įrašus. Tampate bet kurios stoties, prie kurios prisijungiate, kanalu.

Klausykite pasaulio. Tegu jis kalba. Kurkite pasikliaudami savo sielos virpesiais. Pamatysite, kiek nuostabių dalykų nutiks. O kai ateis metas jums sublizgėti rampų šviesoje, gyvenimas jus ten nuves. Neskubėkite. Įsitikinkite, kad tikrai turite ką pasakyti prieš tai, kai jūsų paprašys kalbėti!

KETURIOLIKTAS SKYRIUS

INTUITYVŪS KŪRĖJAI

Nuo neatmenamų laikų buvo intuityvių menininkų, kurie atverdavo privertas pažinimo duris ir žengdavo didelį žingsnį į nežinomą ir paslaptingą sritį. Sekdami savo vidinėmis paskatomis jie pasodino visuomenėje naujo mąstymo daigus. Senaisiais laikais šie individai buvo dažnai baudžiami arba ignoruojami dėl savo kitokio mąstymo užuomazgų. Šiandien tokie mistikai, įžvalgūs žmonės apdovanojami Nobelio premijomis. Jiems rodoma pelnyta pagarba ir su jais elgiamasi kaip su įžymybėmis. Bet vis tiek iš pradžių daugelio šių retų būtybių niekas nesupranta arba supranta klaidingai. Neretai žmonės jų privengia. Tik tada, kai pasaulis perpranta jų revoliucingas idėjas, jie užkeliami ant pjedestalo ir garbinami kaip dievai.

Šiame skyriuje kalbėsiu apie tuos intuityvius kūrėjus. Parodysiu, kas vyko dėl jų atvirumo ir intuityvaus polėkio, kuris padėjo jiems iškilti viršų pilkos žmonių masės ir sukelti milžiniškus pokyčius visuomenėje. Galbūt kai kurios šios asmenybės panašios į jus. Tikslingai įtraukiau žmones iš įvairiausių sričių, kad galėtumėte atpažinti juose save. Kas žino, galbūt jūs taip pat

savyje brandinate tą galią, kuri vieną dieną daugelį paveiks, pasireiškusi per jūsų intuityvius kūrinius.

SENOVĖ

Senovės Graikijos laikais Atėnus valdė Periklis. Jis buvo pasiryžęs gauti valdžios piniginę paramą pastatyti Partenonui, nuostabiam kolonininiam pastatui. Šis didingas architektūros paminklas stovi net iki šių dienų. Tų laikų vyriausybė neskubėjo skirti lėšų tokiam projektui ir vietoje to ketino pinigus skirti Spartos puolimui.

Daugelis žmonių, pagalvoję apie senovės Graikiją, įsivaizduoja, kad visa kultūra iš anksto buvo palanki didžiam menui. Bet tiesa yra tokia, kad menininkams reikėjo nemažai pakovoti dėl reikiamo finansavimo net tais laikais. Periklis turėjo labai stengtis, kad perkeltų viziją į realybę. Tačiau pagaliau jis gavo reikalingą paramą. Jis pasamdė Fidiją, Partenono architektą ir dizainerį, kad įgyvendintų projektą. Periklis veikė vedamas intuicijos. Tas vidinis šauksmas jam padėjo išlikti tokiam atkakliam įgyvendinant svajonę.

Periklis buvo labai išmintingas žmogus. Nuo pat vaikystes kupinas kūrybiškų idėjų. Jis norėjo, kad Atėnai taptų tiesos ir brolybės simboliu. Jis buvo tikras estetas, pasiryžęs įamžinti mieste nemaraus grožio viziją.

Periklis visiškai pasitikėjo savo intuicija. Derėtis su vyriausybes pareigūnais jam padėjo neblėstanti charizma ir išmintis. Jis žinojo, kad Partenoną lemta pastatyti ir kad jis taps amžinuoju Graikijos simboliu ir numatė, kad ateities kartos sugebės įvertinti ir išsaugoti jo laikais sukurtą grožį.

Sunku įsivaizduoti Atėnus be šio nepakartojamo kūrinio, kurio materialią išraišką paskatino Periklis. Tai tik įrodo, kad intuicijos dėka kūryba gali tapti universalia, daugeliui paliekan-

čia neišdildomą įspūdį. Periklio dėka galime grožėtis pastatu, išsilaikiusiu šimtus metų, elegantiškos ir amžinos prabangos simboliu.

Kitas intuityvus genijus buvo Mikelandželas. Jo ryšys su kūryba savo prigimtimi buvo aiškiaregiškas. Jis vaikštinėdavo Italijos kalvomis ieškodamas būtent tokio marmuro gabalo, kuris galėtų virsti jo ateities įkvėpimo vaisiumi. Vos pamatęs marmurą, šis žmogus galėdavo pajausti, ar iš jo gims kūrinys.

Tai buvo labai intuityvus procesas. Jis išlipdydavo mažus modelius iš molio, kurie tapdavo miniatiūrinėmis jo būsimo darbo kopijomis. Vėliau savo idėjas perkeldavo į akmens skulptūras.

Mikelandželo ranką vedžiojo intuicija. Kartais meno šedevras turėdavo tiek smulkių detalių, kad viena maža klaidelė galėjo sugadinti visą kūrinį.

Jaunystėje žymusis skulptorius amato mokėsi su kitais garsiais menininkais. Jis taip pat darė skrodimus lavoninėse, kad geriau išmoktų fiziologijos, taip reikalingos skulptūrų tikslumui.

Mikelandželas kūriniams negailėjo laiko ir kruopštumo. Biblinės tematikos Siksto kapelos Vatikane plafono freskas jis tapė ketverius metus. Kartais šis meistras pusę metų dailindavo jau pabaigtą skulptūrą ir dirbo dvylika valandų per parą.

Kai stovėjau Šv. Petro bazilikoje Romoje ir žvelgiau į „Pietą“, Kristų laikančios Marijos statulą, tas nepakartojamas grožis spaudė ašaras. Atrodė, tarsi Jėzus įkrito jai į glėbį ir besvoris guli ant kelių. Jo pozoje atsispindėjo neapsakoma ramybė, lyg jis būtų patyręs visus sunkumus, su kokiais tik žmonija gali susidurti, ir dabar jau visiškai susiliejo su savo dvasia.

Mikelandželo akmens luitai pulsuoja dieviškąja energija. Jo amžininkai rašė, kad jis buvo rimtas, nuolatos dirbantis, atsidavęs menui vyras.

Intuicija iššaukdavo vaizdinius iš jo vidinių kūrybos klodų. Jis buvo tikras intuityvus menininkas, kurio legenda gyvuoja iki šiol.

DEVYNIOLIKTOJO AMŽIAUS EUROPA

Oskaras Vaildas buvo gerai žinomas intuityvus menininkas. Romanuose ir pjesėse jis nagrinėdavo socialines temas, iškėlė į paviršių tais laikais vyraujančią veidmainystę ir puikybę. Jo rašymo stilius pasižymėjo subtiliu sąmoju, atskleidusių prieštaravimus, su kuriais daugelis žmonių taikstėsi. Aukštuomenė juokdavosi iš jo humoro neįtardama, kad jis juokiasi būtent iš jos.

Vaildas valandų valandas dailindavo žodžius, kol pasiekdavo idealų skambesį. Jo sėkmingiausias romanas „Doriano Grėjaus portretas“ pasakoja apie jauną vyrą, turintį nepaprastą savo portretą. Bėgant metams atvaizdas drobėje seno, o Dorianas liko jaunatviško grožio viršūnėje. Romane plėtojama teisingumo ir atskaitomybės temos. Oskaras Vaildas sugeba pasiekti pasąmoninius psichikos klodus. Vieno iš pagrindinių veikėjų romane lordo Henrio žodžiai tokie įžvalgūs, kupini universalios tiesos, kad Vaildas nebūtų galėjęs parašyti tokių frazių, jei nebūtų pasikliovęs savo intuityviu žinojimu.

Vėliau Oskarą Vaildą pasodino į kalėjimą už nepadorų homoseksualų elgesį. Sėdėdamas kameroje jis parašė savo šedevrą „De Profundis“. Tai reiškia „iš esmes“. Šioje knygoje, kuri yra ilgas laiškas buvusiam meilužiui Bosi, rašytojas savaip komentuoja Kristų ir daugelį metafizinių dalykų. Jis tuo metu buvo toks atviras, kad gebėjo pasiekti amžinosios išminties klodus ir labai aiškiai bei įtaigiai rašyti. Būtent kalėjime Vaildas atvėrė pačias slapčiausiais savo sielos dureles. Jis buvo pranašas, bet, deja, tais laikais nesuprastas.

Pikaso yra kitas menininkas, apie kurį norėčiau pakalbėti. Jo posakis „Aš netobulėju. Aš esu.“ gana aiškiai apibūdina jo meno kryptį.

Pikaso buvo mistikas, nes visiškai sujaukdavo žmonių protus tapydamas paveikslus, kurie priversdavo pažvelgti į realybę iš

visai kitos perspektyvos. Jo kubistiniai paveikslai yra tarsi vizijos. Vaizdų kaip mažesnių geometrinių figūrų perteikimo metodika atskleidė kosminį fizinės realybės pagrindą.

Pikaso turėjo labai intensyvią darbotvarkę. Tapybai jis naudojo ne tik savo, bet ir visų jį supusių žmonių energiją. To meto jo draugai pasakodavo, kad jei nakvodavo pas jį, ryte jausdavosi išsunkti kaip citrinos. Dirbdamas per naktį Pikaso kaip vampyras gerdavo visų aplink esančių gyvybines jėgas. Jis keitė moteris kaip kojines, nes genijui reikėjo vis naujos moters, kad jaustųsi gyvybingas ir kupinas kūrybinės energijos.

Pikaso paliko didį palikimą kitiems menininkams. Ji parodė pasauliui, kad realybė nėra tokia, kokia ji atrodo, kad menininkui atsiveria dimensijos, kurių kiti nemato arba nenori matyti.

Pikaso kūrybos procesas buvo labai intuityvus. Jis dėdavo sluoksnį po sluoksnio dažų, kol išryškėdavo vaizdas. Menininkas kurdavo nuožmiai ir intensyviai. Jis visada stovėjo ant nežinomybės krašto ir pats stebėjosi savo išgaunamais vaizdiniais ne mažiau už savo meno gerbėjus.

Oskaras Vaildas ir Pablas Pikaso mums parodo, kad norint būti revoliucingu menininku ir pasikliauti intuityviąja savo sąmonės dalimi, reikia nebijoti rizikuoti. Nėra numatyto ir suplanuoto kūrybinio kelio. Net skirtas pramogai populiarusis menas gali susilaukti netikėtų rezultatų. Pikaso ir Vaildas to nebijojo. Kurdami jie balansavo ant nežinomybės ašmenų ir sukūrė laikui nepavaldžius, įstabaus grožio kūrinius.

Šiuolaikinė Amerika

Vienas mano mėgstamiausių intuityvių menininkų yra Aleksas Grėjus. Jis kuria vadinamuosius „šventus atspindžius“. Tai tobulai anatomiškai perteikti astralinių ir dvasinių žmonių bei dievų kūnų portretai. Jo sugebėjimas būti intuityviai tiksliam ir

tuo pačiu metu nuostabiai susijusiam su vaizduote yra kažkas, ką sugeba pasiekti tik keli menininkai.

Grėjus savo kelyje į tikro menininko būvį perėjo daugybę atsiskleidimo lygių. Norėdamas suprasti žmogaus anatomiją jis, kaip Mikelandželas, dirbo lavoninėje ir darydamas skrodimus mokėsi, kaip veikia raumenų ir nervų sistema. Aleksas taip pat atliko daugybę ritualų savo parodų metu, naudodamas genties apeigas. Vieno ritualo metu jis pakibo aukštyn kojomis prie įėjimo į parodą su ženklu, kuriame parašyta „Aš jus liečiu". Šiuo ritualu Aleksas astrališkai palietė kiekvieno atėjusio pasižiūrėti jo kūrinių žmogaus sielą.

Aleksą Grėjų intuityviai traukė gana neįprasti užsiėmimai, kurie padėjo jo menui atskleisti nežinomas sritis. Vienu laikotarpiu jo tyrinėjimai buvo tokie tamsūs, kad jam nuolatos sapnuodavosi, jog kažkoks galingas balsas jį ragina eiti į šviesą, nes kitaip jį užvaldys tamsa. Aleksas priėmė savo sapnų informaciją ir pradėjo tapyti „šventuosius atspindžius". Vyras žinojo, kad aplaidumas jį gali nustumti į pražūtį. Todėl jis nusprendė panaudoti savo galias pozityviai išraiškai.

Kitaip negu daugelis šiuolaikinių menininkų Grėjus, atvaizduodamas dvasinę sritį savo mene, vis tiek lieka susijęs su moksliniu realizmu. Jis intuityvus plačiąja šio žodžio prasme, neria gilyn į paslaptingus vandenis ir neišneria tol, kol neranda ko nors vertingo.

Kita tiesos siekianti menininkė yra dainininkė ir dainų autorė Džiuel (Jewel). Jos kelias į nepažintas erdves puikiai atsispindi dainose. Ji optimistiškai apdainuoja gyvenimą ir skatina savo klausytojus nepasiduoti šiais sunkiais, įtampos kupinais laikais.

Prieš sulaukdama pasaulinės šlovės Džiuel gyveno treileryje kartu su mama. Intuicija jai patarė nekeisti savo stiliaus ar išraiškos būdo, nes tik taip pritaps prie kitų. Kai visi kiti kūrė muziką pagal naujausią technologiją, ji išliko liaudies atlikėja,

kokia ir buvo savo gimtajame mieste Ankoraze, Aliaskoje. Ji buvo paprasta, autentiška ir ištikima savo šaknims. Dainuodama daug improvizavo ir kūrė tikrą muziką, kažkiek primenančią Bobo Dylano ar Šeryl Krou stilių.

Džiuel dainų tekstuose visada rasime paskatinimų pasikliauti savo jėgomis ir klausyti savo intuityvaus vidinio balso. Ji tokia talentinga poetė, kad išleido eilėraščių knygą, pasidalindama su žmonėmis savo slapčiausiomis mintimis ir jausmais, pulsuojančiais po roko žvaigždės išvaizda.

Džiuel suteikia vilties tada, kai viskas atrodo beviltiška. Kai kurie kritikai tokią jos pozityvią lyriką sieja su tuo, kad ji jauna ir naivi. Tačiau klausydamas jos muzikos aš girdžiu kažką labai ypatinga. Klausausi moters, kuri turi misiją, kuri pažino savo sielos gelmę ir parašė tuos žodžius skatinama intuicijos. Jos dainose galima įžvelgti ir maldą, ir pasiaukojimą. Jis regėjo Dievo veidą ir sukūrė dainas, įkvepiančias sielą komercinės tironijos laikais. Džiuel yra tikra intuityvi menininkė, tokia, kuri dar ilgai dainuos mūsų širdyse ir po daugelio metų.

Skaitydami šį skyrių, pajauskite, kas jūsų sielai artima. Aš asmeniškai įžvelgiau daug savo savybių, atsispindinčių šiuose menininkuose. Kaip Mikelandželas iki pat aušros aš dailindavau savo eilėraščius. Kaip ir Oskaras Vaildas išsišokdavau viešumoje, nes mano siela nenustygstanti vietoje ir negali paklusti griežtoms taisyklėms. Panašiai kaip Aleksas Grėjus kabėdavau keistomis pozomis, stengdamasis įgauti kosmoso išminties.

Kaip tie menininkai atspindi jus? Su kokia beprotybe ar meniniu polėkiu jums prireikė susidurti, kad suaktyvintumėte savo intuityvų žinojimą? Nebūtina sekti kažkieno pėdomis. Galite pasirinkti kitą menininką tiesiog kaip kelrodę žvaigždę. Mano paminėti menininkai tik prisilietė prie to, kas buvo laikoma neįmanomu. Pasikliaukite savo intuicija.

PENKTA DALIS

INTUICIJA IR TAMSA

PENKIOLIKTAS SKYRIUS

INTUICIJA IR TAMSIOJI PUSĖ

Naktis. Visi namuose dar miega. Už lango krentanti žvaigždė perskrodžia dangų. Visą savaitę rašiau šį skyrių. Ką galiu papasakoti savo skaitytojams apie tamsą? Kaip intuicija išjudina mūsų pasąmonę ir pareikalauja iš gyvenimo visko? Visada girdėjau šnibždesius, mirusiųjų balsus.. Kaip tai paaiškinsiu šiame lape? Kaip pasidalinsiu savo slapčiausiais išgyvenimais, tais, kurie pasiekdavo mano sielą vidurnakčio tyloje?

Gyventi intuityvų gyvenimą nėra lengva. Tai sunkus kelias, pareikalausiantis visų jūsų jėgų ir energijos. Ligoninėje mirštantis draugas, kurio nenorite aplankyti, pokalbis dėl darbo, kurio vengiate, sapnas, iš kurio blaškydamiesi pabundate išpilti šalto prakaito...

Viena mūsų dalis nuolatos nori su mumis susisiekti. Tas balsas, skatinimas taip pat yra intuicija. Mes esame čia neilgam. Daug ką reikia nuveikti. Su daug kuo susidurti akis į akį. Ši intuicijos dalis yra nepermaldaujama. Ji užklups mus pačiu ne-

tikėčiausiu metu, visada seks mums iš paskos, visada kvėpuos į nugarą.

Gulėjau psichiatrinėje ligoninėje, drebėdamas nuo nežinomų skausmų ir baimių. Buvau pasiekęs ribą, kai mirtis sugriebia už gerklės ir pasmaugia.

Ko išmokau toje vietoje? Ką man pasakė balsai?

Supratau, kad mums reikia pripažinti viską, ką matome savyje ir nebijoti. Iki pat mirties intuicija sieks parodyti mums visas sąmonės kerteles, kiekvieną tamsiausią kampą, kurio mes vengiame. Ar per fizinį skausmą, mylimo žmogaus netektį ar, mano atveju, psichinę ligą, gyvenimas išjudins mūsų būties vandenis ir laikys mus panardinęs tol, kol pamatysime ir pajausime būtent tai, ką siela trokšta mums parodyti.

Vienodai svarbu pažinti tiek šviesiąją, tiek tamsiąją savo pusę. Žemė tokia pat svarbi gėlei kaip ir šviesa. Gyventi intuityvų gyvenimą — tai įsilieti į savo prigimtį. Kaskart giliai pasinėrę į pirmapradę gyvenimo sritį, išskleidžiame kitą žiedą realioje tikrovėje. Mes sustiprėjame, pajaučiame stipresnį ryšį su šia planeta ir visais džiaugsmais ir vargais.

Jūs negalite pabėgti. Ar skandinsite savo suvokimą alkoholyje, ar gersite tabletes, pažinimas užklups jus tą dieną, kai mažiausiai tikėsitės. Intuicija patars, kaip jums įveikti sunkumus ir patekti į šviesą.

TAMSI PATIRTIS IR TAMSIOJI SIELOS NAKTIS

Prieš kelerius metus man teko patirti tai, ko nepamiršiu visą gyvenimą. Viskas prasidėjo nuo pasivaikščiojimo Venis paplūdimyje. Aš buvau vienas apleistoje vietovėje, kur smėlyje po gelbėtojų bokšteliais miegojo benamiai. Vandenyno bangos piktai šniokšdamos ritosi į krantą. Pilkas dangus tik sustiprino visą

tą slogų vaizdą ir aš nuskubėjau prie automobilio vos galėdamas atgauti kvapą nuo apėmusios panikos.

Įlipęs į savo automobilį pajutau intuicijos skatinimą rašyti, todėl sėdėjau ten rankoje laikydamas rašiklį ir lapą popieriaus visiškai apimtas nerimo priepuolio. Vienintelis dalykas, kuris mane palaikė realybėje tai žodžiai, kuriuos rašiau. Tai buvo raminantys mano sielos žodžiai, drąsinantys nepasiduoti, užtikrinantys, kad tas siaubas praeis.

Kai kitą dieną savo išgyvenimą papasakojau masažistei, ji padarė prielaidą, kad galbūt kažką manyje atvėrė, kas ir sukėlė tą priepuolį. Mano prašymu ji intensyviai masažuodavo mano krūtinę — tą kūno vietą, kur laikėsi visos vaikystės nuoskaudos. Šio proceso metu ji gavo žinutę, kad savyje nešiojuosi kažkokią tėvo baimę, kurios jis pats nepajėgė nugalėti, taigi ji persidavė man. Moteris teigė, kad tai ir buvo pagrindinis nerimo šaltinis mano gyvenime.

Šio atradimo poveikis galėjo paskatinti mane prarasti savitvardą. Kai pamačiau benamius žmones ir vėjo blaškomas bangas, viskas manyje sukilo ir sukėlė fizinę baimę.

Mane išgelbėjo intuicija.

Rašyk! Judink savo rašiklį!

Tai viskas, ką aš girdėjau.

Po penkiolikos minučių jau buvau pakankamai aprimęs, kad paskambinčiau savo draugui Džonui.

Po valandos valgiau su juo keptus šonkauliukus ir juokiausi iš savo problemų.

Gyvenime tokie kritiški dvasiniai pasikeitimai neaplenks nei vieno iš mūsų. Kaip pasiruošiame ramiomis akimirkomis, taip reaguosime, kai mūsų saugumui ims grėsti pavojus. Kuo sąmoningesni tapsime kasdienybėje, tuo geriau galėsime nujausti nenuspėjamus gyvenimo vingius ir jiems pasiruošti.

Skirtingai negu daugelis žmonių, aš netikiu, kad šios tamsios akimirkos yra Dievo siųsti išbandymai. Tai daugiau sielos

išsivalymo procesas, savo paskirtimi panašus į nereikalingų medžiagų pašalinimą iš organizmo vėmimu. Kuo arčiau esame tyrumo, tuo geriau sugebame atsikratyti nesveikų emocijų ir užprogramuotų įsitikinimų.

Intuicija yra vadovas. Šių išgyvenimų metu turime labai atidžiai klausyti to, ką mums sako siela. Mes turime klausyti tikrojo balso — ne paranojos, bet intuicijos balso.

Tą akimirką tai padaryti gali būti keblu, bet jei įsiklausysite labai atidžiai, įžvelgsite skirtumą tarp aukšto lygio sielos balso sąmoningumo ir visiško paranojos balso iracionalumo. Tokiomis akimirkomis tikėkite tuo, kas racionalu. Tokiais lemtingais momentais mūsų sielos niekada su mumis nejuokauja.

Skaitant knygas apie didžiųjų mistikų gyvenimus sužinome, kad kiekvienam iš jų reikėjo stoti į akistatą su savo tamsiąja puse. Pagal seną posakį, kuo ryškesnė šviesa, tuo didesnis šešėlis. Dėl šios priežasties man patiko filmas „Paskutinis Kristaus gundymas". Šiame filme režisierius parode, kiek Kristui reikėjo kovoti einant savo keliu; jo didžiules abejones ir žmogiškas silpnybes.

Filme yra epizodas, kuriame Jėzus eina pakrante ir girdi nepertraukiamą savo sielos balsą. Jis laikosi susiėmęs už galvos ir, rodos, tuoj išprotės. Jis tiesiogiai kviečiamas eiti tikruoju keliu, nors žmogiškoji jo dalis dar delsia.

Jei nebūtų pasipriešinimo, nebūtų beprotybės. Bet kiekviename iš mūsų yra žmogiškoji valia, kurią reikia grūdinti, apsupti savo sielos išmintimi. Jei norime sekti intuicija, turime atsisakyti kai kurių savo asmeninių planų. Šis išsižadėjimas kartais mus supurto kaip dvasinis sukrėtimas.

Tą panikos priepuolio dieną aš praregėjau. Dabar suprantu, kad reikėjo tokio sukrėtimo, nes viena mano dalis nenorėjo pažvelgti tiesai į akis ir suvokti ryšį tarp manęs ir tėvo. Nors intuityviai jutau tą sąsają, nenorėjau priimti to savo protu, todėl atsiskyriau nuo savo sielos ir patyriau siaubą.

Rumi, senovės persų išminčiaus, eilėraščiuose dažnai paslaptinga siela užsimena apie vidinę kovą. Jis rašo, kaip jį ryja saulė, kaip jis lyg alkanas šuo kaukia iš ilgesio ir kad jis yra vyras, nešiojantis savo skrandyje nuodingą gyvatę.

Jei norite gyventi intuityvų gyvenimą, arba jei net nenorite, visada gali atsiskleisti tamsioji jūsų sielos pusė. Jums bus parodyta, ką reiškia gyventi be šviesos. Pamatysite pasaulio be meilės iliuziją. Kai ištversite šį išbandymą ir vėl išvysite sielos šviesą, jumyse įvyks perversmas. Pasijusite pripažintas ir eisite į priekį daug geriau suvokdamas praeitį, dabartį ir ateitį.

Prieš skaitydami toliau, atsigręžkite į savo sąmonę ir pamąstykite, ar jūsų gyvenime buvo periodas, kurį pavadintumėte tamsiąja sielos naktimi. Galbūt sunkius išgyvenimus sukėlė vieno iš tėvų mirtis, išsiskyrimas su mylimuoju ar kitas įvykis, sviedęs jus giliai į bedugnę.

Prisimindami tą laikotarpį paklauskite savęs, kaip ši patirtis jus pakeitė. Prisimenu, kad po vieno savo nuosmukio pradėjau labiau gerbti gyvenimą ir apskritai gyvybę. Vabalai tapo mano broliais ir seserimis, medžiai — senoliais. Nenorėjau nieko sužeisti ar neigiamai paveikti. Tapau liudininku, kūrybos stebėtoju.

Kasdien pirmuosiuose laikraščių puslapiuose kieno nors tamsioji sielos pusė yra išnaršoma individualiai arba kolektyviai po kaulelį. Žmogiškoji kančia lieka viena didžiausių paslapčių, todėl mums kyla poreikis ją tyrinėti visą laiką galvojant: o jei tai būčiau aš — kaip su tuo susidoročiau?

Pačiam patyrus tamsiąją savo sielos pusę jūsų požiūris iš „O jei tai būčiau aš?" keičiasi į „Kaip galėčiau padėti?" Jūs intuityviai jaučiatės susiję su visa žmonija. Pamažu išmokstate pajausti kito kančią ir reaguoti į jo skausmą su meile, kurios taip beprotiškai tokiomis akimirkomis reikia.

Kaskart, kai krentame žemyn, mes iškylame su lobiu rankoje. Jokia kančia nėra beprasmė. Net jei po to mes labiau suvokiame atjautos reikšmę, būtent tai ir yra atlygis.

PAGALBOS PRIEMONĖS TAMSIU LAIKOTARPIU

Pats svarbiausias dalykas atėjus tamsiam periodui — savo gyvenimo dalimi padaryti ritualą. Jei užgriuvus sunkumams turėsite dvasinės stiprybės, tiek daug nenukentėsite. Taip, pasitaikys nepakeliamo skausmo dienų ar naktų, kai nieko negalėsite padaryti — tik verkti ir rašyti dienoraštį, bet tokiomis akimirkomis, kai išeitis tikrai yra, galite susitaikyti su savo kančia ir ją nušviesti malda.

Mano buvusioji žmona sunkiomis akimirkomis namie nusibrėždavo šventą ratą, arba išdėliodavo jį iš tam tikrų daiktų ir sėdėdavo jame valandų valandas. Ji susitelkdavo į vietą, kur galėtų jaustis saugi. Užuot mėčiusi kavos puodukus į bendradarbius, ji spręsdavo asmenines problemas savyje.

Intuicija jai pakuždėjo, kad šiame rate nieko nereikia daryti. Nereikia melstis ir ritinėti tarp rankų karoliukų. Tame rate susidarydavo energija, kuri jai suteikdavo jėgų be jokių pastangų. Tas ratas buvo kažkuo panašus į ligoninės palatą — absoliučios ramybės vietą, kur ji galėjo kylančias tamsias mintis paversti šviesa.

Galite išmėginti šį ritualą ar išbandyti kitą. Pasikliaukite savo intuicija. Galiu jus užtikrinti, kad visi ritualai, kuriuos naudosite tamsiu periodu, padės jums jį palengvinti.

Visi gyvūnai turi šiuos ritualus. Vakar vakare stebėjau katės elgesį po to, kai ji įkrito į vonią. Katei prireikė dviejų valandų išsigydyti po patirtos traumos. Pirmiausia ji susirado mielą šiltą vietą ir atsigulė pataluose prie švelnios šviesos. Tada ji pradėjo lėtai save laižyti nuo galvos iki letenėlių, kol pagaliau pasijuto pakankamai saugi ir nurimo.

Užsidekite žvakių, pasimelskite. Apsirenkite patogiais drabužiais. Tamsūs laikai nei vienam iš mūsų nėra lengvas išbandymas. Išmokite įvertinti savo sugebėjimą visa tai ištverti. Pagirki-

te save už dienas, kurias praleidote be savigraužos ir troškimo kuo greičiau viską užbaigti.

Psichiatrinėje ligoninėje pasitaikė dienų, kai tik gulėdavau ir klausydavau Nat King Kol savo ausinuke. Negalėjau dalyvauti jokioje kasdienėje veikloje. Negalėjau bendrauti su kitais pacientais. Viskas, ką galėjau — tiesiog klausyti visu garsu „Nepamirštamo“ ir pasinerti į savo vidinį pasaulį. Tai buvo mano ritualas. Jis kilo iš labai didelio poreikio pasveikti ir nurimti.

Nemanykite, kad ritualinis gijimo metodas turi būti įprastas. Padės viskas, kas atklys iš jūsų intuicijos, iš jūsų vidinio poreikio.

Jei ištirsite savo žalingus įpročius, pastebėsite, kad jie taip pat ritualinės gydymo formos. Tačiau nuolatinis piktnaudžiavimas gali būti destruktyvus. Jei gersite škotišką viskį tik tada, kai tikrai jo norėsite, viskas gerai. Bet kai škotiškas viskis taps kiekvienos sunkios akimirkos palydovu, tai jau problema.

Aš rūkau. Ką tai reiškia? Kad mano gyvenimas toks sunkus, jog kiekvieną pusvalandį turiu susikoncentruoti rūkydamas?

Leisiu *jums* atsakyti į šį klausimą!

Ritualai skirti gijimui. Sunkiuoju periodu leiskite savo sielai atrasti natūralią gydymo priemonę. Tada kitą kartą, kai pajusite panašius liūdesio ar baimės simptomus, žinosite, ką daryti. Turėsite patikimą būdą save paremti sunkią akimirką. Šiame gyvenime jums tikrai reikia kažko, kas suteikia ramybės ir saugumo, kai jaučiatės sutrikę. Jūsų intuicija atskleis savo unikalų atsipalaidavimo ir saugumo šaltinį.

ŠEŠIOLIKTAS SKYRIUS

ŽVILGSNIS Į TAMSĄ

Klientai visada manęs klausia, ką sakau pamatęs kažką neigiama, kaip patarčiau ištverti tamsųjį periodą.

Mano atsakymas — paprastai nematau kažko blogo. Aš įžvelgiu kiekvieno žmogaus gyvenime dideles galimybes. Žinoma, regiu kovą ir kliūtis, bet nemanau, kad tai yra blogybė. Jie yra natūrali mūsų gyvenimo grožio dalis.

Mano klientai paprastai nulenkia galvas ir kažką sumurma po nosimi, kai tai pasakau. Jie nori išgirsti kažką kita. Jie nori kažko neigiamo. Kodėl? Manau todėl, kad jie paprastai į savo gyvenimą žvelgia neigiamai. Mes retai atsitraukiame ir pamatome visą vaizdą.

Mano gyvenime retos akimirkos, kai triumfo jausmas persmelkia širdį. Prisimenu, kaip dar restorane klientams pranašaudavau ateitį. Vienai poniai pasakiau, kad ji save žudo. Ši moteris sėdėdavo namuose, vengė saulės ir gryno oro ir rūkė tris pakelius cigarečių per dieną. Jos veidas buvo pilkos spalvos. Aiškiai mačiau artėjančią mirtį. Tiesiai šviesiai jai pasakiau, kad ji save žudo, kad dar metai tokio gyvenimo būdo ir ji pakratys kojas.

Tai buvo, ko gero, ryškiausias mano regėjimas. Kiti mano aiškiaregiški pramatymai, net susiję su labai žiauriais įvykiais, man pasirodydavo kur kas švelnesne forma, nors informacija ir buvo bloga.

Pas mane apsilankė vienas vyras, kurį kaltino namuose sudeginus savo vaiką. Jis tiesiog drebėjo, kai mečiau kortas. Jis norėjo sužinoti, ar jį pripažins kaltu, ar paleis. Kortose aiškiai mačiau, kad vyrukas nekaltas, kad ugnis kilo atsitiktinai, bet net mane sukrėtė tas vaizdas ir jausmai, kurie aplankė šio seanso metu. Vis dėlto nepavadinčiau šio regėjimo baisiu. Jaučiau kovą, skausmą, bet dėl jauno vyro nekaltumo šis regėjimas pasidarė labai prasmingas ir naudingas.

Nereikia bijoti tamsių intuityvių pranešimų. Pavyzdžiui, jei pamatote, kaip papuolate į automobilio avariją. Greičiausiai ši vizija — tai perspėjimas, o ne tikros būsimos nelaimės atspindys. Jei kažkas tokio nutinka, išlikite ramus. Jums nereikia vengti vairuoti. Tiesiog nepraraskite budrumo būdami automobilyje ir padėkokite savo intuicijai už priminimą, kokiam reikia būti atsargiam.

Man teko išvysti daug grėsmingų įspėjimų. Kai kurie iš tikrųjų išsipildė, o kai kurie — ne. Pasiekiau jau tokį lygį, kad jie manęs nebaugina. Suvokiu, kad jei informacija mane pasiekia užbėgusi laikui už akių, turiu didelę galimybę tos problemos išvengti.

Vienas išsipildęs intuityvus regėjimas buvo susijęs su mano buvusia mergina Dy. Važiavau su ja automobiliu ir išgirdau vidinį balsą, kuris man pasakė, kad ilgai nebūsiu su ja. Tuo metu numojau į šią žinutę ranka, bet iš tiesų po poros mėnesių mes išsiskyrėme. Man visiškai pakriko nervai ir tai padėjo tašką mūsų santykiams. Dy turėjo vaikų ir jai reikėjo tikrai stabilesnio partnerio.

Kuo labiau klausome savo intuicijos, tuo dažniau mus aplanko tokios pranašiškos žinutės. Laikas yra iliuzija. Kuo labiau

suvokiame tai sąmoningai, tuo labiau sugebame interpretuoti ateities įvykius. Visai nereikia bijoti fakto, kad kai kurios žinutės iš tiesų nieko gera nežada. Jei esame pakankamai tvirti, kad gautume tą žinutę, tai užteks jėgų įveikti ir tai, ką mums pateiks gyvenimas.

Į bedugnę gali pažvelgti ypatingi žmonės. Yra tokių žmonių, kurie nuolatos gauna įspėjančias žinutes ir puikiai su tuo susitvarko. Džudit Orlof knygoje „Antras žvilgsnis" pasakoja apie klientę, kuri atsibunda vidurnaktį ir pamato vizijoje savo mamą su skyle pilve. Jos mamai operavo skrandį ir ji mirė. Ta moteris ignoravo savo intuityvius sugebėjimus, kol gavo tiek įspėjimų, kad buvo priversta integruoti šią ypatingą galią į savo gyvenimą.

Labai dažnas atvejis, kai šeimos nariai turi tokį intuityvų ryšį. Kai man labai sunku, mama visada tai pajaučia. Tačiau ji išmoko atsiriboti. Ji nesupanikuoja, kai pamato vizijose mane negyvą ar panašiai. Žinoma, ji man paskambina, bet jos tikėjimas gyvenimu išstumia nerimą. Jos tokia stipri intuicija, kad ji išmoko nenusiminti, kai pajunta, jog vienam iš jos vaikų dabar nelengva. Mama ramiai su mumis pasikalba ir tada palieka viską likimo valiai.

Prisimenu, kaip klausiausi paskaitos Filosofinio tyrinėjimo draugijos susirinkime. Kalbėtojas parodė į labai spalvingą paveikslą ant sienos. Jis pasakė, kad šis piešinys — kaip gyvenimas. Tamsios spalvos, kurios tik pagyvino šviesiąsias ir išryškino viso kūrinio grožį — tarsi tie išbandymai, kuriuos mes įveikiame. Tas paveikslas netektų paslaptingumo ir harmonijos, jei išmestume tamsius šešėlius. Štai kaip vertinu tamsias intuityvias žinutes. Jos pagilina ir paryškina mūsų kitas įžvalgas. Be jų mes niekada nesugebėtume pasikliauti likimu. Gyvenimas netektų skonio. Mums reikia tamsesnių tonų, kad išlaikytume didelę pagarbą Visatai ir jos paslaptims.

Kitą kartą gavę įspėjamąjį ženklą būkite dėkingi, kad jums suteikta privilegija tai išvysti. Ne kiekvienam pasiseka pamatyti

savo ateitį ir iš anksto jai pasiruošti. Tai ypatinga dovana, kurios nusipelnėte. Įsiklausykite į žinutę, perpraskite jos prasmę ir ramiai gyvenkite toliau. Būkite ramus ir neleiskite, kad jus valdytų mintys tik apie tą pranešimą. Tiesiog žinokite, kad informacija jus pasiekė dėl priežasties, kurią sužinosite vėliau.

Tokio tipo informacija mus pasiekia trimis būdais: kaip pranešimas, kurį išgirstame mintyse, kaip vizija ir sapno pavidalu. Aptarsiu kiekvieną šią formą. Kartoju, nebijokite šešėlinės savo sąmonės pusės ir jos pranešimų. Tamsą visada nušviečia šviesa. Mums tiesiog kartais reikia paėjėti, kad ją išvystume.

BALSAI

Kartais siela mums perduos įspėjimą vidinio balso forma. Tas balsas mums pasigirs šiek tiek garsiau negu mintis. Jis kartosis, kol pripažinsime jį. Tai ne tas pats kaip balsai, kuriuos girdi pažeistos psichikos žmonės. Tai daug subtiliau. Siela nekalba su mumis iracionaliai. Ji aiški ir tiesi.

Kai išgirdau balsą man sakantį, kad mes su mergina išsiskirsime, jis mane pasiekė kaip mintis, tik gal šiek tiek labiau išreikšta. Tada aš nepatikėjau tuo, ką išgirdau, nes mūsų santykiai buvo puikūs. Beje, dabar suvokiu, kad buvau neapdairus, nes daug ženklų rodė, kad mes nebūsime kartu. Tiesiog tuo metu nekreipiau dėmesio.

Įspėjantysis balsas pasigirsta kartu su daugeliu kitų signalų, kurių tuo metu galime nepastebėti. Tai lyg viešbučio administratoriaus skambutis ryte, kai nepažadina nei žadintuvas, nei įsijungęs televizorius. Jei būsime dėmesingi, tiems didesniems ženklams pasirodyti nereikės. Kaip galutinę priemonę mūsų siela gali pasirinkti vaizdines priemones, kad pagaliau susivoktume.

Jei išgirstate balsą, kuris perspėja jus apie kažką tragiška, iš karto tai užsirašykite. Jei tai susiję su kuo nors kitu, luktelėkite,

kad ramiai galėtumėte nuspręsti, ar verta tą žinutę perduoti. Kartais gaunamą pranašišką informacija reikia pasilaikyti sau. Yra daugybė diplomatinių būdų, kaip galime atskleisti gautą informaciją, nepastatant žmogaus į nepatogią padėtį ir nesikišant į jo asmeninį gyvenimą. Mes galime tą informaciją perduoti nerūpestingai ir diskretiškai.

Iš pradžių vidinis balsas gali šiek tiek gąsdinti. Nebijokite — jūs neišprotėjote. Leonardas Kohenas pasakė savo interviu: „Noriu būti budrus ir atidus balsams, kuriuos girdžiu." Kai kuriems žmonėms tokių vidinių perspėjimų girdėjimas yra kasdienybės dalis. Nebijokite. Po kurio laiko išmoksite pasitikėti ta vidine pagalba ir jūsų ji nešokiruos.

Pastaruoju metu pranešimus girdžiu nuolatos. Jie mane pasiekia darbo su klientais metu, kartais dainos pavidalu, o kartais kaip stipriai išreikšta mintis. Įdėmiai klausausi, bet negrindžiu savo gyvenimo kiekvienu išgirstu sakiniu. Aš padėkoju Dievui ir judu pirmyn. Ir jūs taip pat elkitės. Kai jus aplanko nemaloni pranašystė, išlikite tvirti ir ramūs. Tai menas, kurio ilgainiui išmokstama.

SAPNAI

Labai dažnai informacija mus pasiekia sapnų forma. Miegodami mes atsiveriame laisvam bendravimui su savo siela. Visata gali mums papasakoti daug istorijų. Tampame indais, laukiančiais, kol mus pripildys.

Jei gaunate tragišką žinutę sapno pavidalu, paprastai tuoj pat pabundate. Ji pažadins jus iš miego dėl vienos svarbios priežasties — kad sugebėtumėte atsiminti gautą informaciją ir ją užsirašyti.

Įdomu tai, kad pranašiški sapnai dažnai mums praneša apie įvykius, kurie nutiks dar ne greitai. Galime susapnuoti situaciją,

kuri susiklostys po metų ar dviejų. Dėl šios priežasties neverta panikuoti, jei sulaukiame baisaus pranašiško sapno. Mums tiesiog reikia tą informaciją suvokti tokią, kokia ji yra ir nesijaudinti.

Mano mergina Temi nuolatos sapnuoja pranašiškus sapnus. Ji susapnavo savo būsimą vyrą, savo šunį, mane ir mano šunį. Jai taip pat tenka susapnuoti ir košmariškų sapnų.

Vieną naktį ji sapnavo, kad ją persekioja žudikas ir ji skambina telefonu 911. Po dvidešimties minučių ją pažadino greitosios pagalbos skambutis. Kažkokiu būdu telepatiškai ji surinko tą numerį sapne. Pabudusi ji negalėjo tuo patikėti. Mes abu buvome apstulbinti jos galių.

Kai kurie žmonės prisimena savo sapnus, o kai kurie niekada neprisimena. Jei prisimenate, šalia lovos visada laikykite knygelę, kurioje galėtumėte juos užsirašyti. Vos tik pabudę iškart užrašykite, ką matėte ir jautėte. Taip treniruosite savo sapnų atmintį ir pradėsite regėti dar ryškesnius sapnus.

Nebijokite to, ką jaučiate ir matote savo sapnuose. Po pranašiško sapno pabusdavau tarsi žaibo trenktas ir beveik kasdien išgyvenu nors akimirką, kurią prieš tai sapnavau.

Mano gyvenimas sapnuose ir realusis gyvenimas yra persipynę. Kai taip nutiks ir jums, galėsite priimti daug daugiau jums siunčiamos informacijos. Tapsite pranašu kitiems ar net gerbiamu sapnų šamanu. Sapnuose gali nutikti viskas.

Kartais prireiks išsamios analizės, kad galėtumėte interpretuoti gautą žinią. Norint suvokti tikrąją prasmę, reikia ištirti ir atskleisti simbolines reikšmes.

Prisiminkite, kad tik jūs pats galite interpretuoti savo sapnus. Jūs esate savo miego valdovas. Pradėję gauti perspėjančias žinutes, daugiau ilsėkitės. Pranašiški sapnai gali labai išvarginti jūsų organizmą. Jums reikia susikurti ritualus, kurie padėtų ramiai išsimiegoti ar bent nusnūsti ir gerbti savo kūną.

Paskutinis dalykas, kurį norėčiau pasakyti apie tamsius pranašiškus sapnus yra tas, kad jie dažniausiai būna įspėjimai apie situacijas, kurios tikrovėje neišsipildo. Panašiai kaip vidiniai balsai, jie mus perspėja, kad galėtume pakeisti įvykių eigą. Jei pamatote ką nors žiauraus savo sapnuose, suvokite, kad siela jus įspėja anksčiau laiko, kad galėtumėte pakeisti judėjimo kryptį. Nors Aleksas Grėjus sapnų pavidalu gaudavo pranešimų, kad jis degs žemiškame pragare, jis to išvengė. Jis išsigelbėjo sąmoningai pradėjęs keisti savo gyvenimą.

Niekas negali mūsų sulaikyti nuo ėjimo tikruoju keliu. Kuo daugiau sapnuojate, tuo labiau suvokiate, kad jus visą laiką veda kažkokia aukštesnė jėga. Gyvenimas yra malonus gidas. Jei atidžiai klausysime ir priimsime atitinkamus sprendimus, mes gyvensime apsupti grožio ir malonių.

VIZIJOS

Rečiausias pranašysčių perdavimo būdas yra vizijos. Jos mus aplanko kritinėmis akimirkomis, kai turime visiškai sąmoningai suvokti ateities įvykį. Aš asmeniškai turėjau tik kelias labai ryškias vizijas. Daugelis jų pasirodo vidiniu lygmeniu. Užsimerkiu ir pamatau kažką, ką paskui interpretuoju kartu su klientu. Vidinis regėjimas kelia mažiau įtampos, negu vizija atmerktomis akimis. Tokia vizija, kokią pamatė Šventas Paulius, skirta ypatingiems atvejams, kai siela neišvengiamai turi mums kažką pasakyti.

Viena vizija, kurią labai ryškiai prisimenu, mane aplankė tada, kai grįžau iš ligoninės po nervinio priepuolio. Mano mama ką tik buvo man atlikusi energetinio gydymo seansą. Gulėjau vienas lovoje ir klausiausi ramios muzikos. Staiga pamačiau daugybę mane supančių mažų planetų, kuriose stovėjo žmonės ir draugiškai man mojavo. Jie dainavo sutiktuvių dainą tarsi bū-

čiau grįžęs namo. Apsiverkiau. Žinojau, kad vizija reiškia naują gyvenimo etapą ir kad tamsūs prisiminimai apie tėvą traukiasi.

Nors vizija buvo pozityvi, taip pat pamačiau artėjančias sunkias akimirkas, daugybę keblumų, susijusių su darbu ir psichine sveikata. Viskas veikia poromis. Jei jus aplankė teigiama vizija, ji parodo ir kitą, ne tokią pozityvią pusę.

Viziją nuostabu pamatyti todėl, kad ji patvirtina antgamtinio pasaulio egzistavimą ir jo ryšį su tavimi. Vizija taip pat reiškia, kad neplaukiate pasroviui, o kad esate pranašas, bendraujantis su dvasiniu pasauliu, kuris padės pačiam pasirinkti gyvenimo kelio kryptį.

Kai kurie žmonės niekada neišvysta vizijų. Juos veda likimas. Kai kurie tiki Visatos realybe, grindžiama tuo, ką jie jaučia, o ne tuo, ką mato. Tokius žmones vadinu *likimo misijos vykdytojais* — trečia akis užmerkta. Individai jaučia kitas dimensijas, tačiau nemato.

Kad ir kuriai daliai žmonių priklausytumėte, nesijaudinkite. Pakanka sugebėjimo matyti vidiniu lygmeniu. Jus aplankys daugybė vizijų, kai tik išmoksite jas pastebėti. Dvasinio pasaulio atskleidimas atneš jums ne vieną viziją.

Jei jus aplanko vizija ir matoma informacija yra neigiama, išlikite ramus. Vizija dažnai būna simbolinė. Mano mama „pamatė", kaip Los Andželą užlieja didžiulis potvynis, todėl mes sėdome į automobilį ir išvykome į Las Vegą. Atsitiktinai ji susitiko savo aiškiaregį draugą, kuris buvo apsistojęs tame pačiame viešbutyje kaip ir mes. Jis taip pat regėjo viziją apie potvynį. Po ilgų diskusijų mes visi priėjome išvados, kad vanduo reiškia naują dvasinę realybę, kuri plūdo į Los Andželą. Šis pavyzdys puikiai iliustruoja, kaip bauginanti vizija gali simbolizuoti kažką gražaus ir teisinga.

Jei ir jus aplankys vizija, neišsigąskite. Jei pamatytas vaizdas sukrės, išanalizuokite jį. Tai padės jums suvokti, ką reiškia toji

vizija ir kaip reaguoti. Turite didelę dovaną atskleisti paslapties šydą. Tai tokia dovana, kurią turite branginti.

Tamsi intuityvi informacija neišvengiamai mus kartais pasiekia. Tačiau žinokite, kad galite pakreipti matytus ir girdėtus ateities įvykius norima linkme. Esate savo gyvenimo valdovas. Niekas negali jums nutikti, jei tam tikrame lygyje pats sau to nesusikūrėte. Taigi atsipalaiduokite. Išgerkite kokteilį. Ir pasveikinkite žinutes atviru protu.

SEPTYNIOLIKTAS SKYRIUS

MYLINČIOS JĖGOS

Tamsiuoju gyvenimo periodu mes pajuntame visatos palaikymą ir pagalbą, sužinome, kad yra dangiškoji karalystė, kurią galime vadinti savo tikraisiais namais. Vieni žmonės mums kelią rodančias būtybes vadina angelais ar vedliais, bet dėl praktinių sumetimų norėčiau vadinti jas mylinčiomis jėgomis. Visada žavėjausi poetų požiūriu į šiuos dalykus. Poetai, kalbėdami apie nematomybę, pagarbiai nusilenkia nepažintai sričiai.

Dar tiek daug nežinome apie Visatą. Nusilenkti paslaptims ir leisti gyvenimo balsui pasiekti širdis yra geriausia, ką mes galime padaryti. Tokiu būdu savęs neapribojame jokia forma ir neįspraudžiame į rėmus. Tampame neribotumo instrumentais. Mums gali atsiskleisti paslaptys, kurios visiškai pakeis gyvenimą.

Nesuskaičiuojamą daugybę kartų man teko patirti mylinčių jėgų padrąsinimą gyvenimo kelyje. Kartą po liūdno išsiskyrimo su mergina stovėjau restorano tualete priešais veidrodį ir stengiausi giliai kvėpuoti ir nurimti.Tada netikėtai išgirdau moters balsą, kuždantį man į ausį, kad viskas bus gerai, nes ji mane saugo. Jau anksčiau sunkiomis akimirkomis išgirsdavau šios mo-

ters balsą. Ji mane aplankydavo ir sapnuose. Nežinau, kas ji tokia, bet ji visada ateina manęs palaikyti, kai mano širdis plyšta pusiau.

Prieš daugelį metų, kai kūriau dainas, pavadinau ją Seli. Vienoje dainoje rašiau:

Mes su Seli sėdime ant upės kranto.\
Aš skaitau jos istorijas ir ji man šypsosi iš senų senų laikų...\
Tai tavo palaima, uždainuoja vaikas, miegantis sniego pataluos...\
Stebėk mano lūpas, kai varno nagai taikosi tave pagriebti.

Seli galima pavadinti vedle, kuri stebi mane ir pagelbėja kelionės metu. Bet aš linkęs ją laikyti eterine mylimąja, kuri man suteikia švelnumo, kai netenku kūniškosios draugės.

Tvirtas ryšys su mylinčiomis jėgomis tamsius gyvenimo periodus paverčia ne tokiais skausmingais. Žinodami, kad turime kažką kitoje dimensijoje, kas mumis rūpinasi, galime vienatvės akimirkas ištverti be baimės.

Gyvenimas labai panašus į formalų šokį. Mes nusilenkiame savo partneriui, tada apsisukame ir nusilenkiame kitam, nematomam savo partneriui, kuris mus lydi visada, nepaisant to, ar mes pripažįstame jo buvimą, ar ne.

Tokia pagarba protėviams, kaip pasakytų vietiniai Amerikos indėnai, yra esminė mūsų sielos kelionės dalis. Pasak Džozefo Kempbelo, kiekvienas labirinto colis jau išvaikščiotas. Jį perėjo mūsų protėviai, mylinčios jėgos. Jie mus veda tos pačios karmos ir likimo keliu, kuriuo patys keliavo. Štai kodėl jie mus pažįsta taip gerai ir mus taip puikiai jaučia. Pradedame kelią ten, kur jie baigė. Jie padrąsina mus žengti į tamsą, nes jau žino, kas mūsų laukia kitoje pusėje. Jie gali mus matyti laimingus ir triumfuojančius, nes gyvena dimensijoje, kurioje nėra laiko, o vien tik dvasinė palaima.

Mano mama netcko savo mylimojo po devynerių metų draugystės ir tai buvo jai pats skaudžiausias išgyvenimas. Kaip ir daugelis mirusiųjų, Džonas dar ilgai buvo šalia mamos ir bendravo su ja. Ji pabusdavo penktą valandą ryto, klausydavosi Džono pasakojimų apie pomirtinį gyvenimą ir gaudavo tiek informacijos, kad būtų galėjusi parašyti knygą.

Pamažu jo buvimas blėso ir dabar jis liko tarsi žvaigždynas nakties danguje. Jis pasitraukė į aukštesniąją sferą, bet vis tiek dalis jo liko čia ir visada ją stebi. Jis tapo viena mylinčiųjų jėgų, kuri mamą veda gyvenimo keliu.

Mano mama bendrauja su Anapusybe nuo pat vaikystes. Ji nuolatos regi vizijas apie savo dvasinius gynėjus ir jie kalbasi su ja kaip draugai telefonu. Mums visiems gali taip būti, ypač sunkiomis akimirkomis. Galime pasinaudoti tamsiais išgyvenimais kaip priemone pažvelgti giliau į savo sielą.

Mes nesame vieni. Kaip Opra Vinfri sako, turim komandą, grupę būtybių, kurios padeda ir palaiko. Net prie šiukšlių konteinerio gulintis benamis turi angelą, kuris liečia jo petį. Galbūt būtent su juo jis ir kalbasi, kai jums atrodo, kad jis kalbasi su savimi. Niekada negali žinoti, kas šiame gyvenime yra tikrieji pranašai. Jie pasirodo įvairiausiomis formomis.

Negalime kontroliuoti savo santykių su mylinčiomis jėgomis. Galime žengti mažus užtikrintus žingsnius, bet didžioji dalis bendravimo, kurio mes trokštame ateina tada, kai esame pasiruošę. Tamsus gyvenimo periodas — vienas geriausių būdų įsitikinti, kad nesame vieni. Tiesą sakant, mylinčios jėgos visada šalia, bet sunkią akimirką, kai kenčiame ir nebesipriešiname savo vidiniam sielos balsui, bendravimas tampa lengvesnis. Daugybė didžių žmonių girdėjo balsus ir gaudavo žinutes iš nežinomybės. Pavyzdžiui, Žana D'Ark savo misiją vykdė skatinama, kaip ji pati sakė, „šviesos balsų". Teismo metu mylinčių jėgų žodžiai plaukė iš jos lūpų. Ji buvo ryšininkė ir galėjo ištarti tokias pra-

smingas mintis, nes jos buvo skirtos jai ir ji nešiojosi jas savo širdyje.

Kai gulėjau ligoninėje, kentėdamas nuo visikai pašlijusių nervų, girdėjau visokių balsų — ir šiurpą keliančių, ir kupinų meilės bei palaikymo. Kaip sako mano gera draugė Raina Paris, sielos balsai mus pasiekia nešdami meilę ir ramybę, kad galėtume atskirti, kas yra tikra ir kyla iš dvasinės srities, o kas mūsų pažeistos psichikos svaičiojimai. Sielos balsai mūsų negąsdina. Jie mums neįsakinėja. Jie tiesiog duoda mums patarimų ir paramą. Jie mus aplanko kaip draugai.

Šiais laikais labai dažnai intuityviu keliu einantys individai patiria laikinų kliūčių dvasinių kančių forma. Ruošdamiesi prasmingam darbui ir siekdami tikslų, kai kurie patirs nervinių krizių, kurių metu padidėja intuityvios galios ir kurį laiką kelia grėsmę mūsų proto stabilumui.

Tokiomis akimirkomis visada svarbu prisiminti, kad mylinčios jėgos yra arti ir stengiasi su mumis bendrauti. Šis bendravimas gali mus pasiekti vidinio dialogo forma ar tiesiog jausmu, kad kažkas mus globoja ir viskas bus gerai.

Taip pat bus akimirkų, kai mylinčios jėgos paskatins mus išsilaisvinti iš materialios tikrovės ir pakylės arčiau nežinomybės sferos. Iš pradžių gali imti baimė, bet išmokę pasitikėti savo vedliais, galime ištikus krizei pasitelkti į pagalbą du pasaulius. Viena mūsų dalis lieka čia ir jaučia skausmą, o kita ilsisi saugi su angelais.

Pateiksiu keletą pratimų. Jie nepadės prisišaukti mylinčių jėgų, bet atskleis natūralius sugebėjimus, kuriuos neigiame, nes esame sukaustyti civilizacijos ir žemiškosios logikos.

Pavyzdžiui, derinimasis prie menulio ciklų gali atskleisti neištirtąją proto pusę ir vystyti intuityvius pojūčius, būtinus, jei norime peržengti savo sąmonės ribas. Švęskite pilnatį, jauną mėnulį ir kitas fazes. Tai būdas giliau pažvelgti į savo sielą ir išgirsti jos kuždesius.

Mėnulis yra langas į kitą pasaulį. Kaip rašydavau savo dainose, *mėnulis baltas kaip didelės juodos dievybės akies obuolys, apšviečiantis mane, mano vidų ir nepasiekiamas erdves...* Mėnulis yra seniausias mūsų protėvis, beribės išminties planeta. Kai pradedame gyventi pagal mėnulio ciklus, mus apsupa išminties ciklai. Pradedame girdėti senas istorijas ir bendrauti su senais balsais.

Visada galiu pasakyti, kada bus pilnatis, nes likus kelioms dienoms iki to didingo vaizdo, jaučiuosi neramus ir sujaudintas. Jaučiuosi pakylėtas, trokštu kuo greičiau nusimesti minčių sunkenybę ir pakilti su savo mylimais dangiškaisiais draugais į jų erdves.

Stebėkite, kaip pasitaikote prie kintančių mėnulio ciklų ir užsirašinėkite savo pojūčius ir įspūdžius. Mylinčios jėgos bendrauja su mumis senaisiais vaizduotės takais. Mėnulio stebėjimas yra būdas atrasti visą tą išmintį savyje.

Stovėdami mėnesienoje ir džiaugdamiesi ta sidabrine šviesa, regime tą patį deivišką stebuklą, kuris buvo stebimas nuo seniausių laikų. Visi sklandantys ore balsai, visos paslaptys, kurios nori patekti į mūsų sąmonę, turi aiškų taką, kuriuo pasiekia širdis.

Iš tiesų, mums atsiverti padeda ne tik mėnulis, bet pati naktis. Dvasios matomos ir jaučiamos daug aiškiau, kai nusileidžia saulė. Naktis yra dvasių metas, juoda skraistė, kuri vos dengia Visatos paslapčių erdves. Tegu naktis tampa jūsų drauge. Pažinkite jos paslaptis. Susiraskite vietelę gamtoje, kur galite saugiai pasėdėti ir pasiklausyti tamsių valandų tylos. Garantuoju, kad tai, ką jums lemta išgirsti iš savo sielos, jums atsiskleis nakties tyloje.

Mano draugas iš Virdžinijos prasitarė, kad dažnai sėdėdavo ant seno ežero kranto. Jis mėgaudavosi visiška tamsa ir leisdavo sau ištirpti naktyje. Jis sakė, kad pradžioje buvo baugu eiti į tą vietą, nes ten nepaprastai tylu, bet po kurio laiko jis išmoko klausytis aksominio oro. Jį pasiekdavo mylinčiųjų jėgų žinutės.

Kartais žinutė būdavo tiesiog jausmas. Kartais tai būdavo aiški ir tiksli informacija. Gamtos ir nakties derinys atveria mums kelią į protėvių pasaulį. Negalime nepasisemti šios patirties, nes mums groja muzika. Gili ir prasminga nepažintų erdvių melodija.

Šiame skyriuje norėjau pateikti specialius nurodymus, kaip išsikviesti savo mylinčias jėgas. Bet kuo toliau, tuo labiau suvokiu, kad turite patys atrasti asmeninius bendravimo būdus. Būgnai, dainos, pasivaikščiojimas gamtoje, taikos pypkės rūkymas, eilėraščių rašymas, piešimas nuogam, šokis, mėnulio stebėjimas, maudymasis sutemus ežere, ropštimasis į aukštą medį... Visa tai ir dar daugiau gali jums padėti susisiekti su slaptais jūsų vedliais.

Prisimenu naktį Monrealyje. Rašiau apie ją savo pirmoje knygoje. Tą vakarą negalėjau nustygti vietoje. Girdėjau savo sielos šauksmą. Jis man liepė eiti į parką ir klausytis. Taigi aš nuėjau. Apsiaviau sportinius batelius, apsivilkau tamsius drabužius ir žengiau į naktį.

Dabar suvokiu, kad tai buvo ne pats išmintingiausias poelgis, nes koks nors maniakas, tamsoje ieškantis jaunų vaikinų, galėjo man perrėžti gerklę. Tačiau man tebuvo aštuoniolika ir apie tai nesusimąsčiau. Liečiau pirštų galiukais medžių lapus, meldžiausi po lietumi pašventintu medžiu. Visą tą laiką girdėjau mane šaukiančius balsus, gamtos dvasias: „Eik čia, dabar pasuk čia..."

Pagaliau pasiekiau kalno viršūnę ir užlipęs ant akmeninės sienos stebėjau miestą. Jaučiausi pakylėtas ir visagalis. Kraujas veržliai pulsavo mano gyslomis. Tą akimirką mylinčios jėgos kuždėjo, jog man lemta pasiekti didžių aukštumų, kad vieną dieną mano balsas bus išgirstas ir jo klausys daugelis.

Aš drebėjau. Naktis buvo manyje. Neturėjau odos. Kvėpavau mėnesiena.

Po kelių akimirkų išgirdau kažką besiartinant. Mano ryšys su naktimi nutrūko. Apsisukau ir nubėgau pakalne žemyn. Niekada nepamiršiu tos nakties. Ji visada bus su manimi. Tai buvo vienas pirmųjų kartų, kai man apsireiškė angelai. Nepamenu tiksliai, bet tai tikriausiai ta naktis, kai aš susipažinau su Seli.

AŠTUONIOLIKTAS SKYRIUS

NUOTYKIŲ SKONIS

Įžymi rašytoja Anais Nin yra pasakiusi, kad gyvenimui tapus nepakenčiamu, vienintelis būdas gyventi toliau— pažvelgti į jį kaip į nuotykį. Tai ne tik išgyvenimo mechanizmas, bet taip pat būdas išjudinti savo intuiciją. Kuo labiau sugebėsime pažvelgti į save kaip į kokios nors istorijos, neišvengiamos saldžios tragedijos dalį, tuo daugiau įminsime paslapčių, kurios kuria mūsų individualų siužetą.

Anksčiau mąsčiau, kad susirgęs mirtina liga iškart nuskrisčiau į Europą, nusipirkčiau sau patį geriausią kreminės spalvos kostiumą su skrybėle ir praleisčiau savo paskutines dienas gurkšnodamas Martini prabangiame restorane. Tam tikra prasme tai ir reiškia žvelgti į gyvenimą kaip į nuotykį. Jūs pasirenkate romantišką požiūrį, užimate drąsią poziciją ir taip pasitinkate tamsą. Tai išaukština mūsų jausmus ir įgalina gyventi tikint stebuklais ir mėgaujantis troškimais nepaisant to, kas mums nutinka. Kai Visata pamato mus tokius, ji apipila turtais, nes gyvename laisvai ir įžvelgiame tai, kas teigiama mūsų gyvenime. Mes ne vengiame, o drąsiai einame pasitikti bet kokios kliūties.

Galima sugalvoti daugybę priemonių kaip paversti savo gyvenimą nuotykiu. Vienas iš būdų yra pasirinkti simbolį, atspindintį jūsų kelio tiesą ir garbingumą ir stengtis gyventi pagal jį. Mano simbolis yra Buda. Niekada nepraleidžiu progos nusipirkti naujų Budos statulėlių. Išdėlioju jas namuose kaip savo siekiamybės simbolį. Budos pavidalas mane nuramina, atpalaiduoja ir paskatina efektyviau mokytis.

Buda visada buvo mano draugas. Mano tikslas yra jo didybė ir ramybė. Tikiu, kad tik ramybė geriausiai padeda suvokti save, nes tokioje būsenoje intuicija liejasi tarsi upė.

Kitas būdas gyvenimą paversti nuotykiu ir nustumti į šoną sunkumus — pasirašyti savo paties kelio planą mitų motyvais. Tai kažkas tokio, ką Semas Kynas, gerai žinomas knygos „Ugnis pilve“ autorius, mini savo pasisakymuose. Iš šalies žvelgdami į savo gyvenimą galbūt matote savo tėvą kaip milžiną, mamą kaip paukštį ir save kaip šių dviejų būtybių aistringą junginį. Būdamas toks didis galite tapti įžvalgus ir suvokti daugiau apie tai, kodėl esate čia.

Labai dažnai žaidžiu su draugais „mitų“ žaidimą. Atsisėdame ratu ir apibūdiname tas archetipines jėgas, kurias jaučiame savo gyvenimuose. Mes aptariame savo paslėptus talentus, troškimus, vaizdinius ir jausmus. Kiekvienas susikuriame planą, kuris padeda atpažinti tikruosius tikslus.

Intuicija padeda pažvelgti į gyvenimą kaip į nuotykį. Kuo artimiau susipažįstame su paslaptimi, tuo mūsų intuicija pagyvėja. Jei gyvenime nebūtų jokios krypties, jokio plano, mums nereikėtų dvasinio radaro, kuris padėtų mums neišklysti iš kelio ir atrasti slaptas dimensijas. Mūsų intuicijos dovana egzistuoja būtent dėl šios priežasties.

Kuo daugiau paslapčių atsiranda mano gyvenime, tuo tampu intuityvesnis. Senstant visos prarajos, į kurias įkritau, visi drakonai, prieš kuriuos teko kovoti, tampa gyvenimo nuotykio dalimi. Sugebėjau ištverti alkoholiko tėvo išpuolius ir keletą visiš-

kų nervinių išsekimų, nes stengiausi matyti platesnį vaizdą, didesnes galimybes. Ir istorija dar tęsiasi. Ji tik mano ir tik aš ją galiu pakreipti norima linkme.

Pažvelgę į gyvenimą iš šios perspektyvos, pradėsite suvokti, kad yra daugybė persipinančių dalykų. Iš naujo suvoksite, kad siela kaip mozaika susideda iš daugybės istorijų. Kuo autentiškiau sugebėsite jas įgyvendinti, tuo labiau pripildysite galios ir šviesos kitas istorijas. Jūsų gyvenimas taps nuostabia pasaka.

Žvelgti į gyvenimą kaip į nuotykį — tai būti intuityviai atviram visoms būties dimensijoms. Tai lyg žaisti požeminį kalėjimą ir drakonus. Jūs pradedate matyti daugiau negu matote ir siela jums atskleidžia žaidimus, kuriuos žaidėte nuo pradžių pradžios. Siela juk žino ne tik šio gyvenimo peripetijas. Ji pažįsta visus mūsų gyvenimus.

Man patinka įsivaizduoti tą daugialypį veikėją savo viduje kaip gyvūną. Galbūt daugelį metų buvote kaip aukštai sklandantis paukštis, nešamas lengvų minčių ir idealistiškų siekių. Šiame gyvenime galbūt pasirinkote pasinerti gilyn į gelmes ir pajusti dumblą kaip vėžiagyvių rūšies atstovas.

Amžinasis gyvenimo nuotykis yra nepaprastai didelis. Kuo mes labiau atveriame savo intuiciją, tuo daugiau matome. Prisimenu, kaip treniravausi su nuostabia chameleoniška moterimi Kamile. Mes atlikome pratimą, kurio metu reikėjo judėti tamsoje pagal muziką ir vaidinti įvairius veikėjus.

Vieną akimirką tapau lankininku, vaizduodamas savo Zodiako ženklą Šaulį. Lengvai atsilenkiau atgal ir šoviau savo degančią strėlę į ateitį. Mano kūnu pulsavo galia. Tuo metu pasijutau taip, lyg anksčiau būčiau buvęs lankininku. Strėlė pataikė tiesiai ateičiai į širdį ir apšvietė ją. Dabar jau nebuvau tiesiog Andrei. Jo net nebuvo šiame kambaryje. Mitas formuoja mūsų gyvenimą. Mūsų tėvai, draugai, darbai — visur yra mitinių elementų. Tereikia pasinaudoti savo intuicija ir nuspręsti, ką kiekvienas jų reiškia ir kokią vietą užima mūsų sielos kelionėje.

Lankininkas yra dar vienas mano gyvenimo simbolis kaip ir Buda. Senstant atsiranda vis daugiau veikėjų. Jie visi suformuoja didesnį veikėją, kuris yra mūsų sielos asmenybė.

Mąstykite apie savo sielą kaip žvejys. Jo tinkluose įvairiausios sielos dalys. Kuo daugiau jis randa, tuo jam labiau rūpi pagauti dar daugiau ir tuo jis labiau pažįsta save.

Ji yra virš jūsų, išsiraizgiusi visuose gyvenimuose. Pažvelkite aukštyn. Pasigrožėkite smaragdinėmis akimis. Čia jūsų tikrasis aš. Tai jūsų siela. Jūsų šviesa.

Gyvenimo žygis

Bet kokį žygį reikia pradėti ritualu ir malda kaip darydavo senovės riteriai. Jie išjodavo iš karalystės su malda lūpose, o prieš tai ritualus atlikdavo visa riterija.

Atsiklaupkite. Pasakykite savo sielai, kad esate pasiruošęs žygiui, pasiruošęs savo gyvenimą paversti nuotykiu. Pasakykite savo sielai, kad nuo šios akimirkos atkreipsite dėmesį į viską, kas vyksta su jumis, kad stebėsite žmogų, sėdintį šalia jūsų metro taip pat atidžiai, kaip stebite savo meilės objektą. Jūs suvoksite visų savo gyvenimo įvykių svarbą ir, susitaikyti su viskuo, ką jums atneš diena. Be to, ritualais įprasminsite kasdienius dalykus, į kuriuos anksčiau nekreipėte dėmesio.

Leistis į gyvenimo žygį — tai pakviesti savo intuiciją visiškai jums atsiverti. Matysite kitaip, girdėsite kitaip ir ragausite kitaip. Pojūčiai siųs informaciją iš jūsų sielos kaip skystį šiaudeliu. Pasveikinsite žvejį, kai jis norės pagauti daugiau jūsų paslapčių ir priartinti jus arčiau savo žaliai švytinčių akių.

Tokio žygio pradžia taip pat reiškia pagalbos prašymą. Jūs melsitės, kad rastumėte save, kai jausitės pasimetę. Melsitės, kad prisimintumėte džiaugtis, kai vėl save atrasite. Jūs aktyviai bendrausite su savo mylinčiomis jėgomis. Žinosite, kada geriausia

imtis veiksmų, o kada geriausia pailsėti ir atsinaujinti. Viskas pasikeis. Jei prieš tai vyravo tinginystė, atsiras disciplina. Jei prieš tai buvo ilgesys, atsiras artumas.

Pirmą kartą išsirengiau į žygį, kai dalyvavau dailiojo slidinėjimo varžybose. Susikūriau ritualą. Rengdamasis kostiumą, audamasis batus ir vaškuodamas savo slides, įžengiau į tokią gilią susikaupimo būseną, kokios dar niekada nebuvo tekę patirti. Jaučiausi tarsi ruoščiausi mūšiui. Buvau apimtas tobulumo troškimo. Kai buvau ant šlaito, visi judesiai plaukė kartu su muzika. Mano kūne apsigyveno karališka jėga. Intuicija man diktavo kiekvieną judesį. Galėjau jausti, kaip atrodys judesys dar nepradėjęs jo atlikti. Manyje vyko stebuklas. Jaučiausi laisvas kaip paukštis.

Jums nereikia daryti nieko neįprasto, kad pasiruoštumėte gyvenimo žygiui. Reikia būti dėmesingam ir budriam. Galite sėdėti parke, skaityti knygą, o marškinius jums atsagstys angelas. Pažįstu vyrų ir moterų, kurie gyvena labai paprastus žemiškus gyvenimus, bet suvokė ir dalyvauja amžinajame žygyje. Nemanykite, kad gyvenimas pasikeis būtent tada, kai mesite darbą ar nutrauksite santuoką. Mes neturime romantiškų tradicijų, kurios mus palaikytų. Reikia išmokti važiuoti į darbą su savo pilku kostiumu kaip į žygį. Nereikia žirgo ir šarvų, reikia tik vaizduotės.

Taigi pradėkite. Pabuskite rytoj ryte ir pakvieskite žygį į savo gyvenimą. Sukurkite altorių, mažą staliuką, ant kurio sudėkite visus jums brangius šventus daiktelius. Atsiklaupkite prieš jį. Paprašykite Dieviškosios būtybės jums padėti ir parodyti tikrąjį kelią į namus. Atlikau šį ritualą daugybę kartų ir kaskart po jo išryškėdavo tikrasis kelias. Tamsa pavirs šviesa ir tikruoju keliu. Pažinsite pabaisas, su kuriomis kovojate intuicijos pagalba. Daug sąmoningiau galėsite pasirinkti ir priešus, ir draugus.

Prisiminkite, pasirinkdami į gyvenimą žvelgti kaip į žygį, išskleidžiate gyvenimo spektrą ir sukuriate didesnę erdvę įveikti

visom kliūtims. Sunkumai pasirodys daug paprastesni, išbandymai labiau įveikiami. Laikydami save mitiniu ar istoriniu veikėju, turinčiu tam tikrų stiprybių ir silpnybių, geriau sugebėsite atrasti tinkamiausius problemos sprendimo būdus ir unikalų savo stilių.

Pastebėję, kad tam tikros jūsų asmenybės dalys daugiau nebepaklūsta, galite jas pasiūlyti sielai ir iškeisti į tas, kurių jums reikia. Kai taip padarysite, intuicija pritrauks tokias aplinkybes, kurios padės jums sustiprėti.

Nėra jokių nustatytų žygio taisyklių. Atsiras tam tikri istorijos vingiai, o kaip į juos pažvelgsite jau priklauso tik nuo jūsų pačių. Geras pavyzdys yra Biblinė istorija apie Dovydą ir Galijotą. Užuot pasinaudojęs Sauliaus sunkiais šarvais ir kardu kovojęs prieš milžiną, Dovydas kovojo svaidykle ir akmeniu — tai jis mokėjo geriausiai.

Nusprendus leistis į žygį mūsų talentai ir dovanos iškils į paviršių ir mums padės. Staiga suvoksime, kodėl turėjome būtent tokią praeitį: tėvus, krizes, meiles. Istorijos herojui gyvenimo patirtis padeda nugalėti priešą, o mums patirtis padeda įveikti kitas kliūtis. Pasikliaudami intuicija galime tas dovanas atpažinti ir jomis puikiai pasinaudoti.

Gyvenimas yra sudėtingas ir painus. Niekas nevyksta atsitiktinai. Kuo labiau suvokiame, kad viskas tarpusavyje susiję, tuo geriau sugebame įžvelgti savo gyvenimo proceso tobulybę — ir net tamsieji periodai įgauna savo reikšmę. Kaip mano senas draugas Leonardas Kohenas sako: „Tamsa yra žmogaus išradimas. Mes juk visi esame šviesoje.“

ŠEŠTA DALIS

INTUICIJA IR MAGIJA

DEVYNIOLIKTAS SKYRIUS

MAGIŠKA INTUICIJA

Klausydami savo intuicijos ir gyvendami arti gyvenimo paslapčių, įžengiame į magišką erdvę, kuri pagrįsta ne iliuzija, o realybe. Mes tampame deividais koperfildais, arba hudiniais, tik nepasikliaujame rankų miklumu ir kitais triukais. Mes esame Visatos energijos laidininkai ir sugebame pasinaudoti gyvenimo jėgomis bei išsigydę save nukreipti į amžinosios meilės ir sveikatos erdvę.

Pranašaudamas klientams ateitį jaučiu savyje magijos galią daug labiau nei kitomis savo gyvenimo akimirkomis. Pranašystės ir įžvalgos kyla manyje kaip oro balionai. Net kortų išdėliojimo metodas spindi magija. Stebiu savo ilgus pirštus, dėliojančius Taro kortas, ir sakau sau: „Tai ne aš. Tai mano antrininkas."

Vos tik užtiksite magiją vienoje savo gyvenimo srityje, ji išsiplės ir apims kitas sritis. Jūs pradėsite jausti magijos galią visur, kur beeisite. Žmonės nušvis vos jus pamatę. Pramatysite kai kuriuos dalykus ir jiems išsipildžius jūsų jaučiama magija dar sustiprės.

Magija nėra tik keliems išrinktiesiems suprantamas dalykas. Ji yra pats egzistencijos pamatas. Suvokę, kad patys kuriate savo

gyvenimą ir kad *kūrėjas* yra *mago* sinonimas, pradėsite tikėti, kad visi jūsų troškimai iš tiesų yra burtažodžiai ir visi intuityvūs pojūčiai kupini magijos.

Sučirškia telefonas ir jau žinote, kas skambina. Grįžtate į virtuvę kaip tik tą akimirką, kai vanduo jau užvirė. Einate gatve ir neatsisukę žinote, kad jus seka. Šie pavyzdžiai iliustruoja kaip persipina magija ir intuicija. Kuo intuityvesni tapsite, tuo jums artimesnė taps magijos sąvoka, kuri slypi visur. Žinodami, kas yra magija, galite priimti sprendimus, kurie jums atneš reikšmingų pokyčių ir pagerins gyvenimo kokybę.

Styvenas Spilbergas yra tikras stebukladarys. Madona ir Bilas Geitsas nuo jo neatsilieka. Visi šie individai pasinaudojo savo intuicija siekdami kūrybiško meistriškumo. Kai tik suvoksite, kad magija iš tiesų nereikalauja jokių pastangų, ne paslaptis, kad perkeltine prasme galėsite iš skrybėlės ištraukti bet kokios spalvos triušius. Pasieksite tokį kūrybos lygį, kad kiekvienas, kad ir mažas priimtas sprendimas paveiks pasaulį, nes magas žino, jog jis kuria ne vienas. Jis yra kūrybos matricos dalis — ir būtent jo intuicija vedžioja skulptoriaus kaltą.

Magija taip pat yra kūno pažinimas. Jausdami magiją pažįstate savo būties eterines savybes, aurą, kuri supa jus kaip patogus apsiaustas. Judant kūno kontūrai apima 360 laipsnių. Galite pajausti jus supančias energijos bangas. Štai kur slypi magija. Kūrybinės idėjos ir įkvėpimas mus pasiekia per nematerialias kūno ribas. Jos prasideda kaip migla, paskui dvasinės dulkės sušvinta įvairiausiom spalvom ir pagaliau kūno energetiniai centrai jas įkvepia ir „suvirškina".

Dėl šios priežasties tikrieji meno mokytojai paprašo mus kurti skirtingomis kūno dalimis. Jie lepia įsivaizduoti, kad piešiame skrandžiu ir rašome burna. Naudodami ne tik galvos, bet viso kūno magiškas galias, galime kurti daug efektyviau.

Labai retai pasitaiko gėrėtis menu, kuris yra tikrai aiškus ir tikras. Pajutęs, kad kažkas buvo sukurta tik galva, paprastai lie-

ku kūriniui abejingas. Tai, ką matau mane sujaudina, jei kūrinys sukurtas bendromis širdies ir kūno pastangomis.

Dabar atėjo laikas išvardinti įvairius kūno energetinius centrus ir aprašyti, kaip galima magiškai susijungti su kiekvienu iš jų. Žmogiškosios sistemos modelis egzistuoja jau tūkstančius metų, todėl tai labai patikimas žemėlapis. Senieji raštai vadina tuos energetinius centrus *čakromis.* Jei nesate girdėję šio termino, nesijaudinkite. Aš vis tiek teikiu pirmenybę sąvokai *energetiniai centrai.* Nebūtina grįžti į senuosius laikus tam, kad kažką suvoktume.

MAGIŠKOS GALIOS ENERGETINIUOSE CENTRUOSE

PAGRINDINIS ENERGETINIS CENTRAS

Šis energetinis centras yra stuburo apačioje. Jam gerai veikiant, jaučiame pagrindą po kojomis ir saugumą. Kai čakra tinkamai nefunkcionuoja, jaučiamės išsiblaškę, neramūs ir bijome. Vienas iš būdų dirbti su šiuo energetiniu centru — medituoti atsisėdus, patartina lauke. Didelė dalis intuicijos ir magijos mus pasieks susiliejus su žeme. Daugiau nesigėdinsime savo egzistencijos. Kai žemiausiai esanti čakra yra stipri, jaučiame, kad šioje planetoje turime vietą ir esame verti paramos kaip ir visi kiti.

Kitas pratimas, kurį galime naudoti norėdami paskatinti apatinio energetinio centro veiklą, yra ramus pasivaikščiojimas. Tai paprastas, bet labai efektyvus pratimas. Išeikite kur nors į lauką ir pradėkite lėtai eiti. Koncentruokitės į savo pėdas. Po kelių minučių tokio ėjimo įsivaizduokite, kaip iš jūsų pėdų auga ilgos šaknys ir skverbiasi į žemę. Taip pat pamėginkite įsivaizduoti šias šaknis, kai atsiduriate nemalonioje situacijoje. Pavyzdžiui, stovėdamas vakarėlyje su taure *Martinio* ir beviltiškai

stengdamasis atkreipti priešingos lyties atstovo dėmesį. Tokio tipo įžeminimo technika leis jūsų kūnu laisvai tekėti magiškai energijai.

Daugelis susitelkiančių į dvasinį lygmenį žmonių leidžia efektyviai funkcionuoti savo aukštesniems energetiniams centrams, bet užmiršta žemesniuosius. Bendraujant su tokiais žmonėmis susidaro įspūdis, kad jie netikri, kad jų asmenybei kažko trūksta. Energijos tėkmės skatinimas žemiausioje čakroje jums padės išlikti labiau žemiškiems ir suvaldyti „skrajojančią virš debesų" savo prigimties pusę.

Praktikuokite sąmoningą pasivaikščiojimą ir meditavimą sėdint gamtoje ir pastebėsite ryškius santykių pokyčius su kitais ir savimi. Atminkite, kad norint klestėti šiame pasaulyje, reikia atrasti savyje gyvūno prigimtį. Instinktyvioji intuicijos pusė gali mus išgelbėti nuo daugelio sunkumų. Žinome, kur mums eiti ir ką daryti negalvodami. Prigimtinė mūsų teisė yra gyventi ir tarpti savo kūne. Stuburo apačioje esantis energetinis centras yra pažinimo pradžia.

DUBENS ENERGETINIS CENTRAS

Dubens energetinis centras yra išsidėstęs išilgai genitalijų zonoje. Šiuo centru magija tekės tokios veiklos kaip genties šokiai ir spontaniška kūryba pagalba. Genties šokiams pritariama būgnais ar kitais primityviais instrumentais. Svarbiausia, muzikos fone turi girdėtis širdies plakimą primenantis ritmas. Nėra jokių taisyklių. Tiesiog atsistojate ir judinate savo kūną. Toks laisvas judėjimas pažadins energetinį centrą. Kartu atsivers apatinės čakros žemės energija.

Jei reguliariai praktikuosite genties šokius, ritmingas ir laisvas judesys padės jums ugdyti ištvermę ir kurstys aistrą. Šis užsiėmimas pabudins jūsų seksualumą. Tapsite ne tik geresnis meilužis, bet pajausite daugiau intymaus malonumo su savo partneriu.

Daugelis dabar gyvena miestuose, toli nuo gamtos, todėl esame praradę ryšį su savo seksualia prigimtimi. Mums reikia stimuliuoti dubens energetinį centrą, kad galėtume gauti daugiau malonumo iš savo žmogiškumo ir flirtuotume su gyvenimu.

Spontaniška kūryba yra kitas būdas atverti šią svarbią čakrą. Rašymas, dažų liejimas, intensyvūs ir energingi potėpiai teptuku, muzikinės improvizacijos — visi šie užsiėmimai stimuliuoja dubens energetinį centrą ir padeda jums labiau susijungti su savo kūryba.

Mistikai sako, kad Visata yra pastovioje kūrybos būsenoje. Nors atsirado mobilieji telefonai ir kompiuteriai, mes vis dar esame sode, vis dar dengiamės figos lapeliais ir kalbamės su žalčiu. Dubens energetinis centras yra šio dialogo pradžia. Susijungę su juo galime juoktis iš visos širdies ir jaustis laisvesniais. Ir žaltys taps mūsų draugu!

ŠVENTASIS ENERGETINIS CENTRAS

Šventojo energetinio centro vieta atitinka saulės rezginį fiziniame kūne. Tai čakra, kuri valdo mūsų valią ir įgalina mums imtis veiksmų, kai to reikia. Aikido ir kituose kovos menuose tikima, kad šventasis energetinis centras yra pagrindinis kūno stabilizatorius, auksinis siūlas, jungiantis mus su Visata.

Šią čakrą pripildome energijos sąmoningai kvėpuodami. Atsisėskite ant kėdės ir pasidėkite delnus ant kelių. Lėtai įkvėpkite ir jauskite, kaip iš pradžių išsipučia pilvas, po to — krūtinės ląsta ir galiausiai viršutinė krūtinės dalis. Sulaikykite kvėpavimą ir po dešimties sekundžių lėtai iškvėpkite. Pakartokite pratimą.

Šventasis energetinis centras vis labiau stiprės, jei nuolatos atliksite kvėpavimo pratimus. Pasieksite tokį lygį, kai nesąmoningai kvėpuosite taisyklingai, ypač tomis akimirkomis, kai reikia sutelkti visą valią veiksmui. Teisingi sprendimai mūsų gyvenimo kelyje padeda greičiau pasiekti tikslus. Kuo labiau jaučiatės susiję su savo šventąja čakra, tuo didesnė tikimybė priimti

sielos palaimintus sprendimus. Kai tai pradės vykti, galvoje iškils neįsisąmonintos svajonės ir jūs pradėsite eiti Dievo jums skirtu taku.

Kitas būdas pažadinantis šventąjį energetinį centrą — praktikuoti šokį ar kovos menus. Ta pusiausvyra, kurios išmoksite užsiimdami šiomis dvejomis meno rūšimis, atvers jūsų valios centrą. Visą gyvenimą domėjausi šokiu ir kovos menais. Ši veikla mane įgalino priimti greitus sprendimus ir labai aiškiai jausti kūną tomis akimirkomis, kai man reikia fizinės ramybės.

Kuo aktyvesni esame fiziškai, tuo labiau stiprėja šventasis energetinis centras. Jei neturite laiko domėtis tokiomis fizinio meno šakomis, šventąją čakrą stimuliuoti galite tiesiog būdami žaismingesni. Kartu su vaikais voliokitės ant žolės, šokinėkite, sukite lanką, verskitės per galvą, vaikščiokite ant rankų... Bet kas, kas jus išjudins iš sąstingio ir papuoš veidą šypsena, padės suaktyvinti šį energetinį centrą.

Neįtikėtina, kiek žmonių suaugę nustoja žaisti fizinius vaikystės žaidimus. Tampame įsitempę ir prarandame gerą fizinę formą. Mums sunku net pasilenkti paimti televizoriaus distancinį pultelį. Šventasis energetinis centras tokiomis sąlygomis silpnėja. Norint jaustis gyvybingiems ir kupiniems energijos, būtina nuolatos judėti.

Aktyvus, laukinės aistros kupinas seksas taip pat padės šiai čakrai gerai funkcionuoti. Tantros studijavimas ir įgūdžiai kontroliuoti energijos sroves meilės akto metu tikrai padidins šventosios čakros veiksmingumą. Nėra nieko nuostabesnio, negu mylėtis su brangiu žmogumi ir jausti išvien veikiančius trys žemesniuosius centrus. Tai ne tik atveria širdį ir aukštesniąsias čakras, bet sukuria kūno sveikatą ir gerovę, suteikia saugumo jausmo. Gyvenimas atrodo lengvas ir nereikalaujantis pastangų.

Kaip matote, yra daugybė būdų atverti šventąjį centrą. Tai labai gyvybinga čakra, susijusi su siela taip stipriai, kad jai reikia

nuolatinio stimuliavimo. Būkite kūrybingi ir atsiverkite. Žinokite, kad ši jūsų dalis puikiai veikia, jei jums lengva priimti sprendimus ir jaučiatės kupini energijos. Tai pagrindiniai ženklai.

ŠIRDIES ENERGETINIS CENTRAS

Ši čakra yra širdies srityje. Koncentruojantis į širdies energetinį centrą vystomos tokios tyros savybės kaip kosminė meilė, empatija ir atjauta. Jį suaktyvinti lengviausia iš visų. Vienas patikimas metodas yra klausytis muzikos, kuri sukelia emocijas — širdies muzikos, tokios, kuri jums pakelia nuotaika ar pravirkdo. Atsigulkite ant nugaros, pasinerkite į muzikos garsus, ir atversite šią čakrą. Taip pat galite susidėti rankas sau ant krūtinės ir siųsti sau meilę prisimindami akimirkas, kuriomis jautėtės laimingi būdami savimi. Tokio tipo prisiminimai kartu su muzika yra galingas metodas suaktyvinti širdies energetiniam centrui.

Galite pasinaudoti tibetiečių metodu. Reikia siųsti meilę iš savo širdies centro į kitų širdis, kai esate viešumoje ar su kažkuo bendraujate. Giliai įkvėpkite ir įsivaizduokite, kad jūsų širdis išsiskleidžia kaip gėlės žiedas žmogui, kuriam norite padėti. Jei atliksite šį pratimą susikaupę, pastebėsite, kaip tas žmogus jums atsivers ir taps linksmesnis. Iškvėpdami turėtumėte susikoncentruoti į visos neigiamos energijos, kurią priimate iš kito žmogaus, pašalinimą iš savęs.

Širdies centras yra nuostabi gydymo priemonė. Atvėrus šią čakrą, ji subalansuoja visas kitas čakras ir suteikia mums visapusiškos gerovės, ramybės ir pasitikėjimo savimi jausmą. Vienintelė problema, su kuria galime susidurti, tai per didelis iš kitų žmonių sugertos neigiamos energijos kiekis. Taip atsitikus reikia įsivaizduoti, kad meilė, kurią nusiuntėme kitiems, sugrįžta mums dešimteriopai. Labai dažnai sunkiausia mylėti save. Atlikdami pratimus, kurių metu įsivaizduojame, kad mūsų širdies centras prisipildo Visatos šviesos, išmoksite save gerbti ir mylėti tokį, koks esate.

Jei muzika ir meditacija pasirodys neefektyvios priemonės širdies centrui suaktyvinti, galite pasižiūrėti savo mėgstamiausią, jausmus sukeliantį filmą. Praėjusią naktį žiurėjau „Gyvenimas kaip namas" ir verkiau gerą valandą. Visus metus neverkiau ir mano širdis išsiskleidė kaip ilgai savo žydėjimo laukusi rožė. Kartais išbandykite šį metodą. Išsinuomokite tokį filmą, kuris gali sugraudinti širdį ir visiškai įsijauskite į jį. Pamatysite, kaip širdies centras atsivers ir atgausite trokštamą pusiausvyrą.

Širdies centras yra žalias, todėl būkite daugiau gamtoje ar šiaip augalų apsuptyje. Tai suvirpins jūsų širdies čakrą. Gerai žinoma, kad augalai bendrauja su mumis kaip gyvos būtybės. Labai geras būdas palaikyti ryšį su savo ketvirtuoju energetiniu centru — nuosavas sodas ir bendravimas su augalais.

Apskritai, viskas, kas jums kelia meilės ir atjautos jausmus, veikia jūsų širdies čakrą. Savanoriškas darbas gali būti ypač gera priemonė palaikyti šios savo dalies aktyvumą. Taip pat darbas su gyvūnais ir vaikais. Tegu tampa jūsų gyvenimo dalimi viskas, kas teikia džiaugsmo. Garantuoju, kad gyvenimas taps mažiau skausmingesnis ir teiks dvigubai daugiau pasitenkinimo.

Gerklės energetinis centras

Gerklės energetinis centras yra taške, esančiame gerklės apačioje. Ši čakra atsakinga už bendravimą ir ribas. Kai ja pulsuoja energija, galite kalbėti apie tai, apie ką nekalbama, kas nepažinta ir paslaptinga. Jūs tampate sielos kalbos laidininku. Didysis oratorius Martinas Liuteris Kingas privertė šį energetinį centrą dirbti visu pajėgumu.

Geras būdas sustiprinti gerklės čakrą ir leisti laisvai tekėti energijai — deklamuoti eilėraščius. Pasirinkite posmą, kuris jums atrodo įkvepiantis jėgų. Tarkite žodžius aiškiai ir išraiškingai. Tai atvers šį centrą. Man patinka garsiai skaityti poeto Rumi eiles. Vidurio Rytų poetas savo žodžiams suteikė galingą energijos užtaisą, paslaptingą jėgą, kuri išjudina gerklės čakrą.

Kitas metodas yra meditacija, kurios metu įsivaizduojate savo gerklės čakrą kaip žydinčią mėlyną rožę. Atsisėskite ir susikaupkite. Tai suaktyvins gerklės centrą ir įgalins jus kalbėti daugiau iš sielos gelmių. Atlieku šią meditaciją prieš paskaitas ir man tai visada padeda geriau pasirinkti žodžius ir kalbėti sakiniais, kuriuose glūdi daugiau galios ir tikrumo.

Kai gerklės centras gerai išlavintas, atsiranda geresnės ribos bendraujant. Šia grandine tekės magiška energija ir žmonės nesąmoningai jums skirs daugiau dėmesio ir pagarbos.

Atlikite šiuos pratimus ir taip pat sukurkite savų. Galbūt savos kūrybos daina ar tvirtas teiginys dar labiau suaktyvins gerklės energetinį centrą.

Be to, jei labai trokštate lavinti šią savo sistemos dalį, galite lankyti vokalo pamokas.

Šiuolaikiniai dainavimo mokytojai savo mokymo programoje naudoja daug dvasinių metodų. Kai lankiau vokalo pamokas ir mokiausi groti gitara, stebėjausi, kaip stiprėju visomis prasmėmis. Geriau pavykdavo išsakyti savo pageidavimus kitiems. Pravėrus lūpas žodžiai plaukdavo daug lengviau.

Kitame skyriuje aptarsiu, kaip galima savo iškalbą pagerinti magiškomis priemonėmis, orakulais. Tai ypač svarbu, jei norite išmokti gerai kalbėti spontaniškai. Gerklės centras tiesiog tarpsta nuo spontaniškų kalbų — kai atsipalaiduojame ir leidžiamės užvaldomi stebuklingų žodžių. Džeimsas Hilmanas, įžymus Jungo praktikos analitikas, sako, kad leidus sau kalbėti laisvai, niekada nežinome, kas išsprūs iš mūsų lūpų kitą sekundę, dėl to tai visada rizikinga. Lavinti gerklės čakrą, vadinasi, nebijoti šios rizikos. Jūsų kalbą įkvepia tos akimirkos nuotaika. Jūs atiduodate savo balsą Dievo valiai.

Trečiosios akies energetinis centras

Trečiosios akies energetinis centras yra kaktos viduryje, tiesiai virš nosies, tarp antakių. Ši čakra kontroliuoja regėjimą. Kai

trečioji akis energizuota, galite įžvelgti dalykų esmę. Jūs regite aiškiaregiškas vizijas, praeities ir ateities įvykius bei žmones supančią aurą.

Yra daugybė būdų, kaip lavinti trečiosios akies centrą. Vienas praktiškas metodas — medituoti gulint ant nugaros, ant kaktos vidurio pasidėjus kristalą. Tai padės jums suaktyvinti trečiosios akies čakrą ir atrasti dvasingesnį žvilgsnį.

Galite atlikti pratimą su veidrodžiu. Tai labai paprasta. Atsisėskite ant kėdės priešais didelį veidrodį ir žvelkite į save tol, kol jūsų atvaizdas pradės keistis. Jau penkiolika metų atlieku šį pratimą. Laikui bėgant pradėsite regėti savo aurą ir daugybę veidų, pasislėpusių po jums pažįstamu atspindžiu. Šis pratimas ne tik atvers trečiosios akies centrą, bet kartu padidins įžvalgumą ir leis pažvelgti į daugybę savo asmenybės pusių.

Neišsigąskite. Vaizdui pradėjus keistis, išlikite ramus ir leiskite pasikeitimams pasirodyti. Šio pratimo metu taip ilgai buvau sutelkęs dėmesį, kad mačiau, kaip tampu šviesos kamuoliu, kuriame žybsi dvi mano akys. Meditacija su veidrodžiu yra labai populiari Rytuose. Jei jaučiate, kad jums to per daug, pradėkite dėmesį sutelkdami į žvakę ar rožę. Jei žvelgsite pakankamai ilgai, atsivers trečioji akis ir pamatysite, kaip keičiasi regimybė.

Mano trečioji akis atsiveria pati savo laiku ir nevienodai intensyviai. Nesijaudinkite, jei ilgą laiką nieko neįvyks. Mus supančių energijos jėgų vaizdas gali palikti neišdildomą įspūdį ar net sukrėsti, todėl kartais geriau kuo ilgiau nepamatyti visko iškart. Mano draugui pasisekė pamatyti auras po ilgo meditacijos periodo ir jis pripažino, kad gana neramina tai, kuo matai apsuptus žmones. Jis prasitarė, kad regėdavo, jei kas nors ką tik smurtavo prieš partnerį ar susileido narkotikų ir daugelį kitų gąsdinančių dalykų. Tiesą sakant, tos informacijos jam buvo tiek daug, kad jis pradėjo valgyti daugiau mėsos ir žuvies, kad pojūčiai taptų ne tokie aštrūs. Vėliau trečioji akis pamažu užsivėrė ir gyvenimas grįžo į savo vėžes.

Mūsų trečioji akis atsiveria miegant, ypač sapnuojant dvasingus sapnus. Norint išlaikyti tokį atvirumą, tiesiog būtina visada užsirašyti susapnavus kažką ypatinga. Sapnas yra dvasiškos prigimties tada, kai mes suvokiame, kad sapnuojame. Po tokių sapnų trečiosios akies čakra lieka prasivėrusi. Galime dar labiau ją atverti, sutelkdami dėmesį į sapno informaciją.

Kaip minėjau, neskubėkite atverti savo trečiosios akies. Energija ims visu pajėgumu teketi šia čakra, kai būsime tam pasiruošę. Kiekvieno gyvenime ateis laikas, kai pradės matyti daugiau, negu materialius dalykus. Branginkite tą patirtį, kuri nuves jus į regimybę. Tai mūsų kelias.

AUKŠČIAUSIAS ENERGETINIS CENTRAS

Aukščiausias energetinis centras yra viršugalvyje, pačiame iškiliausiame galvos taške. Ši čakra susijusi su dvasinėmis jėgomis ir amžinomis tiesomis. Kai ji atsiveria, ne tik išvystame nematerialų pasaulį, bet taip pat pradedame žvelgti į gyvenimą iš dvasinės perspektyvos. Būtent per šią atsivėrusią čakrą sielos palieka kūną, kai mirštame. Tik tikri meistriškumo viršūnę pasiekę mokytojai gali gyventi visiškai atvėrę aukščiausiąjį energetinį centrą. Daugeliui žmonių būtų nepakeliama nuolatos gyventi su šia aktyvia čakra.

Gulėdamas ligoninėje, kai manęs atėjo aplankyti šeima, išgyvenau visišką šio energetinio centro atsivėrimą. Sėdėjau prie stalo mylimų žmonių apsuptyje ir staiga pasijutau lengvas kaip plunksna. Pamačiau kaip atrodau savo trečiąja akimi. Buvau senukas su ilga išsipešiojusia barzda, apsirengęs melsvu chalatu. Mano aukščiausioji čakra atsivėrė ir aš pajutau giliausios, kokią kada teko patirti, meilės antplūdį. Beveik nebuvau tame kambaryje ir tuo pačiu ten sėdėjau. Akimirką tapau dvasia ir žaviai plepėjau su savo siela.

Nuolatos patirti šį išgyvenimą būtų nepakeliama. Tai buvo palaiminimas, malonės akimirka. Kartais trokštu vėl pabūti tuo

senuku, ypač kai jaučiuosi susierzinęs ir prislėgtas šio pasaulio sunkumų. Bet žinau, kad ta diena dar išauš. Mano melsvasis chalatas dar spintoje.

Lavinti aukščiausiąją čakrą yra painu. Galite tik medituoti ir įsivaizduoti, kaip tas centras atsiveria. Be to, daugeliui prireikia viso gyvenimo, kad ji atsivertų. Turite nuolankiai laukti šios malonės ir atskleisti sau tai, ką iš tiesų turite.

Jei jums kada nors teko pajausti mirusių mylimų žmonių rūpestį ir paramą, neabejokite — jie jus pasiekia per šį energetinį centrą. Kuo atviresnė yra jūsų aukščiausioji čakra, tuo geriau galite bendrauti su mirusiaisiais. Tokie žmonės kaip Džonas Edvardas, garsusis televizijos aiškiaregys, šią čakrą laiko atvėrę nuolatos.

Kitas būdas aukščiausiajai čakrai atverti — malda. Kartais, panirus į gilų dvasinį susimąstymą, aiškiai pajuntate labai tvirtą ryšį su Kūrėju. Nėra jokios garantijos, kad tai jus paveiks, bet galite pamėginti. Kaip jau sakiau, aukščiausioji čakra atsiveria per gyvenimo patirtį, atskleisdama jūsų dieviškąjį pradą. Kuo dažniau pajusite savo ryšį su dieviškumu, tuo labiau šis energetinis centras atsivers.

Kartą man teko konsultuoti moterį, į kurią aš prabilau jos mirusio vaikino balsu. Aš pasakiau: „Aš tave myliu, mažyte." Tuo pačiu balsu jis tikriausiai tardavo šiuos žodžius būdamas gyvas. Mergina pravirko. Tai vienas unikaliausių atvejų, kai man teko pabūti laidininko vaidmenyje. Pasijutau kaip tada ligoninėje — lengvas lyg pūkelis. Mano balso stygas kažkas užvaldė. Jei ne įgimtas drovumas, būčiau su ja kalbėjęs tokiu stiliumi dar kelias minutes.

Patyrę aukščiausiosios čakros atsivėrimą, tikrai tai suvoksite. Nekils jokių abejonių. Džiaukitės šiais išgyvenimais ir įsigilinkite į jų prasmę. Aukščiausiojo energetinio centro atsivėrimas dažnai būna nevienareikšmis. Galite jį detaliai prisiminti ir anali-

zuoti. Gyvenimas yra nuostabiai stebuklingas dalykas. Kai sielos paliečia mus iš taip arti, mes to niekada nepamirštame.

Pabandžiau šiame skyriuje naudoti kiek įmanoma mažiau logiškai nesuprantamų sąvokų, bet, kalbant apie magiją, visada atsiranda neapčiuopiamų dalykų. Jei mano žodžiai jums atrodo nesuvokiami, perskaitykite šį skyrių vėliau. Vos tik patirsite stebuklo dalelę savyje, sugebėsite visiškai suvokti šią informaciją.

Laiškuose, kuriuos gavau po savo pirmosios knygos pasirodymo, žmonės nepaprastai troško pasidalinti savo neįprastais išgyvenimais, nes troško mano patvirtinimo, jog jie sveiko proto ir nesijaustų tokie vieniši. Patikėkite, man teko pereiti daugybę gyvenimo etapų ir jau niekas man neatrodo keista ar neįprasta. Viskas yra tikra ir aišku. Džiaukitės dovanomis, kurias jums suteikia Dievas. Jos yra retos ir labai vertingos.

DVIDEŠIMTAS SKYRIUS

PRAĖJUSIEJI GYVENIMAI

Daugelį pas mane ateinančių žmonių domina praėjusieji gyvenimai. Pirmiausia jie nori sužinoti, ar tikrai toks dalykas egzistuoja, o vėliau išsiaiškinti, kokius gyvenimus teko nugyventi jiems patiems.

Esu labai praktiškas, kai prireikia atsakyti į tokius klausimus. Taip, aš tikiu praėjusiais gyvenimais ir žinau metodų, padedančių žmonėms atskleisti savo praėjusių gyvenimų istoriją, bet mano požiūris skiriasi nuo daugelio, kurie turi aiškiaregio dovaną.

Netikėkite laiku. Žmonių vadinama „praeitis" vyksta dabar mums kalbant. Tikiu, kad esame tuo pačiu metu daugybėje dimensijų — viena mūsų dalis čia, o kita kitur. Šis reiškinys gana paslaptingas ir, norint jį paaiškinti, reikia pasitelkti fizikos dėsnius.

Grįždami laiku atgal, matome holografinį ryšį su tuo, kas buvome prieš tai. Prieš mūsų akis iškyla peršviečiamų identitetų kanalas. Žengdami laiku į priekį regime tą patį. Sielos struktūra

primena medį. Kiekvienas gyvenimas yra vaisius ant šakos. Viskas yra tarpusavyje susiję. Štai kodėl tai, ką veikiate šioje dimensijoje, šiame gyvenime, paveikia visa jūsų sielos kelionės kokybę.

Kortomis pranašavau ateitį vienai moteriai. Šio proceso metu anksčiau mano minėta teorija tapo pribloškiančia tiesa. Iškrito korta Pakaruoklis ir aš pajutau, kad moteris užstrigusi viename vaidmenyje — ne tik šiame gyvenime, bet ir kituose. Iš pradžių ji delsė žengti žingsnį į daugybę savo praėjusių gyvenimų. Daugelis jos sielos šakų buvo užsiblokavusios žydėjimo stadijoje ir nenorėjo augti bei vesti vaisius.

Jaučiau labai daug pasipriešinimo. Pasakiau jai, kad nepaisant šio gyvenimo patirties, išlindimas iš savo kiauto ir pasirodymas pasauliui paveiktų visus kitus jos gyvenimus. Spaudimas buvo labai intensyvus. Jai trukdė didelis paralelus pasipriešinimas, todėl būtų reikėję dirbti nepaprastai sunkiai visą šį gyvenimą, kad sulaužytų nusistovėjusius modelius.

Vėl susitikau tą moterį po dviejų metų. Ji žengė tuos žingsnius, kuriuos patariau jai žengti konsultacijos metu ir pagaliau išsilaisvino iš tvirtų grandinių, kurios ją laikė surakintą su praeitimi. Kai vėl mečiau kortas, pastebėjau, kad daugeliu aspektų ji tapo laisva. Ši moteris buvo drąsi ir atkakli, todėl dabar jau ant daugelio jos sielos šakų mezgėsi vaisiai.

Esu patyręs daugybę su praėjusiais gyvenimais susijusių išgyvenimų. Ypač ryškiai pamenu vieną, kuris mane aplanke naktį, kai parūkiau marihuanos ir kelioms valandoms netekau orientacijos.

Tą naktį pamačiau aiškią viziją, kaip mane veda sudeginti ant laužo. Dėl pakitusios sąmonės būklės pamaniau, kad mane ketina sudeginti šiame gyvenime. Aš puoliau ant kelių ir maldavau pasigailėti. Labai aiškiai mačiau liepsnos liežuvius ir girdėjau iš pasitenkinimo klykiančią minią, laukiančią mano egzekucijos.

Po kelių intensyvių minučių vizija baigėsi ir aš grįžau į realybę. Nuo to laiko nevartojau jokių narkotinių medžiagų. Mano kanalai pernelyg atviri, kad galėčiau vartoti kokias nors haliucinogenines medžiagas. Ir vis dėlto ši patirtis buvo labai vertinga. Sužinojęs, kad praėjusiame gyvenime buvau juodąją magiją praktikuojantis burtininkas, suvokiau kai kurių šio savo gyvenimo psichinių traumų kilmę.

Supratau, kad ta kančia, kurią man tenka patirti, yra susijusi su tuo, kaip skaudinau ir manipuliavau žmonėmis praėjusiame gyvenime. Po vizijos apie egzekuciją viskas susidėliojo į savas vietas. Žinoma, nesakau, kad visi senovės burtininkai ir aiškiaregiai buvo blogi žmonės, bet žinau, kad žmogus, kuriuo kažkada buvau, taip piktnaudžiavo savo galia, kad šiame gyvenime jaučiu labai stipriai persipynusias karmas.

Pamėginkite patys. Galbūt ir jums atsivėrimo akimirkomis pavyks pajusti persipinančias kelias dimensijas. Šis patyrimas nelabai skiriasi nuo gana dažnai pasitaikančio „tai man jau buvo nutikę“, bet daug intensyvesnis ir ryškus. Galite išgirsti balsą iš kito laiko, pamatyti viziją ar tiesiog pajausti, kad jau buvote toje vietoje tik kitokia forma ir gyvendami kitą gyvenimą.

Galbūt net sapnavote sapną, kuriame esate visiškai kitame pasaulyje ir tik vos vos jaučiate savo dabartinės asmenybės egzistavimą. Sapnas atveria daugybę kelių. Jūs galite lengvai apsilankyti kitame laike ir vietovėse.

Mūsų sapnai yra tarsi geležinkelio bėgiai, kur kertasi praėjusieji gyvenimai. Sapnavau daugybę praėjusių gyvenimų ir visada pabudęs pasijuntu taip, lyg būčiau grįžęs iš ilgos kelionės. Jaučiuosi labai pavargęs ir pasaulis, kuriame dabar gyvenu, atrodo nepažįstamas ir keistas.

Jei niekada nesate susapnavę praėjusio gyvenimo, prieš užmigdami paprašykite savo sielos jus nukelti į kitą dimensiją. Jei nuolatos to prašysite, galiu jus užtikrinti, kad susapnuosite, ko norite. Sielos mums atskleidžia paslaptis, kai esame tam pasi-

ruošę. Jei nesiliausite prašę, tai jau savaime bus pasiruošimo ženklas ir jūsų siela atsilieps.

Jūs galite netgi klausti labai konkrečių klausimų. Pavyzdžiui, jei nukeliavote ten, kur jaučiatės buvę ar net ilgiau apsistoję, paprašykite savo sielos jums padovanoti sapną, kuris papasakotų apie tuos laikus, kai jūs ten gyvenote.

Jei jaučiate prisirišęs prie kažkokio žmogaus ir norėtumėte sužinoti, kada ir kur jūs susipažinote, galite paprašyti savo sielos sapno, kuris paaiškintų šį ryšį.

Daugelis žmonių, kurie jaučiasi artimi šiame gyvenime, pažinojo vienas kitą anksčiau. Daugelis vietų, kurios mus traukia ir kurias mes norime aplankyti, jau anksčiau buvome aplankę. Toks dimensinis persipynimas atsitinka labai dažnai. Tik reikia būti budriems ir atidiems, kad pajaustume tai, kas egzistuoja.

Pateiksiu praėjusiųjų gyvenimu pratimą, kurį galite atlikti kartu su draugu. Jis padės pajausti, kuo buvote kitose erdvėse ir kitais laikais. Kaskart atliekant šį pratimą atsiskleidžia nauja asmenybė. Kaskart sužinome vis daugiau apie save.

Jei netikite praėjusiais gyvenimais, pamąstykite apie tas kitas būtybes, kurias laikote savo istorijos didžiąja dalimi. Jei praėjusieji gyvenimai ir neegzistuoja, mes turime protėvius ir biologinį ryšį su visais, kurie gyveno iki mūsų. Mumyse yra Budos ir Kristaus atomai. Mes visi esame susiję.

PRAĖJUSIŲJŲ GYVENIMŲ PRATIMAS

Iš pradžių atlikite šį pratimą žaismingai ir stebėkite įvykius. Jei jausite, kad dar nesate tam pasiruošę, atlikite jį kitą kartą. Nereikia skubėti.

Atsigulkite šalia savo partnerio ant kilimo. Vienas iš jūsų tegu būna „pranašas". Pranašas peržvelgs praeities ir ateities gy-

venimus, o kitas žmogus tebūna „gavėjas", tas, kurio siela bus tyrinėjama.

Kai busite pasirengę, kartu su draugu užmerkite akis ir susikibkite rankomis. Tada pranašui reikia tyliai mintyse paprašyti savo sielos pažvelgti į partnerio gyvenimus. Tuo metu gavėjas tyliai guli ir laukia pranašo žodžių.

Būdamas pranašo vaidmenyje papasakokite savo partneriui viską, ką pradedate matyti. Jūsų partnerio kitų gyvenimų detalės atsiskleis prieš jūsų akis. Jei pamatysite tam tikrą vietovę ar namą, apibūdinkite. Tada papasakokite, kokius matote žmones.

Atlikau šį pratimą su savo draugu. Visų pirma, jis savo vidine akimi pamatė didžiulį kranklį, smengantį žemyn iš dangaus. Tada tas kranklys priskrido prie jo ir nukėlė į įvairiausias vietas. Pirmiausia jis apsilankė senovės Mongolijos laukuose ir pamatė mane gyvenantį gentyje kaip Čingischano karį. Tada pabuvojo keliose kitose vietose ir vaizdžiai apibūdino žmones, kuriuos matė ir gyvenimus, kuriuos man teko gyventi.

Nebijokite apibūdinti visko, ką matote. Jums gali net tekti išvysti nežemiškų vietovių, nepažįstamų planetų, kur skrajoja jūsų draugo siela. Tas pats draugas pamatė mane gyvenantį mažų juodų būtybių bendruomenėje. Tos būtybės buvo įsikūrusios dideliame skraidančiame objekte. Jų tikslas — baimę paversti teigiama emocija. Taigi nesistebėkite tuo, ką matote. Jūsų partneris gali praėjusiame gyvenime būti jūros medūza arba Airijos miškų fėja. Tiesiog sakykite, ką matote, ir tegu draugas priima informaciją būtent tokią, kokią gaunate.

Pabaigę pasikeiskite vaidmenimis. Pratimas paprastai prasideda nuo kažko lengvo ir paviršutiniško ir paskui virsta gana rimtomis įžvalgomis. Įsijauskite ir nenustebkite, jei jau iškart tapsite praėjusių gyvenimų ekspertu.

Mano brolienė Rada padėjo daugeliui žmonių gauti žinių apie savo praėjusius gyvenimus ir pasiekė stulbinančių rezultatų. Ji atliko šį pratimą su manimi ir atrado kelis gyvenimus,

kurie tikrai buvo pagrįsti ir įtikėtini. Paslaptis ta, kad ji kalba apie viską, ką mato be jokios cenzūros.

Šis pratimas padės jums patikėti savo intuicija. Tikrai pagerbsite intuityvųjį procesą, jei išmoksite žodžiais tiksliai perteikti tai, ką matote. Taip dažnai gyvenime užsisklendžiame savyje ir nesakome to, ką regime, nes mums tai atrodo neaišku ir miglota. Pratimas padės kovoti su tokia tendencija. Kaip pranašas aiškiai žodžiais nupasakosite savo vizijas. Kasdieniame gyvenime pajusite šio užsiėmimo naudą, kai reikės kalbėti spontaniškai ir tuo pačiu intuityviai.

Praėjusieji gyvenimai yra saugi teritorija, kurioje galima laisvai pažaisti su savo intuicija. Kai kas gali būti tiesiog fantazija. Kai kas bus gryna tiesa. Niekas nelaiko prie smilkinio šautuvo. Galime išsireikšti ir leisti savo partneriui supratingai į tai reaguoti.

Pagrindinis kriterijus, pagal kurį pranašystes galima laikyti teisingomis — gavėjo reakcija. Tokio tipo grįžtamasis ryšys yra esminis, norint išlavinti savo intuiciją. Jei gavėjas pajunta, kad pranašo žodžiai suvirpina jo sielą, jis gali paprašyti tęsti pratimą toliau arba atvirkščiai — paprašyti nutraukti. Iš esmės procesą reguliuoja gavėjas.

Pranašas taip pat naudoja grįžtamąjį ryšį, prisimindamas skirtingas gavėjo reakcijas ir kas jam pasirodė tiesa, o kas ne. Galime pamatyti, ar buvo užsimezgęs apčiuopiamas ryšys. Mes mokomės pasikliauti savo intuicija atskirdami tikrąją realybę nuo to, ką sukuria protas.

Pabaigę šį pratimą, užsirašykite į dienoraštį tą gyvenimo apibūdinimą, kuris jums pasirodė tikras. Tai jūsų sielos kelionės pažinimo pradžia. Ilgainiui pradėsite sudėlioti savo gyvenimus ir galėsite matyti. bendrą vaizdą kuo buvote ir esate šiandien.

Nustebau, kiek nugyvenau gyvenimų. Mane labiausiai apstulbino, kiek gyvenimų nugyvenau labai paprastai. Viename gyvenime buvau kresnas kalvis, laimingai praleidęs laiką su žmo-

na. Mes buvome tarsi dvi obuolio puselės. Niekada nesipykome, niekada nesiskyrėme. Tiesiog laimingai gyvenome. Aš dirbau savo darbą, o ji šeimininkavo namuose.

Kitame gyvenime buvau mažos kaimo bendruomenės kunigas. Nieko įsimintino ir neįprasto nenuveikiau. Tiesiog rūpinausi parapijiečiais ir atlikau savo ganytojiškas pareigas.

Daugelis vadinamųjų praėjusių gyvenimų specialistų mums aiškina, kad buvome Kleopatra arba dar koks nors žymus žmogus. Tiesa yra ta, kad daugiausia buvome labai paprasti ir neišsiskiriantys iš kitų žmonės. Taigi venkite apsišaukėlių, kurie bando jus įtikinti, kad buvote visuose gyvenimuose iškilios asmenybės. Jie tiesiog nori jums įtikti ir pasipelnyti.

Jei reguliariai atliksite šį pratimą su tuo pačiu žmogumi, išvystysite labai patikimą ryšį. Jus pradės sieti intuityvūs saitai. Tas ryšys išsiplės į kitas jūsų gyvenimo sritis. Žinosite, kada tam žmogui reikia paskambinti, kada jį arba ją ištiko nelaimė ir atvirkščiai. Tokio tipo santykiai gali būti tikrai labai naudingi ypač tuo metu, kai jums reikia aiškaus intuityvaus patarimo.

Jei vienas gyvenimas jums pasireikš net keletą kartų, tai ženklas, kad jis ypač svarbus. Aš vadinu šį reiškinį pagrindiniu gyvenimu, kuriame buvo išmokta daug pamokų.

Taip pat galite atpažinti savo pagrindinį gyvenimą pagal savo pomėgius ir įpročius. Pavyzdžiui, man patinka rengtis devynioliktojo amžiaus stiliumi. Mane traukia tokios asmenybės kaip Oskaras Vaildas ir Pikaso. Tai reiškia, kad dalis manęs gyvena tame periode, kad tuo metu išmokau daug svarbių pamokų. Taip pat aš jaučiu panašų ryšį su Graikija. Tik žinau, kad anksčiau gyvenau ten tarp baltų uolų, mėlynos jūros apsuptyje kaip filosofas ar kažkoks pasišventęs žmogus.

Atrasdami jums pažįstamas vietoves ar žmones, kuriems jaučiate didelę trauką, galite gauti labai daug informacijos apie

savo praėjusius gyvenimus. Ištyrinėkite savo gyvenimą labai detaliai ir pasistenkite rasti sąsajų.

Atidžiai įsižiūrėjus į savo gyvenamąją vietą, jos interjerą ir eksterjerą, žinant, kur norėtumėte nukeliauti ir kaip rengtis, galima daug sužinoti apie praėjusius gyvenimus.

Jei viskas vyksta vienu metu keliose dimensijose, labai realu atpažinti kelis savo sielos pavidalus iš karto. Pagalvokite apie tai. Net jūsų mėgstami filmai gali daug apie jus pasakyti. Kai iš tikrųjų pradėsite tyrinėti savo gyvenimą, neliks jokių paslapčių.

Dvidešimt pirmas skyrius

Pranašavimai

Mes galime rinktis iš daugybės magiškų priemonių, padedančių vystyti intuiciją. Tos priemonės perduodamos iš kartos į kartą pagilinti žinioms, įgauti įžvalgumo ir pamėginti suvokti nematomą Visatos sistemą.

Jau vienuolika metų naudojuosi Taro kortomis. Jos tikrai pakeitė mano požiūrį į daugelį dalykų. Iš pradžių maniau, kad tiesiog mokausi kortų reikšmes, tačiau vėliau suvokiau, kad atvėriau save pažinimui, kuris padėjo man praskleisti uždangą tarp matomo ir nematomo. Mokiausi paslaptingos kalbos, kuri yra pranašų pagalbininkė jau šimtus metų.

Mūsų pasąmonėje slypi gilios archetipinės (senovinės) struktūros. Išmokę naudotis magiškomis priemonėmis, išmokstame pasiekti tas struktūras ir patirti nepavaldžią laikui ir erdvei realybę. Tampame pranašais. Atsivėrusios durys jau nebeužsidaro. Štai kodėl taip svarbu jausti savyje, kad esame visiškai pasiruošę atverti tas pažinimo duris. Joms prasivėrus, magiškai priemonei suveikus, kelio atgal nebebus. Mes žengiame į naują erdvę ir prisiimame didelę atsakomybę naudoti gautas žinias žmonijos gerovei.

Kartais Taro kortų pagalba bendraudavau su mirusiaisiais. Kartais pasinerdavau į transo būseną ir duodavau žmonėms sielos patarimų, kurie pakeitė jų gyvenimą. Tik vėliau, kai visiškai subrendau kaip asmenybė suvokiau, kaip ši magiška priemonė mane paveikė.

Pradėjus stropiai studijuoti Runas ar Taro kortas, atsiveria paslaptys, kurias dvasinės praktikos metais sužinojo kiti. Magiškosios priemonės pakeičia jūsų supratimą iki tokio lygio, kad pradedate matyti dalykus, kurie prasilenkia su jūsų gyvenimiška patirtimi. Štai kodėl kai kurios religijos taip draudžia burtis. Kyla baimė. Tą baimę sukelia ne kažkoks antibiblinis aspektas, o iš tikrųjų galia ir suvokimas, glūdintis šiose priemonėse.

Kai atėjęs klientas atsisėda prie stalo, jis man suteikia milžinišką galią padėti jam mažiau jaudintis dėl gyvenimo pasirinkimų. Pradėjęs skaityti kortų reikšmes net neįtariau į ką įsiveliu. Maniau, kad tiesiog pateikiu žmonėms keletą įžvalgų kaip spręsti problemas. Nė nenutuokiau apie karmą, kurią sau kuriu.

Vadindamas save aiškiaregiu turiu omenyje tai, kad galiu pasiekti slaptas dimensijas (pvz., Akáši įrašus) ir kad galiu matyti virš laiko ir vietos ribos, kur slypi tikra tiesa. Pradėdamas intuityvų gyvenimą nesupratau, kad atsakymai mane pasieks kosminiu greičiu. Ėjau trumpiausiu keliu tiesos link. Buvau apdovanotas išmintimi, bet už tam tikrą kainą.

Tą akimirką, kai paėmiau kortas į rankas, mintyse pradėjo plaukti atsakymai į dar net neužduotus klausimus. Iš pradžių pamaniau, kad turiu įgimtą dovaną. Tik neseniai suvokiau, kad tai magiškoji sistema veikė per mane ir aš pats tebuvau priemonė. Buvau tarsi informacijos laidininkas. Taip gali nutikti kiekvienam. Nesu kažkuo ypatingas pranašas. Tiesiog aš pasidaviau kortų galiai. Galima sakyti, kad radau Aladino lempą. Man tik reikėdavo ją patrinti ir džinas iškart pasirodydavo.

Štai kodėl aš visiškai nesijaudinu mokydamas burti Taro kortomis. Noriu, kad kiekvienas žmogus suvoktų, kokį poveikį

turės ši magiška priemonė. Iš pradžių gali būti nelengva. Magiškosios sistemos yra lyg narkotikai. Jos nušviečia protus išmintimi ir mes pradedame vis labiau trokšti tų nušvitimų. Dėl šios priežasties mažai buriu sau. Man patinka, kad gyvenimas eina savo norima linkme. Ne visada reikia žinoti iš anksto, kas nutiks.

Šiame skyriuje aptarsiu įvairius pranašavimo būdus ir jų tikslingumą. Bet iš karto jus perspėju — užsiimkite šiais magiškais menais tik tada, jei trokštate pagreitinti savo gyvenimo mokymosi procesą. Vos tik spragtelėsite jungiklį, šviesos užgesinti nepavyks. Kai išlavinsite šį įgūdį, žmonės ateis pas jus prašydami pagalbos. Jie atsineš įvairiausių problemų. Jūs tapsite „keistuoliu kaimynu“. Taip pat jūsų psichika patirs lūžį, nes jus pasieks įvairiausio pobūdžio informacija iš kitų dimensijų. Magiškoji sistema paveiks ne tik jūsų sapnus, bet ir kasdienes mintis.

Aš taip ilgai praktikuoju būrimą Taro kortomis, kad dabar net mąstau kortų simboliais. Negaliu nuo to niekur pabėgti. Kortos tapo mano dalimi. Būna, susiduriu su tokiais žmonių klausimais, kad kartais prarandu vidinę pusiausvyrą. Žmonės man skambina visą parą norėdami pasikalbėti apie iškilusius sunkumus ir trokšta kuo greitesnių ir tikslesnių atsakymų! Kaip pasakyti pametusiam galvą dėl kito asmens žmogui, kad troškimas būti kartu neabipusis? Kaip pasakyti moteriai, kad ji negalės turėti vaikų, kai tai jos karščiausia svajonė? Kaip pasakyti vyrui, kad jis dar penkerius metus gyvens vienišiaus gyvenimą, jei nepakeis savo išvaizdos ir mąstysenos?

Pradėjęs profesionalią veiklą, daugeliui žmonių padėjau pasijusti geriau, sakydamas tai, ką jie nori girdėti. Aš taip įsigudrinau meluoti, kad pradėjau apgaudinėti net save. Galėjau klientui pripasakoti pasakų visiškai neatitinkančių realios padėties ir paskui sau sakyti, kad teisingai pasielgiau pateikdamas tokią optimistišką informaciją. Tik prieš kelerius metus susiėmiau, įveikiau save ir pradėjau žmonėms sakyti visą tiesą, nepaisydamas pasekmių. Ir vis tiek retkarčiais aš pagražinu informaciją, pasakydamas tris šimtus svarų sveriančiai moteriškei, kad ji netrukus

sutiks savo mylimąjį, kuriam patinka apkūnios damos. Kartais, beje, žmogus taip patiki pranašyste, kad savo mintimis prišaukia norimą rezultatą. Taigi sakau: prieš pradėdami mokytis magiškų priemonių meno, įsitikinkite, kad esate pasirengęs visiems pokyčiams, nemaloniems dalykams, kurie neišvengiamai jus palies. Jei esate jautrus žmogus, linkęs dalinti savo teigiamą energiją ir sugerti neigiamą, geriau pranašavimu nepiktnaudžiauti. Bet kokiu atveju, neskubėkite ir pasirinkite tokia magišką priemonę, kuri labiausiai atitinka jūsų prigimtį. Egzistuoja tam tikra prasme saugesnės, ne taip sukrečiančios būrimo priemonės, kurias jums išvardinsiu. Sėkmės, mano intuityvieji draugai. Net neįsivaizduojate, kokia linkme dabar pasisuks jūsų gyvenimas!

Ai Čing

Ai Čing, vadinamoji „Pokyčių knyga", yra apgaulingai paprasta magijos priemonė, kurioje slypi milžiniška galia. Išmintingi žmonės nuo seniausių laikų naudojosi šia ateities spėjimo sistema ir priimdavo gyvenimą nulemiančius sprendimus. Įžymus psichiatras ir alchemikas Karlas Jungas pasikliovė šia knyga visą savo gyvenimą.

Ši priemonė veikia labai paprastai. Reikia mesti monetas arba pagaliukus ir pasižiūrėti, kokia iškrenta šešių linijų heksagrama. Tada atsiverčiate knygos puslapį, kuriame paaiškinta ta iškritusi kombinacija, atitinkanti jums siunčiamą žinią. Tame puslapyje rasite detalų aprašymą veiksmų, kurių geriausia imtis susiklosčiusioje situacijoje.

Ai Čing yra neišsemiamas šaltinis. Kuo daugiau jį naudojate, tuo labiau jis jus traukia. Senas posakis byloja, kad knygoje gyvena burtininkas ir jei vieną kartą su juo pasitarsite, jūsų gyvenimas jau niekada nebus tas pats.

Pirmiau pasinaudojęs Ai Čing susierzinau, nes visada iškrisdavo nenorimi atsakymai. Jei, pavyzdžiui, jaučiausi įsimylėjęs

moterį, knyga patardavo būti kantriam, leisti įvykiams rutuliotis patiems, nedaryti staigių judesių. Jei išgyvendavau baimę ir paranoją, knyga nurodydavo tokį veiksmų kelią, kuris mane dar labiau išgąsdindavo.

Iš tikrųjų knygos galią suvokiau vėliau. Burtininkas visada man teisingai patardavo, ką daryti toliau ir kokia kryptimi eiti. Būrimas Ai Čing yra tam tikras ritualas, todėl gavęs atsakymą jaučiate pareigą jį priimti. Kitaip nei kitoms magiškosioms priemonėms, šiai sistemai reikia daugiau laiko, kad teisingai nustatytumėte simbolius, todėl jos pateikiamas įžvalgas vertinate labai rimtai. Burti kortomis ar Runomis lengviau — tiesiog liaujatės būrę, jei jaučiate, kad atsakymo negavote.

Jei norite patikimo vadovo savo kelyje ir nenorite tapti pranašu kitiems žmonėms, Ai Čing jums tiks labiausiai. Pradėję naudotis šia magiška sistema, liksite apstulbinti jos išminties ir jausite, kad tik kvailys gali nepasinaudoti tokiais patarimais.

Tikrai nesuprantu tos paslaptingos galios, glūdinčios šioje pranašavimo sistemoje, bet galiu jus užtikrinti, kad ji yra. Nuoširdžiai tikiu, kad knygą valdo išmintinga būtybė. Įžengęs į jos valdas gausite nuostabių patarimų ir pamokų.

Prisiminkite, kad jei esate pasyvus žmogus, pasinaudosite šia knyga, o jei ne — tikrai nepradėsite gilintis į Ai Čing. Kitais žodžiais tariant, magiškų priemonių naudotojai pasižymi įgimtu nepasitikėjimu savo intuicija, todėl kreipiasi pagalbos ieškodami tinkamos gyvenimo krypties.

Kaip jau minėjau, kuo labiau susilaikysite nuo šios sistemos naudojimo ir išmoksite pasitikėti savo vidiniu balsu, tuo geriau. Įdomus Ai Čing bruožas yra tas, kad ši priemonė skatina jus klausytis. Taigi galite labiau pasikliauti intuicija, nes išmoksite girdėti savo vidinį balsą.

Ypač rekomenduočiau šia knyga naudotis pradedančiajam. Iš pradžių gali tekti nemažai pasukti galvą narpliojant reikšmes ir interpretuojant, bet nuolatinės pastangos neliks be rezulta-

tų — daug sužinosite apie save ir savo aplinką, pradėsite ypatingai gerbti visą magiškąją sistemą.

Ai Čing yra mielas ritualas, kurį galite atlikti su jums artimu žmogumi, tarkim, intymioje aplinkoje po vakarienės. Galite mesti monetas ar lazdeles ir skaityti vienas kito heksagramas.

Mane su šia knyga supažindino rumunų kilmės aiškiaregė Alina. Mes praleidome daug nuostabių popiečių mesdami monetas, vartydami puslapius, gerdami stiprią turkišką kavą ir valgydami duoną su sūriu. Iš jos aš išmokau laisvo ir ramaus požiūrio į šią magišką priemonę ir kaip paversti šį užsiėmimą pusiau laisvalaikio praleidimo būdu, pusiau ritualu.

Iš visų Ai Čing versijų, kurias man teko skaityti, iki šiol neišsirinkau tokios, kuri visiškai atitiktų mano pasaulio suvokimą. Kai kuriose versijose kalba labai paslaptinga ir abstrakti, todėl reikia dar papildomai išanalizuoti sąvokas, kad metaforos atitiktų jūsų supratimą.

Nusipirkę knygą, suraskite jai gražią vietelę — galbūt dėžutėje ant jūsų altoriaus. Gerbkite knygą ir naudokitės jos išmintimi tik tada, kai tai būtina. Nesielkite su ja kasdieniškai. Žvelkite į ją su derama pagarba paslaptims, kurios joje glūdi. Jei taip elgsitės, galiu jus užtikrinti, kad knyga jums tarnaus ilgus metus ir labai sustiprins jūsų intuiciją. Tačiau įspėju: vieną kartą susipažinę su burtininku, negalėsite išvengti jo draugijos. Paprasčiau kalbant, noriu pasakyti, kad vieną kartą atsivertus knygą, dalis jos išminties visam laikui apsigyvens jumyse. Kažkokiu būdu jūs pasikeisite ir kelio atgal nebus!

TARO KORTOS

Mano manymu, Taro kortos yra geriausias pranašavimo įrankis. Tai mano geriausias draugas ir pikčiausias priešas. Nesvarbu, kaip stengčiausi pabėgti nuo būrimo, bet mane visada jis vėl pritraukia.

Šiais laikais galima surasti šimtus skirtingų Taro kortų kaladžių. Kai kurios labai modernios. Pavyzdžiui, galima rasti Kardų karalienę su mėlynais džinsais ar aptikti kokią nors specifinę filmų ar kino žvaigždžių tematiką. Asmeniškai aš jums rekomenduoju pradėti nuo senoviškų kaladžių, nes jų simboliai labiausiai atitinka originalą.

Taro kortos egzistuoja daugelį metų. Aiškiaregiai naudodavosi šiomis kortomis religinės tironijos laikais, norėdami apsaugoti ezoterinį mokslą. Kiekviena korta įkūnija mokymą. Žmonės su kortomis elgėsi taip, lyg kiekviena iš jų būtų atskiras dvasinis vadovas. Kiekviena korta yra metafizinio pažinimo atitikmuo. Taigi kuo arčiau originalios kaladės, tuo daugiau jausite dvasinės galios įkvėpimą.

Taro kortų piešiniai, ypač pirmieji dvidešimt du arba didžioji Arkana, atstovauja pasąmonės archetipinėms jėgoms, kurios valdo gyvenimą. Suveikus kortoms pradedate gyventi pagal jų pateiktą istoriją. Jūsų gyvenimas tampa kortų atspindžiu. Mokydamas aš paaiškinu žmonėms, kaip didžioji Arkana yra susijusi su augimo pakopomis. Pradėjus domėtis kortomis jums iškrenta tos, kurios parodo, kurioje savo kelionės dalyje dabar esate.

Kitos penkiasdešimt šešios kortos vadinamos mažąja Arkana. Jos labiau susijusios su kasdienybe, bendro pobūdžio konfliktais ir malonumais. Sumaišytos kartu Taro kortos iliustruoja visas įmanomas žmogiškas emocijas ir situacijas. Jei kažkas vyksta jūsų gyvenime, paprastai tikrai atsiras korta, kuri turės ką apie tai pasakyti.

Taro kortos iš esmės skiriasi nuo Ai Čing tuo, kad jas galima interpretuoti labai įvairiai. Tris ištrauktas kortas trys skirtingi žmonės perskaitys visiškai kitaip. Dėl šios priežasties burtis sau gali būti nemalonu, nes kaskart galima pamatyti blogiausia arba susidaryti pernelyg optimistišką įspūdį, kuris yra teigiamo mąstymo pasekmė.

Štai kodėl aš patariu mokytis burti Taro kortomis kartu su partneriu. Tokiu būdu galėsite aptarti kortų reikšmes ir išburti vienas kitam, o ne patys sau.

Visą laiką savo mokiniams, norintiems išmokti kortų meno, patariu pradėti nuo pagrindinės Arkanos ir pamažu, korta po kortos, įjungti mažąją Arkana. Taip pagrindinės žinios bus įsisavintos ir mažoji Arkana įsijungs savaime.

Geras metodas pažinti kortos reikšmę yra kasdien vis kitą prisegti prie veidrodžio arba vartyti ją rankose rytą geriant kavą. Nuolat stebėdami simbolį, greičiau pažadinsite jo paslėptas galias. Anksčiau aš žvelgdavau į kortą skusdamasis. Jos piešinys lydėdavo mane visą dieną. Grįžęs vakare namo jau jausdavausi prisipildęs to vaizdinio, todėl galėdavau traukti kitą kortą ir kartoti procesą. Visai kortų kaladei įsiminti užtenka septyniasdešimt aštuonių dienų. Mažiau negu po trijų mėnesių jūs jau suprasite visą magiškąją sistemą.

Siekiant tinkamai interpretuoti kortas, galima nusipirkti specialių knygų šia tema, bet geriausia susikurti savas reikšmes. Duokite kortai vieno ar kelių žodžių pavadinimą ir burdami įsigilinkite į tą reikšmę. Pavyzdžiui, žvelgdamas į Mėnulio kortą, visada mąstau apie sielos draugus. Taigi iškritus šiai kortai, visada sakau, kad jau artinasi kažkieno sielos draugas arba, kad jau tas žmogus sutiko savo artimą sielą. Žinoma, kai buriu labai nuodugniai, Mėnulio korta man gali pakuždėti kažkieno vardą arba pasakyti gimimo vietą, bet pagrindinė kortos reikšmė bent jau pakužda kryptį, kai intuityvūs jausmai nepajėgia atpažinti tam tikrų reiškinių.

Kitas būdas skaityti kortų reikšmes yra laisvai žvelgti į piešinius ir leisti jiems kalbėti. Pavyzdžiui, jei Kvailio kortos figūros skrybėlėje yra plunksna, tai gal ta plunksna jums atskleis mažą istoriją, kuri labai susijusi su kliento psichine būsena ar aplinkybėmis.

Nėra tobulo būdo skaityti kortas. Vieną kartą man būrė draugas. Tas vyrukas niekada prieš tai net akyse nematė Taro. Jis pasakė man tiek tiesos, kiek pats sau nesugebėdavau atskleisti. Taigi tai dar kartą byloja, kad kelią rodo ne tik supratimas ar kortų pažinimas, bet intuicija.

Iš visų žinomų pranašavimo priemonių žmonės labiausiai

prisiriša prie kortų. Kortose slypi tiek daug kūrybinės laisvės, tiek vietos interpretacijai, kad žmogus nuo jų negali atsitraukti valandų valandas. Sunkiais laikais, kai man tikrai reikėjo paramos, draugas man burdavo po dešimt kartų per dieną. Labai lengva „užsikabinti". Pasistenkite nesileisti užvaldomi Taro. Naudokite jas tada, kai būtina, o kitais kartais pasikliaukite intuicija.

Negaliu jums apsakyti, kaip nuostabiai ir giliai mane užvaldė Taro kortos. Jos mane daug ko išmokė. Niekada nepamiršiu vakarėlio paplūdimyje, kai man buvo devyniolika. Visiems draugams taip tiksliai būriau, kad kažkas pasiūlė man pačiam traukti kortą. Rankose laikiau kaladę, kuri tuo metu skyrėsi nuo tradicinės Taro kortų kaladės. Užsimerkiau, patryniau rankas ir ištraukiau Mokytojo kortą. Tą akimirką aš *buvau* mokytojas. Pasijutau toks didelis. Tai buvo vienintelis toks nutikimas mano gyvenime, todėl niekada nepamiršiu tos akimirkos, kai mano širdis, rodės, iššoks iš krūtinės. Aš buvau ten. Ir kortos, mano patikimos kortos, mane pakylėjo į tokią viršūnę.

Taigi mokykitės burti Taro kortomis ir neskubėkite. Tada eisite tinkama linkme. Tai ypatinga magiška priemonė ir, išmokę ja naudotis, nebegalėsite pasukti atgal. Jūs leisitės į naują kelionę panašiai kaip poetas, pirmą kartą paėmęs į rankas rašiklį. Ta nauja kelionė kupina stebuklų ir atsakomybės.

RUNOS

Paskutinė pranašavimo priemonė, kurią ketinu pristatyti — Runos. Tai yra, ko gero, pati rimčiausia magiška sistema. Negalima jos naudoti lengvabūdiškai.

Runų kilmę aiškina įstabus mitas. Vienas senovės Skandinavijos dievas užsimanė įgyti įžvalgos galią, todėl paklausė Odino, kaip galėtų tai pasiekti. Odinas atsakė, kad jis įgaus šią nepaprastą galią, jei septynias dienas ir septynias naktis pakabės žemyn galva ant stebuklingo medžio. Skandinavų dievui tai prily-

go savanoriškam sutikimui būti nukryžiuotam, bet jis sutiko. Kabant kilo baisiausios audros, šėlo kitos gamtos stichijos. Kaip ir daugelis drąsių dievų, jis išgyveno ir Odinas jam suteikė įžvalgos galią. Dovana buvo įteikta Runų simbolių forma.

Taigi iki šių dienų, norėdami išvystyti paslaptingas savo galias, galite prašyti Runų pagalbos. Runų yra tik vienas variantas. Jį pagamino Ralfas Blumas. Jo Runų rinkinys ir knygos yra nuostabios. Tuose puslapiuose įspaustos tiesos suteikia mintims polėkio.

Runas kaip ir Ai Čing gana lengva naudoti. Tiesiog užduodate klausimą (arba net neklausiate), kyštelite ranką į Runų krepšelį ir išsirenkate akmenuką. Galite traukti vieną, du ar tris kartus.

Runų pateikiami atsakymai yra archetipiniai savo prigimtimi. Jie atskleidžia pačią jūsų situacijos esmę, paslėptą teisybę, giliausias šaknis. Kartais atsakymai gali labai gąsdinti, nes suvokiate, kad esate ne tik žmogus, bet ir kosmoso būtybė, kurią neša Visatos kūrybos srovė. Runos praplečia jūsų pažinimą ir gyvenimo suvokimą. Kartais tai gali kelti nerimą, ypač jei norite į gyvenimą žvelgti iš siauresnės perspektyvos.

Prieš susipažindama su Runomis mano mama pradėjo jas regėti vizijose. Šie simboliai buvo ne tik sukurti Skandinavijos kultūros. Jie formuoja kolektyvinę pasąmonę, kuri yra visų mūsų dalis.

Po nervinio išsekimo būriausi Runomis ir suvokiau, kad tai, ką man teko išgyventi, yra žmogiškos ir kosminės patirties dalis. Tai nebuvo kažkas unikalaus, kaip aš įsivaizdavau. Aš buvau tiesiog dar vienas žmogus, pagrobtas amžinybės ir įmestas į beribę tuštumą.

Jei tik to išgyvenimo metu bučiau turėjęs Runas, jos man būtų nepaprastai pagelbėję. Vien jau turėdamas tokį galingą įrankį būčiau lengviau ištvėręs kritimą į bedugnę.

Jei neapsisprendžiate, kurią pranašavimo priemonę naudoti, patarčiau pradėti nuo Ai Čing, tada pereiti prie Taro kortų ir galiausiai susipažinti su Runomis. Runos yra pats reikšmingiausias orakulas. Jei įgusite naudotis pirmiausia kitomis dvejo-

mis sistemomis, gerai pasiruošite įžengti į Runų erdvę. Neskubėkite ir pasirinkite patogiausią mokymosi ritmą. Runos jūsų lauks. Tiesa sakant, jos jau yra jumyse. Jums tereikia uždegti žalią šviesą ir į jas pažvelgti.

Tikra palaima yra turėti orakulą, kuris jums nušviečia kelią sunkiu metu. Kartais mums taip reikia patarimo, kai vidinė sumaištis pasiekia kritinį tašką.

Atsargiai kalbėjau apie pranašavimo priemones dėl svarbios priežasties. Noriu, kad visi mano skaitytojai suvoktų jų galią. Saugiausias būdas išvengti priklausomybės nuo magiškos sistemos, pasakyti sau „nežinau", kai buriate sau ar kitam žmogui. Mano moto: duokite paslapčiai erdvės. Orakulai tikrai nėra skirti moksliškai, tiksliai analizei.

Gaila, bet esu sutikęs labai daug žmonių, kurie burdami taip tvirtai laikosi įsikibę savo stereotipų, kad neleidžia atsiskleisti didesnėms tiesoms. Kartais savo klientams galiu pasiūlyti tik gerą pokalbį ir nuoširdžią emocinę paramą. Būrimas ne visada reiškia įžvalgas ir pranašystes. Kartais tai būna tiesiog būdas artimiau susipažinti ir žvilgtelėti į kito žmogaus dvasinį pasaulį.

Jei mokydamiesi naudotis pranašavimo priemone pasijusite užvaldyti jos paslaptingo ir šiurpą keliančio atsakymų tikslumo, padarykite pertrauką ir atsigręžkite į savo intuiciją. Joje glūdi visa patikimiausia informacija, nes pasiekia mus tobulai, kai esame tam pasiruošę.

Daugybės ateities pranašavimo sistemų dar nepaminėjau. Tai Angelų kortos, Ouija lentelės, arbatos lapai, švytuoklė, Ošo Zen kortos ir t.t. Jei nutarsite išmėginti šias magiškas priemones, daugelį patarimų išsakytų šiame skyriuje galima pritaikyti ir joms.

Sėkmės, mieli draugai.

Tegu orakulai jums ištikimai tarnauja.

SEPTINTA DALIS

INTUICIJA IR ATEITIS

DVIDEŠIMT ANTRAS SKYRIUS

POKYČIŲ METAS

Dar niekada per visą pasaulio istoriją mums labiau nereikėjo intuicijos, negu dabar. Technologijos tiesiog keičia viena kitą ir lenkia savo išradingumu. Mes verčiami nuolatos mokytis prisitaikyti, todėl labai svarbu įsiklausyti į savo vidinį balsą, kad tiksliai žinotume, kurią akimirką ką daryti.

Nauji išradimai kompiuterijos srityje, nauji medikamentai, naujovės santykių srityje sukelia daug sumaišties, todėl būtina išsiugdyti savo intuityvius sugebėjimus, kad jie galėtų mus nukreipti reikiama linkme.

Naminių gyvūnėlių parduotuvėje, kurioje dirbau, mano pareiga buvo palaikyti rankose veterinaro išrašytų vaistų buteliukus ir pasakyti savo intuityvią nuomonę. Parduotuvės savininkė pasitikėjo mano aiškiaregiškais sugebėjimais taip, kad kartais mano žodžiu pasikliaudavo labiau, negu tuo, kas rašoma knygose. Tai mažas pavyzdys, kaip žmonėms reikės gyventi ateityje. Turėsime nusižengti įsigalėjusioms taisyklėms ir elgtis taip, kaip atrodo geriausia patiems, o ne kitiems, nors tie kiti gali būti tikri profesionalai.

Kaip parodė išpuolis prieš Bokštus Dvynius Niujorke, net JAV nėra visiškai apsaugota. Dabar mes žinome, kad nepaisant to, kokia saugi atrodo šalis, vis tiek esame pažeidžiami pasaulio krizių. Jei įvykiai toliau klostysis tokia linkme, mums reikės pripažinti pokyčio filosofiją, gyvenimo būdą, kai priimdami intuityvius sprendimus neįsikimbame į asmenines ideologijas.

Jei žymiausio dvidešimtojo amžiaus pranašo Edgaro Keiso pranašystės išsipildys, mums ne tik gresia karas ir terorizmas, bet ir geologinės katastrofos. 1994 metų žemės drebėjimas Los Andžele parodė, kad žemė ne tokia jau stabili. Viskas nuolatos kinta: tiek žemės paviršiuje, tiek po ja. Jei norime išlikti gyvi, reikia intuityviai suvokti, kas vyksta aplinkui.

Daugelis gyvena labai patogiai, todėl bet koks pokytis gali sukelti didelį šoką mūsų sistemai. Sukils visos gyvybinės jėgos, o tai reiškia, kad snaudžiančios intuicijos dalys pabus ir stumte išstums mus į pokyčių pasaulį. Mes turėsime žinoti, kokį vandenį saugu gerti, kokiu lėktuvu skristi, kokiame mieste gyvendami labiausiai galėsime apsaugoti savo šeimą.

Kaskart nešdamas šiukšlių maišą į gatvę aš mąstau: ar ilgai dar tai tęsis? Iškils aiškiaregiai, turintys pasiūlymų atsižvelgti į planetos poreikius ir padės įgyvendinti gamtos apsaugos projektus. Būsime priversti dirbti vienoje komandoje kaip dar niekada, bet šį kartą statysime ne piramides, o turėsime pertvarkyti pagrindines pasaulio struktūras — turėsime pakeisti požiūrį į savo egzistenciją.

Apdovanotieji aštria intuicija bus labai vertinami sprendimų priėmimo procese. Savo vizijose mačiau dideles intuityviai aktyvių žmonių grupes, besidalinančias idėjomis, kaip apsaugoti žemės resursus.

Jau seniai mes nefunkcionavome tokiame lygyje. Senosios Amerikos kultūros, Australijos aborigenai ir daugelis genčių vis dar gyvena ir suvokia pasaulį intuityviai, bet Vakarų kultūra pa-

sikliauja vien mokslu, visuotine religija, matematika ir masinėmis informacijos priemonėmis.

Daugumai reikės pakeisti vertybių ir prioritetų skalę. Užimantys aukštas pareigas žmonės pagaliau suklus ir pradės naudotis intuityvia informacija. Iš pradžių jausis pasipriešinimas, bet padėtis darysis beviltiškesnė ir valdininkai turės paklausyti dvasiškai apdovanotų žmonių.

Tokius pokyčius sunku įsivaizduoti, kai žvelgi į šiandieninį pasaulį, bet tamsą visada nušviečia vienas kitas šviesos blyksnis. Jei pasidomėsite tokių asmenybių kaip Nelsonas Mandela ir Aleksandras Solženycinas gyvenimais, pasidarys aišku, kad krizę visada seka išmintis.

Geriausias būdas pasiruošti artėjančiam nepalankiam metui — neleisti užsnūsti gyvybiniams instinktams ir intuicijai. Kaskart išeidami iš namų įsivaizduokite, kad jūsų laukia nuotykis. Galite intuityviai akimirksniu pasirinkti kelio į darbą maršrutą, nepažįstamuosius, su kuriais prasilenksite gatvėje, pietų pertraukos metu aplankytas parduotuves.

Jaunystėje gyvendamas Monrealyje dažnai patirdavau tokių nuotykių. Vieną kartą visą savaitę nuo ryto iki vakaro vaikštinėjau po miestą. Apsilankiau nematytose vietose, akimis ir ausimis godžiai gaudžiau kiekvieną aplinkos subtilumą. Nesijaučiau patogiai savo bute. Man reikėjo būti gatvėse ir ragauti tikrąjį gyvenimą.

Niekada nepamiršiu, kaip vieną vėlų vakarą atsidūriau Aikido kovos menų studijoje. Nedrąsiai įėjau pro mokyklos duris ir atsisėdau pratybų patalpoje. Nė vienas iš mokinių neatkreipė į mane dėmesio. Atrodė, tarsi ten manęs nebūtų.

Mokiniai intensyviai treniravosi, šlifavo judesius. Sėdėjau suakmenėjęs. Dienų dienas slankiojau apsnigtomis gatvėmis ir pagaliau radau laikiną prieglobstį tarp šių grakščių karių.

Po valandos išėjau ir pasukau tiesiai į Monrealio parką, brisdamas per pusnis savo plonais kung fu bateliais. Jaučiausi taip

dvasiškai pakylėtas, kad atsiklaupiau vidury tako ir sušukau padėką Dievui. Aš beviltiškai troškau gauti kokį nors ženklą iš dangaus, kad esu ne vienas.

Labiausiai ta savaitė įsiminė todėl, kad aš leidau intuicijai valdyti kiekvieną savo žingsnį, judesį. Aš leidau save vesti sielai. Buvau mažytėje kelionėje. Kelionėje į save. Tie atsakymai, kuriuos gavau, mane lydi iki šių dienų.

Jums nereikia daryti to, ką dariau aš. Tačiau jei norite gyventi intuityviai, leiskite sau pabėgti nuo rutinos bent valandai, dienai ar savaitei. Tegu jus veda siela. Keliaukite ten, kur dar niekada nebuvote. Tyrinėkite gamtą, aplinką.

Turiu draugę Margaret, kuri taip gyvena visą laiką. Ji neturi jokios dienotvarkės, išskyrus pareigas vaikams. Ji tiesiog spinduliuoja aurą. Ji visada šypsosi ir juokiasi. Moteris jaučiasi laisva jau tiek daug metų, kad jai nereikia savęs įsprausti į rutiną, kad pasijaustų saugi.

Ji tiesiog leidžia sau būti.

Tai primena man puikią istoriją, kurią perskaičiau Ričardo Bacho knygoje:

> Šėlstančios jūros pakrantėje, įsikibę į uolas, gyveno kažkokių būtybių kolonija. Vieną dieną viena iš tų būtybių nusprendė liautis gyventi įsikabinus į uolą. Ji pasileido ir pasidavė didelei srovei. Iš pradžių būtybę bangos tėškė į uolas, ji painiojosi tarp jūros augalų, bet užuot grįžusi ir į buvusį gyvenimą, ji tęsė savo kelionę. Greitai ji perprato jūros stichiją. Būtybės kelionė tapo greita ir pamokanti. Po daugelio savaičių ji praplaukė kitų tvirtai įsikibusių į uolas būtybių koloniją. Jos gyveno taip, kaip anksčiau ji. Viena iš tų būtybių pamatė ją atplaukiant ir sušuko savo draugams: „Laikykitės! Pasirodė Mesijas!“

Kaskart prisiminęs šią istoriją nusijuokiu. Ji man pakelia nuotaiką. Tie, kurie pasikliauja srovės tėkme, nusipelno mūsų didžiausios pagarbos ir susižavėjimo. Matome juos vaidinančius scenoje, duodančius interviu televizijoje. Matome juos ramiai vaikščiojančius gatvėse ir su šypsena veide pardavinėjančius daržoves turguje. Stebimės, kaip galima nustoti kabintis į gyvenimą, kaip galima pasitikėti šiuolaikiniu pasauliu?

Atsakymas yra intuicija.

Tai nereiškia, kad tie žmonės pasitiki besąlygiškai kitais ar pasauliu. Jie tiesiog visiškai pasitiki savo intuicija. Iš tikrųjų, tai vienintelis dalykas, kuriuo tikrai verta pasikliauti.

Žmonėms sunku patikėti, kad jei jie paleis gyvenimą ir leis įvykiams klostytis savo linkme, nepavyks išvengti problemų. Tai netiesa. Mūsų sielos yra sukūrusios mums nuostabius planus. Jos tiesiog laukia, kol mes pradėsime bendradarbiauti. Tada gyvenimas pakrypsta nauja linkme. Jis pražysta visom vaivorykštės spalvom. Širdis nurimsta ir gyvenimas įgauna daugiau prasmės.

Dabar aš žinau, kad kažkokiu keistu būdu ta Monrealyje praleista savaitė man suteikė energijos ir supratimo, kurio man reikėjo parašyti knygai. Atsidavimas intuicijai yra savęs atradimo pradžia. Jei pasitikime savo vidiniu balsu, pasaulio negandos ir asmeninės problemos nepajėgia mūsų susilpninti.

Kai man paskambina mergina, mes aptariame savo dienos planą. Dažnai pasidaliname intuityviomis įžvalgomis. Ji pasitaria su manimi, jei reikia susitarti dėl kokio nors susitikimo ar paskambinti savo agentui. O aš taip pat pasiteirauju jos nuomonės kai kuriais klausimais.

Pagyvenus taip kurį laiką, viskas pavyksta natūraliai ir neatrodo dirbtina. Kuo labiau pasikliaujate intuicija priimdami kasdienius sprendimus, tuo mažiau bauginantis atrodo pasaulis, nes jūs žinote, kurią savo dalį atskleisti vieną ar kitą akimirką. Gyvenkite pasaulyje tikėdami, kad jūsų asmenybė yra pats vertingiausias ginklas kovojant su gyvenimo sunkumais.

Būtent vidinė nuojauta man kužda apie pokyčius mūsų pasaulyje. Jie ne taip gąsdina suvokus, jog nepaisant to, kiek darbų neteksime, kiek robotų dirbs banke, kokie vieniši jausimės, visada bus taip, kaip turi būti ir mes būsime ten, kur mums reikia.

Sąlygos gali keistis, bet mūsų sielų šviesa pasieks mus per mažiausią plyšelį. Galų gale, Visata yra intuityvus kūrinys ir išmokę visus jungiančios kalbos, tiesiog pradedame lengvai ir ramiai plaukti upe į priekį.

Kas žino, galbūt viena dieną jums kas nors sušuks: „Laikykitės, pasirodo mesijas!!!“

Dvidešimt trečias skyrius

Pranašavimo menas

Žodis „pranašystė“ skamba labai nekasdieniškai. Atrodo, kad jis skirtas tiems, kurie nešioja laisvai krentančias mantijas ir brangakmenius vidury kaktos. Bet iš tiesų pranašauti galime mes visi, jei gyvensime intuityvų gyvenimą. Pranašystė yra savo reikšme gimininga ateities spėjimui, tik ji apima didesnį numatymo spektrą. Leonardo Koheno albumas „Ateitis“ yra kupinas pranašysčių kaip ir Keit Harings dailės darbai.

Pranašystė parodo, kuria linkme eina žmonija: didesniu mastu, negu paprastos intuityvios įžvalgos. Mes gauname progą pažvelgti virš savo pačių gyvenimo ir pasiekiame visos žmonijos ateities erdvę.

Šiais laikais daugybė kompanijų samdo pranašus. Jie nevartoja šio žodžio, bet ieško žmonių, kurie gali nuspėti ateities rinkos tendencijas, samdo žmones, gebančius gerai dirbti drauge ir vienodai atlikti paskirtas užduotis ir t.t. Vienas didžiausių universitetinio mokymo trūkumų, kad ten nėra skatinami intuityvūs žmonės. Aukštasis mokslas kuria konformistus, kurie visi

kaip vienas tarnauja visuomenei. Tuo tarpu mums nepaprastai reikia dinamiškų laisvamanių.

Norint išsiugdyti sugebėjimą pranašauti, galima pasitelkti įvairias technikas. Reikia suvokti, kaip pasaulis funkcionuoja politiškai, socialiai ir ekonomiškai, kaip kolektyviai funkcionuoja žmonių grupės, veikiamos individualių religinių įsitikinimų.

Antra, reikia pradėti žvelgti į savo gyvenimą kaip į visumos dalį. Kuo labiau pasieksite budistų Visatos vienovės suvokimą, tuo geriau jūsų intuicija pradės nujausti visuotinio masto įvykius ir situacijas.

Kai žmonės sakosi norintys palikti kažkokį paveldą pasauliui po mirties, jie sako, kad nori palikti kažką pranašiško. Ar tai būtų išradimas, ar tiksli tendencija, ar idėja — tai turėtų paveikti kitus po to, kai jie paliks šią žemę. Jei gyvensite autentiškai, pasikliausite intuicija visą gyvenimą, pasieksite pranašišką „matymo“ lygį, kuris padės jums įeiti į pasaulio istoriją.

Mes visi esame pranašai. Tik reikia užvesti pokalbį su kitais apie pasaulio būklę. Stebėkite, kaip visi pradės dalintis pranašiškomis įžvalgomis.

Viena mano silpnybė yra politinio susidomėjimo trūkumas. Man nuobodu skaityti laikraščius. Dažnai jaučiuosi lyg man į galvą norima prigrūsti visokių nesąmonių. Todėl aš pasiekiau tokį gyvenimo tašką, kai bandau pajausti, kuria linkme suka pasaulis, tiesiog pasikliaudamas savo intuityviais stebėjimais. Vieną dieną aš būriau kortomis — vaikinas paprašė manęs nusakyti politinę situaciją Vidurio Rytuose. Jis norėjo aiškiaregiško požiūrio. Tas faktas, kad apie situaciją Vidurio Rytuose aš išmanau labai mažai, jį tik pradžiugino. Jis norėjo pamatyti, ką man pavyks sužinoti intuityviu lygiu.

Seanso pabaigoje jis man paspaudė ranką ir pasakė, kad tai, ką aš perskaičiau kortose (viską jau pamiršau) yra absoliuti teisybė. Jis taip pat patikino, kad mano įžvalgos labai logiškos ir kad tai, ką aš kalbėjau, gali būti net tiksli pranašystė.

Mane pamalonino ši patirtis. Įsitikinau, kad pasaulinę situaciją galima suvokti ir intuityviu būdu. Vis dar manau, kad reikėtų daugiau domėtis tuo, ką rašo laikraščiai ir rodo televizija, bet žinojimas, kad patikimą informaciją galimą pasiekti kitu būdu, yra labai svarbus.

Tokiu būdu pažinti pasaulį galima labai paprastai. Išmėginkite šį pratimą. Įeikite į restoraną. Stabtelėkite ant slenksčio ir pajauskite patalpoje tvyrančią atmosferą. Tai išjudins jūsų vidinę intuityvią sistemą. Šį pranašišką pažinimo būdą verta ugdyti dėl to, kad asmeniniai reikalai tampa ne tokie svarbūs kaip pasauliniai ir nelieka laiko taip graužtis dėl problemų.

Neseniai persikrausčiau į naują rajoną. Pastebėjau, kad nevalingai tyrinėju ir geriu į save naujos savo aplinkos atmosferą. Žmonės, su kuriais kalbuosi, pasivaikščiojimai, garsai — man atsiskleidžia viskas. Lėtai ir tyliai pradeda formuotis socialinę aplinką prognozuoti įgalinantis pranašystės jausmas. Palaipsniui dėmesys pradeda koncentruotis į platesnes erdves — bendruomenes, valstijas, visą šalį ir pamažu juda į pasaulinę perspektyvą. Stebėdami ir susijungdami su maža erdve, pradedate matyti didesnes erdves.

Mūsų intuicijai nereikia žiūrėti CNN. Pavyzdžiui, galime nueiti į vietinę parduotuvę ir daug ką suvokti — iš kur ateina prekės, kas jas gamina, kas eksportuoja. Stebėdami vaisių spalvą, gerą vardą turinčių kompanijų produktų išdėliojimą lentynose labiausiai pastebimose vietose, natūralių produktų paslėpimą viename mažame skyrelyje ir panašiai, galime daug suprasti. Visuomenė mums atskleidžia pasaulio funkcionavimo būdus.

Visai neseniai vieną dieną mane apėmė baisi paranoja. Nutariau nueiti su šunimi į už kampo esančią parduotuvę nusipirkti alaus. Kai padaviau pardavėjui kredito kortelę, vos nepargriuvau nuo užplūdusių minčių. Tą akimirką suvokiau, kad jei kas nors norėtų sužinoti viską, ką veikiu ir perku, tereikia sekti ma-

no kortelės įrašus kiekvieną dieną ir greitai susidarytų labai aiškų vaizdą, kas aš toks.

Tą patį galima pasakyti apie internetą. Atrodo, kad kiekvienas naujas technologijos išradimas tūkstančius kartų palengvina šnipinėjimą. Regėjau pranašišką viziją, kuri aiškiai bylojo apie tai, kad greitai kils maištas dėl katastrofiškai mažėjančio privatumo mūsų pasaulyje. Daugeliui jūsų tai gali pasirodyti jau nieko nauja nežadanti įžvalga, bet tie vaizdai ir vizijos tikroviškumas mane tikrai sutrikdė.

Kuo labiau lavinsime savo pranašiškus sugebėjimus, tuo lengviau pasipriešinsime destruktyviems pasaulio pokyčiams.

Galima pagalvoti, kad pradėjus regėti pranašiškas vizijas lengva tapti paranojiška asmenybe ir prarasti vidinę ramybę. Tai netiesa. Kuo labiau atsiversite tokio tipo vizijai, tuo labiau priartėsite prie aukščiausiųjų jėgų, kurios išlaiko visame kame pusiausvyrą. Kitais žodžiais tariant, jums neišnyks poreikis kovoti prieš pagrindines žmogiškąsias teises pažeidžiančius dalykus, bet būsite labiau atsitraukęs į šalį ir nepasiduosite neigiamai energijai, nes žinosite, kad už viso to sąlyginio blogio egzistuoja visagalė meilė.

PRANAŠIŠKO REGĖJIMO LAVINIMAS

Galite pranašišką regėjimą skatinti daugybe būdų. Man patinka naudoti tokią meditaciją:

Susiraskite kalvą ar kokią kitą vietą iš kurios galėtumėte matyti savo gyvenamąją vietą. Patogiai atsisėskite. Jei esate mieste, galite užlipti ant stogo arba į apžvalgos bokštelį.

Kai būsite pasiruošęs, atsimerkite ir pradėkite į save akimis gerti viską, ką matote, pradedant automobiliais gatvėse, baigiant jūsų kieme augančiais medžiais, paukščiais ir dangų skrodžiančiais lėktuvais.

Pamatykite save mažiausia šios viso gyvenimo sistemos dalimi, atomu, sklandančiu didžiuliame pažinimo kūne. Įsivaizdavęs save paties mažiausio dydžio, pradėkite plėstis ir augti, kol pamatysite viską, kas jus supa kaip savo didelio kūno dalį.

Pakartokite šį abipusį procesą kelis kartus, kol nereikės ypatingų pastangų didėti ir mažėti.

Tada paprašykite savo širdies atsiverti bendruomenei, viskam nuo nusikalstamo elgesio iki ramaus šeimyninio gyvenimo. Atsistokite ir ištieskite rankas. Leiskite sau įkvėpti visos jus supančios aplinkos atmosferos. Kelis kartus giliai įkvėpkite. Pasižadėkite, kad dabar grįšite į gyvenimą turėdami pranašišką regėjimą. Leiskite sau būti pranašu, pažinimo nešėju.

Atlikę šį pratimą atsiverskite dienoraštį ir nedelsdami užrašykite penkias pranašystes savo bendruomenei. Būkite kūrybingi ir atviri. Užverskite tą dienoraščio puslapį ir perskaitykite, ką parašėte, tik po metų. Nustebsite, kokios tikslios buvo jūsų pranašystės. Galbūt nujautėte, kad tam tikroje vietovėje kils gaisras, žemės drebėjimas, riaušės, bus paradas, įvyks žmogžudystė, gims kūdikis... Pranašystė apima visus įžvalgų lygius — dabarties, ateities, teigiamas ir neigiamas.

Likite atviri viskam, kas jus pasiekia. Neišsigąskite, jei daugelis jūsų pasakytų žodžių ims pildytis. Nesistebėkite, jei pradėsite suprasti pasaulinius įvykius tiesiog būdami atviri ir jautrūs aplinkos virpesiams.

Kartokite šį pratimą taip dažnai kaip norite. Pastebėsite augančius pranašavimo sugebėjimus. Mums nelemta šio gyvenimo keliu eiti apgraibomis. Mums skirta matyti, tapti tais, kurie gauna gilias įžvalgas. Patikėjęs, kad kiti taip pat mato tiek daug kaip ir jūs, pradėsite sutikti žmones, su kuriais rasite bendrą kalbą ir galėsite pasidalinti savo mintimis.

Gyvendamas Monrealyje turėjau grupę draugų, kurie visi buvo kaip pranašai. Mes kartu tyrinėjome sąmoningumą, kartais narkotikų, kartais vyno pagalba, o kartais tiesiog kalbėda-

miesi. Nuolatos gilinome savo pažinimą, trokšdami suvokti savo ribas.

Netekau tėvo ankstyvoje jaunystėje, todėl buvau tarsi visų tų dalykų iniciatorius. Pamačiau mirties pavidalą taip anksti, kad turėjau nesąmoningą troškimą kuo greičiau viską patirti šiame gyvenime. Dabar aš suvokiu, kiek daug jaunų žmonių pasižymi pranašiškomis įžvalgomis, kurias vėliau užblokuoja žemiškosios institucijos. Atsivėrę savo pranašiško regėjimo gebėjimui jūs ne tik įgaunate išminties, bet kartu grįžtate į tam tikro tyrumo lygmenį, kurio taip reikia šiam pasauliui.

Būti pranašu reiškia skleisti žinias apie viltį, atjautą ir dvasinį klestėjimą. Kaip rodo įžymių pranašų istorijos, jūs įrodote žmonėms, kad yra Dievas, dvasinė gyvenimo tvarka. Jūs suteikiate vilties, kad įsiviešpataus dieviškasis teisingumas.

Norėčiau pabaigti šį skyrių pateikdamas jums dar vieną pratimą. Tai paprastas atminties testas.

Grįžkite į savo prisiminimus ir pamėginkite prisiminti, kada kažką pranašiškai numatėte. Galbūt mokyklos baigimo proga pasakėte kalbą, kuri įkvėpė daugybę bendraamžių. Galbūt jums kilo mintis apie skurdo mažinimą šalyje, kai jums tebuvo trylika, ir dabar jūsų idėja jau įgyvendinta. Kad ir kokia ta vizija būtų, užsirašykite ją ir kur nors pasidėkite. Kai gyvenime prireiks tokio tipo energijos, perskaitykite savo užrašus ir įgausite naujos galios.

Pranašavimo dovana nepaklūsta laikui. Ieškokite tol, kol rasite. Kaip minėjau, mes visi esame tam tikra prasme pranašai. Visi atėjome čia atsinešdami ypatingą žinią, kurią turime paskleisti kitiems. Ta žinia padės toliau formuotis žmonijai. Pasitikėkite savo įžvalga.

Dvidešimt ketvirtas skyrius

Ženklai

Dažnai ateitis mums atsiskleidžia ženklų forma. Ženklas ne visada yra švytintis apsireiškimas ar degantis krūmas. Ženklas gali būti paprastas ir vis dėlto pranešti apie galingą įvykį. Galite tiesiog vartyti žurnalą ir vieno žmogaus nuotrauka jame jums sukels labai stiprų jausmą. Kitą mėnesį susitinkate labai panašų žmogų į tą nuotraukoje ir vėliau su juo susituokiate. Arba važiuojate gatve ir pamatote prie vieno automobilio pritvirtintus asmeninius numerius su jūsų mamos vardu. Paskambinate tą vakarą jai ir sužinote, kad ji susirgo ir jai reikia jūsų pagalbos...

Bibliniais laikais žmonės visada dairydavosi ženklų, kartais iki absurdiško lygio. Bet šiandien mes esame praradę sugebėjimą atpažinti ženklus. Mus kasdien užplūsta toks didelis informacijos srautas, tiek vaizdų, kad sunku susigaudyti, kada su mumis kalbasi Visata, o kada apima paranoja.

Vis dėlto yra būdų, kaip atpažinti skirtumus ir atsiriboti nuo šių laikų įtampos bei informacijos pertekliaus. Ženklas mūsų viduje suvirpina intuityvią stygą. Mūsų normalus, kasdienis suvokimas sustiprėja. Vieną sekundės dalį visa, ką mes stebime ar

girdime, įgauna daug platesnę reikšmę. Jei esame pakankamai budrūs, suvoksime ženklą ir jo reikšmę ateičiai.

Reikia išmokti tiesiog būti, visa savo esybe gyventi tą akimirką. Kai protas nesusikoncentruoja į praeitį ar ateitį, bet tiesiogiai į tai, kas yra čia ir dabar, kitu lygiu patiriame realybę. Viskas atsiskleidžia daug aiškiau. Mus supantys vaizdiniai ir garsai įgauna gilesnę prasmę. Kartais ši prasmė mus pasiekia įžvalgos forma, o kartais tiesiog leidžia iš arčiau pamatyti gyvenimo grožį.

Jei visiškai atsiduodame akimirkai, grožį įžvelgiame visur. Ne tik saulėlydyje, gėlėje, vaike, bet net automobilių spūstyje, buldozeryje ar gatvės praeivyje. Pastebėję paprastų, kasdieniškų, net bjaurių dalykų grožį, sugebėsite pamatyti jums siunčiamus ženklus visur ir visada.

Pastebėdavau ženklus laukdamas eilėje vaistinėje. Pamačiau ženklą važiuodamas autobusu, kai žvilgtelėjau į reklamą ant namo sienos.

Suvokę, kad jūsų siela bendrauja su jumis visur, suprasite, kad ji gali su jumis kalbėtis *per* viską. Prisiminkite, ženklas yra jūsų paties intuicijos atspindys aplinkoje. Tai ne šizofrenijos pradžia. Televizija su jums iš tikrųjų nekalba. Tiesiog jūsų protas matomus dalykus perteikia vidiniu lygmeniu.

Ženklų skaitymas yra intuityvi veikla, kurios galite mokytis ir linksmai. Nereikia į tai žiūrėti pernelyg rimtai. Aš visada patariu žmonėms nebijoti sulaukti labai aiškaus ženklo. Gyvenimas jums atskleis tik tai, kam jūs esate pasiruošęs.

Šiame skyriuje aptarsiu įvairius ženklus, jų tarpusavio panašumus ir skirtumus. Atminkite, mokydamiesi atpažinti ženklus jūs save atveriate tokiai proto būsenai, kuri dažnai snūduriuoja. Jus supantis pasaulis taps orakulu. Užuot būręsi kortomis ar traukdami Runų akmenuką, sugebėsite nuspėti ateities įvykius stebėdami išorinį pasaulį. Beje, šie būdai yra panašūs. Kuo ge-

riau atpažįstate ženklus, tuo įžvalgiau galėsite naudotis magiškąja sistema ir atvirkščiai.

Mėgaukitės naujais atradimais. Tegu ši patirtis būna džiaugsminga. Tegu ženklai jus veda tikruoju keliu. Užtikrinu, kad jūsų požiūris į daugelį dalykų pasikeis teigiama linkme!

MATOMI ŽENKLAI

Matomų ženklų atpažinimas primena Taro kortų reikšmių suvokimą. Ateities įvykiai jums atsiskleis matoma forma. Tai gali būti žodis ant reklaminio stendo, spalva, žmogaus veidas, drabužiai, automobilis, medis — bet kas.

Ženklas pasirodo, kai jūsų intuicija randa sąryšį su tuo, ką jūs matote ir nusiunčia jums žinutę. Pavyzdžiui, važiuodamas automobiliu Holivude pamačiau stendą, kuriame kabėjo plakatas, reklamuojantis aiškiaregio televizijos šou. Visas mano kūnas suvirpėjo. Suvokiau, kad vieną dieną aš pats turėsiu savo programą, bet'ji bus kitokia — pokalbių šou su aiškiaregystės elementais.

Galite suabejoti, kad tai buvo tiesiog mano troškimas. Bet tai ne įgeidis. Šis ženklas buvo tikras, nes mano kūnas labai aiškiai sureagavo. Pojūčiai prilygo tiems, kurie mane aplanko, kai buriu kortomis ir gaunu intuityvią informaciją. Kuo intuityvesnis tapsite, tuo geriau galėsite atskirti tikruosius ženklus nuo proto troškimo.

Pamatęs tą reklamą žinojau, kad tai man skirta žinutė, tai, kas iš tikrųjų nutiks. Pamąstykite apie savo gyvenimą ir pamėginkite prisiminti akimirką, kai jus taip pat paveikė ženklas. Nesvarbu, kaip neigsite savo intuityvius sugebėjimus, tikrai esate regėję vaizdinį ženklą. Daugelis žmonių, kurie atpažįsta ženklus, bet neįsisąmonina šio savo sugebėjimo, sako: „Ak, aš pamačiau ir tai man priminė apie..." Tai aiškus ženklų skaitymas,

tik žmogus kalba apie asociaciją, o ne intuityvų įvykį. Visai nesvarbu, kaip įvardinsite, jei tik įžvelgsite ženklo prasmę ir išpildysite jo reikšmę.

Kartais vaizdiniai ženklai pasirodo labai aukštu lygiu ir mes suvokiame, kad matėme ženklą tik vėliau. Po kurio laiko mes prisiminsime ženklą ir suvoksime, kad buvome įspėti.

Tokį aukštesnio lygio ženklą man teko išvysti, kai gyvenau Monrealyje. Vieną vakarą važiavau autobusu namo. Visi su manimi važiavę žmonės jau buvo perkopę penkiasdešimties metų ribą. Tuo metu nesuvokiau, bet pasijaučiau labai patogiai ir jaukiai su tais pagyvenusiais piliečiais. Vizualiai aš mačiau juos kaip savo šeimos dalį ir atjaučiančiai stebėjau, kokie jie visi vieniši atrodė.

Po metų pradėjau dirbti savanoriu senelių namuose. Kai pirmą kartą atsisėdau pasikalbėti su tais senais žmonėmis, supratau, kad prieš metus gavau ženklą, kuris man pranešė apie šį susitikimą. Mano atveju ženklas pranašavo apie realų įvykį. Pilnas pagyvenusių žmonių autobusas buvo man užuomina apie malonius išgyvenimus — savanorišką darbą. Šie vaizdiniai ženklai pasirodo rečiau, negu kito tipo, bet jei būsime atviri, jie tikrai ką nors praneš ir mums.

Aukštesnio lygio ženklus sunkiau suvokti, nes jie dažniausiai pranašauja tai, ko mes visai nesitikime. Nė neįsivaizdavau, kad kada nors dirbsiu su seneliais, todėl supratau ženklo reikšmę tik vėliau. Bet dabar jis atrodo labai aiškus ir suprantamas. Gana įprasta žmogui per dieną pamatyti kokius penkis vaizdinius ženklus. Kai kurie gali būti labai nežymūs, skatinantys mus, pavyzdžiui, paskambinti kam nors ar grįžti namo kitu keliu. Bet šie ženklai yra tokie pat svarbūs kaip ir maži sprendimai, kurie kartais gali išgelbėti mums gyvybę.

Man patinka naudoti tokią meditaciją ženklams iššaukti. Tai paprasta rytinė malda: „Mano siela, šiandien leisk man išvysti

tavo ženklus kiekviename žingsnyje. Aš būsiu atviras ir pasikliausiu tavo žinutėmis..."

Jei ryte susikaupę pasakysite šiuos žodžius, visą dieną išliksite atviri vaizdiniams ženklams. Pabandykite ir stebėkite, kas vyksta. Nereikia bijoti to, kas iškyla intuityviame lygmenyje. Visata yra maloninga. Ji jums parodys tik tai, ką jūs pasiruošęs pamatyti.

GIRDIMIEJI ŽENKLAI

Girdimieji ženklai nelabai skiriasi nuo matomų. Tiesiog jie labiau susiję ne su įžvalgomis, o su tų įžvalgų patvirtinimu. Dažniausiai pasitaikantys girdimieji ženklai mus pasiekia dainų pavidalu. Pavyzdžiui, sėdite kažkur, išgirstate lyrišką dainą, kuri labai atitinka dabartinę situaciją ir gauname patvirtinimą, kad esate tinkamoje vietoje tinkamu laiku.

Girdimasis ženklas paprastai labai susijęs su mūsų mintimis. Ką nors pagalvosime ir tuo pat metu šalia mūsų sėdintis žmogus pasakys mūsų mintį. Tai taip pat yra tam tikras patvirtinimas. Tokiomis akimirkomis mums reikėtų permąstyti, apie ką galvojome ir įžvelgti paslėptą intuityvią žinutę.

Dažnai, kai labai jaudinuosi dėl savo knygos, mane aplanko girdimasis ženklas. Jis patvirtina, kad tos akimirkos mintys yra įkvepiančios ir kad nedera jų užmiršti. Kai tai nutinka, paprastai jaučiu jaudulį ir džiaugsmą, nes tą akimirką žinau, kad mano darbas iš ties labai svarbus. Visata pasirengusi man padėti.

Girdimieji ženklai gali pasireikšti kaip rago gaudimas, sirena ar varnos karksėjimas. Jie kartais nenurodo konkrečios žinios, bet supurto ir pažadina, kad būtume budresni ir gyvybingesni. Įžymus rašytojas budistas Tič Nat Hanas vienoje savo knygoje rašo, kad išgirdęs panašų garsą jis sako pasauliui: „Gerai, dabar aš pabudau. Daugiau nereikia nieko sakyti!"

Man patinka jo humoro jausmas. Tič Nat Hanas primena mums, kad reikia ženklus vertinti žaismingai ir nežiūrėti į gyvenimą pernelyg rimtai. Tai labai svarbu, kai pasistūmėjate intuityvaus gyvenimo kryptimi. Kartais užplūsta tiek ženklų, kad galima pasijausti stebimam labai valdingos dievybės. Tai netiesa. Ženklų gausa nereiškia, kad už jus jau viskas nuspręsta. Tai tik reiškia, kad esate pakankamai budrūs, kad suprastumėte Visatos paslaptis. Turėtumėte džiaugtis, o ne jaudintis dėl to.

Kitas girdimųjų ženklų tipas pasireiškia vidinio balso forma. Jei nesate prie to pripratęs, gali apimti gana keistas jausmas. Geriausia iškart kreipti dėmesį į žinutę, o ne į tai, kokiu būdu ją gavote. Tik būtinai pasistenkite atskirti kokia jos kilmė: baimė ar meilė. Jei meilė, sekite šiuo patarimu. O jei jos pagrindas baimė, nekreipkite dėmesio ir judėkite į priekį.

Gulėdamas ligoninėje privalėjau išmokti atskirti mylinčius balsus nuo bauginančių. Tik išmokę juos atskirti galite gauti daug netikėtos išminties.

Girdimieji ženklai teikia džiaugsmo, nes pajuntate, kad su jumis tikrai bendrauja Visata. Išgirdę tokius dainos žodžius „Aš myliu tave, mano angele, man taip liūdna, kad tavęs nėra šalia..." pirmąją išsiskyrimo dieną, galite labai gerai emociškai išsikrauti. Girdimieji ženklai turi aiškų tikslą. Jie mums primena, kad nesame vieni, kad kiti irgi jautėsi taip pat kaip mes ir kad kažkam rūpime nepaisant to, ar tai suvokiame.

Kartą mano merginai pasitaikė labai įdomus girdimasis ženklas. Ji užkopė į kalvą prie mūsų namų pamedituoti ant uolos, ant kurios dažnai sėdėdavo. Prieš tai naktį ji susapnavo baisų košmarą, todėl buvo įdomu, kaip tas sapnas susijęs su jos elgesiu realybėje.

Mąstydama apie tamsiąją savo sielos pusę ji išgirdo kaimynystėje triukšmą: šiukšliavežės pypsėjo, paukščiai klykė, zujo automobiliai. Ją apėmė jausmas, tarsi tamsioji jos esybės dalis dabar supo ją iš visų pusių. Užuot išsigandusi ji atsivėrė visam tam

laukiniam triukšmui. Moteris pasidavė jam. Tai buvo labai įdomus girdimasis ženklas. Jis ne tik patvirtino, kad viena jos dalis negali nurimti, bet taip pat parodė, kad ši jėga glūdi visame pasaulyje ir kad nereikia tos tamsybės suvokti taip asmeniškai.

Aptarę šį ženklą mes gardžiai pasijuokėme. Kartais gaunamoms žinutėms trūksta subtilumo ir jos kelia juoką. Daugelis girdimųjų ženklų įeina į šią kategoriją. Jie mus stipriai papurto už pečių ir sušunka: „Kelkis, miegaliau, nes esi ne vienas!“

Gyvūnų ženklai

Kuo tampu intuityvesnis, tuo esu atviresnis gyvūnų ženklams. Gyvūnai su mumis bendrauja visą laiką. Mes esame jų gyvenimo dalis. Paukščiai, šunys, katės, net laukiniai gyvūnai, tokie kaip elniai ir zuikiai, yra susiję su mumis ir reguliariai su mumis bendrauja.

Pirmykščiai žmonės visą laiką pasikliaudavo gyvūnų ženklais. Skaičiau Karlo Jungo knygoje, kad senovės žmonės, pamatę retą gyvūną, atlikdavo visą su šiuo įvykiu susijusį ritualą, nes jis turėjo labai stiprų poveikį. Jie paprašydavo savo genties vadų pamedituoti ir išsiaiškinti to pasirodymo reikšmę.

Šiais laikais esame praradę tokį glaudų ryšį su gamta. Čiabuviai vis dar palaiko ryšius su šia gyvenimo dalimi, bet moderni kultūra ją didžiąja dalimi neigia. Puiki priemonė suprasti gyvūnų ženklų reikšmes — nusipirkti knygą, kurioje būtų parašyta, ką koks gyvūnas reiškia. Tedo Endriuso knyga „Gyvūnų kalba“ yra, ko gero, geriausias veikalas šia tema. Jis padės jums suvokti, kodėl jūsų kelyje pasirodė vienas ar kitas gyvūnas. Tedo Endriusas net gi žino simbolius, susijusius su įvairiausiais dideliais ir mažais vabzdžiais bei ropliais.

Visada savęs paklausiu, kodėl tam tikras gyvūnas pasirodo mano akiratyje. Ypač stiprų ryšį jaučiu su varnomis ir krankliais.

Jie visada atsiranda mano kelyje, kai turi kažkas nutikti. Kartais jie pasirodo atsitiktinai, bet paprastai žinau, kad varna ar kranklys man nori kažką pasakyti.

Lengviausia interpretuoti gamtos ženklus. Paaiškinimus galima aptikti ne tik knygoje, bet pasirodžius gyvūnui leisti prabilti savo intuicijai. Pavyzdžiui, aš užsimerkiu ir įsiklausau į savo vidų. Paprastai mane aplanko girdimoji žinutė ar vaizdinys. Labai paprasta.

Jei tikrai norite pažinti gyvūnų išmintį, reikia praleisti nemažai laiko gamtoje. Gyvūnai remiasi visai kitu sąmonės lygmeniu. Norint gauti naudos iš tokių įžvalgų, reikia neskubėti ir atgauti vidinę pusiausvyrą.

Mes taip pat galime gauti ženklų iš naminių gyvūnų. Jau daug kartų mano čin chua chua šunelis padėjo įveikti sudėtingas situacijas. Gyvūnų mąstymo lygis labiau susijęs su širdimi, o mums kaip tik reikia tokio suvokimo, kad galėtume pasirinkti tinkamą gyvenimo kryptį.

Kitą kartą būdami mieste ar kaime leiskite gyvūnams jums perduoti svarbias žinias. Kai jie perbėga kelią, susikaupkite ir suvokite žinutę. Nepamirškite, kad su mumis gyvūnai bendrauja aukštesniu lygmeniu negu žodžiai. Jų žinia dažnai pasireiškia jausmu ar intuityviu pastebėjimu. Jei išmoksite suprasti gyvūnų siunčiamas žinutes, žengsite didelį žingsnį savo intuicijos lavinimo link. Galima sakyti, kad instinktų pavidalu tie gyvūnai gyvuoja mumyse ir jų kalbos supratimas padės suvokti, ko iš mūsų nori siela. Gyvūnų sąmonė yra riba tarp žmogiškojo ir nematomo pasaulio. Jų bendravimo supratimas mus priartina prie amžinybės tiesų.

Ženklų atpažinimas gali mums pagelbėti daugeliu atvejų. Tai beveik tas pats, kas pažinti savo sielą — paslėptą, bet esminį mūsų esybės centrą. Žinojimas, kad esame pasaulio dalis ir kad

pasaulis gali su mumis bendrauti, padės pasijausti geriau ir pamiršti vienatvę.

Gyvenime man teko daug patirti. Aš žinau, kaip lengva klaidingai interpretuoti ženklą ir ką nors mėginti suvokti loginio mąstymo pagalba, kai tuo tarpu reikia atsigręžti į savo širdį. Jei pajuntate, kad ženklus pradėjote suvokti vien protu, kurį laiką liaukitės juos analizavę. Ženklų suvokimas yra sielos ir mūsų bendravimo būdas ir intuityvesnis, negu intelektualus veiksmas.

DVIDEŠIMT PENKTAS SKYRIUS

NUŠVITIMAS

Gyvendami intuityvų gyvenimą mes įgauname išmintics, kuri atsitiktinai mus pasiekia nušvitimo forma. Staiga daugelis gyvenimo įvykių įgauną prasmę. Mcs suvokiame, kodėl esamc čia ir kuria linkmc einame.

Biblijojc, Išminties knygoje, kalbama apie pasaulio pabaigą, Mesijo sugrįžimą ir ženklus, kurie byloja apie jo pasirodymą. Panašiai būna asmeninio nušvitimo metu. Esame vedami išsivadavimo linkme, kur nuplausime savo nuodėmes, gausime intuityvias žinutes, akies krašteliu pamatysime kitus sielos kelionės įvykius.

Pas mane konsultuotis atėję žmonės iš tiesų prašo nušvitimo. Jie mane naudoja kaip priemonę, per kurią gali susitelkti į save ir pasiruošti kitai kovos ir triumfo akimirkų pakopai. Jie dažnai man sako: „Pasakykite, kur aš esu." Kitais žodžiais tariant, jie nori suprasti, kas vyksta gyvenime, kad galėtų atsikratyti painiavos ir įžvelgti tikrąją gilią prasmę.

Nušvitimą dažnai seka mažas šokas. Jūsų gyvenimo didybė ir sielos svarba tiesiog užgniaužia jums kvapą. Kristus patyrė labai didelį nušvitimą kabėdamas ant kryžiaus. Sakydamas „At-

leisk jiems, Tėve, jie nežino ką daro..." jis kalbėjo apie visos žmonijos bendrą dvasios dėsnių neigimą. Jis taip pat patyrė nušvitimą pareikšdamas: „Tėve, kodėl Tu mane apleidai?" Tą akimirką jis ypač aiškiai suvokė savo žmogiškąją prigimtį ir žinojo, kad jam reikia iškęsti tuos pačius skausmus kaip visiems jo broliams ir seserims.

Savo gyvenime patyriau daug nušvitimų. Išėjęs iš ligoninės po nervinio priepuolio žinojau, kad gyvenimo keliu turiu eiti labai atsargiai ir rūpintis savimi. Suvokiau, kad turiu žengti drąsiai, bet apgalvodamas kiekvieną žingsnį. Tik tada pajutau, kad mano kūnas yra labai jautrus mechanizmas, kurį pernelyg alinau gyvenimo kelyje, kad reikia jį gerbti ir skirti jam daug dėmesio. Gyvenimas šią akimirką staiga įgavo man visai naują reikšmę. Tik tokiu būdu galėjau atsigauti. Priėjau išvados, kad man reikia rimtai ir su meile vertinti kiekvieną gyvenimo sekundę.

Nušvitimai paprastai aplanko, kai pasiekiame ciklo pabaigą ir ruošiamės pasukti nauju keliu. Galite patirti nušvitimą nutrūkus santykiams su kokiu nors žmogumi arba mirus artimajam. Galite daug suvokti parašę knygą arba pabaigę studijas. Šios akimirkos nepaprastai vertingos. Jas reikia kokiu nors būdu įprasminti. Jei nestabtelėsite tą akimirką ir neatsigersite iš intuityvaus šaltinio, nušvitimas gali būti išsvaistytas veltui.

Šiais laikais yra daugybė programų, padedančių žmonėms patirti nušvitimą. Dvylikos žingsnių programa padeda nuolatos intuityviai stebėti savo kelią ir pamatyti savo stiprybes bei silpnybes. Tai galima prilyginti nušvitimui.

Reikia paminėti, kad šiuo metu žmonija gyvena nušvitimo laikotarpiu — nebūtinai bibline prasme, bet ta, kad kiekvienas mūsų pasirinkimas arba iškelia mus į padanges, arba bloškia žemyn. Dėl šios priežasties visų gyvenimas yra labai intensyvus. Nelengva pabėgti nuo savęs. Seni triukai neveiksmingi.

Išgyventi šiais laikais galima tik sulaukus nušvitimo ir pažvelgus į akis teisybei. Norėdami patekti į aukštesnę klasę gyvenimo mokykloje, kiekvieną žingsnį turime žengti labai atsakingai. Turime sąmoningai klausytis savo intuicijos, kad suprastume, ko tikrai iš mūsų reikalauja sielos.

Galima sugalvoti daugybę metodų, kaip paskatinti nušvitimą ir nuryti gaivų tiesos gurkšnį. Atskleisiu jums kelias patikimas priemones.

Jei priklausote kokiai nors religinei grupei, gali būti, kad jūsų gyvenime nušvitimas jau užėmė vietą. Nušvitimą galima pasiekti apeigų metu. Daugelis religijų garbinimo sistemoje naudoja ritualus. Jei tokiu būdu patiriate nušvitimą, jums nereikalinga ši informacija. Bet kokiu atveju perskaitykite mano patarimus ir ką nors panaudokite savo kelyje. Mes visi šiais laikais esame susiję.

DIENORAŠČIO RAŠYMAS

Dienoraščio rašymas yra vienas geriausių būdų nušvitimui užfiksuoti. Jūs ne tik galite grįžti atgal ir perskaityti apie įvykius, kurie jus pastūmėjo persilaužymo link, bet taip pat geriau įsigilinti į savo gyvenimo istoriją. Galite save stebėti kaip mitinį herojų Parsėją, įveikiantį kliūtis ir judantį link šviesos.

Geriausia dienoraštį rašyti spontaniškai. Nepaisykite stiliaus ir logiškos sekos — leiskite savo mintims lietis į puslapį.

Kai taip laisvai rašote, į paviršių išlenda neatrastos gyvenimo tiesos. Intuicija pradeda kalbėti labai garsiai. Jūs gaunate užuominas bei signalus, kurių kitaip pastoviai įsitempęs protas nepajėgia suvokti. Patyrę nušvitimą, aprašykite išgyvenimą kita rašalo spalva. Vėliau skaitydami savo užrašus iškart pamatysite svarbiausias vietas.

Aš rašau dienoraštį jau dešimt metų. Daugelis mano įrašų yra eilėraščiai. Poetiniu stiliumi aprašomos kovos ir pergalės dar labiau įsirėžia į atmintį. Tai beveik tas pats, kaip rašyti savo asmeninę bibliją.

Rašant dienoraščio puslapyje eiles, kažkokiu būdu atsiskleidžia ego. Eilėraštis paskatina nušvitimą ir išryškina jūsų asmenybę.

Galite rašyti dienoraštį anksti ryte arba prieš miegą. Reikia susikurti dienoraščio rašymo ritualą. Jis padeda išsiugdyti įprotį reguliariai atsikratyti neigiamų emocijų, panašiai kaip tam tikru laiku kasdien praustis po dušu.

Pastebėsite, kad nušvitimo metu sunkiau išreikšti savo jausmus popieriaus lape. Dienoraštis yra stiprus emocinės tiesos atspindys, todėl išgyvendami emocinį persilaužymą arba ypač sunkų periodą, greičiausiai visiškai nenorėsite rašyti.

Tokiu atveju patariu atsisėsti ir prisiversti rašyti. Lengviau atsipūsite, kai išliesite jausmus raštu. Išdėstysite intuityvią informaciją, kad jums nebereikėtų to vėl patirti, kad kažką suprastumėte.

Dienoraščio rašymas tampa vis populiaresniu užsiėmimu. Visi terapeutai ir pozityvaus mąstymo mokytojai pataria rašyti dienoraštį dėl labai svarbios priežasties. Kai nefiksuojame savo emocinio gyvenimo, jis prasiveržia netikėčiausiais būdais. Pamenu, kaip vienoje knygoje Karlas Jungas prisipažino, kad jam įsiskaudėtų galva arba jis susirgtų, jei neužrašytų to, ką jam sako siela. Rašymo pagalba galima atsikratyti daugelio neigiamai veikiančių mūsų psichinę ir fizinę sveikatą komponentų. Tai labai galinga priemonė.

Taigi nusipirkite sau specialų nelabai brangų sąsiuvinį, kad galėtumėte keverzoti ką tik užsigeidžiate. Paskirkite rašymo laiką ir pareigingai jo laikykitės. Po daugelio metų džiaugsitės skaitydami užfiksuotas nušvitimo akimirkas. Gėrėsitės, kaip kūry-

bingai pasinaudojote intuicijos teikiama neįkainojama informacija.

Rašykite! Rašykite! Rašykite! Jau ne viename sveikinimo atviruke draugams rašiau tokį paskatinimą. Tą patį rašau jums.

PIEŠIMAS

Dažnai nušvitimo metu nesugebėsime perteikti tiesioginės patyrimo reikšmės. Jausime ypač intensyvius jausmus, bet negalėsime jų išreikšti žodžiais. Taip nutikus aš visada patariu savo klientams imti į rankas teptuką ir nupiešti savo nušvitimą kuo ryškiau, aiškiau ir spontaniškiau.

Mane pakerėjo knyga „Gyvenimas, piešimas ir aistra". Labai kritiškai vertinu savo sugebėjimą piešti. Tuo tarpu ši knyga pabrėžia, kad tam nereikia talento. Ji skatina jus piešti iš širdies.

Prieš kelis metus, kai buvau stipriai veikiamas didelio nerimo, mano žmona įbruko man į rankas teptuką, popierių ir liepė: „Piešk!" Iš pradžių aš tiesiog suakmenėjęs sėdėjau. Nežinojau, ką daryti. Maždaug po penkiolikos sąstingio minučių lėtai pamirkiau teptuką į dažus ir nutapiau šviesiai mėlyną figūrą. Tada brūkštelėjau kelis žalius potėpius ir net nepastebėdamas taip pasinėriau į kūrybą, kad laikinai pamiršau visas savo negandas.

Piešimas yra idealus būdas protui išlaisvinti ir įgalinti jį susitelkti į kitus dalykus. Tai vidinio bendravimo būdas. Jis nukelia mus į tuos laikus, kai medžiotojai įlįsdavo į savo olas ir anglimi ant sienos piešdavo gyvūnus. Piešiant jus pastveria ilga pasaulio istorija.

Iki šiol nenutapiau nei vieno paveikslo, kurį būtų verta eksponuoti parodoje, bet šios priemonės pagalba išsilaisvinau nuo kai kurių mane slėgusių emocijų. Tiesą sakant, geriausi mano piešiniai nupiešti vaikiškomis kreidelėmis. Man patinka kreidelės, nes jos pažadina viduje snaudžiantį ir taip trokštantį dėmesio vaiką.

Piešiant nušvitimo akimirką nebūtina susitelkti tik į abstrakciją. Jūsų jausmus gali atskleisti labai realūs objektai. Pieškite būtent tai, ką jaučiate. Kartais užsimerkite ir susitelkite į save, kad atsiskleistų jūsų slaptos dalys.

Net jei jūsų piešiniai menine prasme nėra vertingi — tai, žinoma, yra labai subjektyvu — išsaugokite juos. Išsaugokite visus nušvitimo įrodymus. Gyvenimo kelyje jūs galėsite savo įspūdžiais pasidalinti su kitais, kurie išgyvens panašius jausmus.

Jei piešimas jus įkvepia ir jums ši išraiškos priemonė patinka, rekomenduočiau pasižiūrėti filmą „Pikaso" su Entoni Hopkinsu. Šiame filme atsiskleidžia esminė meno pusė, parodoma, kaip galima tapybos pagalba įprasminti net pačius skausmingiausius nušvitimo aspektus.

Paveikslas yra vertas tūkstančio žodžių. Pamėginkite piešti ir pažiūrėkite, kaip jums seksis. Galiu jus užtikrinti, kad šis užsiėmimas padės nusiraminti ir atgauti pusiausvyrą pačiomis audringiausiomis akimirkomis. Panašiai kaip tie pirmykščiai medžiotojai, jūs paliksite bežodžius žmogiškosios patirties įrodymus, kažką unikalaus ir amžino.

JUDESIO GALIA

Kitas būdas sulaikyti ir įprasminti nušvitimo akimirką — judėti ir šokti. Kartais nušvitimo metu mes vidinį nusiteikimą galime išreikšti tik judindami klubus.

Kai buvau dvidešimties, lankiau šokio pamokas. Jos man labai padėjo. Išmokau judesių, kuriais galėjau išreikšti savo liūdesį ir pyktį. Džiaugiausi naudodamas savo kūną kaip instrumentą ir jausdamas jo didelę stiprybę.

Tuo metu mano nušvitimas buvo glaudžiai susijęs su agresijos išreiškimu. Supykęs tiesiog sustingdavau. Nemokėjau elgtis su savo vidine ugnimi ir stengdavausi ją tiesiog užgniaužti.

Pamažu lankydamas šokių pamokas pajutau didžiulę judesių galią. Atlikau vieną pratimą, kurio metu pajutau savyje žvė-

rišką jėgą ir energiją. Tai buvo pirmas kartas, kai patyriau visą savo pyktį vienu metu. Jis pasireiškė nepaprasta vidine galia, o ne kažkuo, ko bijau.

Mes negalime apgauti judesiu. Kūnas atskleidžia viską. Net rami kūno būsena pasako labai daug apie mūsų savijautą.

Paeksperimentuokite. Šokite pagal skirtingus muzikos stilius ir stebėkite kaip reaguoja kūnas. Mane asmeniškai visada labai paveikia aistringa čigonų muzika. Atraskite savo mėgstamiausią muziką.

Jei jums sunku save išreikšti judesiu, užsirašykite į šiuolaikinio šokio pamokas. Kūne slypi tiek išminties, kad pradėję judėti reguliariai, labai sustiprinsite savo intuityvų gyvenimą.

Šokio pamokų pagalba atradau ne tik savo vidinę ugnį, bet sugrįžau į gyvenimą. Snaudžiančios mano dalys pagaliau rado būdą pasireikšti.

Daugelis žmonių eidami dvasiniu keliu pamiršta kūną. Gyvenimas šviesoje tampa tik smegenų reikalu. Neleiskite tam nutikti. Tegu nušvitimas apima visas jūsų būties ląsteles. Ilgiau gyvensite ir išjudindami kūną sugebėsite išjudinti gyvenimą.

Nušvitimai mus aplanko nepriklausomai nuo to, ar mes tai suvokiame. Mumyse glūdi jėga, vedanti į šviesą. Mūsų pasipriešinimas bevaisis.

Šioje planetoje esu trisdešimt metų, o jau spėjau daugybę kartų atgimti. Aš vis pamirštu, kas buvau ir grįžtu ten, kur viskas, net pats pasaulis, yra naujas ir gražus.

Dėkoju Dievui už visus mokytojus, kuriuos man siuntė. Kiekvienas iš jų padėjo man pasiekti naujus nušvitimo lygius. Nebūkite šiame gyvenime vieniši. Ieškokite patarimo ir dalinkitės savo pažinimu su kitais. Daugeliui jūsų žinios gali labai praversti. Vienas iš nušvitimų, kuris mane aplankė šios knygos rašymo metu, parodė, kad aš nesu vienas, kad milijonai žmonių turi tokias pačias stiprybes ir silpnybes. Jaučiuosi palaimintas tokio žinojimo. Tikiuosi, kad ir kitiems pavyks jį atrasti.

AŠTUNTA DALIS

APIBENDRINIMAS – MANO ISTORIJOS

DVIDEŠIMT ŠEŠTAS SKYRIUS

VENIO PAPLŪDIMYS

Pilnoje chaoso ir nežinomybės situacijoje intuicija su mumis kalba ypač aiškiai. Tuo įsitikinau Venio paplūdimyje. Visai netikėtai buvau įtrauktas į pasaulio krizių sūkurį.

Venio paplūdimyje socialinės ribos labai neaiškios. Vieną minutę sėdite su benamiu, kuris nori, kad jam išburtumėte už penkių centų monetą, o kitą akimirką prisiartina turistas ir trokšta nusifotografuoti su *tikru* aiškiaregiu.

Tuo metu buvau labai jaunas, todėl burdavau visiems iš eilės ir tuo labai džiaugdavausi. Jiems tik reikėdavo man sumokėti, o aš sėdėjau ir dėliojau kortas.

Mano atvirumas pritraukė daugybę keistų žmonių ir daugybę angelų žmogišku pavidalu. Niekada nepamiršiu tų pirmųjų savo būrimų vasarą. Būtent tada suvokiau, kad turiu dovaną. Aš suvokiau, kad galiu žmonėms duoti naudingų patarimų, kurie padeda jiems pagerinti gyvenimo kokybę.

Norėčiau papasakoti istoriją apie luošą vyrą Skotą. Jis gimė su neišsivysčiusiomis kojų galūnėmis ir tik viena ranka su dviem pirštais. Jis buvo šokėjas. Vyras pasistatydavo mažą sceną, padė-

davo krepšelį aukoms ir šokdavo savo luošomis kojomis visiems praeinantiems turistams.

Žmonės žvelgdavo į Skotą su siaubu ir susidomėjimu. Jie negalėdavo patikėti, kad kažkas šitaip nuskriaustas likimo galėtų rodytis pasauliui. Skotas šokdamas laidydavo seksualius žvilgsnius. Jis flirtuodavo su miniomis tarsi būtų tobulo grožio striptizo šokėjas, kurio visi atėjo pasižiūrėti.

Buvo vėlyva šeštadienio popietė, kai Skotas atvažiavo pas mane elektriniu invalido vežimėliu. Jis atrodė susijaudinęs ir išsigandęs, bet prisistatė tvirtai, gal net šiek tiek agresyviai.

— Ar gali išburti kortomis? — paklausė jis, išpūsdamas savo dideles rudas akis.

Viena mano dalis norėjo pasakyti ne. Skotas mane vertė jaustis nejaukiai. Jo negalia buvo taip ryškiai išreikšta, kad sėdėjimas su juo vertė atsigręžti į kai kurias savo vidines neįgalias dalis.

— Taip, — nenoromis atsakiau. — Privažiuokite arčiau ir pradėsime.

Skotas su palengvėjimu atsiduso. Jis pajuto, kad nesijaučiu saugus šalia jo, bet vis tiek sutikau.

Pasiremdamas savo viena funkcionuojančia ranka jis prisislinko arčiau stalo ir nerimaudamas laukė, kol pradėsiu burti.

— Užduokite savo pirmąjį klausimą, — paraginau. Aš visada paprašau savo klientų įvardinti klausimą. Tai geriausias būdas pradėti būrimą.

— Papasakokite man apie ateitį... — paprašė jis.

— Ateitį? — pasitikslinau.

— Taip.

Lėtai išdėliojau kortas ir pradėjau. Dar niekada neteko matyti tokio skausmingo ir kartu didvyriško kortų išsidėstymo. Skotui teko patirti didžiausią pragarą, koks gali būti šioje žemėje, bet niekas nepalaužė jo pasitikėjimo savimi. Nors jam teko patirti nemažai minčių apie savižudybę, bet jis pasiekė tokį lygį,

kur centriniu pastangų objektu tapo užsispyrimas gyventi toliau ir įrodyti visiems, kad esi geresnis už kitus.

Vyras prasitarė, kad kiekviena jo gyvenimo sekundė yra mūšis ir be Dievo paramos jis jau būtų pasidavęs prieš daugelį metų.

Skotas papasakojo apie savo mamą. Ji paliko jį ankstyvoje vaikystėje.

— Niekada neturėjau mylinčių tėvų, — tyliai prisipažino jis. — Visada viską dariau pats.

Į kitą klausimą buvo sunkiau atsakyti. Skotas paklausė, ar jis kada nors įsimylės, ar kas nors jį taip pat pamils tokį, koks jis yra. Tik vos vos užmečiau akį į kortas. Kalbėjau iš širdies.

Pasakiau Skotui, kad jo gyvenime pasirodys nauji draugai, bet tokio tipo santykių, kokių jis trokšta su kitu vyru, jam, ko gera, nelemta patirti.

Išgirdęs šiuos žodžius Skotas stipriai paraudo. Jo akys tiesiog pervėrė mane.

Paaiškinau, kad šio gyvenimo kelią jam lemta nueiti vienam, kad jis ras meilę, bet ne tokią, kokios trokšta.

Jo akyse susikaupė ašaros.

— Žinojau, kad nesurasiu taip trokštamos meilės, bet atėjau pas jus, kad įsitikinčiau. Tikėjausi, kad pasaulyje yra toks žmogus, kuris mane pamiltų, bet, pasirodo, nėra.

Įsiviešpatavo ilga tylos pauzė. Besileidžianti saulė jo veidą nudažė oranžine spalva.

Supykau, kad Skotas pasirinko būtent mane pasakyti jam tas blogas prognozes. Problema buvo ta, kad aš tikrai nemačiau, kad į jo gyvenimą galėtų įžengti kupinas romantiškų ketinimų žmogus. Mano intuicija labai tvirtai pasakė neigiamą atsakymą. Negalėjau jam suteikti netikrų vilčių ir meluoti. Jis siekė atvirumo ir tiesos.

Po mūsų pokalbio Skotas sumokėjo ir apsuko savo vežimėlį. Atsisveikinęs jis žvilgtelėjo į mane pro dešinį petį ir nusišypsojo.

To, kas nutiko paskui, aš niekada nepamiršiu. Jis apsisuko vežimėliu keletą kartu aplink ir nuvažiavo pakrantės taku. Žvelgiau į jo drąsiai iškeltą galvą tol, kol jis dingo iš akių. Jis sėdėjo tvirtai ir atrodė degantis nepaprastu ryžtu. Jis važiavo ir rengėsi įrodyti, kad aš klydau, kad visi klydo.

Paskutinės mūsų bendravimo minutės išliko manyje ir gyvuoja jau aštuonerius metus. Vis dar matau tas ugneles jo akyse, kai jis apsisuko važiuoti. Dar niekieno akyse nemačiau tokio žvilgsnio. Tame žvilgsnyje degė galia, kurią turi tik keletas žmonių.

Dabar, prabėgus tiek metų, esu labai dėkingas Skotui, kad jis pasirodė mano gyvenime. Nors tai tetruko penkiolika minučių, jis išmokė mane būti visiškai atviram savo intuicijai ir sakyti žmonėms būtent tai, ką matau.

Man teko daugelį kartų pagražinti ateities spėjimus, bet Skotui aš negalėjau meluoti. Sakiau visišką tiesą. Tikiuosi, kad jis įrodė, jog klydau. Tikiuosi, kad į jo gyvenimą įžengė žmogus, kuris pamilo ir jo kūną, ir sielą.

Kad ir kur tu būtum, Skotai, žemai tau lenkiuosi. Dėkoju tau už tai, kad savo gyvenimu įkvėpei manąjį. Nesvarbu, kiek sunkumų tenka patirti. Telaimina tave Dievas...

Skotas buvo ne vienintelis tragiško likimo žmogus, kuriam man teko burti Venio paplūdimyje. Kalbėjausi su žmonėmis, sergančiais AIDS, vyrų mušamomis žmonomis, gatvės vaikais. Jie visi kreipdavosi į mane vildamiesi, kad viskas pasikeis, kad jie gyvens laimingesnį gyvenimą.

Ypač mano atmintyje įstrigo viena moteris. Jos atvejis buvo daugiau juokingas negu tragiškas. Ji buvo kilusi iš Puerto Riko ir visada lūpas dažydavosi labai ryškiu raudonu lūpdažiu. Marlen daug kartų būrėsi pas mane ir ateidavo beveik kasdien.

Visada jaučiau ją ateinant. Mano skrandis susitraukdavo, nes žinojau, kas dabar bus. Kai burdavau Marlen, ji siurbte siurbė

iš manęs energiją. Ji užduodavo daugybę klausimų, periodiškai pasiryškindavo lūpas ir pasitaisydavo tamsius plaukus.

Marlen turėjo tris meilužius. Visi jie buvo maždaug penkiolika metų už ją jaunesni. Ji tiesiog ieškojo pinigų, o ne meilės, bet niekada to nepripažino. Ji atrodė švelni naivi moteris, trokštanti ir ieškanti mielės kaip ir mes visi, bet kai tik burdavau, visada iškrisdavo Pinigų korta.

Ji norėjo būti turtinga, bet nenorėjo dėl to pajudinti nė mažojo pirštelio.

Vieną gražų rytą Marlen papuolė į, žiūrint iš šalies, labai juokingą situaciją. Ji atėjo prie mano stalo apie dešimtą valandą ir kaip visada pažėrė krūvą klausimų. Ji pasisakė, kad ką tik susipyko su vienu iš savo vyrų ir norėjo sužinoti, ar jis vis dar ją myli. Moteris nuolatos valėsi veidą servetėle. Tuo laiku oras jau buvo tikrai įšilęs.

Mečiau kortas.

Palaukiau.

Kai jau ruošiausi sakyti, ką matau, ji pašoko nuo kėdės, vos nepamesdama aptemptų marškinėlių be rankovių.

— Turiu bėgti, — sušnibždėjo ji.— Štai jis...

Marlen gyveno netoli Venio paplūdimio ir jos draugas — tas, su kuriuo susipyko — dabar jos ieškojo pakrantėje. Dėl katalikiško auklėjimo ji nenorėjo, kad jis pamatytų, jog ji buriasi kortomis.

Mačiau, kaip ji nuskubėjo smėliu link gelbėtojų bokštelio ir pasislėpė už jo. Ir kai jis priartėjo, pasirodė ir ji. Iš Marlen gestų ir laikysenos galima buvo pamanyti, kad ji dabar grįžta apsipirkusi iš parduotuvės.

Taip Marlen susidūrė su savo vaikinu. Nelabai prisimenu, kaip jis atrodė, tik įsiminiau, kad tamsus ir jaunesnis už ją.

Kitą savaitgalį moteris atėjo pas mane pasipasakoti. Ji prisipažino, kad iškart susitaikė su vaikinu. Jie grįžo pas ją į namus ir visą popietę aistringai mylėjosi. Nenorėjau girdėti smulkme-

nų, bet ji vis tiek pasipasakojo kiek patyrė palaimos viršūnių ir panašiai.

Iš esmės Marlen buvo nuostabi klientė. Ji man parodė šviesesniąją aiškiaregio darbo pusę. Su ja aš galėjau stebėti gyvą muilo operą. Tas lūpdažis, jaunesni vyrai, ryškios suknelės, temperamentas.

Darbe dažniausiai tenka susidurti su tikromis ir dramatiškomis žmonių problemomis. Tai išvargina. Kartais tikrai smagu turėti klientų, su kuriais gali paplepėti, kurie pasipasakoja visas savo gyvenimo smulkmenas.

Marlen ir buvo tokia klientė. Po būrimo kortomis mes paprastai sėdėdavome ir šnekučiuodavomės apie jos visus vyrus ir kaip jie ją varo iš proto. Ji nežiūrėjo į gyvenimą taip rimtai, kaip daugelis žmonių. Ji turėjo savo problemų, bet buvo įvykių sūkuryje ir sugebėdavo pasijuokti tiek iš savęs, tiek iš susiklosčiusios situacijos. Moters akyse visada spindėjo gyvenimo džiaugsmas.

Būtent Marlen mane išmokė burti kortomis ir kartu empatiškai klausytis bei reaguoti. Man nereikėjo visko daryti pačiam. Mes su ja plepėdavome ir kartu išsiaiškindavome, ką sako kortos.

Marlen dėka aš pradėjau daugiau klausinėti savo klientų. Taip aš sutelkdavau dėmesį į tikrai jiems rūpimus dalykus. Man labai malonu, kai klientas atsiveria ir pasipasakoja savo gyvenimą. Net žmonėms, kurie norėdavo daugiau iniciatyvos iš manęs, aš užduodavau paprastų klausimų, kad užmegzčiau artimesnį ryšį.

Tai labai svarbu. Jei kada pradėsite burti nepažįstamiesiems, pradėkite nuo lengvo pokalbio kaip įžangos. Pažinkite tą žmogų. Tai padės išgauti daugiau reikiamos informacijos iš kortų. Kai kurie žmonės sako, kad tai jau nėra susiję su aiškiaregyste, bet aš prieštarauju. Būti aiškiaregiu reiškia būti teisingu. Geriausios įžvalgos aplanko kalbantis su žmonėmis.

Aš visada prisiminsiu Marlen. Nors jos plepumas sekino, ji švytėjo tokiu gyvenimo džiaugsmu, kuris paliko man didžiulį

įspūdį. Ji buvo nepailstanti Venio paplūdimio gyventoja, visada trykštanti energija, laisva ir nevaržoma jokių taisyklių.

Viso geriausio, Marlen! Tegu tavo lūpos visada būna raudoniausios, o romanai aistringiausi...

Venio paplūdimys mane pakeitė. Aš įgijau daug platesnį žmogiškosios prigimties suvokimą. Išvaizda jau ne taip mane veikė. Sužinojau, kad pats maloniausias žmogus gali dėvėti apdriskusius drabužius ir pats žiauriausias puikuotis Armani kostiumu.

Taip pat sužinojau, kad geriausia vieta intuicijai lavinti — ten, kur gali nutikti bet kas. Tai mus skatina nuolatos būti budriems ir viskam pasiruošusiems. Būnant tokioje vietoje mūsų intuityvūs jausmai tiesiog sužydi.

Bet tam yra ribos...

Jau metus būriau paplūdimyje, kai tiesiai prieš mane sėdinčiam žmogui buvo penkis kartus šauta į kojas. Supratau tai kaip ženklą keisti aplinką. Nežinojau, kur dirbsiu toliau, bet nusprendžiau palikti pakrantę.

Po kelių mėnesių užsukau į kavinę „Luna". Mano intuityvioji karjera tik prasidėjo. Nuotykiai tęsėsi.

DVIDEŠIMT SEPTINTAS SKYRIUS

KAVINĖ „LUNA"

Po darbo Venio paplūdimyje aš susiradau žavų restoraną Melrouzo aveniu, kur toliau tęsiau savo veiklą. Apsivilkęs kostiumu vaikščiojau tarp stalelių ir siūliau žmonėms iš siburti. Iš pat pradžių susilaukiau daug dėmesio. Holivude gyvenančius žmones domina paslaptingi dalykai. Jie pasikviesdavo mane atsisėsti šalia ir valgydami prašydavo papasakoti jiems apie gyvenimą.

Dirbau kavinėje „Luna" devynerius metus, todėl teko bendrauti su nepaprastai marga klientų publika. Tiesą sakant, klientai buvo tokie saviti ir įdomūs, kad net pradėjau rašyti knygą „Holivudo aiškiaregio nuotykiai". Kas vakarą mesdavau kortas bent dešimtį kartų. Daugelis žmonių buvo pramogų verslo atstovai. Dar mažai kam žinomi aktoriai prašydavo jiems pasakyti, ar pateks į didįjį ekraną. Teko sėdėti prie vieno stalo su režisieriais, prodiuseriais, žymiais pianistais, kurie troško žinoti, ar ilgai tęsis jų šlovė.

Niekada nepamiršiu vieno ruso, kuriam teko burti. Jo vardas buvo Igoris ir jis sėdėjo su merginomis, kurios atrodė lyg ką tik nužengusios nuo *Playboy* žurnalo viršelio. Jos kalbėjo skar-

džiais balsais, kedeno savo sidabrinius ilgus plaukus ir godžiai gaudė kiekvieną Igorio žodį.

Igorio tamsių akių žvilgsnis buvo labai skvarbus. Tokį žvilgsnį mažai kas gali pakelti. Jo rankos riešą puošė auksinis *Rolex* laikrodis. Vyrukas buvo apsirengęs blizgančiais juodais marškiniais. Iš to, kaip jis žiūrėjo į mane, kai atsisėdau prie jų stalelio, atrodė lyg jis būtų pasiruošęs mane pasmaugti, jei pasakysiu ką nors ne taip.

— Užduokite klausimą, — tariau, nejuokais sutrikęs dėl tokios jo povyzos.

Šviesiaplaukės merginos sutartinai nusijuokė, bet Igoris jas nutildė rankos mostu.

— Klausimą.... O kam klausti? Tiesiog pasakyk, ką matai....

— Jums reikia paklausti, — neatlyžau aš.

— Gerai, — sutiko jis.

Merginos visiškai nutilo ir jis pažvelgė tiesiai man į akis.

— Pasakyk man apie pornografinį filmą.

— Pornografinį filmą? — neslėpiau savo nuostabos.

— Taip. Aš dabar kuriu pornografinį filmą.

Vos susilaikiau. Turėjau giliai įkvėpti ir įtemti visas galias, kad nepradėčiau juoktis. Prieš mane sėdėjo rusas, kuris atrodė kaip šnipas iš Džeimso Bondo filmo su šiomis gražuolėmis ir norėjo sužinoti apie pornografinį filmą!

— Gerai, pasakysiu jums, ką matau, — atsakiau.

Išdėliojau kortas ir pradėjau kalbėti.

Tai, ką mačiau, buvo labai keista. Pasirodė, kad jis veža moteris iš trečio pasaulio šalių ir samdo jas čia vaidinti pornografiniuose filmuose. Jis buvo porno vadybininkas.

Pasakiau jam, ką matau. Vyrukas nusišypsojo kaip Drakula.

— Labai gerai, — tarė ir paragino: — Kalbėk toliau.

Pradėjau jam pasakoti apie jo vaikystę. Igoris išėjo iš namų labai jaunas ir pradėjo dirbti, kad galėtų save išlaikyti. Paaiški-

nau, kad jis visada mokėjo bendrauti su moterimis ir pornografijos verslas jam padėjo atskleisti talentus.

Kai baigėme, Igoris išsitraukė stambų banknotą iš piniginės ir padavė man. Jis šypsojosi, nes pasakiau, kad šis verslas jam padės užsidirbti dar daugiau pinigų.

Šviesiaplaukės merginos prisiglaudė prie jo iš abiejų pusių.

Apsidžiaugiau, kad jau viskas baigta ir atsistojau.

— Ei, palauk, — šūktelėjo Igoris. — Aš turiu dar vieną klausimą.

— Kokį?

Jis kvailai šyptelėjo ir paklausė:

— Gal nori nusifilmuoti mano filme?

Dabar jau juokas, kurį taip ilgai bandžiau sulaikyti, pradėjo veržtis per kraštus.

— Ne, ačiū, Igori. Man patinka dirbti čia...

— Gerai, aiškiaregy, bet tu atsisakai daugybės pinigų...

Mes nusišypsojome vienas kitam ir aš išėjau namo.

Igoris per kelias minutes iš bauginančio tapo labai draugišku.

Vėl įsitikinau, kad žmogaus išorė gali būti labai apgaulinga. Mano intuicija padėjo pasiekti Igorio psichikos dalį, kuri viskam suteikė prasmę. Kavinėje „Luna" daug ko išmokau. Visada iš pradžių pradėdavau vertinti klientus ir juos teisti, bet galiausiai suvokdavau priežastis, kurios daug ką nulemia.

Tai man primena kitą istoriją.

Jos vardas buvo Tifani. Ji buvo patraukli trisdešimtmetė moteris ir sėdėjo su pliku akiniuotu vyru.

Kai paklausiau jos, ar nenorėtų išsiburti, ji man griežtai liepė sėstis. Pasijutau kaip šuniukas. Aš tyčia atsisėdau labai lėtai, kad neatrodytų, jog ji mane paveikė.

— Kaip jums sekasi? — paklausiau.

— Apsieikime be formalumų, — nukirto ji. — Noriu žinoti, ar su juo atsigulsiu į lovą.

— Ką? — pasitikslinau.

— Tai ar pasimylėsiu su juo, ar ne?! — sušuko ji piktai.

— Gerai, pasižiūrėkime, ką rodo kortos.

Dar niekada visos mano karjeros metu su manimi niekas taip storžieviškai nesielgė. Ši mėlynakė stačiokiškos šukuosenos savininkė buvo neabejotinai pati nemaloniausia klientė, kokiai man teko burti.

Įsižiūrėjau į kortas.

— Ne, jūs su juo nesigulsite į lovą, — atšoviau jos tonu. — Jis jumis nesidomi.

— Aš taip nemaniau, — jau švelniau nutęsė ji.

Pažvelgiau jai tiesiai į akis.

— Kodėl jūs nuolatos pasirenkate vyrus, kurie jus atstumia?

Staiga jos griežtumas išgaravo.

— Nežinau, — gūžtelėjo ji pečiais, šakute maigydama makaronus lėkštėje. — Manau, aš nesijaučiu verta kažko geresnio.

Plikis nusišypsojo. Jis jautė, kad ji dabar daug ką supras ir dėl to buvo laimingas.

— Viskas prasidėjo nuo mano mamos, — atsiduso Tifani. — Ji buvo baisus žmogus ir niekada su manini nesielgė taip, kaip aš norėjau. Dabar pasijuntu reikalinga tik turėdama fizinių ryšių. Aš renkuosi tokius pačius vyrus — norinčius manęs tik vienai nakčiai.

Tifani akyse sužvilgo ašaros.

Patikinau ją, kad viskas susitvarkys, kad dar nevėlu ištaisyti padėtį.

— Padėtis, situacija... nekenčiu šių žodžių. Nereikia man tų psichologinių nesąmonių.

Aš nusijuokiau ir ji nusijuokė kartu.

Ši moteris buvo kietas riešutėlis.

— Tai kaip man išspręsti šias problemas? — paklausė ji. — Man jau iki gyvo kaulo įgriso vienos nakties nuotykiai.

Pasakiau, kad reikia labiau save mylėti ir gerbti.

— Žinau, kad tai skamba painiai, bet jums reikia labiau

savimi rūpintis, saugotis vyrų, kuriems rūpi tik fizinis suartėjimas, o ne pažinti, kas jūs esate iš tikrųjų. Ir dar jums reikėtų švelniau elgtis su žmonėmis. Kai atsisėdau šalia jūsų prie stalo, puolėte mane kaip pasiutęs šuo.

— Atleiskite, — sukikeno ji.

— Nieko tokio, — šyptelėjau. — Čia tik patarimas.

Nuo to karto pradėjau su savo klientais kalbėti apie gyvenimą, motinystę ir Visatą. Tifani iš tiesų turėjo filosofinį protą. Po vulgarumo kauke slėpėsi labai maloni ir švelni moteris. Su ja niekada nebuvo elgiamasi kaip su tikra ledi. Pagaliau įsileidusi į savo gyvenimą tikrą vyrą, ji pražydo kaip gėlė.

Negalėčiau suskaičiuoti, kiek mano klientų atitiko tokį modelį. Šiurkštūs išoriškai, o viduje jautrūs.

Dirbdamas Holivude aš išmokau elgtis su tokio tipo žmonėmis. Mano intuicija gali juos atpažinti per kelias sekundes. Jei pernelyg švelniai elgčiausi su šio pasaulio Tifani būdo merginomis ir vaikinais, mane suvalgytų kaip muselę. Pagaunu jų energijos svyravimus ir prisitaikau.

Intuicija tikrai gali mums labai padėti. Ji gelbsti mums kalbėti tų žmonių kalba, su kuriais bendraujame. Jie tada nepamano, kad mes norime save užkelti ant pjedestalo. Niekas labiau nepaskatina žmogaus gynybos ir uždarumo kaip saldi arogancija. Jau geriau kartu su jais nusikeikti, negu pasirodyti pernelyg mandagiu išpuikėliu. Taip jau yra.

Tifani paklausė dar kelių klausimų ir mes baigėme. Pokalbis pasibaigė labai gražiai. Atrodė, tarsi tas šiurkštus žmogus, prie kurio atsisėdau, kažkur dingo. Tifani šypsojosi. Ji buvo rami ir pasiruošusi viską pradėti iš naujo. Plikas vyriškis taip pat atrodė atsipalaidavęs. Mano pokalbis su ja nuramino ir jį.

Visada po tokių klientų jaučiuosi pakylėtas. Tokie žmonės kaip Tifani man padėjo įsitikinti, kad svarbi ne tiek mano perduodama intuityvi informacija, kiek meilės ir supratimo pojūtis, kurį suteiki žmonėms.

Galbūt po pusvalandžio Tifani ir vėl tapo tokia kokia buvo.

Bet dabar aš žinojau, kad ji suvokė, ką reiškia būti atvirai ir neslėpti savęs. O tai labai svarbu.

Tiesiog neįtikėtina, kiek pasikeitimų žmonėse man teko pamatyti per tas penkiolika būrimo minučių. Šiais laikais niekas nesiklauso. Taigi kai prieinu aš, pasiruošęs skirti dėmesio kieno nors vidiniam gyvenimui, žmogus atsigauna ir jo gynyba ištirpsta.

Sunkiausia burti žmonėms, kurie niekada gyvenime rimtai nekentėjo. Šie žmonės yra tarsi cukriniai nameliai — saldūs iš išorės, bet tušti viduje.

Prisimenu klientę, kuri labai atitinka šį apibūdinimą. Jai buvo apie dvidešimt ir ji norėjo tapti televizijos aktore. Merginos plaukai buvo išblukinti peroksido, o kelnės tokios aptemtos, kad trukdė normaliai kvėpuoti.

— Ką jūs norite sužinoti? — paklausiau įprasto klausimo.

— Pasakykite, kaip klostysis mano karjera, — suinkštė ji.

— Ir kokia jūsų specialybė? — pasiteiravau.

— Ką? Jūs sakote, kad...

— Jūs aktorė?

— Ei, iš kur jūs žinote?

— Jūsų kelnės.

Net mažiausia šypsenėlė nepasirodė jos veide. Ji sėdėjo susiraukusi, papūtusi lūpas ir laukdama pagyrimo.

— Jums reikėtų pasidomėti dvasiniu pasauliu, — patariau. — Jūs pernelyg paviršutiniška.

Vienas iš teigiamų mano darbo aspektų yra tas, kad galiu išsakyti savo nuomonę apie žmones, kurie man nepatinka.

— Dvasinis pasaulis... Ką tai reiškia?

— Norėjau pasakyti, kad jums reikėtų pažvelgti į savo vidų ir surasti tikrąją priežastį, kodėl norite vaidinti. Ne tik dėl šlovės ir pinigų... Tikrąją priežastį...

— Niekada apie tai nepagalvojau, — mergina prikando lūpą. Jos veidas apsiniaukė.

Mano sarkazmas išseko. Nežinojau, ką dar pasakyti, todėl pažėriau keletą dirbtinių komplimentų apie jos išvaizdą.

— Jūs gražiai atrodote, — pagyriau. — Turite savitą stilių.

Ji akimirksniu nušvito.

— Tikrai taip manote?

— Taip!

Baigiau pokalbį, nes žinojau, kad neiškęsiu ir pradėsiu ją kritikuoti.

— Jus lydės sėkmė, — burbtelėjau rinkdamas kortas.

— Ačiū. Labai to tikiuosi.

Tokie klientai, kurių teko turėti labai daug Holivude, visada mane priversdavo pasijusti nevykėliu. Aš pasijausdavau lyg nebūčiau tikras aiškiaregys, o tiesiog protingų žmonių stebėtojas.

Tik tada galėdavau pasidalinti kažkokiomis įžvalgomis, jei žmoguje buvo ir tamsos, ir šviesos. Tuštuma man nesakydavo nieko.

Kai sėdėdavau su striptizo šokėja, gangsteriu, skriaudžiama žmona, informacija iš manęs liedavosi kaip iš gausybės rago. Tikrai galėdavau regėti daug ką ir savo komentarais įgalinti žmones keisti savo gyvenimą. Bet jei žmogus paviršutiniškas ir niekada nepatyrė skaudžių akimirkų, man buvo sunku jam kažkuo padėti.

Holivude praleidau devynerius metus.

Dirbau beveik kasdien.

Kai žmonės paklausdavo manęs, kas esu, pasakydavau, kad esu restorano vampyras, kuris matė daugybę besikeičiančių darbuotojų ir pasirodo tik nusileidus saulei.

Dabar aš jau dirbu namuose. Žmonės man skambina iš viso pasaulio ir prašo mesti kortas. Man patinka taip dirbti, bet visada ilgėsiuos Holivudo, neurozių lopšio. Holivudas mane išmokė, kad intuicija be meilės yra niekas, kad norint burti nepažįstamiems, reikia atsikratyti savo nuostatų, stereotipų ir tiesiog vertinti žmones tokius, kokie jie yra.

Aš dėkoju visiems savo klientams Holivude, kad padėjo man atrasti save. Be kavinės „Luna" aš nebūčiau tapęs tuo, kuo esu dabar.

Dvidešimt aštuntas skyrius

Privačios konsultacijos

Ir toliau būčiau dirbęs kavinėje „Luna“, jei ne meilė. Susipažinau su moterimi vardu Dy, kuri gyveno Luizianoje, ir nusekiau ten paskui ją. Šis pasirinkimas privertė mane gyventi iš privačių konsultacijų, užuot vaikščiojus nuo stalo prie stalo. Laimei, mano nuolatinių klientų būrys buvo gana didelis, todėl galėjau pragyventi be darbo restorane.

Pradėjęs burti privačiai pastebėjau, kad galiu užmegzti daug gilesnį ryšį su savo klientais. Daugiausia burdavau telefonu. Paprastai pokalbis užtrukdavo nuo trisdešimties minučių iki valandos.

Vizualinio kontakto su klientais nebuvimas sustiprino mano intuiciją ir padėjo išvengti išankstinio nusistatymo, su kuriuo vis dar tekdavo kovoti bendraujant su klientu akis į akį. Mus siejo tik balsas. Jokių akių. Jokių keistų šukuosenų, kurios suklaidintų mano prielaidas.

Aš susitikdavau su žmonėmis širdimi. Dėl pailginto laiko intervalo, konsultacija galėjo būti intensyvesnė ir laisvesnė,

Pradėdavau žvilgtelėdamas į kortas. Netrukus mes su klientu jau diskutuodavome apie politiką arba filosofiją. Dėl tokio laisvo bendravimo susiradau daug draugų, kurie iš pradžių man paskambino kaip klientai. Kai kurie iš jų skambina man kas savaitę ir pateikia naujausią informaciją. Tai aš jau vadinu intuityvaus konsultavimo seansais.

Pradėjęs gyventi aiškiaregio gyvenimą greitai suvokiau, kad esu geresnis pašnekovas, konsultantas, mokantis empatiškai išklausyti, negu ateities pranašautojas. Įžvalgos mane pasiekdavo per intymų ryšį. Kuo artimesnius, pasitikėjimu grįstus santykius pavykdavo užmegzti, tuo daugiau galėdavau tam žmogui padėti.

Štai pirmoji istorija, glaudžiai susijusi su tuo, apie ką kalbėjau.

Ji vardu Debora. Konsultavau ją privačiai prieš šešerius metus. Tada ji man pradėjo skambinti reguliariai kiekvieną savaitę į Luizijaną.

Daugiausia jai rūpėjo sužinoti apie Edvardą. Debora buvo beprotiškai jį įsimylėjusi ir dėl neaiškių santykių kreipėsi į mane pagalbos.

Nežinau ar dar nors vieną žmogų man teko taip kruopščiai psichologiškai išanalizuoti kaip Edvardą. Aš apie jį intuityviai buvau priverstas galvoti taip dažnai, kad po kurio laiko jau beveik galėjau pasakyti, kokios spalvos apatinius jis nešioja.

Debora klausdavo manęs, ar Edvardas ją myli, ar jis pasikeis, ar liausis buvęs toks šaltas, atvers jai širdį ir ves ją.

Kortos rodė labai keistus dalykus. Vieną dieną aiškiai buvo matyti, kad jis ją myli ir nori būti jos vyru. Kitais kartais matydavau, kad jis mergišius ir teikia pirmenybę nepriklausomam gyvenimui be jokių įsipareigojimų. Kortos rodė, kad jis nori būti vienišius ir leisti laiką vis su nauja moterimi, o ne susieti savo gyvenimą su Debora, tokia moterimi, kuriai reikia patikimo vyro.

Mes su Debora kalbėjomės apie Edvardą šešis mėnesius. Jis elgėsi pagal tą patį modelį. Prisigerindavo jai, suartėdavo, pasimylėdavo ir dingdavo iš akiračio.

Kartais Debora verkdavo telefonu ir klausdavo, kodėl Edvardas vėl atšalo ir kada jis pasikeis. Aš taip įsigilinau į situaciją, kad mano intuityvūs pojūčiai susidvejino. Jau nebežinojau, ar sakiau tai, kas padėtų Deborai pasijausti laimingai ar tai, ką iš tikrųjų matau įvyksiant.

Vienas dalykas buvo tikrai aiškus: Edvardas ir Debora mylėjo vienas kitą. Bet jų santykių strategijos labai skyrėsi. Nei vienas iš jų nesugebėjo būti pakankamai nuolankus ir atviras, kad priimtų kito meilę.

Pagaliau vienos intensyvios konsultacijos metu aš pasakiau Deborai:

— Viskas baigta. Tu nebūsi su Edvardu.

Tai buvo gal dvidešimtas mūsų pokalbis ir buvo keista taip imti ir viską nutraukti.

Debora tylėjo. Ji nežinojo, ką pasakyti. Staiga moteris prapliupo juoktis.

— Aš jau laisva nuo jo, — atsiduso ji su palengvėjimu. — Tas mulkis dingo iš mano gyvenimo.

Mes abu lengviau atsipūtėme. Tarsi baigę skaityti romaną „Karas ir taika". Jaučiausi truputį liūdnas — ne todėl, kad prarasiu savo klientę, bet dėl to, kad ilgai vykusi tragedija baigėsi. Edvardas ir Debora nebebus kartu. Viskas.

Debora skambino man dėl kitų priežasčių, bet Edvardas buvo neminimas ilgą laiką. Jis tikrai pasitraukė iš jos gyvenimo.

Dar niekada nesijaučiau toks artimas savo klientei. Labai daug žinojau apie Deborą. Kokie buvo jos tėvai, mėgstamas maistas, knygos. Ji tapo gera drauge. Jei tik būtume gyvenę tame pačiame mieste, tikrai būtume susitikę.

Dabar man Debora paskambina kas mėnesį, o aš skambinu jai kas dvi savaites pasiteirauti, kaip sekasi.

Deboros ir mano vaikystė labai panaši. Mes abu kentėjome nuo smurtautojo tėvo ir užaugome šeimos taikdariais.

Buvo sunku, kai Deboros skambučiai vis retėjo. Pripratau prie mūsų pokalbių ir man patiko susilieti su jos gyvenimu kortų pagalba.

Daug ko išmokau iš šios moters. Suvokiau, kad jautrumas yra tikrai labai kilni žmogaus savybė. Jos neįmanoma nuslėpti. Jei esate jautrus, toks būsite iki gyvenimo galo. Taip pat supratau, kad intuityvi informacija gali dažnai kisti. Galite pažvelgti į žmogų trečiąja akimi ir manyti, kad jis yra toks, bet kitą dieną, žvelgdami ta pačia akimi, išvysite visai kitą asmenybę.

Deborai teko suprasti šią tiesą aiškiau, negu bet kuriam kitam klientui. Ji žinojo, kad kortos gali pateikti prieštaringą informaciją ir vis dėlto teisingą tą akimirką.

Mūsų intuicija taip svyruoja dėl žmogaus pasirinkimo galios. Niekas nėra iškalta akmenyje. Ateitis gali pasikeisti akimirksniu. Aiškiaregys kaip ir orų prognozių sudarytojas gali pamatyti saulę, kai iš tikrųjų atslenka lietaus debesys.

Vieną dieną Debora man paskambino ir lyg tarp kitko paklausė apie Edvardą. Tikėkite ar ne, bet kortos rodė viltį ir skatino ją imtis kažkokių veiksmų ir jį susigrąžinti.

Abu nusijuokėme. Vėl mūsų konsultacijos centriniu objektu tapo Edvaras ir vėl atsirado mažutė galimybė.

Ačiū tau, Debora, už visus skambučius ir pokalbius. Tu pati geriausia...

Kita istorija yra apie vyrą iš Europos, Klodą. Jis pusę metų man dažnai skambindavo ir klausinėdavo apie savo mirusią dukrą Aną.

Dar niekada man neteko gauti tiek intuityvių žinučių iš Anapusybės kaip Klodo atveju. Vos jam paklausus apie dukterį, galvoje išvysdavau vaizdinius, kaip ji atrodo, kur yra ir ką veikia.

Nors aš gyvenu aktyvų dvasinį gyvenimą, kurį laiką mano tikėjimas gyvenimu po mirties labai svyravo. Manau, ta abejonė

kilo po pokalbio su mano mylimiausiu poetu Alenu Ginsbergu, likus dviem metams iki jo mirties. Kai paklausiau apie gyvenimą Anapus, jis kategoriškai atrėžė, kad tokio dalyko nėra. Turint omenyje, kad Alenas išbandė visus įmanomus žemėje narkotikus, o po to atsivertė ir tapo budistų vienuoliu, man buvo sunku girdėti tokią nuomonę, nes jei kas ir galėjo žinoti, ar yra gyvenimas Anapus, tai tik jis.

Aš esu labai dėkingas Anai, kad ji išsklaidė visas mano abejones. Konsultuodamas Klodą taip stipriai jausdavau jos buvimą šalia, kad patikėjau nemirtingumu ir amžina siela, kuri keliauja iš vieno gyvenimo į kitą.

Man pavyko apibūdinti Klodo dukters išvaizdą, jos mėgstamiausius užsiėmimus, kai ji buvo gyva, jos dabartinių namų interjerą ir net mylimąjį, su kuriuo susipažino Anapus.

Klodas buvo nepaprastas vyrukas. Jis pats turėjo aiškiaregiškų sugebėjimų. Jis buvo stiprus, bet niekas, net mano konsultacijos, negalėjo jam padėti atsigauti po tokios didelės netekties.

Ana mirė nuo anoreksijos. Vieną dieną ji tiesiog liovėsi valgiusi. Iš gražios merginos liko vien tik kaulai ir oda. Ji tiesiog sunyko tėvo akyse. Ana buvo puiki rašytoja. Ji žaidė žodžiais lyg burtininkas. Tėvas apibūdino jos rašymo stilių kaip žavingą, visiškai aiškų ir tikrovišką.

Nors Klodas buvo labai dalykiškas, praktiškas ir nesileisdavo į lengvesnes kalbas, man labai patiko su juo bendrauti. Mane ramino pokalbis su penktą dešimtį peržengusiu vyriškiu, kuris patyrė tiek daug ir išgyveno. Taigi konsultuojant Klodą gydomoji energija veikdavo mus abu.

Tai, ką sužinojau apie gyvenimą po mirties konsultacijų su Klodu metu, iki šiol labai ryškiai prisimenu. Sužinojau, kad siela grįžta Namo, kur labai panašu į Žemę ir ten mokosi naujų dalykų. Tragiškai žuvusioms būtybės po mirties suteikiamas ilgesnis poilsio periodas. Tada seka peržiūrėjimo periodas, kai

siela tyrinėja savo paskutinę inkarnaciją ir nusprendžia, kokį gyvenimą geriausia pasirinkti po to.

Ana man papasakojo, kad mirtis yra graži, kad vėl susitinki su savo mylimais, artimais žmonėmis ir gyvenimas tęsiasi šeimos apsuptyje, labai panašiai kaip šioje planetoje.

Ji taip pat pabrėžė, kad romantiški santykiai egzistuoja ir Anapus, kad galite su savo draugu ar drauge nukeliauti kur panorėję ir patirti tokią meilę, kokią sunku įsivaizduoti.

Savižudžiai nėra pasmerkiami, kaip daugelis mano. Juos, kaip ir visus kitus, apglėbia mylinčios rankos.

Ana įtikino mane ir Klodą, kad danguje nėra bausmių, kad Dievo malonė tokia didelė, atleidžianti ir pasiekia visas gyvas būtybes.

Per vieną paskutiniųjų konsultacijų su Klodu aš pajutau, kad Ana nori, kad jis ją paleistų, ir jie abu galėtų žengti pirmyn ir džiaugtis savo gyvenimu. Pirmą kartą pajutau palengvėjimą Klodo širdyje. Jis vis dar laikėsi jos įsikibęs, bet dalis ramybės jau užpildė jo širdį.

Metus ta ramybė augo, kol pagaliau Klodas žengė lemiamą žingsnį ir atliko atsisveikinimo su savo dukterimi ritualą. Jis palinkėjo jai geriausio kloties ir paleido savo dukterį skristi į dangų.

Visai neseniai aš vėl konsultavau Klodą, tik šį kartą jis neklausė apie dukterį. Buvau nustebęs. Pokalbio pabaigoje aš paklausiau, ar jis norėtų ką nors sužinoti apie Aną. Jis lengvai atiduso ir atsisakė.

Rašydamas šiuos žodžius jaučiu Anos buvimą šalia. Ji ne tik susijusi su Klodu, bet ir su manimi. Per šiuos metus jai pajutau labai stiprią simpatiją ir dabar laikau ją savo drauge.

Intuityvus konsultavimas suteikia tokią didelę patirtį, kad neįsivaizduoju kitokio darbo. Daugelį metų šis darbas ne tik mane išlaikė finansiškai, bes taip pat padėjo ištverti sunkiausias

akimirkas. Man tenka kartais padaryti pertrauką, kad papildyčiau savo energijos atsargas, bet visada grįžtu ir konsultuoju toliau.

Teko dalintis įžvalgomis su tūkstančiais žmonių ir vis tiek jaučiu, kad dar negreit pajėgsiu suvokti žmogaus širdies paslaptis. Tikriausiai visko suprasti ir neįmanoma... Širdis pulsuoja karščiu. Maiklas Ondatjė sako, kad tai ugnies organas.

Jei ši knyga jus kaip nors paveikė, labiausiai tikiuosi, kad ji atvėrė jums širdį. Tikiuosi, kad perskaitę šias istorijas mažiau vertinsite žmones pagal jų išorę, kad tapsite supratingesni.

Nesu tobulas aiškiaregys, bet žmonės grįžta pas mane ir aš manau, kad tai susiję su tuo, ką jiems pasakau širdimi.

Vieną kartą kavinėje „ Luna" moteris padavė man raštelį, kuriame buvo parašyta: „Žmonės ateina pas jus ne dėl jūsų teikiamos paslaugos. Jie ateina dėl jūsų dėmesio, o tai pats vertingiausias dalykas, kurį galite suteikti."

Tikiuosi, kad rašydamas šią knygą skyriau jums pakankamai dėmesio. Tikiuosi, kad gyvenimas tapo ne toks gąsdinantis, o lengvesnis ir spalvingesnis.

PABAIGA

Įžymus amerikiečių rašytojas Henris Mileris yra pasakęs, kad knyga — gyvas organizmas. Tikiuosi, kad tai galite pasakyti apie šią knygą. Tikiuosi, kad jūsų rankose ji atgijo tarsi laukinis žvėris. Tikiuosi, kad aptikote tokių puslapių, kurie jums užgniaužė kvapą ir padėjo daug suvokti.

Rašydamas šią knygą aš atsivėriau labiau nei bet kurioje kitoje parašytoje knygoje. Iš pradžių jaudinausi ir delsiau atskleisti asmeninio gyvenimo detales, bet pabaigęs knygą suvokiau, kad pasielgiau teisingai.

Man patinka rašyti, kai mūza tiesiog šnibžda kiekvieną žodį į ausį, bet būna akimirkų, kai galvoje tuščia ir norisi viską mesti. Rašant šią knygą man teko patirti šiuos abu kraštutinumus.

Intuiciją labai sunku apibrėžti, jau nekalbant apie mokymą. Ji tokia abstrakti ir asmeniška, kad nemanau, jog kas nors gali būti visiškai teisus arba absoliučiai klysti kalbėdamas šia tema. Tikiuosi, kad padėjau jums labiau suvokti savo intuityvų gyvenimą. Tikiuosi, kad padėsite šią knygą į lentyną kupini drąsos ir noro sekti savo vidiniais impulsais.

Rašydamas šią knygą patyriau nervinį priepuolį, ištvėriau košmariškas naktis, bet neprireikė kambario minkštomis sienomis ir baltų marškinių su už nugaros užrištomis rankovėmis. Kaip juokaudamas sakau savo draugams, būti rašytoju tai tas pats, kas turėti kavos savo kabinete ir jos negerti, o tik apie ją

kalbėti. Manau, dabar jau geriau susitvarkau su aplinkybėmis, kurias susikūriau sau rašydamas. Manau, kad viskas pasikeitė į gera. Dabar turiu daug palaikančių draugų ir mokytojų. Man labai reikia jų paramos ir aš esu labai jiems dėkingas.

Jei trokštate rašyti, rašykite! Niekas taip neteikia pasitenkinimo kaip atlikimas to, kam paaukojote daug jėgų ir energijos.

Kas yra intuicija?

Ar dabar jau galite pasakyti, kas jus veda gyvenimo keliu?

Ar intuicija violetinė kiklopo akis?

Ar galime ją išmatuoti?

Ar visi mes galime būti intuityvūs?

Kodėl vieni gimsta turėdami ryškų aiškiaregio talentą, o kiti ne?

Ar moterys yra intuityvesnės negu vyrai?

Ar intuicija seksuali?

Nors ką tik baigiau rašyti knygą apie intuiciją, vis tiek šie klausimai kyla mano galvoje. Jei mokau to, kuo tikiu, ar esu dėl to intuityvesnis?

Jei klaustumėte mano patarimo, patarčiau perkaityti šią knygą dar kartą po pusės metų. Atrasite tokių dalykų, kuriuos praleidote skaitydami pirmą kartą. Skaitykite knygą įvairiose vietose. Ant suoliuko zoologijos sode. Automobilių spūstyje. Lovoje su mylimu žmogumi.

Knyga yra gyva, todėl nešiokitės ją su savimi. Tegu ji įsigeria skirtingos aplinkos kvapo. Perskaitykite puslapį ir imkitės veiksmų. Ši informacija skirta ne teoriniams išvedžiojimams. Įgyvendinkite tai! Knyga yra vadovas. Ją lemta parodyti pasauliui ir pasinaudoti jo patarimais.

Jei tam tikromis akimirkomis ši knyga jus sukrėtė, tada man pasisekė. Vakar skaičiau Ričardo Bacho knygą „Iliuzijos" ir buvo tokių akimirkų, kai turėdavau atidėti knygą į šalį ir atsikvėpti. Klarisa Pinkola Estes, knygos „Moteris ir vilkai" autorė, pasakė, kad kelyje pasitaikys kraują stingdančių nušvitimų ir akimirkų, kai galėsite tik eiti ratu savo kambaryje ant kilimo.

Gyvename žmonijos istorijos laikotarpiu, kai tiesa tiesiog plūsta į mus. Jei mano knyga suvirpino jumyse tiesos pajautimą, nebijokite. Rašau jums kaip draugui, tam, kuris supras ne tik mane, bet ir save. Man teko patirti dalykų, kurių dabar negaliu išlieti popieriaus lape. Pasiruošimas gali užtrukti daugelį metų. Šioje knygoje atskleidžiau tai, ką pats aiškiai suvokiu ir galiu paaiškinti. Bet yra daugiau. Daug daugiau.

Vieną dieną sėdėjau savo mėgstamoje kavinėje. Buvau gan niūrios nuotaikos ir klausiau savęs: jei Dievas mus sukūrė pagal savo atvaizdą, tai kodėl aplink slankioja tiek nuobodžių žmonių? Dažniausiai mane tokios mintys užplūsta, kai kažko supykstu ant savęs, bet realybėje man nepasitaikė nė vieno kliento, kurį galėčiau pavadinti nuobodžiu. Kiekvienas yra toks savitas, jautrus ir ypatingas. Budą galima atpažinti ir padavėjoje, ir kiemsargyje ir verslininke.

Kad ir kuo būtumėte, parodykite save pasauliui. Tikėkite, kad jūsų siela yra didinga, magiška, galinga ir unikali. Be jūsų šis pasaulis nebūtų toks malonus kaip yra. Jūs esate nepakeičiamas.

Ir dar:

Skaitykite šią knygą kartu su draugu. Tegu kas nors su jumis atlieka čia pateikiamus pratimus. Linksminkitės. Aptarkite informaciją. Pasidalinkite mintimis apie tai, kas jums atrodo tikra, o kas — nesąmonė. Pasitaikė tokių akimirkų rašant šią knygą, kai tiesiog negalėjau būti originalus. Pritrūko idėjų. Aptarkite tai su draugu. Pasijuokite iš mano kalbos stiliaus ir patirkite nušvitimą.

Manau, jau viską pasakiau.

Telaimina jus Dievas gyvenimo kelyje.

Tikiuosi vieną dieną jus susitikti gatvėje, parduotuvėje ar knygyne.

Telydi jus ramybė!

Ridgeway, Andrei

Ri-34 Intuityvus gyvenimas: septyni intuicijos lavinimo žingsniai / Andrei Ridgeway; iš anglų kalbos vertė Indrė Veličkaitė. — Kaunas [i.e. Raudondvaris (Kauno raj.)] : UAB „Dajalita", 2005. — 256 p.

ISBN 9955-576-95-2

Pasaulyje garsus aiškiaegys pateikia daug praktiškų patarimų, kaip atrasti savyje intuicijos pradą. Perskaitę šią knygą nepaprastai lengvai suprasite Taro kortų ir Runų reikšmes, sužinosite stulbinančių dalykų apie kitus žmones ir net sugebėsite atskleisti ateities paslaptis.

UDK 159.95

Andrei Ridgeway
INTUITYVUS GYVENIMAS
Septyni intuicijos lavinimo žingsniai

Iš anglų kalbos vertė *Indrė Veličkaitė*
Dailininkas *Eitautas Marčiukaitis*

16 sp. l. Užsakymas 1247
Išleido UAB „Dajalita", S. Nėries 16-2,
Raudondvaris, Kauno rajonas
Tel. (8-37) 473 806, tel./faksas (8-37) 473 838
El. p. dajalita@takas.lt
Iš leidyklos pozityvų spausdino
AB „Aušra", Vytauto pr. 23, 44352 Kaunas